

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

a 2011/2012. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 117. ÉVÉBEN

2012. JÚLIUS HÓ

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM, ZALAEGERSZEG
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

← Első borító

A ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

a 2011/2012. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 117. ÉVÉBEN

2012. JÚLIUS HÓ

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM, ZALAEGERSZEG
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

Az évkönyv megjelenését támogatta:
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Szerkesztette:
KOLLARICSNÉ SOÓS ERIKA
KISS ZSOLT

Anyanyelvi lektor:
Hajduné Szabó Ágnes
Varga Bence 13. B

Műszaki szerkesztő:
Juhász Tibor

Kiadja:
Zrínyi Miklós Gimnázium
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.
Felelős kiadó: Horváth Attila igazgató
2012. július

Készült: Szentmihályi Nyomda Kft.
ISSN 0865-3534

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA

*„A közös rítusok utánzása megkerülhetetlen lépcsőfok a felnőtté válás folyamatában.”
Jeffrey Eugenides amerikai gyermekpszichológus, Pulitzer-díjas író*

Szalagavató – 2012

Tisztelt ünneplő közönség, kedves végzős diákok!

Szeretettel köszöntök mindenkit a Zrínyi Miklós Gimnázium 2012. évi szalagavató ünnepségén. Külön köszöntöm iskolánk végzős diákjait, akik a mai estén feltűzhetik a maturandusok jelképét, a kék szalagot.

A szalagtűzéssel megkezdődik a visszazámlálás, s hamarosan befejeződnek a gimnáziumi évek. Nekem is, mint nektek, már hónapok óta e körül az ünnep körül forognak a gondolataim. Vajon mi legyen az a néhány tanács, amelyet útravalóul magatokkal vihetek? A minap kezembe került egy felnőtteknek szóló mesekönyv, amelyet egy súlyos betegségben szenvedő gyermek édesapja írt. A szomorú történet ellenére úgy vélem, a könyv bátorítást, távlatot adhat mindannyiunknak.

A szerző a gyermeki lélekről írva így vall a szülők és a nevelők felelősségéről:

„Ha a gyerekek kritizálva élnek, megtanulják, milyen megbélyegzettnek lenni.

Ha a gyerekek ellenségeskedésben élnek, megtanulnak veszekedni.

Ha toleráns légkörben élnek, megtanulnak türelmesnek lenni.

Ha bátorítva élnek, megtanulnak bizalommal élni.

Ha megdicsérve élnek, megtanulják megbecsülve érezni magukat.

Ha a gyerekek méltóságban élnek, megtanulják az igazságot.

S ha a gyerekek elfogadva és barátságban élnek, megtanulják megkeresni a szeretetet a világon.”

Kedves végzős diákok! A Zrínyi falai között ti is megtapasztalhattátok az elfogadást, a bizalmat, a türelmet, a megbecsülést és a barátságot. Bátorító, türelemmel teli légkörben teltek mindennapjaitok, bizalommal, dicséretekkel segítettek benneteket tanáraitok. Erősítették önbizalmatokat, hogy emberi méltóságotok is fejlődhessen. Az együtt átélt évek, a szükségszerű ellentétek, nézeteltérések, konfliktusok ellenére, szeretetben teltek el. Ti is a közös hangot kerestétek egymással minden együtt töltött tanórán, iskolai kiránduláson és erdei táborban. Bár a fiatalok igazságérzete mindig is nagyon erős volt, és véleményüket soha nem rejtették véka alá, ti a kritikus megjegyzéseiteket humorral enyhítettétek. Életeteket, szokásaitokat ti magatok is alakítottátok, formáltátok.

Kedves diákok! Magam és a tantestület nevében mondhatom, büszkék vagyunk a sok kiváló tanulmányi eredményre, az OKTV-n, a sportban elért sikereitekre. Igyekeztek minden próbatételnek, kihívásnak lelkiismeretesen megfelelni. Kevés osztály dicsekedhet azzal, hogy kétszer is nyert Zrínyi-túrát, és a gólyaavatón is remekelt, mint

Juhász Ildikó tanárnő beszédet mond

a 13. A. A nagyszámú sikeres nyelvvizsga pedig azt bizonyítja, érdemes volt tanulni. Különösen igaz ez a „legszebb osztályra”, a 13. B-re, ahogyan osztályfőnökük jellemezte tanítványait. Büszke vagyok osztályom, a 12. N megannyi kitűnő egyéni teljesítményére, a diákönkormányzatban, az iskolarádióban, az iskolai újság szerkesztésében végzett munkájára.

Az együtt töltött évek alatt erős közösséggé kovácsolódtak az osztályok, s ez azt sejteti, hogy az itt kialakult kapcsolatok nem felszínesek, hanem mélyen gyökerező, bizalmi viszonyon alapulnak, amelyben mindenki megvallhatja saját gyengeségeit, miközben erősségeiből táplálkozik. Az évek elröppenésével tapasztalhatjuk meg, hogy vándorúton vagyunk, közben néha-néha megállunk, körülnézünk, rácsodálkozunk a világra, és mint most is, ünnepet varázsolunk. Ünnepet, amikor elfelejtjük a hétköznapi szokásainkat és feladatainkat. Ünnepet, amelyre testben és lélekben készülünk, hogy emlékkép maradjon életünk albumában.

Kedves tanítványaink! Életetek egy gyönyörű szakasza zárul le hamarosan. Erről a korszakról, az első ifjúság éveiről így vall Kölcsey: *„Nincsen szebb kora az emberiségnek, mint az első ifjúság évei. Azon láncok, melyek akkor köttetnek, nem szakadnak el, mert nem a világban kerestünk még akkor barátokat, hanem a barátainkban leltük fel az egész világot.”*

Kívánom nektek, hogy a gimnáziumban eltöltött évekből, az itt megszerzett tudásból, élményekből, emlékekből lelkiileg és szellemileg egyaránt táplálkozzatok. Kívánom, hogy az itt kötött barátságokat, emberi kapcsolatokat életetek végéig megőrizzétek, és erőt merítve a múltból, mindig őszinte hittel és reménnyel tekintsetek a jövőbe.

Búcsúzásul, ajándékként Pázmány Péter biztató szavait idézem: *„Nemes szép élet-hez nem kellene nagy cselekedetek. Csupán tiszta szív és sok-sok szeretet.”*

Juhász Ildikó

Kedves tanáraink, szüleink, kedves diáktársaim!

Hamvas Béla így fogalmazott: „*Tégy, amit akarsz. De mindig tudni fogod, mitől féltél. Félni annyi, mint meghalni. Annyi, mint mulasztani. Annyi, mint soha. Soha többé. Értsd meg, soha-soha többé. Életed parancsa nem az, hogy kell. Mert nem kell semmi. Nincs kényszer. De tudd meg, hogy ezt itt soha nem tudod megtenni többé. Amit nem teszel meg itt, ma, most, azt nem fogod tudni soha. Amit félsz megtenni most, azt elvesztetted örökre.*”

Sokáig vártam, hogy megjöjjön az ihlet ennek a beszédnek a megírásához. Valami maradandót szerettem volna ajándékba adni, nem is tudom pontosan, miért. Talán mert egész évben a véglegesség érzése nehezedett ránk. Végzősnek lenni azt jelenti, hogy valami befejeződik, visszavonhatatlanul a múlt része lesz. Azért kívántam méltó módon megfogalmazni az átélteket, hogy mindenki érezze, ez az évfolyam nemcsak tanult és küzdött a Zrínyi Miklós Gimnázium falai között, hanem létezett, a lét minden lehetséges velejárójával. Sírtunk, nevtünk, szenvedtünk, jól szórakoztunk, egyes dolgokat megbántunk – másokat nem –, mindezt 12. N-esként, nyolc év alatt teljesítettük. Ötödikesként még nem értettük a végzősök előjogait a menzán. Hatodikosként örültünk, hogy már nem mi vagyunk a gólyák. Hetedikesként végre már felnézett ránk valaki. Nyolcadikban kicsit kárörvendve figyeltük hajdani osztálytársaink felvételi szenvedéseit. Kilencedikben végre igazi gimnazisták lettünk. Tizedikesként felfedeztük, hogy léteznek párhuzamos osztályok. Tizenegyedikesként összebarátkoztunk egymással. Idén pedig már együtt nézünk a kihívások elé, közben pedig valahogy, észrevétlenül felnőtünk. Legalábbis szeretném ezt hinni.

Ez az év a végzősök számára a fontos döntések ideje, de a mai este, a szalagavató az öröme. Az ünnepi alkalom mindenképpen megkívánja, hogy megpróbáljam néhány érett vagy legalábbis tartalmas gondolattal kifejezni azt az érzést, amely minket ilyenkor elfog. Talán megengedik, megengeditek nekem, hogy a popzenéhez forduljak segítségért. Egy unalmas kedd délután ütötte meg a fülem néhány sor egy amerikai előadó dalából, amely arra biztatott, ne hagyjuk, hogy félelmeink határozzák meg sorsunkat. A dalszöveg írója maga is megdöbben volna attól, milyen hatással volt rám a fülbemászónak szánt refrén. A mai nap talán erről szól: nem kell félnünk.

Bár közeledik, még nincs itt az érettségi. Még itt vagyunk, élvezhetjük ezt a kivételes státuszt, amelyet a diákok között elértünk, már csak azzal is, hogy sikerült öt vagy nyolc évet keményen végigdolgoznunk a Zrínyiben. Ma büszkék lehetünk, fessek és ünnepélyesek. Mindenki felvette a matrózblúzt és az elegáns öltönyt. Mindaz, ami ötödikesként vagy kilencedikesként még felesleges nyűg és egyenruha volt, ma megdicsőült és értelmet nyert, mert identitást és rangot ad. Igen, eljön majd a ballagás is, az érettségi is, végül elválnak útjaink. De miért kellene ettől félnünk? Eljött az idő, hogy tényleg felelősen döntsünk, és ehhez hozzátartozik, hogy magunk mögött hagyjuk a két-ségeinket. Merjünk lépni! Lehet, hogy most úgy tűnik, szakadék felé sétálunk, de miért ne tanulhatnánk meg repülni? Ha nincs, ahol lépkedjünk, hát növezzünk szárnyakat! Higgyük el magunkról, hogy többre vagyunk képesek! Az első szárnycsapások még bizonytalanok lesznek, hiszen szoktatni kell az izmainkat a repüléshez. Mégis, bízzunk az ösztöneinkben és a Zrínyiben megszerzett tudásban! Még ha nem is vettük volna

észre, tanáraink, sőt diáktársaink is végig erre az útra készítettek fel bennünket az elmúlt években. Már belénk ivódott a repülés vágya, a testünk érzi a növekvő szárnyait, és ezért is óriási köszönettel tartozunk szüleinknek és tanárainknak. Most még itt vagyunk egymásnak, együtt rugaszkodhatunk el, és együtt fedezhetjük fel mindazt, ami alulról, a földről nem látható. A legfontosabb azonban az, hogy ne várjuk meg, míg kifut a lábunk alól a talaj, vágjunk neki önszántunkból az útnak. Ne lepődjünk meg, a gravitáció lefelé fog húzni, a fizika törvényeit nem dönthetjük meg! Nehéz repülés lesz, hiszen érezzük, hogy a szokásosnál több múlik rajtunk. Ránk a saját jövőnkénél sokkal nagyobb teher helyeződött, úgy érezzük, mintha meg kellene újítanunk a világot. De a terhektől megerősödnek a szárnyaink. Kitartást tanulunk az élettől, mert nekünk muszáj lesz küzdeni. De az is lehet, hogy a legvégén sokkal magasabbra jutunk, nem csak ki a szakadékból. Én hiszek benne, hogy akik ma itt állnak, képesek erre, még ha most nem is hiszik el mindnyájan magukról.

Radics Dorottya 12. N

Búcsú a sirálytól

Egy sirályt figyeltem meg egyszer.
Egy sirályt: csapzottat, hamuszürkét,
amint a horizont alá bukott.
Ott hagyta a fagyállózöld tengert,
a türkizpiros eget, s én sajnáltam tüntét.
Magányosan ültem a parton, akkor, ott.

Majd tintahal kaptatott a magasba,
és az éjszaka összemosta
az égboltot a szigetekkel.
Fent, mint virgonc méhek a kasban,
felzúgott a csillagok dinamója
s egyberázta a sirályt a lelkekkel.

Akkor bogárnak éreztem magam.
Bogárnak, aki borászatok
földrögös folyosóin hempereg.
Sós szellő túrta a hajam
és felgyúltak bennem vijjogó dalok,
és nem hiányoztak az emberek.

A hold neonja egy egész raj madarat
világított meg a fodros víz fölött.
Ebben a kis édeni pillanatban
egy valakit sajnáltam: magamat.
A sirály távozása eszembe ötlött,
ahogyan elmerült a Napban.

A pompás sirály-dzsesszenében
még egy percig a táncukat lestem.
És most, amikor az ég zokog,
és a hajnal ígéletében
fürdetem rég megfáradt testem:
az isteni tökéletességre gondolok.

A búcsú lényét csak az ember
áztatja fölösleges könnyel.
A természet nem ismer hiányt –
mindenki szemében ott egy kicsi tenger,
és ha még nem megy a búcsú könnyen,
jusson eszünkbe a vergődő sirály.

Gelencsér Milán 11. N

(A szalagavatón előadta: Pete Kinga és Kaszás Gergely 13. B)

Ballagás – 2012

Tisztelt ünneplő közönség! Kedves ballagó tanítványaink!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit az iskolai évek legszebb, legemlékezetesebb ünnepségén, a ballagáson. A búcsúzó diákok mellett külön köszöntöm a jelenlévő édesanyákat, nagymamákat, akiknek ez a hétvége dupla ünnepet jelent. Kívánom, hogy a mai és holnapi öröm kísérje el Önöket és családjukat gyermekük, unokájuk érettségi–felvételi vizsgáján. Köszöntöm a körünkben megjelent Felföldi Tibornét, gimnáziumunk nyugalmazott igazgatóját, dr. Kocsis Gyulát, az iskolaszék elnökét, Gyuk Zsoltot, a szülői munkaközösség vezetőjét és Németh Lászlót, a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriumának elnökét.

A világhírű magyar tudós, Szent-Györgyi Albert így vall a tudásról: *„Az én nézetem szerint az agy gondolkodásra való, és nemcsak gondolkodni kell, hanem élvezni, látni a szellemi élet nagyszerűségét, az örömeit is. A tudományokat át kell élni. Shakespeare-t sem megtanulni, hanem átélni kell! A zenét sem megtanulni, hanem megélni kell! Mindent meg kell élni, teljesen fel kell olvadni benne!”* Hiszem, hogy tanítványaink évről évre ebben a szellemben mélyedtek bele a tudományok gyakorlásába, és ennek eredményeképp sokszor egészen az országos hírnévig jutottak a különböző versenyeken, öregbítve ezzel iskolánk hírnevét. Nem kis büszkeséggel mondhatjuk, hogy a Zrínyi Miklós Gimnázium – a felvételi és érettségi vizsgák eredményei, a nyelvvizsgák száma, a tanulmányi és sportversenyek sikerei alapján – az ország egyik legjobb középiskolája. Ez akkor is igaz, ha egyes hibás rangsorok megtévesztik az olvasót.

Az elmúlt öt, illetve nyolc év egy olyan része életeteknek, amely az elme pallérozása mellett a nevelés fontos időszaka volt. Személyiségetek kialakulásának azon az időszakán vagytok túl, amelynek hatásait később fogjátok érezni. Később, amikor egyetemi, főiskolai hallgatóként, dolgozó felnőttként egy remélhetőleg jobb, igazságosabb Magyarország megbecsült polgáraként gondoltok vissza az itt eltöltött időszakra. Zrínyis létetek alatt a tanulás mellett a hagyományos rendezvények színesítették mindennapjaitokat. A diáknapok, a Zrínyi-túrák, az osztálykirándulások, a helikoni rendezvények, a művészeti bemutatók mellett ez idő alatt vált hagyománnyá a tehetségnap vagy más néven a tudomány és művészet napja, ahol jó volt látni az egykori és mai zrínyisek sikereit. Zrínyis éveitek alatt került a gimnázium északi homlokzatára a Tudomány és a Művészet szobra, Szényi Zoltán tanár úr megalkotta a déli homlokzaton látható napórát, és hosszú hanyattatás után új otthonra lelt Pais Dezső szobra is. Ha csak az utolsó egy év rendkívüli eseményeit nézzük, vendégünk volt egykori tanítványaink közül Andor László, Magyarország európai uniós biztosa, Portisch Lajos olimpiai bajnok, a Nemzet Sportolója, és együtt élvezhettük a Csík Zenekar szenzációs koncertjét.

Kedves ballagó fiatalok!

A mai nappal lezárul életetek egy nagyon fontos szakasza. Elbúcsúztok az utolsó igazi közösséget nyújtó alma matertől, s hamarosan elbúcsúztok a szülői háztól.

Szöke Károly tanár úr és az első ballagó osztálya (13. A)

Ilyenkor az ember fontolóra veszi, hogy mi a dolga a világon. Terveket sző, álmodozik. Magyarország európai uniós léte nemcsak hazánk, hanem az egyén számára is végtelen lehetőséget nyújt. Ahhoz, hogy túlléphessünk Magyarország utolsó évtizedének kicsinyes politikai játszadozásain, korrupcióval átszótt közéletén és gazdaságán, szükség lesz a ti tudásotokra és arra a gondolkodásmódra, amelyet remélhetőleg a gimnáziumban töltött idő alatt sikerült megalapozni. Nem segíti indulásotokat a felsőoktatási keretszámok drasztikus és váratlan változtatása. Azért biztatok magatokban! A tanultak segítenek utat törni a szűkebb lehetőségek közt. Az igazi tehetség bizonyára megtalálja útját. Paulo Coelho egyik mondatával biztatlak benneteket: *„Álmodj, amit csak akarsz, menj, ahová szeretnél, légy az, aki szeretnél, mert csak egy életed van, s csak egy lehetőséged, hogy olyan dolgokat csinálj, amelyeneket szeretnél!”*

Az elmúlt években sok baráttra leltetek osztályotokban, iskolátokban. A barátságok, ma még úgy tűnik, egy életre szövődtek. Nem akarok ünneprontó lenni, de sajnos nem mindig van így. Azonban az igazi barátságok megmaradnak, az igazi barát mindig melletted marad, hozzá mindig őszinte lehetsz. Hogy honnan tudni, ki az igazi barát? Ez nagyon nehéz kérdés. Nehezebb, mint a rátok váró érettségi vizsga. Pam Brown ausztrál költő írta: *„A barát az az ember, aki mellett mersz önmagad lenni.”* Egyszerű, de nagyon mély gondolat. Kívánom nektek, hogy a meglévő és leendő barátaitok közt sok ilyen legyen. Mai, nem éppen tökéletes világunkban nagy szükség van a család és a barátok összetartására, összefogására. A sikeres munkához mindig kell egy jó közösség, amelyben alkothatunk. Ne felejtsetek azonban, ahhoz, hogy a közösségben, a családban, a barátok közt hallgassanak rátok, el kell fogadnotok a többiek véleményét is!

Kedves ballagók, tisztelt vendégeink!

A mai ballagáson nemcsak a diákok búcsúznak a gimnáziumtól, hanem egyik kollégánk is. Tóth Mária tanárnő négy évet diákként, majd 35 éves pedagógusi pályafutásából 28 évet tanárként töltött el a Zrínyi falai közt. E hosszú idő alatt sok-sok diákot vezetett be a matematika és a földrajz tantárgy rejtelseibe. A tanárnő lelkiismeretes munkáját a Zrínyi-émlékérem átadásával köszönöm meg.

Kedves ballagó diákok!

Most következzenek az utolsó jó tanácsok!

*„A gyöngét a sors irányítja
az erős maga szabja életútját!”*

Zrínyi Miklós szavaival búcsúzik a matekos osztály. Bízom abban, hogy mindannyian az erők közé tartoztok, és így sokat tudtok tenni sikeres életutatokért. Most még nem mindenki tűnik ilyennek, de a sikeres érettségi után az erők tábora nőni fog. Tegyetek meg mindent ezért! Gratulálok az osztály eredményeihez és Szőke Károly tanár úr első sikeres osztályfőnökségéhez.

*„Nem tudod mit rejt a sorsod,
Mosolyt hoz-e vagy könnyeket,
Tanuld meg hát feledni a rosszat,
S őrizd meg a boldog perceket!”*

Hemingway szavaival búcsúzik a nyelvi osztály és utolsó osztályától Néz Károly osztályfőnök úr. Közösen reméljük, sorsotok több mosolyt hoz, mint könnyet, hisz a mosoly egy ilyen szép osztályhoz jobban illik. Őrizzétek a boldog percek emlékét, és ne feledjétek, a szépség mellett tehetséget is kaptatok! Ez a tehetség a lehetősége annak, hogy a jövőben is több legyen a mosoly életekben, mint a szomorúság. Bízatok a megszerzett tudásban, és soha ne feledjétek Néz Károly tanár úr biztató szavait! Köszönöm a közösen eltöltött öt évet.

*„Nem kívánom senkitől,
Hogy csodás dolgot tegyen,
De joggal elvárom mindenkitől,
hogy mindig ember legyen.” (Ady Endre)*

Ti, akik abban a különleges helyzetben vagytok, hogy nyolc évet tölthettek az alma mater falai közt, munkátokkal megháláltátok a bizalmat. Néhányan már eddig is csodát tettek. Felsorolni is nehéz lenne az elért eredményeiteket a tudományok, a művészetek és a sport különböző területein. Nem érdem, csak érdekesség, hogy például Takács Peti napra pontosan annyi idős, mint amennyi ideje én a Zrínyi igazgatója vagyok. Annál nagyobb érdem, hogy az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyeken hét döntős helyezése van. Iskolánk történetében ennél több helyezést még senkinek sem sikerült elérni. Hasonló kiemelést érdemel Radics Dorka tavalyi első helye az OKTV-n mozgókép- és médiaismeretből. Ő a gimnázium történetének 13. OKTV győztese. Nektek, „enneseknek” ez a ballagás kicsit más, mint a másik két osztálynak. Számotokra ez az első ilyen esemény, hisz négy éve nem ballagtatok. Ám biztos vagyok abban, hogy a közös nyolc évünk pótolja ezt a hiányt. Köszönöm munkátokat, eredményeiteket és a tartalmas ittlétet valamennyiőtöknek és Juhász Ildikó osztályfőnök asszonynak.

Viszontlátásra, kedves tanítványaink!

Horváth Attila igazgató

Kedves szülők és nagyszülők, tanáraink és diáktársaim! Tisztelt ünneplő közönség!

Legutóbb két és fél hónappal ezelőtt, a zsinagóga színpadán sorakozott fel a most itt álló három végzős osztály. Akkor, a szalagavató ünnepélyünk vegyes érzésekkel töltött el bennünket. Elégedettek voltunk, mert az az este több hónapos munka eredménye volt, örültünk, hogy hosszas készülődésünket siker koronázta. Büszkén vettük át a kék szalagot, melyen a számok – mint néma őrei az örök időnek – jelzik, hogy egy meghatározó korszak nemsokára lezárul életünkben. Tisztában voltunk azzal is, hogy ez az esemény nemcsak ünnep, de nyitányát is jelenti középiskolai éveink talán legnehezebb időszakának.

Az elmúlt hetekben minden más volt. A legtöbb óránk már nem arról szólt, hogy mi az aktuális tananyag, hanem az érettségire készültünk feladatok gyakorlásával, a szóbeli tételek kidolgozásával és ismétlő dolgozatokkal. A rövid tavaszi szünet és a húsvéti ünnepek elmúlásával mindnyájan egyre jobban éreztük, hogy a Zrínyibe kerüléskor még oly távolinak tűnő érettségi vizsgák küszöbén állunk. Búcsúztunk és csomagoltunk. Mindenből elérkezett az utolsó, mindent végig kellett simítani. Az utolsó óra, az utolsó menza, az utolsó iskolai feladatok. A ballagási ünnepélyünk nemcsak ennek a feszített tempójú néhány hétnek, de gimnáziumi éveinknek is a lezárása. Azoknak az éveknél, melyeknek eddigi életünk talán legőszintébb mosolyait, legkeserűesebb könnyeit és legbolondabb kalandjait köszönhetjük. Örök barátságok, olykor múlt szerelmek szövődtek és fonódtak tovább „lélektől lélekig”, s a szálak az osztályok közti versengések ellenére is aranyfonálként állták ki az idő próbáját. Nyolcosztályos évfolyamtársaink, az „ennesek” 2004-ben kerültek ide, így ők több időt töltöttek el a Zrínyi falai között, mint mi, akik csak három évvel később csatlakoztunk az iskola közösségéhez. Számukra biztosan meghatározó élmény marad, hogy együtt nőttek fel, együtt küzdöttek kisgimnazistaként, majd valódi középiskolásként. Sokan bizonyították közülük, hogy a nyelvek, a matematika, a természettudományok, s nem utolsósorban a mozgóképkultúra területén többet tudnak egy átlagos diáknál.

Az „ások”, vagyis iskolánk legidősebb matematikus növendékei többek között arról is nevezetesebbek, hogy megannyi házi rendezvény győztesei voltak. „Egészen fiatalon” megnyerték a golyaavatót, s az idei tanévben, „idősebb fejjel és bölcsébben, mint valaha”, minden osztályt maguk mögé utasítottak a Zrínyi-túrán. De ha éneklésről volt szó, még akkor sem riadtak vissza, ha tudták, produkciójukban nem minden hang lesz a helyén. Júniusban mindenki számára felejthetetlen módon idézték fel az István, a király című rockopera rövid részletét. Mindez azt bizonyítja, hogy ők is kiváló csapatjátékosok.

És végül, a harmadik ballagó osztály a „béseké”, akik közé én is tartozom. A mi specialitásunk az idegen nyelvek világa; biztos vagyok benne, hogy mindazok után, amit osztályfőnökünkől és angoltanárainktól kaptunk, nem lesz problémánk a nyelvi műveltség hiánya. De nem csak a nyelvvizsgák letételében jeleskedtünk, hiszen ha igazgató úrnak olyan diákokra volt szüksége, akik az iskolába érkező vendégeket kísérték, akkor csakis a „lexebb” osztály lányai jöhettek szóba.

A ballagás mérföldkő, ezért szól arról, hogy mi volt eddig, de arról is, hogy mi jön ezután. Ma ezt egyre nehezebb megjósolni. Tudjuk, hogy hétfőtől az érettségi vizsgák várnak ránk, s hogy azok után, június végén, a banketten köszönünk majd el egymástól.

*Néz Károly tanár úr
és a „lexebb” osztály (13. B)*

dologban rejlik: bízunk kell magunkban, és nyitottnak kell lennünk a világra. Ami történt, megtörtént, de ne bánjuk, hogy annyi gonddal kell megküzdenünk, mert ezeknek köszönhetjük, hogy a magunk erejéből jutunk el oda, ahova akartunk. Madame Curie szavait idézve: *„Az élet egyikünk számára sem könnyű, de nincs semmi baj, ha van kitartásunk és főleg önbizalmunk. Hinnünk kell, hogy tehetségesek vagyunk valamilyen, és hogy ezt a valamit bármi áron is el kell érniük.”*

Több mint száz fiatal felnőtt hagyja most itt a gimnáziumot. Évfordulótársaimnak azt kívánom, hogy legyen lehetőségük megragadni az alkalmat, és vigyék magukkal mindazt a tudást, amelyet itt szereztek. Őrizzük meg az itt kötött barátságokat, és ne feledjük azokat az emlékeket, illetve az élményekkel teli órákat és napokat, melyek ide és egymáshoz kötnek bennünket! Ne hagyjuk a feledés homályába veszni azokat a megismételhetetlen pillanatok, amikor egymás sikerének örültünk, vagy egymás bánatában osztoztunk! Törekedjünk arra, hogy az iskola falán látható napóra motójához hasonlóan, mi is „csak a derű óráit számoljuk”! Rajtunk áll az is, hogy mit hagyunk az itt maradóknak. Tanárainknak a büszkeséget, hogy ismét egy újabb évfordulom kaphatta meg az ő tudásukat és erkölcsi útmutatásukat. Köszönjük nekik és az iskola egész közösségének azt a fáradhatatlan munkát, melyet értünk végeztek. Fiatalabb társainkra pedig hagyjuk a tapasztalatot, mellyel mi már rendelkezünk, és azt kívánjuk nekik, hogy legyenek biztosak önmagukban és az útban, mely életcéljukhoz vezet majd. Kívánom, hogy mindnyájunk számára legyen egy angyal-kéz, mely segít, és meg tudjuk különböztetni a jót a rossztól. Csak így válhatunk győztesekké. Köszönöm, hogy együtt lehettünk, és hogy meghallgattak.

Varga Bence 13. B

Tisztelt ünneplő közönség!

Szeretettel köszöntöm a végzős diákokat, az őket ballagató osztályfőnököket, a kedves szülőket, meghívott vendégeiket, valamint iskolánk valamennyi dolgozóját, tanulóját és minden kedves jelenlévőt.

Néhány nappal ezelőtt édesanyámmal a városban sétáltunk. Felidéztem nővérem tavalyi ballagását és azt, ami az idej ballagáskor hárul rám. Belegondoltam, hogy egy év múlva ismét felcserélődnek a szerepek, és izgalom tört rám, mintha csak rám várna a mai nap meghatottsága és a következő hét kihívása. De most ne rólam szóljon az ünnepi beszéd, mert ünnep ez a mai nap. Mégis kicsit szomorúak vagyunk. Ti is, én is. Nehéz belegondolni abba, hogy az a sok év, amelyet az iskola falai között töltöttetek, hirtelen véget ér, hiszen minden teremhez, tanárhoz, diáktárshoz egy-egy emlék fűződik. Az itt töltött évek összekötnek bennünket.

Gondoltatok volna, hogy ilyen gyorsan eltelik egy újabb év? Mert az idő repül. Közhely, de igaz. Nem is olyan régen, még ti voltatok, akik azon törték a fejüket, honnan szerezzenek orgonát a ballagási díszítéshez, mert már a legtöbb helyen elvirágozott. Ti díszítettétek a folyosókat, az osztálytermeket, írtátok a táblára a ballagási idézeteket, és ti figyeltétek a legjobban az órát, hogy mikor mehetek már haza. Az érettségi szünetre már megvoltak a tervek, hová mentek együtt a barátokkal, mikor lesz az osztálykirándulás. De most nektek szól a díszítés, a jókívánság, és mi aggódunk. Értetek bújtunk ünneplőbe, és igyekeztünk, hogy emlékezetes, mégis vidám perceket okozzunk nektek.

Csak magunkban fogalmazzuk meg kérdéseinket. Mit adtak nektek a zrinyis évek? Hogyan éltétek meg az elmúlt esztendőket, miképpen látjátok most, és az idő távlatából vajon mennyire fog megváltozni a jelenben alkotott kép? Kihasználatok-e minden lehetőséget, amelyet kaptatok? Felőttetek-e a nagy feladatokra? Mi lesz majd a válasz, ha a gyermekeitek vagy unokáitok megkérdezik, hogy kaptatok-e elég hitet, szeretetet, támaszt ahhoz, hogy helyesen és bölcsen tudjatok dönteni minden szituációban, és kellő tapasztalatot, hogy az útvesztőkben el tudjatok igazodni? Biztos, hogy még nem tudtok minden kérdésre válaszolni, de biznotok kell abban, hogy a legtöbbre egyszerűen igen lesz a felelet.

Az elmúlt öt, illetve nyolc évben az élet szinte minden ízét megkóstolhattátok, az örömet, a boldogságot, a bánatot, a szerelmet, az aggódást. Most új érzésekkel ismerkedhettek meg, ezen a napon megváltozik minden. Eljött a pillanat, amikor már csak az érettségi van hátra. Azután bekerültök a nagybetűs Életbe, ahogy mondani szokták. Kiléptek a felnőttek óvó szeretetéből, és önállóan kell olykor nehéz döntéseket meghoznotok. Nem a kémia- vagy fizikadolgozat legalább kettesre való megírása lesz a legnagyobb probléma.

Ezen a napon tehát felnőtté váltok. Nem jutottatok volna el idáig, ha nem segítettek volna tanáraitok áldozatos és sokszor kilátástalannak tűnő munkájukkal, építőnek mondott kritikájukkal, megrendíthetetlen bizalmukkal és hozzáállásukkal. Nem jutottatok volna el, ha nem segítenek szüleitek egy-egy korai ébresztéssel, büntetéssel és dicsérettel, törődéssel és szeretettel. Talán az övék volt az ötlet, hogy zrinyisek legyetek, talán az ő álmaikat váltottátok valóra. Azt gondolom, hogy nincs annál szebb ajándék egy családnak, mint látni gyermekét felnőni, tudni, hogy eljutott valahova, és érezni, hogy

Juhász Ildikó tanárnő és a felnőtté vált kisgimnazisták (12. N)

a sok szeretet, szigorúság, odaadás nem volt hiábavaló. Nem jutottatok volna el ideig, ha nem segítenek diáktársaitok, akik bármikor kölcsönadták a függvénytablázatot, az atlaszt vagy épp egy tornacipőt. Velük kibeszélhettétek tanáraitokat, együtt mehetetek szórakozni minden hétvégén. Mától már nem a ti nevetésetektől fognak visszhangozni a falak, nem nézhetitek szeptemberben kíváncsian az elsősöket. Már csak titokban jöttek vissza szavazni a legjobb tanárookra vagy a legszimpatikusabb diákokra. Minden átköltözött Emlékországba. Ott lakik a gimnáziumi felvételi, a gólyabál, az osztálykirándulás, a témazáró dolgozat, a kosárkupa, a Helikon, az énekkar, a mozimáraton, a leghosszabb hétvégék, a diákcsínyek. Holnapra pedig új lakója lesz. Odaköltözik a balagás is.

Körülölel benneteket a múlt. Bekerültetek egy közösségbe, és cserébe egy másikat hagyatok el. Most ismét új arcok, új helyek várnak rátok. De a gimis éveket nem lehet kitörölni, hiszen nehéz itt hagyni az élményekkel telített termeket, a fontossá vált embereket, az évek során kialakított közösséget. Ne felejtsetek el soha ezt az iskolát, a hangulatot, a csengő dallamát, a büfés szendvicsek ízét, a nevetéssel, izgalommal, mosollyal és boldogsággal telt órákat!

De mostantól kapjanak helyet a ti álmaitok, hiszen a gimnázium az élet egyik legszebb, legérdekesebb és legizgalmasabb hídjá. Átível a gyermekorból a felnőtt létbe, a szórakozásból a felelősségbe, az álmvilágból a valós világába. Ne feledjétek, ti már mind a híd végén álltok! Túl vagytok a nehezén, és készek vagytok egy új hídra lépni. De a régi kapcsolatok maradjanak meg, ugyanis nem a világban kell keresni a barátokat, hanem a barátokban kell meglelni az egész világot! Évfolymtársaim nevében is fogadhatom, emléketeket őrizni fogjuk, beszélünk majd rólatok. Bízunk bennetek, mindenkit mindig visszavárunk. Sok sikert, és Isten veletek!

Büki Bettina 11. N

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT

(Itt közöljük azokat az írásokat, amelyek a tavalyi évkönyvből kimaradtak, mert az események már lapzárta után történtek.)

Elkötelezettek, fiatalok és önkéntesek

„Engagiert, jung, freiwillig!” – ez volt a mottója annak az alsó-ausztriai ifjúsági tábornak, melyben július elején két iskolatársammal, Vissi Barnabással és Havlik Tamással, valamint kísérőnkkel, Beviz Zsófia tanárnővel vettem részt.

A lehetőséget a Zala Megyei Önkormányzat Pedagógiai Intézete teremtette meg „Zalai Tehetségígéret 2010/2011.” pályázatával. Ezen a válogatáson lettünk különdíjasok, a jutalmunk pedig az volt, hogy részt vehettünk az Európai Ifjúsági Találkozóon. Természetesen nem csak mi négyen utaztunk a megyéből, összesen hét diák és egy tanár kapta meg a lehetőséget.

A tábor két helyszínén zajlott, az első ezek közül a Duna mellett fekvő Tulln városa volt, ahová szombaton érkezett a csapat. Itt az ifjúsági szállóban helyeztek el minket, ahol rögtön megismerkedhettünk a nemzetközi társasággal, hiszen számos ország tanulói vettek körül minket. Mindenekelőtt a másik magyar csoport, Veszprém megye diákjai mutatkoztak be, de lassanként oldódott a hangulat, és beszédbe elegyedtünk a szlovák, cseh, olasz, osztrák és bolgár nemzetiségű résztvevőkkel. A közös hangot hamar megtaláltuk, a közös nyelv csak később jött: gyakran hangoztak el mondatok angol, német és olasz keveréknyelven, de néha még franciául is.

A tábor szervezői, akik közül három lelkes osztrák fiatal lopta be leginkább a szívünkbe magát, mindvégig igyekeztek mindentől a legjobbat megadni nekünk. A tullni városnézés és közös „mise” után, amely inkább hasonlított egy nagy közös örömenéléshez, hamarosan magasabb horizontokra emeltük tekintetünket. Átbuszoztunk Semmeringbe, ahol egy négycsillagos hotel adott otthont a társaságnak. Itt már megkezdődött a projektmunka is. A tábor mottójában ugyanis nem véletlenül szerepel a „freiwillig” (önkéntes) szó, hiszen 2011 az önkéntesség éve. A tábor, amelynek minden évben más a központi témája, idén azt szerette volna feltárni, hogy mit is jelent az európai fiatalok számára az önkéntesség. Ehhez segítségül hívtuk a kreativitásunkat, és több workshopon keresztül keményen dolgozva végül több színdarabot, filmet és egy dalt is előadott a nemzetközi csapat. Az ominózus dal pedig nem más volt, mint a Nyolc óra munka című klasszikus sláger német nyelvű átdolgozott változata.

Mindeközben a szórakozásról sem feledkeztünk meg, hiszen Semmeringben az első dolgunk volt részt venni egy focitornán, ahol a zalai csapat az előkelő harmadik helyezést érte el. Sajnos az időjárás nem tette lehetővé a hegyi rollerezés kipróbálását, de a ládamászást azért így sem kellett kihagyni. Esténként pedig a nemzetközi kapcsolatokat építettük az Alpok csúcsainak látványa, némi gitár- és énekszó mellett.

Beviz Zsófia tanárnő az önkéntesek körében

hogyan alakul remekművünk sorsa a zsúfolt konyhában, ahol a különböző nemzeti eledetek illatai egészen furcsán keveredtek össze. Végül persze minden jól alakult, és a megvendégelt társak is elismeréssel fogadták a menüt. Este pedig kimerülve, de fáradhatatlanul vitattuk meg az élet nagy dolgait egymással. Lelkesítő érzés volt tapasztalni, mennyi gondolat, ötlet vagy akár aggodalom lakik bennünk, és milyen őszintén tudjuk elmondani ezeket egymásnak.

Ha ez még nem kovácsolta volna össze eléggé a csapatot, feladatuk kaptuk, hogy mutassuk be saját országunkat az utolsó közös vacsora alkalmával. Mivel a vesztéremiek már előttünk megtették ezt, mi, zalaiak néhány hungarikumról és magyar büszkeségről meséltünk. A Rubik-kocka, a Balaton és a számítógép mellett a fiúk megemlézték a híresen szép magyar lányokat. Keszthelyi társunk (Soma) jóvoltából még néptáncbemutatót is tudtunk tartani a meghívott vendégeknek. Az estét egy közös ünneplés zárta le, de a jó hangulat dacára minden új barátom szemében szomorúságot véltem felfedezni a közelgő búcsú miatt. Ők is érezték, hogy ez a tábor nemcsak szórakozást nyújtott, de nyitottsággal és új nézőpontokkal is megajándékozta a résztvevőket, és mindenki sajnálta maga mögött hagyni ezeket az élményeket.

Másnap eljött a hazaindulás napja. Miután bepakoltuk a bőröndöket a kisbuszba, és elköszöntünk minden egyes résztvevőtől és a szervezőtől, megfogadtuk (bár tudtuk, hogy naiv és idealista gondolat), hogy ide csak azért is visszajövünk, ezeket az embereket nem hagyjuk ilyen egyszerűen kísértálni az életünkből. Én máig hiszek ebben.

Sajnos két éjszaka után magunk mögött hagytuk a hegyeket, de ezután sem volt kevesebb élményben részünk. Egy bécsi kirándulás következett, amelynek során a múzeumok megtekintése mellett egy előadást is végighallgathattunk (angolul és németül), sőt még fagyizni is jutott időnk. Végre élveztük a ragyogó napsütést, ami az esős hegyi napok után ugyancsak jólesett.

Bécsből Tullnba vezetett vissza az utunk, ahol igazi kihívással néztünk szembe. Mint minden ország képviselőinek, nekünk is készítenünk kellett egy nemzetünkre jellemző ételt vacsorára. Praktikus szempontok alapján választásunk a lecsóra esett; feszülten vártuk,

Radics Dorottya 12. N

Tíz nap Zakopane hegyei között (2011 nyara)

A Kenguru matematikaverseny lengyel szervezői idén is egy nemzetközi matektáborral díjazták a jól szereplő indulókat. Gimnáziumunkból ebben az évben három munkat ért az az öröm, hogy a Litvániából, az USA-ból, Németországból, Franciaországból, Oroszországból, Fehéroroszországból, Ukrajnából, Kazahsztánból és Lengyelországból érkezett diáktársainkkal együtt részt vehettünk a táborban.

Nyaralásunkat hosszú várakozás előzte meg, és nem kevés bizonytalanság. Biztos, hogy el akarunk mi menni egy tíznapos matektáborba? Végül elindultunk. Egy kilenc férőhelyes kisbusz és egy személyautó fuvarozta el a tíz tanulóból és két kísérőből – köztük Péteri Szabolcs tanár úrból – álló magyar csapatot Zakopanéba. Ott megkaptuk a házirendet, a rikító zöld baseballsapkát – ezt kötelező jelleggel viselni kellett (volna) – és a tábor programját. Kétségbeesetten számolgattuk a ránk váró kilométereket, és már a második napon bebizonyosodott, aggodalmunk nem volt alaptalan. Gyakorlott túravezetőnk követheetlen sebességgel vágott át a városon, azután fel a hegyre, majd onnan le, és még egy kis templomlátogatásra is jutott idő. Kezdetben ugyan nehézséget jelentett számunkra a szakadó eső, amelytől még a manócsuklyás esőkabát sem védett meg minket, de a harmadik napon már egészen hozzászoktunk a nedves időjáráshoz. Miután fáradtan és csatakosan visszaértünk az egyszerűen csak Nauczycielskie Centrum Wypoczynkowo–Rehabilitacyjnének nevezett szállodánkba, rendszerint valami különleges ételkülteményt kóstolhattunk meg. Ilyen volt például a rózsalekváros fánk (amelynek csak a neve volt szép), a céklaleves (Péter szerint: rózsaszínre „fotoshoppolt” húslevesfésülés, ennek viszont a színe sem volt meggyőző) és a répa meg krumppli ezerféle variációja, mert ezek sohasem hiányozhattak a menüből.

Első túranapunk fáradalmi után remegve indultunk második hegymászásunk helyszínére. Csalódnunk nem kellett, aznap sem egy aprócska domb várt ránk. De nem hiába küzdöttünk, hiszen a táj valóban káprázatos volt, és jutalomként bobozhattunk. Mint utólag kiderült, a hegytetőre való feljutás is egy versenyszámot jelentett, de ebben sajnos csúnyán alulmaradtunk. A nyilvános leszidást viszont először a magyar csapatnak sikerült kiharcolnia, mivel: „More than hundred people were waiting more than ten minutes for one Hungarian boy.”, azaz „Több mint száz ember várt több mint tíz percet egyetlen magyar fiúra”. Ezek után szállóigévé vált a csapatunkhoz intézett „Are you all?” kérdés, amelyet később utolérhetetlen túravezetőnk magyarul is megtanult, bár a szavakat összevonta kicsit: „Mindenkiittva’?”

A félnapos túráinkat, amelyek – hozzáteszem – keményebbek voltak, mint az egész naposok, három negyvenöt perces matematikaoglalkozás követte. Természetesen a túravezetéshez hasonlóan az órák szintén angol nyelven folytak, így nemcsak a matek, hanem az idegen nyelv gyakorlására is lehetőséget biztosítottak. Az utolsó napon egy nagy matematikaversenyt rendeztek, amelyen kicsiny országunk két tanulója szerepelt szép eredménnyel, akárcsak a napi beadandó feladatok versenyében.

Jutalomtáborunk azonban nem csak a matekról szólt. Sőt! Örökre szóló barátságok kötettek itt, és felejthetetlen élmények sokasága tarkította a nyarunkat. A záróesten mindenki megmutathatta művészi tehetségét, ekkor zajlott a Big Talent Competition, de nekünk csak Ki mit tud. Volt, aki énekelt, akárcsak jómagam Horváth Júlia társasá-

Először a hegymászás, utána a matek

gában, de volt, aki lenyűgöző gitártudásával kápráztatott el minket. A legnagyobb tapsot a kazahsztáni indulók kapták, akik országuk rövid ismertetése után énekeltek, majd sajátos táncukat adták elő, bevonva a lelkes közönséget. A fődíjat mégis három litván lány vitte el a fiúbemászó dallamú Rolling In The Deep című slágerrel.

Tudásunkat sokféle formában bővítettük. Szókincsünk, lengyel- és litván tudásunk egyaránt sokat fejlődött, valamint Péternek, a tréfamesternek köszönhetően megtudtuk, hogy a csupán csak nyolcvanezer lakosságú Csepelen van diszkó. Továbbá, hogy keletre kell néznünk, ha a napfelkeltét akarjuk látni, de nem mindenhol ugyanarra van kelet, és a lámpák érzelmi világába is betekinthettünk. És végül, de nem utolsósorban, a nem gyógyszerárban kapható, minőségi, megbízható vitaminok sokféle felhasználási területével és általunk szintén kitapasztalt hatásával ismerkedtünk meg.

Az idő úgy repült az újonnan szerzett magyar és litván barátaink társaságában, mint ahogy a megtett kilométerek növekedtek túráink során. Gyönyörű hegyvidékek, szűk hágók, kristálytisza tavak és a csillogó sóbánya után másfél hetes nyaralásunk véget ért, eljött a fájó búcsú pillanata. Röviden úgy tudnám jellemezni az augusztus közepén megrendezett táborunkat, hogy több mint száz ember több mint száz kilométert gyalogolt több mint százezer emlékért.

A Magyarországot képviselő csapat tagjai: Benedikti Tamás, Gyenese Vivien (11. N), Horváth Júlia (10. N), Kántor Tamás, Kulcsár László, Leopold Péter, Mezősi Máté, Szabó Lóránt, Szabó Tímea (10. A), Varnyú József. A két kísérőnk Péteri Szabolcs és Vakulya Gergely tanár úr volt.

Gyenese Vivien 11. N

Talpunk alatt a tanúhegyek

2011 nyarán az akkori 6. és 7. osztályból néhányan vállalkoztunk arra, hogy részt veszünk egy ötnapos Balaton-felvidéki túrán.

Az első nap reggelén kipihenten indultunk el otthonról. Mindenki felszabadultan csevegett ismerőseivel, és ismerkedett a számára új arcokkal. A vonatozás meglepően rövidnek tűnt, pedig egészen Sümegig eldöcögünk. A reggeli friss fényben indultunk első utunkra. Kavicsstengereken, csalánon, sáron és kidőlt farönkökön is átverekedtük már magunkat, mikor az első nagyobb pihenőnkre Tátika várában letelepedtünk. Ekkorra már egy kisujjni árnyék sem volt, mindenütt tűzött a nap. A körülbelül egyórás pihenő után kissé nehézkesen indultunk tovább, majd úgy tűnt, hogy szinte megállás nélkül egész nap meneteltünk. Végül vízkészletünk és erőnk fogytán elértük célunkat, Zalasántót, ahol paprikás krumpli, dinnye, zuhanyzó és földre helyezett matracok vártak minket a helyi iskolában. Később megtudtuk, hogy nagyjából húsz kilométert gyalogoltunk aznap, s ez jóleső büszkeséggel töltött el minket.

Másnapra már tapasztaltak voltunk, így nem ért meglepetésként a fárasztó, de jóval rövidebb túra. Bevettük Rezi várát, ahonnan csodás kilátás nyílt a tájra, s így megtekinthettük a még ránk váró és a már megtett utat. Némi buszozást is beiktatva este elértük Tapolcát, ahol a kollégium adott otthont nekünk a hátralévő napokra. Túránk harmadik napján megmásztuk a Szent György-hegyet. A tetőre a bazaltorgonák között értünk fel, s a csúcstról szemügyre vettük a Balatont és a környező hegyeket. A kilátás feledtette az erőlködést. Utána leereszkedtünk Szigligetre, de azt a várat csak alulról csodáltuk. Az út során nem éhezünk, hiszen rengeteg szederbokor és gyümölcsfa került utunkba. Noszogattak is gyakran a felnőttek, hogy ne maradjunk le a falatozás miatt. A Badacsony felderítése következett a negyedik nap. Bár a Bujdosók lépcsője kissé megizzasztott bennünket, de újra festői kilátás tárult elénk. Megküzdöttünk a Guláccsal is, bár nem találtuk meg a felfelé vezető ösvényt, és a fák között törtünk magunknak utat. Aznap este Tapolcán különösen jólesett a lábunkat a helyi tóba lógatni, fagyival, jégkásával koronázni meg ezt a nehéz napot. Utolsó utunk a Csobánc tetejére vezetett. Majd a szentbékállai kötényerhez jutottunk, ahol ügyességünket is próbára tehetjük a nagy sziklákon, és végül sikerült billegni az Ingókővel is.

Fáradtan, csapzottan, de hatalmas élménnyel gazdagodva tértünk haza. Mind büszkék vagyunk rá, hogy kiálltuk a próbát, leküzdöttük a csúcsokat, s megmásztuk a Balaton-felvidék tanúhegyeit.

Tóth Emese 8. N

**Egyedül nem megy
Schranz Natália Éva 10. A**

Zánkai kirándulás

Mint minden előkészítő évfolyamos diák, aki Arany János Tehetséggondozó Programban vesz részt, 2011 augusztusának végén mi is útra keltünk az egykori híres úttörővárosba, Zánkára, hogy megismerjük leendő osztálytársainkat.

Érkezésünkkor mindjárt néhány bátorító szóval fogadtak bennünket, s egyből könnyebb szívvel foglaltuk el szállásunkat. A gólyatábor este táncházzal kezdődött, ahol pár alaplépést sajátítottunk el különböző népek táncaiból, s a végére egészen belejöttünk a táncikálásba, és igazán jó hangulat kerekedett. A következő napon kézműveskedtünk, fonalbabákat készítettünk, bár egy kis félreértés miatt csuhébabákra számítottunk. Később innen jött az ötlet, hogy az osztályunk lány focicsapatának ez legyen a neve. Kondícióknak megerősítésére egy sportnap állt rendelkezésünkre, amelyen az osztályok megmutathatták, mire képesek különböző sportágakban. Bár előre tisztáztuk, hogy nem a helyezés a lényeg, mégis szép eredményeket értünk el. Indult a versenyen fiú foci-csapatunk, vegyes kosárlabda csapatunk, egyéniben pedig íjász és kerékpározó versenyzőnk is.

Táborozásunk legmeghittebb percei közé tartozott az ismerkedés az osztálytársainkkal, a kollégiumi csoportvezetőkkel és az osztályfőnökkel. Megtudtuk egymásról, hogy mindenki tehetséges valamiben, például zenélésben, motorozásban, sportokban. Táborozásunk fénypontjai közé sorolnám, hogy elhajózáztunk Tihanyba, és megnéztük a tihanyi apátságot, ami nagyon érdekes és tanulságos volt, hiszen táult számunkra a világ. Esti elfoglaltságunk mi lehetett volna más, mint a diszkó. Jó hangulat, hangos zene, tánc, jókedv jellemezte a bulit. S mi más kell egy tizenévesnek? Mindennapos elfoglaltságunk volt a hűsölés a „magyar tengerben”, a Balatonban. Mindenkinek jól esett áztatni magát a selymes vízben. Persze itt sem töltöttük az időt tétlenkedéssel, aerobikoztunk a vízben, és gyorstalpaló tanfolyamon vettünk részt strandöplabdából. Az államalapítás ünnepét is a Balaton partján töltöttük. Ekkor pólófestés, hennázás, testfestés, virágkészítés, gyöngyfüzés, sportok, lufihajtogatás és koncertek várták az érdeklődőket. A fellépők között voltak: Varga Viktor, Vastag Csaba, Lola, végül pedig Csepregi Éva adott fergeteges koncertet. A tűzijáték sem maradt el, ami felejthetetlen élményt nyújtott.

Nagyon jól éreztük magunkat, de már mindannyian vártuk szeretteink viszontlátását. Augusztus 21-én vonnattal érkeztünk a zalaegerszegi vasútállomásra, tele jókedvvel, vidámsággal, élményekkel és izgalommal, hisz tudtuk, nemsokára becsengetnek.

Horváth Judit 9. C

Péntek és vasárnapok délutánja

A vonat dőcögve zakatol,
hangosan mordul a sínekre,
lábunk alatt halkán duruzsol,
amint rászalad a ligetre.

Néha felsercen és megáll,
száján beengedi a népet,
majd összezárja ajkait,
indul, fúj, s folytatja az egészet.

Végállomásokon sokat időz,
nem értem, mire vár...
Tőle függ, mikor érkezünk,
s az idő is miatta áll.

Borzongás

Melankóliám fotelbe süpped,
a függöny lágyan az ablakra hull,
nem kék az ég, szürkének látszik,
és egyre csak fakul, fakul...

Emlékét a smaragd színnek
átkarolva ringatom,
s hagyom beszívódni a borzongást,
amint egy élet koppan az ablakon.

Dezső Katalin 9. C

A versekkel Dezső Katalin az AJTP Tömörkény István Alkotói Pályázatán lírai költemény kategóriában országos 1. helyezést és ezzel arany minősítést szerzett.

Szerelem
Takács Zsanett 11. N

EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT

Élmények, találkozások, különleges pillanatok

„A hosszú és jó életet nem évekkel, hanem élményekkel és megismeréssel mérik.”

Popper Péter pszichológus

A 13. B osztály rendhagyó osztálykirándulása

Szakítva a hagyományokkal, osztályunk vette a bátorságot, hogy végzős létére megajándékozta magát egy utolsó együtt töltött kirándulással. A cél Olaszország és Szlovénia volt. Ötletgazdáink – Varga Bence és osztályfőnökünk, Néz Károly tanár úr – segítségével hamar elkészült a terv. Már csak időpontot és szállást kellett találnunk, de mivel ősszel akartunk kirándulni, nem volt sok időnk, lehetőségünk pedig még kevesebb. Már le is mondtunk csodás úti célunkról, mikor megtudtuk a jó hírt, lesz szállásunk! Az időpont, igazgató úr beleegyezésével, október 28–29-e lett. Már mindenünk megvolt egy remek kiránduláshoz, nem kellett mást tennünk, mint élvezni!

Először Olaszország volt a célunk, de az országba való bejutásért meg kellett küzdenünk. A határon ugyanis leszállították az egész osztályt, mondván, hogy „drogtesztet” kell végezni. Egy kicsit megijedtünk, de szerencsére ez csak annyiból állt, hogy egy nagyon aranyos kutyussal körbeszaglászatták a buszt, az üléseket, a táskáinkat és végül minket is. Először kicsit megijedtünk, hogy mi lesz ebből, de aztán egy kis délutáni torna után megérkeztünk a kitűzött célunkhoz, s megtekintettük a Trieszthez közeli Miramare-kastélyt, mely közvetlenül a tengerparton épült, Ferdinánd Miksa főhercegnek volt a szálláshelye. Hatalmas parkja és a Trieszti-öbölre való mesés kilátás mindenkit teljesen elvarázsolt. A közös osztályképet is itt készítettük el.

A következő úti célunk Trieszt, az első világháború után Olaszországhoz csatolt város volt. Október lévén nem számítottunk arra, hogy csodás napsütés vár minket Trieszt főterén, a Piazza dell’Unitá d’Italián, amely közvetlenül a tengerparton található. Itt láthattuk a városházát, a kormányzói palotát, illetve a város első számú mólóját. Egy délutánt töltöttünk itt, és egy rövidebb városnézés után szabadprogram vette kezdetét. Néhányan vásárlókörrúra indultak, hogy megismerhessék az igazi olasz divatot. Mi egy kisebb körtúrán megnéztük a város nevezetességeit: a Teatro Romanot – az ókori időkből származó szabadtéri színházat –, majd a San Giusto katedrális és várkastélyt, amely a várhegyen található. A várhegyről leérkezve a Canal Grande tárult elénk, amely a város mesterséges csatornája. A napsütéses időnek hála, és a kihagyhatatlan csábításnak engedve, megkóstoltuk a hamisítatlan olasz fagyaltot. Visszacsaltuk a nyarat az őszbe.

Természetesen a megbeszélt időpontot mindenki betartotta, így máris indulhattunk Szlovéniába, ahol a szállásunk várt minket. Éppen vacsoraidőre érkeztünk a barátságos hotelbe, amely nagyon modern és fiatalos hangulatot árasztott. Miután a bendőnk már tele volt, bátran indultunk felfedezőútra, persze csak a szállás környékén. A kis mellékutcák, a friss levegő és az éjszakai fények filmbe illő atmoszférát teremtettek. Az

Az osztály Trieszt mellett, az Adria partján

éjszaka beszélgetésekkel, az elmúlt négy év emlékeinek felidézésével, könnyekkel és sok-sok nevetéssel telt. Persze azért egy kis alvást is belesűrítettünk a zsúfolt „napi-rendünkbe”.

A második napunk is izgalmasnak ígérkezett. A svédasztalos reggeli és az összepakolás után elindultunk utolsó látnivalónk, a Škocjan-barlangrendszer felé. Ez egy mész-kő barlangrendszer, amely Szlovénia egyetlen világörökségi helyszíne. Sok szépet hallottunk már róla, képeket is nézegettünk a buszon, úgyhogy már alig vártuk, hogy odaérjünk. Szerencsénkre a hotel, ahol laktunk, nagyon közel volt a barlanghoz, így hamar megérkeztünk. Egy erdőn keresztül jutottunk el a barlang bejáratához, ahol két túravezető várt a csapatra, mert két nyelven (angol, német) tartottak ismertetést. Idegenvezetőink elmondták, hogy itt található Európa legmagasabb barlangi terme (90 m), s a túra második szakaszában egy földalatti kanyonnal is találkozhatunk majd, valamint 50 m magasban átkelhetünk egy földalatti, folyó vájta szakadékon, miközben a Reka (Timavo) folyó halad el alattunk. Azt is megtudtuk, hogy a Reka név szlovén nyelven folyót jelent. Miután elindult az angol vezetést kérő csoport, mi következünk. Gyönyörű látvány fogadott bennünket, mindenütt cseppkövek és cseppkövek. Néhányukból óriás cseppkő lett, voltak olyanok, amelyek függőnyt alkottak a barlang oldalán, alakot ábrázoltak vagy színesen pompáztak. A sok terem mindegyike egy újabb csodát tárt elénk. Arra is lehetőségünk nyílt, hogy egy magyar népdalt előadjunk, ezzel bizonyítva a terem akusztikáját és a cseppkövek hangadását. Majd eljutottunk túránk csúcspontjához, az 50 m magasban lévő hídrohoz, amely a hőmpölygő Reka folyó felett található. Egyszerre nyújtott lenyűgöző és félelmetes látványt. Az átkelés után mindenki megkönnyebbült, és utunkat folytatva elértük az utolsó termet. Amikor aztán kiértünk a barlangból, mesés kilátás tárult elénk. A nap sugarai megcsillantak a fák színes levelein, szemben velünk vízesés zuhogott. Rövid séta után felvonóval jutottunk vissza a buszhoz, s felejthetetlen élményekkel indultunk hazafelé.

A visszaúton osztályfőnökünknek volt még egy meglepetése. Koncz Zsuzsa Istenhózzád című dalát küldte nekünk az elmúlt évek és utolsó kirándulásunk emlékére. Biztosak vagyunk benne, hogy a közös élményeink felejthetlenné tették zrínyis éveinket.

Pungor Dóra Kornélia és Takács Aliz Ilona 13. B

Szíves örömet

A Zrínyi Miklós Gimnázium a diákok számára a kulturális élet sokszínűségét nyújtja. Színházi bemutatók, különböző érdekes előadások után, a Csík Zenekar tette tiszteletét iskolánkban. Az együttes célja a népzenei hagyományok minél szélesebb körben való továbbadása, megkedveltetése. Mint megtudtuk, a zenekar meghívásának ötlete Horváth Attila igazgató úr fejéből pattant ki, szerette volna megismertetni ezt a zenei világot a fiatalokkal. Számos levelet küldött szét a városban, hogy elegendő szponzori támogatást szerezzen, hiszen egy ilyen híres együttes meghívása komoly anyagi terhet jelent. Szerencsére akadt elegendő számú támogató, így megvalósulhatott a terv.

A koncert előtt lehetőségünk volt a zenekar néhány tagjával interjút készíteni, ennek során Szabó Attila és Majoros Marianna mesélt nekünk az együttes életéről, és megosztották velünk tapasztalataikat a népzenei életéről. A zenekar nagyon sok helyre ellátogatott már, és mindig különös élményben van részük egy-egy külföldi fellépés során. Annak ellenére, hogy az együttes elsősorban Magyarországon híres, más népek is kedvelik ezt a stílust, bár nem értik a szöveget, nagyon szeretik. A magyar zene dinamikus, sodró lendületű, ráadásul a vonós hangszerek ilyen összeállítása máshol nincs szokásban. Ez adja a hangzás különlegességét. Sydney-ben, az olimpián is lelkesedve fogadta őket a közönség. Az együttes érezte, hogy Magyarország népi kultúráját képviselhetik.

Kizárólag a magyar népzeneire alapoznak, hisz ennél változatosabb és gazdagabb kevés van a világon, talán nincs is. Máshol nem találni olyan változatképződést, hogy az ember elmegy 20 km-rel arrébb, és ugyanazt a dalt teljesen máshogy szólaltatják meg. Ez a magyar népzene különlegessége. Sajnos nagyon sok olyan szórakoztatóipari produkttal találkozunk, melyet zeneként adnak el, pedig kifejezetten piaci alapon létrejövő produkciók, amelyek azért vannak, hogy pénzt termeljenek. A valódi zene esetében önkifejezésről beszélhetünk, és a kettő nem ugyanaz, habár próbálják ugyanannak feltüntetni. Érdemes lenne a kettőt külön választani.

Beszélgetésünk során nem hagyhattuk említés nélkül, hogy a Csík Zenekar (nagy sikerrel) új irányba is elindult, hiszen feldolgoztak Kispál és a Borz-dalokat, valamint együttműködtek a Quimby zenészeivel. A közös munka azért ment könnyen, mert a szövegek szólnak valamiről, és nem a „gyerevisszamiértmentéleljajjdenagyonszeretek” kategóriába tartoznak. Mondanak valamit, máshogy mutatják a világot.

Szabó Attila mesélte el az egymásra találás körülményeit. Lovasi András hívta el hegedülni, majd kiderült, hogy Attila tud gitározni is, így a Bandi a hegyről című szólólemez elkészítése alatt a Kispál tagja volt. Többször beszélgettek más országbeli zenekarokról (például a szerbokról), hogy milyen jól beépítik a zenébe az éppen aktuális filmzenéket, dallamokat, ezzel ellentétben a magyar zenekarok ragaszkodnak az autentikus dolgokhoz. Így jött az ötlet, s a Csík Zenekar előzenekarként nyitott egy Kispál-koncertet. Viccből az is felmerült, hogy milyen jó lenne eljátszani egy Kispál-nótát. Az első szám, amelyet átdolgoztak, a Dal teázáshoz volt. A Most múlik pontosan című számot pedig a Quimby Kilégzés című albumán találták, és gondolták, Mariannától nagyon jól szólna.

A zenekar nagyon sok díjat kapott már, többek között a Fonogram – Magyar Zenei Díjat, mely nagy meglepetés volt, nem gondolták, hogy egyáltalán a világzenei

kategóriába besorolják őket. A díjkiosztóra ketten mentek csak el, megnézni, mi történik, a többiek otthon, a tévé előtt értesültek a nagy hírről. A Magyar Örökség Díjat az Akadémián vehették át, a magyar népzene műveléséért, fenntartásáért kapták. A Prima Primmissima Díj is nagy elismerés, de kifejtették, nem a díjak megszerzéséért zenélnek, nem a népszerűség a lényeg, hanem az, hogy az emberek szeressék, amit a zenekar csinál, és így értéket közvetítenek.

Kicsit érdeklődtünk Marianna Csík Zenekaron kívüli tevékenységéről, hisz életében fontos szerepet játszik a néptánc is. Tíz évig profi táncosként a Magyar Állami Népi Együttes tagja volt, korábban pedig Békéscsabán a Balassi Táncegyüttesben szerepelt. Életének ez a része háttérbe szorult az együttes miatt, de továbbra is oktat gyerekeket, felnőtteket, az ovikban énekelni, táncolni tanítja a kicsiket. Elmondása szerint a népzene szeretete és a nyitottság nem változik a felnövő generációkban, el lehet érni eredményeket, ha elég kitartóak vagyunk. Mindenkinek szüksége van arra, hogy kipróbálhassa magát. Bár sokan nem ismerik a népdalok életszerű oldalát, mert talán kevés a lehetőség, hogy megszeressék. A tankönyveken is lehetne sok mindenben változtatni, hisz túlságosan tudományos alapúak. De ha valaki egyszer rákap a népzene, a néptánc ízére, az megszereti, és a szívébe zárja.

A beszélgetés után interjúalanyaink elfoglalták helyüket a színpadon, és fergeteges koncertet adtak. Így lett a hétköznapi testnevelésórák színterét adó tornateremből a Csík Zenekar koncerttere. A népzeneben kevésbé jártasak ízelítőt kaphattak, a kedvelők pedig kiélhették magukat. Bár korosztályunkból nem sokan hallgatják a zenekar felvételeit, de annál többen ismerik a híressé vált feldolgozásokat, ami hozzájárult a zenekar és a közönség közti összhang létrejöttéhez. Nem volt nehéz, hisz a népzene is „kézen fog, és hazavezet”.

Büki Bettina 11. N

Éljük túl! Weinebene, 2012

Avagy nem kell mindig megijedni, ha leesik a sapka

Január 8. Huszonkilenc vállalkozó szellemű diák. Egy osztályfőnök. Egy síoktató. Két kollégiumi nevelőtanár. Két kísérőtanár. Túléljük! Hajnal. „Álmos vagyok!” „Álmosak vagyunk!” „Haza akarok menni!” Szokásos nyöszörgések a megszokott „bentmaradósokon”.

Nyakunkba vettük Ausztriát, és nem tudtuk, hogy sose fogjuk elfelejteni. Ugyanakkor azt se gondoltuk, hogy valaha is oda fogunk érni. Pár óra buszozás után megérkeztünk a festői panorámájú síparadicsomba, beágyazódtunk az Alpokalja kebelébe, és vártuk a vacsorát, mert már farkaséhesek voltunk. Valójában mindenki a sielést várta, hisz még nemhogy sielni nem sieltünk, még sílécet se láttunk kettőnél több dimenzióban.

A reggeli nehézkes ébredés után nagyon jólesett mindenkinek a frissen sült zsemle és a hatalmas svédasztal finomságai. Szuszogva erőszakoltuk magunkra a síruhákat, a nehéz bakancsokat. A bécipályán az esés tudományának elsajátításával kezdtük. A kedvünk ugyan elszállt, amikor a 80 cm-es, hozzávetőlegesen hároméves kisszácok úgy suhantak el mellettünk, mint akik a lécre születtek... de hát „challenge accepted”.

Azután egyszer csak minden könnyen ment, feljebb is mehettünk. Megtanultunk lassítani, kanyarodni, felmentünk a legfelső pályára is, közvetlenül a felhők fölé. Csodaszép látvány. A felvonóval ugyan voltak összetűzéseink, akadt, akit a lábánál fogva húzott a csákányos, tizből hat ember kiesett már a második körben, és átmászhatott az erdősegen. Azzal vigasztalódtunk, hogy szeretjük a fenyőillatot. Balesetek is történtek, sajnos, egyikünk agyrázkódást kapott, de szerencsére már jól van. Az ijedtség nagyobb volt, mint a baj, a bódé jobban fogott, mint a fék. Leesett a sapkám, de a balesetet szenvedő társam látványa és a sapkámtól való elszakadás miatt támadt halálfélelmemnek köszönhetően nem tekeredtem fel egy fára sem.

Itt még szilárdan álltunk a lábunkon

Persze, ha azt gondoljátok, hogy kisangyalként már este tíz órakor aludtunk, tévedtek. Megnyugtatók mindenkit, az idő tájt még az ágyak közelében sem voltunk. A jó hangulatról pedig felügyelőink is gondoskodtak szórakoztató feladatokkal, versenyekkel. Köszönjük szépen, hogy vigyáztak ránk!

Nem akartunk odamenni, de visszajönni még úgy sem akaródzott. Köszönhető ez a sármos pincérfiúnak, akit Dolfi után szabadon elneveztünk Casanovának. Közelebb is kerültünk egymáshoz, és ez nem csak a szűk ágyaknak volt köszönhető. Visszaértünk Zalaegerszegrre, a mámor elmúlt, majd nekiálltunk a hétfői napra való tanulásnak. De legalább addig jól szórakoztunk. Leírhatatlan érzés volt együtt lenni veletek. Köszönöm, hogy C-s lehetek!

Dezső Katalin 9. C

A magyar kultúra napja

Mindenki várta a kultúra napját, hiszen ezen a napon nincsenek tanórák. De biztosak vagyunk benne, kevesen gondolták, hogy ilyen jól fognak szórakozni. Sok program közül választhattak a diákok, hallhattunk többek között az ókori Görögországról, a színek születéséről vagy esetleg Zala megye műemlékeiről. Mi Horváth Csaba bácsi segítségével belekukkantottunk a fazekasmesterség rejtelseibe.

Először elsétáltunk az aulába, és bár minden nap elmegyünk a Vándordiak szobor közelében, rájöttünk, hogy eddig senki nem figyelte meg alaposan. Most volt időnk szemügyre venni, miközben meghallgattuk a történetét is. Ekkor döbrentünk rá, milyen nagy dolog az, hogy az iskolánkban van egy szobor, amelyet Németh János készített. Majd visszamentünk a klubba, és eljött a pillanat, mikor a keramikus művészek elkezdhettek félni a trónfosztóktól. Kipróbáltuk, milyen igazából korongozni, és kedvünkre gyúrhattuk az agyagot. Sőt, még az is megadatott nekünk, hogy egy Németh János bácsi által elkészített makett alapján talizmánt csinálhassunk. A remekműveket Csaba bácsi elvitte, és kiégetve kaptuk vissza. A szerencsésebbek ezen kívül is vihettek haza emléket, agyagfoltokat a ruháikon. De a mi pályafutásunk rövid ideig tartott, fellelegezhetek a fazekasok.

A nap viszont még korántsem ért véget. Egy órakor az összes diák izgalommal ült a tornateremben. Még mindig voltak olyanok, akik nem hitték el, hogy az a „nagy” zenekar eljön hozzánk. Hiszen a kultúra napján ellátogatott iskolánkba a Csík Zenekar. Nagy örömujjongással köszöntöttük őket, és később sem hagyott alább a lelkesedés. Minden számuk után lelkesen tapsoltunk, de a legnagyobb sikert a Most múlik pontosan aratta. A koncert végén mindenki újfajta élményekkel meggazdagodva távozhatott.

Azt gondoljuk, és talán beszélhetünk minden diáktársunk nevében, hogy egy évben több ilyen napot lehetne rendezni. Ha esetleg valakinek mégse hagyott maradandó élményt a program, az is pártolni fogja ezt az ötletet, hiszen a „tanulásmentes” napokat mindenki szereti. Biztos, hogy tanulásmentes volt ez a nap?

Szakonyi Anna és Rumi Anna Sára 6. N

Ifjúsági hangversenybérlet – 2011/12

Liszt-évforduló

A 2011/2012-es tanévben iskolánk tanulói ismét lehetőséget kaptak, hogy élvezhessék a Filharmónia ifjúsági hangversenyeit. A rendhagyó „napkezdések” sorozata az idei tanévben november 11-én indult, amikor a szombathelyi Savaria Szimfonikus Zenekar adott koncertet iskolánkban.

Talán nem is meglepő, hogy a hangverseny témája Liszt Ferenc volt, hiszen 2011-ben ünnepeltük a zeneszerző–zongorista–karmester (egyszóval zseni) születésének 200. és halálának 125. évfordulóját. Bár a komolyzene általában távol áll az ifjúságtól, ez a közel egy óra mégis lekötötte az egész hallgatóság figyelmét. A zenekar előadta a Les Préludes és a Magyar fantázia című Liszt-szerzeményeket, valamint Oravecz György zongoraművész eljátszotta a 19 darabból álló Magyar rapszódia sorozat egyik művét. Zárásképpen elhangzott Liszt kortársának, Hector Berlioznak a Rákóczi-indulója. A koncert érdekes és tartalmas volt, Petró János karmester fontos és érdekes ismeretekkel látott el bennünket. Sokak számára emlékezetes maradt, hogy a karmesteri pálcát nem mindig tudta kézben tartani a gazdája. ☺

Varga Bence 13. B

Jazz + népzene = ???

Március 12-én a Borbély Műhely koncertezett a suliban. Vegyes vélemények születtek róla; nagyon megosztotta a hallgatóságot. Voltak, akik szokás szerint végigbeszélték a koncertet (például a mögöttem ülők), voltak, akik csendben végigunatkozták, és voltak, akiket teljesen magával ragadott a jazz és a népzene szokatlan keveréke. Biztosan sokan vagyunk úgy, hogy ezeket a stílusokat nem hallgatjuk, talán csak az énekóráról ismerősek. Együtt meg aztán végképp nem találkoztunk eddig még velük. Meglepő volt, és tulajdonképpen izgalmas. A lassú számok sokakat untattak, de ez a mai felgyorsuló világban, amikor még a cipőfűzőt is gyorsabban kötjük, nem meglepő. A gyors számok azonban teljesen magukkal ragadták a többséget. Lenyűgöző volt a zenészek profizmusa, az, hogy mennyire tudtak improvizálni. A zenekar tagjai nyilván összeszoktak, de hogy hány órát gyakoroltak, azt csak tippelni tudom, mindenesetre jó nagy számban gondolok. Öröletes volt, ahogy egyszerre nem csak egy ember improvizált, hogy a többi zenész is be tudott kapcsolódni. Segítséget nyújtott számomra, hogy bemutatták a hangszereket, mivel nem igazán ismerem őket, és sokat nem tudtam volna kezdeni azzal, ha csak a nevét mondják meg. És persze, ami szinte mindenki érdeklődését felkeltette: a dobos, Baló István arckifejezései. Látszott rajta, hogy vérbeli zenész, és imádja, amit csinál. A koncert végén nem véletlenül kaptak hatalmas tapsot, és most nem arra gondolok, hogy mindenki szeretette volna még húzni egy kicsit az időt a tanórából, hanem arra, hogy mély benyomást keltenek.

A koncert után biztosan el tudta mindenki dönteni, hogy akar-e még ilyen zenét hallgatni, vagy köszöni szépen, ennyi elég, sőt túl sok volt. És ez így jó. Az igazi művészet elindít egy gondolatot. A Borbély Műhely ezt megtette.

Varga Stefánia 9. B

„A zene az kell, mert körülölel, és nem veszünk majd el.”

A Csík Zenekar koncertje

Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy a Csík Zenekar fellépett iskolánkban. A koncert előtt néhány perccel már mindannyian a tornateremben gyülekeztünk. Hatalmas tapsal köszöntöttük vendégeinket, akik közben elhelyezkedtek a színpadon, s kezükbe vették hangszereiket. Műsoruk első és utolsó harmadában autentikus népzenei játszóztak, közöttük pedig könnyűzenei számok népzeneire emlékeztető feldolgozásait hallhattuk. Nagy örömünkre a Most múlik pontosan, a Fekete L'amour és a Csillag vagy fecske sem maradtak ki a sorból. Kedvenc dalainkat hallva, néhányan a közönség soraiból is dalra fakadtunk.

Természetesen ráadást is kaptunk a lelkes tapsért cserébe, és azt hiszem, mindannyiunk nevében kijelenthetem, hogy bár nem feltétlenül ez a mi stílusunk, élveztük az előadás minden percét.

Horváth Eszter 9. B

A szerkesztő megjegyzése: a Csík Zenekar előadása a sorozat rendhagyó epizódja volt. Az eredeti harmadik előadást az Ungaresca Táncegyüttes tartotta április 23-án, Válogatás a Kárpát-medence néptáncgyományaiból címmel. Ez volt az ifjúsági bérlet befejező előadása.

A koncert megrendezését támogatta: OTP Bank, Gartner Intertrans Hungária Kft., K&H Bank, Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Önkormányzata, Forest Hungary Kft., Zalai Nyomda, Technika Gépjárművezető-Képző Kft., Göcsej Nyomda, Zalavíz Zrt., ZAVÉD Kft, Kvártélyház Szabadtéri Színház., Gura Nyomda, Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány.

Országos Arany János sporttalálkozó

Bonyhád, 2012

A sporttalálkozó megrendezésére április 20–22-én került sor, melyen a 9. C osztályból öt lány és öt fiú vett részt. Péntek reggel a nagy csapat együtt indult útnak egy zalaegerszegi távolsági busszal, és mint a szófogadó, okos diákok teszik, elfoglaltuk a helyünket, majd végighallgattuk az elvárásokat a hétfőig.

Közel ötórás út után megérkeztünk a bonyhádi iskola kollégiumába, ahol vendéglátóink elkísértek bennünket a szobáinkba.

Ezután kezdetét vette a megnyitó gála. 22 iskola diákjai sorakoztak fel a gimnázium atlétikapályáján, majd az ünnepség után a programok felsorolását is végighallgatva, vacsorázni indultunk. Mindennek megvolt a maga ideje és a beosztása. Este 9-kor egy kisebb vetélkedőn vettünk részt, ahol „kevert” csapatokra osztottak bennünket. Így könnyebben ismerkedtünk a többi „aranyossal”. Az est fődíja egy hatalmas torta volt, melyet csapatunk egyik része nyert el.

Szombat reggel nekivágtunk a mérkőzéseknek. Korán reggel fiaink már rúgták a bőrt, és melegítettek a játékhoz. Miután megszerezték az első gólt, a lányokkal erős szurkolásba fogtunk. Nem sokkal később mi is pályára léptünk, ahol mindenki megmutathatta, mit tud. Kora délután röplabdamerkőzéseinket játszottuk a tornateremben. Késő délután, amikor már mindenki csak éppenséggel vonszolta magát a pályán, eredményt hirdettek. Újra felsorakoztak az iskolák csapatai, és minden kategóriának kihirdették a győzteseit. Szépen zártuk a hétfőt, hiszen összesítésben fiúcsapatunk 2. helyezést, lánycsapatunk 1. helyezést ért el. Lánycsapatunk röplabdában is kimagaslóan szerepelt, a 3. helyet sikerült megszerezniük. Vasárnap reggel ismét nekivágtunk a hosszú útnak, és hétfőn újult erővel folytattuk az iskolai munkát.

A csapatok tagjai: Fagyal Márk, Fordán Adolf, Kalamár Judit, Kaszás Gábor Bence, Kelemen Éva, Kránicz Vivien, Rákos Dóra, Szakony Mórió, Szakony Martina, Szeles Benjamin. Köszönjük a felkészítést Szekér Gábor tanár úrnak, aki mindvégig segítségünkre volt!

Szekér Gábor tanár úr és érmesei

Kelemen Éva 9. C

Egy újabb bentlakásos hétvége

Irány a Dunakanyar!

Nos, májusban is kaptunk egy újabb felejthetetlen hétvégét a programnak köszönhetően.

Nehézkesen indult május 18-án a napunk. Délelőtt még az iskola padjait koptattuk, azon izgultunk, milyen lesz majd a kirándulás. Hamar eljött a délután, és nekivágtunk egy hosszadalmas utazásnak. Legelőször Zsám-békra látogattunk, ahol megnézhettük a híres romtemplomot. Sok mindennel bővült tudásunk. Az utazástól, a nézelődéstől elfáradva érkeztünk a hihetetlenül szuper szállásunkra.

Az esztergomi bazilika előtt

Másnap reggel újult erővel indultunk el Visegrádra. Megszenvedtük a hegyi túrát, de nem hiába. Miután felértünk, a vár minden kisebb zugát megnézhettük, bepillantottunk a hajdan élt emberek mindennapjaiba. De már csak a kilátásért is megérte. Azután ellátogattunk az esztergomi bazilikába. A bejáratnál új barátokra találtunk egy kedves, furulyás ember személyében, biztosan ő sem felejtí el, hogy ott jártunk. Sok értékes dolgot láthattunk, de talán legjobban mindenkinek az tetszett, amikor hosszas csigalépcsőzés után (na, erről inkább ne is beszéljünk...) kimehettünk a kupola körüli erkélyre, és onnan csodálhattuk meg a tájat. Sokak nevében mondhatom, szerelem volt első látásra. A dunai hajókázás során sokat nézelődtünk, nevetgélünk, beszélgettünk, míg Vácra értünk, azután egyenesen visszamentünk a szállásunkra.

A következő nap szintén ígéretes dolgokat tartogatott számunkra. A szentendrei skanzenben megismertük Magyarország tájegységeit és jellegzetességeiket. A szerencsésebbek még a kisvasút vezetését is kipróbálhatták, köszönet érte a drága masiniszta bácsinak.

Mint mindenki, mi is szeretjük az édességeket, ezért a szervezők ismét a kedvünkben jártak, és meglátogattak a Marcipán Múzeumot. Természetesen mindenki ámulva figyelte az ott kiállított dolgokat. Azon töprengtünk, hogy kinek jut eszébe ilyen hatalmas szobrokat készíteni, méghozzá ételből?! Végül a kóstoló sem maradt el. Ezzel zárult kis csapatunk fantasztikus hétvégéje, na persze meg egy hosszú, nyűgös visszaúttal!

Kollégiumi tanáraink ezúttal is kitétek magukért. Köszönjük nekik a csodálatos élményeket!

Kráncz Vivien 9. C

Helikon 2012

A helikoni ünneppsorozat a tanév egyik legjobban várt és legnagyobb felhajtással járó rendezvénye. Összeköti a kultúrát a szórakozással, a komolyságot a jó kedvvel, de ahogy azt mondani szokták, minden jónak van árnyoldala. Sajnos egy kategóriában csak egy fellépő indulhatott, így voltak, akik tehetségük ellenére sem vehettek részt a rendezvényen. Aki azonban mehetett, arra kemény munka, éjszakákba nyúló szövegtanulás, szellemileg és testileg is megerőltető készülés várt, de a nehéz és sok energiát igénylő fellépések mindig meghozták gyümölcsüket. Idén sem volt ez máshogy.

A keszthelyi szerepléseket tehát feszített tempójú készülődés előzte meg, melyre nem kevesen vállalkoztak iskolánkból. A tehetséges zrinyisek két buszt is megtöltöttek, egyikben az énekkarosok utaztak, míg a másik nem tudta felvenni a harcot a színjátszósok zsenialitásával és kellékeivel, így a busz felmondta a szolgálatot, persze állítólag műszaki hiba miatt.

A korábban megérkező csoport elfoglalta a szállást, ezzel együtt a szobákat, helyet hagyva a még megmentésre váró busz utasainak. Felmértük a terepet, és elégedetten láttuk, hogy nagy terünk lesz a kibontakozásra. Szép környezet, tágas szobák fogadtak bennünket. Lepakoltuk csomagjainkat, elfoglaltuk az ágyakat, bár sejtettük, hogy az előre megbeszélt szobabeosztás a napok során folyamatosan változni fog. Mondhatni, mindenki elégedett volt a környékkel, a komforttal. A bámészkodásra és a pakolásra nem lehetett túl sok időt hagyni, mivel az énekkarosokra jelenés várt. Visszaszálltunk a buszba, ahol utazásunk során már megalapoztuk a vidám hangulatot, így a szereplésre készülőknek is könnyedebben ment a beéneklés. A sikeresen véghezvitt produkcióhoz természetesen hozzájárult az izgulás, de külső szemlélőként ebből semmit sem tapasztaltam. Egy összeszedett, felkészült és magabiztos csapat állt a zsűri előtt.

Míg a másik busz megérkezésére vártunk, elindultunk a többi fellépőnk produkcióját megtekinteni. Így történt, hogy a zrinyisek csapata a népi előadásoknál egyesült. Iskolánk tanulói szép számmal voltak jelen. Magas színvonalat nyújtottak, hatalmas tapsot kaptak. Ujjongtunk, fűtyültünk egy-egy szereplés után. Nagy örömmel láttuk, hogy ilyen sokan képviseltették magukat ezen a területen. Néptánc, népdal, tekerőlant szerepelt a repertoárban. Csapatunk nagyon megnyerő lehetett, ugyanis a zalai hírlapos fotósok állandóan bennünket fényképeztek.

A Balaton partján eltöltött napokat közös ebédek és vacsorák tették hangulatossá, ilyenkor az egész társaság együtt volt. Sokat nevettünk, és megbeszéltük, kinek melyik fellépő tetszett a legjobban. Az évéshez szolgáló jegyeket a kis helikoni vászonszatyor tartalmazta, melyet minden helikoni évben kiosztanak. Benne találtuk még a háromnapos tartózkodást végigkísérő kék kendőt (amelyet mindenki hordott, de a legváltozatosabb formában) és a programfüzetet. Ez utóbbiban olvashattuk az időpontokat, így pontosan tudtuk, kinek, mikor és hol kell összpontosított lelkesedéssel szurkolnunk. Bátorítottuk táncosainkat, versmondónkat, színjátszósainkat, az énekeseket, a zenészeket.

A szerepléseket megkönnyebbülés és fellélegzés követte, így a délutánokat és az estéket gondtalanul foglalhatták el a Balaton-parti séták, koncertek és a fűtca hangulatos kávéházaiban eltöltött percek. Egy frissen csapolt sör, vagy egy finom fagyolt

kellemes beszélgetések kísérői voltak. Lehetőség adódott a parton táncolni, énekelni, senkinek nem kellett gátlásokkal küzdenie, hiszen a kék kendő az összetartozást hirdette. Sajnos a szállás nem Keszthelyen volt, így nem lehetett időkorlát nélkül mulatni, éjszakai buszokkal kellett visszamenni.

Közhely, de igaz, hogy a jó társaságban és kellemes hangulatban eltöltött napok gyorsan múlnak. Ennek ellenére a zárónap sem telhetett kalandok és izgalmak nélkül, hiszen akkor került sor az eredményhirdetéssel összekötött díjkiosztó ünnepségre. Mindenki büszkén vette át a díjakat, mi pedig boldogok voltunk, hogy ismét egy jól megszervezett, sikerekben és élményekben gazdag helikoni ünnepségsorozatot tudhatunk magunk mögött.

Büki Bettina 11. N

**Tangó
Baki Melinda 10. N**

kulcsra zárt égbolt

I.

adás

kezdet? dehogyis.
minden marad úgy, mint régen.
a változás lehetőségét már
emberemlékezet óta kizárom.
tépett lap. üszkös betűk.
nem zavar.
nincs bennem egy maréknyi fájdalom sem.
nem számolom, ahogy gyűlnek
az asztalon a műanyag poharak.
vannak dolgok, amiket nem tudok megállítani.

és mégis van az egészben
valami megmagyarázhatatlan,
szívet tépő gyönyörűség,
ahogy az ember elbukásában is a Szépre törekszik.

bizalomjáték

amiben még sosem nyertem.
(szinte látom magam előtt a fotókat, amik rólunk készülhettek volna.)

„és forgunk”

egy üres lélek roncsa.
ahogy te mondod.
végignézem, ahogy kiölöm
magam belőled.
pangás a sorok alatt,
amiket amúgy is csak mi értünk.
sokadik végszó.
megrövidített mondatokkal megtaposott
várakozó idő. cenzúrázott emlékek.
persze, azt mondod, én akartam így.
pá, kisaranyom.
pá, nem zavarom.
csak elhagyom. vagy ilyesmi.

II.

egy eltaposott én emlékére

kicsit jó lenne kimenni az utcára,
kicsit fázni,
s csendben nekivágni az éjszakának.
kicsit jó lenne úgy szabadon menni,
ész nélkül, csak menni a világba.
igen, az lenne a jó: kicsit nekimenni a világnak.

kedv

még szeretsz is?
ó, tökéletes.
a bűnhődést majd kitalálom, ne aggódj.
egyébként sincs halál a feltámadás után.

jellemhiba

sokadik végszó.
a reálisig frissíteni
az érzelmeimet.
értelmetlen szavakat érlelek tovább.
és jelzővel bővíttem a semmit.
majd leköpnék az Igazak,
mert valami elemi nincs meg bennem.

a saját nyaki artériámat harapnám át,
ha tehetném.
olyan önző vagyok, hogy a fájdalmat sem
engedem be a szívembe.

III.

záróvonal

mindig is volt a történetünkben valami hanyatlás,
és én ezt szerettem.
egy más időszámítás,
amiben mégis jól éreztem magam.
– órák telnek észrevétlen –
beborult,
valaki biztos ráfeküdt az égboltra.
egymás útját keresztező repülő rajzolnak sakkjárat a hasára.
ezt a játékot már nem én játszom.
az egyenlőségjelek pedig fakulnak a nevünk között,
és a párhuzamosok is remegő testtel vonaglanak.
védtelen vagyok,
látod, elmúltam benned.

omen

nyár végéig rohantam.
melyik volt az a pillanat,
amikor hallgatnom kellett volna a képzeletemre?
idegeneknek gyónás. részegen.
hogyan a füst már a szabad levegőn is követett.
a leharapdált ágyneműgombok.
a ruha redőiből morzsolódó kiszáradt iszap.
az első jel talán a szél volt a tó mellett.
a megmagyarázhatatlan nyirkos reggel,
amin, mára kifakult rémképek gyötörtek.
mikor először féltettem magunkat a következő pillanattól.
meg hogy az óta az augusztusi éjszaka óta
egyetlen számnak a basszusa dörömböl
az összes gondolatomban háttérzajként.
valószínűtlen tempóban fogy az időm.
nekem már nincs hova igyekezniem.
az égbolt bezárt.

Szakony Dorina 11. B

Dorina versciklusa a keszthelyi Helikoni Ünnepeken az irodalmi alkotás kategóriában bronz minősítést kapott.

Azok a boldog szép napok...

Minden N-es életében eljön az a bizonyos tizedik év, az utolsó, amikor még nem a faktok és az érettségire való készülés határozzák meg zrinyis mindennapjaikat. Ez az év különleges, hiszen ekkor kerül sor a közel egyhetes erdélyi cserekapcsolatra a marosvásárhelyi testvériskolánkkal. Osztályfőnökünk, Gombás Szilvia tanárnő fáradhatatlan és gondos szervezésének köszönhetően májusban felkészülten indulhattunk Erdélybe két vakmerő buszsofőrünk vezetésével, valamint Németh Szilvia tanárnő és Dienes Gyula tanár úr kíséretével.

Mi jut egyáltalán az ember eszébe Erdély nevének hallatán? Hagyományörző, határunkon kívül rekedt magyar társaink, a gyönyörű, vadregényes tájak, a pálinka vagy esetleg Trianon? Nekünk 16–17 évesen mindenekelőtt egy hatalmas kaland ígérete. Nagy izgalom és várakozás övezte az előkészületeket, ami nem meglepő, hiszen először kirándultunk együtt külföldre, messze a komfortot nyújtó otthontól. Hosszú, bonyodalmas procedúrák, kavarodások és elbeszélgetett magyarórák árán, de elérkezett az indulás napja.

Az autópálya menti megállóknak nem hagytak mély nyomot bennünk, de a séta a budai várnegyedben, a Magyar Nemzeti Galéria és a Mátyás-templom már sokkal emlékezetesebbnek bizonyult. Követve a japán turistacsoportok példáját, mi is ellőttünk néhány ezer képet egymásról vagy éppen a Parlament és a Duna látképéről, s igyekeztünk ezeket mihamarabb megosztani a nagyvilággal. Sajnos – vagy épp ellenkezőleg – már ekkor megtapasztaltuk a legfontosabbat, figyelniük kell egymásra. Bár fáradtan érkeztünk meg aznap esti szálláshelyünkre, Debrecenbe, nem tudtuk megállni – osztályfőnökünk unszolására –, hogy ne nézzünk körül legalább egy kicsit a városban. Így hát elsétáltunk a főtérre, természetesen megnéztük a református templomot, és a közeli kisbolt féléves bevételét is biztosítottuk. A kimerültség, de még az átélt izgalmak ellenére se jött egykönnyen álom a szemünkre, ezért másnap kissé álmatagon veselkedtünk neki utunk hátralevő részének.

A határátlépést követően először Julcsi osztálytársunk szülővárosában, Nagyváradon álltunk meg, ahonnan továbbindultunk Kolozsvárra. Előtte még megtekintettük Ady és Csinszka közös lakhelyét Csucsán. Kolozsvárott először érezhettük igazán egy történelmi erdélyi nagyváros pezsgő lüktetését, majd a Tordai-hasadékban egy igen izgalmas túrán vehettünk részt. A vakmerőbbek a turistautat figyelmen kívül hagyva közelítették meg ezt a számos mondát ihlető természeti csodát. A hasadék belseje káprázatos látványban részesített minket. Jó érzés volt, hogy már akkor felejthetetlen élményekkel gazdagodhattunk.

Ahogy telt az idő, és egyre közelebb értünk Marosvásárhelyhez, előntötte az osztályt a bizonytalanság érzése. Milyen lesz a fogadó család? Hogyan viselkedjünk, miről beszéljünk velük? Ezek a kérdések foglalkoztattak bennünket, és ahogyan az időjárás borultról viharossá vált, a hangulatunk is egyre komorult. Szó szerint a végközeledéseként éltük meg az eseményeket, holott csak féltünk az egymástól való elszakadástól. Közel kétnapos buszozás után megérkeztünk Marosvásárhelyre, ahol nagy üdvözlés várt minket. A csomagok elosztását kisebb káoszra varázsolta az eső és a búcsúzkodás, de fél órán belül mindenkit egy-egy kedves, érdeklődő család fogadott otthonában.

Másnap felfedeztük az iskolát, mint Kolumbusz Amerikát. A gimnázium épülete kívül-belül kísértetiesen hasonlít a miénkre, a padlóburkolat, az emeletek, az ajtók kiköpött másai a mi alma materünknek. Mintha csak a Zrínyi tükörországi változatában jártunk volna. Délután az „oszi néni” vezetésével ismerkedtünk Marosvásárhellyel. Megnéztük a várat (illetve ami még maradt belőle), a várostörténeti kiállítást, a Teleki-házat, a Tékát, a Bolyai teret, a Városházát és a Kultúrpalotát. Az éjszakai életről – amelybe alkalmunk volt többször is belekóstolni – csak annyit, hogy rengeteg klub közül lehet választani, ráadásul sokkal jobbak, mint bármelyik itthoni.

A következő két nap tett minket leginkább próbára, ugyanis a programok kissé egybefolytak. Bebarangoltuk a Medve-tó és a Gyilkos-tó vidékét, ahol az elmaradhatatlan kürtöskalács sajnos nem éppen szép emlékeket hagyott bennünk. Bear Gryllst is megszegyenítő bátorsággal vágtunk át a Békás-szoroson, a Só-szoros tanösvényén és a hegyi patakon, majd a „tortúra” végén kipróbálhattuk a méltán híres gyógyító hatású iszapot. Természetesen minket nem csak a természet szépsége kötött le, jártunk például Farkaslakán, Székelykeresztúron, Székelyudvarhelyen is. Fehéregyházán és Segesváron szívesen hallgattuk a történeteket. Magunk is találtunk ki teóriákat Petőfiről, Korondon pedig mindenki kedvére vadászhatott ajándékokat.

A pénteki nap mindenki számára máshogy telt, ki grillezni, ki állatkertben, ki paintballozni volt. Este elköltöttük az utolsó vacsoránkat a fogadó családnál, majd egy fergeteges bulival zártuk ottlétünket.

A szombat hajnal a búcsúzkodásé volt. Ásítózva, némi segítséggel bepakoltuk csomagjainkat, bennük a rengeteg ajándékkal, és nekiindultunk a közel 1000 km-es visszaútnak. Vajdahunyadon és Gyulafehérváron fényképezőgépeink utolsó szabad bájtságait is

megettöltöttük képekké. Bár nem mentünk fel a balladából oly ismert romhoz, a buszablakból sikerült megcsodálnunk Déva várát. Szomorú volt búcsút venni Erdély csodálatos tájaitól, az újonnan megismert emberektől, ugyanakkor tudtuk, hogy mindennek nincs vége, hiszen két héttel később újra látjuk őket. De erről talán legközelebb...

**Baki Melinda, Halassy Gabriella,
Halász Viktor Olivér 10. N**

Erdély
Szekér Gábor felvétele
(Zrínyi Fotó Szalon)

Ismeretlen vidéken

A zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium 7. osztályos tanulóiként háromnapos vajdasági osztálykiránduláson vettünk részt május 18. és 20. között Szerbiában. Erre a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. Határtalanul! elnevezésű pályázati programja keretében kerülhetett sor, mely 34 fő útját 814 488 Ft-tal támogatta. Az előkészítő órán látott filmek és a hallottak alapján kíváncsian vártuk, hogy mi fog kisülni ebből az útból.

A 7. N osztály Szerbiában

Szabadka és Újvidék mindenkit lenyűgözött történelmi városközpontjával, hatalmas, szecessziós épületeivel. A keresztény és az ortodox templomok szinte versengtek egymással nagyságban és szépségben, ami nagyon érdekes volt. Péterváradon az erőd-ből csodálatos kilátás nyílt a Dunára, Újvidékre és környékére.

Sok helyen megfordultunk, sok mindent láttunk: a lipicai ménest, a fürdővizéről híres Palicsot, a Fruska Gora Nemzeti Parkot, a karlócai békekötés kápolnáját, a zentai csata és Bajmok mellett a kaponyai csata emlékművét. Az utóbbit megkoszorúztuk, és közben elképzeltük, hogy régen őseink itt Magyarországról és így értünk is harcoltak.

A legtöbb helyen a pap vagy a helyi idegenvezető fogadott minket, mindig nagyon közvetlenek és kedvesek voltak. A szállásunkon szintén mindenben igyekeztek a kedvünkben járni. A helyi diákok nagy szeretettel vártak bennünket, velük nemcsak megismerkedtünk, hanem közös csapatokban jól játszottunk. Érdekes volt, hogy mennyire ízesen beszéltek magyarul.

Esténként közös programokon vehettünk részt, és szerintem mindenki itt érezte a legjobban magát. Egyik este néptáncot és népdalt tanultunk, ebbe még kísérőink is bekapcsolódtak. Másnap pedig kürtöskalácsot süthettünk, és csuhéból készítettünk játékokat, közben az ügyes kezű Ilonka néni mesélt többek közt arról, hogy többször megfordult a gébárti Kézművesek Házában.

Útközben tapasztalhattuk: némely helyen mennyire jól élnek az emberek, mennyire megbecsülik azt, amijük van. Feltűnt az utakon a sok traktor, s a földeken a gondos művelés nyomait láttuk mindenfelé. De megfigyeltük azt is, hogy akár ugyanannak a városnak egy másik részén mások milyen nagy szegénységben élnek.

Hatalmas élmény volt ilyen szép helyekre eljutnunk, nagyon sok emlékekkel gazdagodtunk.

Csapó Dániel 7. N

Harangláb – tollrajz

Dienes Gyula

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány támogatásával létrejött
XIII. Borbély György – Borbás György
kerékpáros honismereti vándortábor
Zalaegerszeg – Keszthely – Veszprém – Szántód – Kővágóörs – Zalaegerszeg

Közút sajnos ritkán volt

Pihenőhely – Világ büfé

Strandröpi drukkerek

A nyár legmelegebb hete

Baranyai Roland-émlékdíj

ÍGY ÍRUNK MI

Sokszínű cikkek a sokszínű világról

„A világ egy hatalmas tükör. Visszatükrözi felénk azt, amik vagyunk. Ha kedvesek, ha barátságosak és ha segítőkészek vagyunk, akkor a világ kedvesnek, barátságosnak és segítőkésznek fog felénk bizonyulni. A világ pontosan az, amik mi vagyunk!”

Thomas Dreier amerikai író

Nyolc évig a Zrínyiben

Negyedikesként az ember még mindent másként lát, mint 18 évesen. Emlékszem, a szóbeli felvételimben azon aggódtam, hogy miért csak nekem van csúnya zöld pöttyökkel tarkított szoknyám, a csipkés fehér zoknimról nem is beszélve. Nem igazán fogtam fel, hogy ha minden a tervek szerint alakul, nyolc évet ebben a gimnáziumban töltök majd. Hogy is érthettem volna meg, akkor még nem tudtam a nyolc évvel azelőtti eseményekre sem visszaemlékezni. Amikor viszont a ballagáson kiléptem a Zrínyi épületéből, nemcsak az töltött el boldogsággal, hogy nincsenek fura zöld pöttyök a ruhámon, hanem minden emlék, tapasztalat és tudás is, amely az évek során rám ragadt.

Sokan mondják, hogy zrínyisnek lenni fogalom. Részben igazuk van, de a dolog nem egészen úgy működik, ahogyan az első pillantásra tűnik. Nem attól lesz az ember „zrínyis”, hogy beiratkozik a gimnáziumba, ez önmagában nem garantál semmit. Mégis, valamilyen oknál fogva úgy tűnik, hogy az ide járó diákok teljesítményükkel és sikerükkel fogalomává váltak, rajtuk keresztül pedig az iskola is. Még nem tudom, nem tudhatom, milyen különbség van köztünk és a más gimnáziumban végzetek között, ezt majd a jövő megmutatja. Annyi biztos, hogy kevés embernek volt olyan tartalmas nyolc éve a középiskolában, mint nekünk.

Én személy szerint úgy érzem, az első két zrínyis évemet mély álomban töltöttem, ez valószínűleg csak annak köszönhető, hogy fiatal voltam még bármiféle komolyabb közösségi vagy tanulmányi tevékenységhez. Ennek ellenére már ötödikben eljártunk osztálytársaimmal az összes létező tanulmányi versenyre. Azóta is úgy vélem, a barátokkal való megismerkedés legjobb módja a közös versenyzés. Nem igazán tudom, az egyetemen hogyan fogok új embereket megismerni. Hm. Az első évek édes semmittevéését hetedikben az törte meg, hogy beléptem a diákönkormányzatba. Beléptem, nos, ez erős túlzás, az osztálytársaim kényszerítettek. Ezúton is köszönöm. Ha egyvalamit megtanultam a Zrínyiben eltöltött időből, az az, hogy a lehetőségek azért vannak, hogy kihasználjuk őket. Valószínűleg soha nem ismertem volna meg annyi latin közmondást, ha anyukám nem szorgalmazza a latin fakultáció felvételét az informatika mellé, vagy ha az iskola nem biztosítja nekem ezt a lehetőséget. Még ha nem is tudtam eddig konkrétan hasznosítani a tudásomat, sokkal jobban érzem magam, mintha csak néznék bociszemekkel, amikor valaki azt mondja, *si tacuisses, philosophus mansisses*.

A diákönkormányzat azonban több volt számomra, mint egy kiaknázott lehetőség. Hetedikesként még megilletődötten pislogtam, amikor a nagyok, a végzősök akár, hozzám szóltak, és együtt beszéltük meg a diáknapi programokat. Ez olyan közeg volt, a menzassal ellentétben, ahol nem érvényesült az életkorbeli különbség, mindenkit az ötletei alapján ítélték meg. Tizedikben aztán elnöknek választottak. Két évig és négy napig töltöttem be ezt a tisztséget, és azt kell, hogy mondjam, rengeteget tanultam. Sablonosan hangzik, de igaz. Véleményem szerint mindenkinek DÖK-elnöknek kellene lennie, legalább pár hétig. Megtudni, micsoda kihívás és felelősség megpróbálni összehangolni ennyi ember gondolatait, ötleteit, vagy néha egyáltalán összeszedni elég embert egy feladatra. Nem ment nekem sem mindig. Azt nem tudhatom, mekkora hasznára váltam a közösségnek ez idő alatt, de az biztos, hogy én sok mindent megtudtam magamról és az emberekről. Rájöttem arra, hogy mennyire fontos a nyitottság mások felé. A diplomáciai érzékem is fejlődött, hiszen nem volt konfliktusoktól mentes ez az időszak. Mindezért nagyon hálás vagyok mindenkinek, aki valaha is megnehezítette a dolgom. Ezek a tapasztalatok is közrejátszottak abban, hogy talán már nem élek annyira biciklibelsőben, mint régen, hogy édesapám szavait idézzem. Mondhatni, hogy elkezdtem felkészülni a nagybetűs Életre, tehát a középiskola teljesítette az egyik legfontosabb feladatát.

10. N-esként azonban más izgalmas dolgok is történtek velem. Úgy döntöttem, hogy én leszek a következő ember, akinek önálló fotókiállítása lesz a folyosógalérián. Életemben először meg kellett győznöm néhány embert arról, hogy készen állok a kihívásra, és meg is érdemlem. Nem volt egyszerű, de addig jártam Szényi tanár úr és Karvalits tanár úr nyakára, míg igent nem mondtak. Máig emlékszem, mennyit vagdostuk és rakosgattuk a képeket, míg végre elfogadható formát öltöttek. A dolog legnagyobb haszna azonban az volt, hogy fellendült a fotózási kedv a gimnáziumban. A következő évben már kiírásra került a Zrínyi Fotó Szalon pályázat, én pedig nagy kedvvel segítettem értékelni a beérkezett műveket. Azóta is virágzik a fotózás a Zrínyiiben, sőt, egyre többen és egyre jobb képeket készítenek.

Még ebben a tanévben történt, hogy tesiórán a tanár úr közölte velem, megyünk média OKTV-re. Abban a pillanatban még nem mértem fel a dolog jelentőségét. Bezzeg a következő ősszel! Ahogy a filmet forgattuk, és a közösségi oldalak hatásait kutattam, kezdett felderengeni, hogy mi az, ami engem igazán érdekel. Végre találtam valamit, amit szívvel-lélekkel csinálhattam. A lelkesedésemnek meg is lett az eredménye, de én ennél is többre értékelem a tudatot, hogy fényképezőgéppel és kamerával a kezemben fogom leélni az életem. Azután gyorsan el is döntöttem, hogy közgazdász leszek! Ez pedig annak köszönhető, hogy a Zrínyiiben szinte minden tanárom odafigyelt a megfelelő szellemi fejlődésemre, a lehető legtöbbet követelte, így én is úgy éreztem, a lehető legtöbbet kell nyújtanom. Mindig többre törekedtem, és ezzel korántsem voltam egyedül. A körülöttem lévő emberek mind-mind egyre magasabbra törtek. Azt hiszem, ez lehet az iskola sikereinek titka. A diákokat nemcsak tanáraik, hanem diáktársaik is egyre jobb eredmények elérésére sarkallják. Nem állítom, hogy a maximalizmusom nem volt néha hátrány. Egy kudarcot sokkal nehezebb úgy feldolgozni, hogy nem szerepel a lehetőségek között. Mégsem bánom, hogy így és itt nevelkedtem, mert nyomás nélkül fele annyi tapasztalatot és élményt sem gyűjtöttem volna.

A végzős év... szavakkal nem is nagyon lehet leírni. Egy nagy kábulat. Felébredtem szeptember 1-jén, és hirtelen május 5-e lett. Közben pedig olyan széles érzelmi skálán mozogtam, amilyen csak lehetséges. Végzősként minden kiéleződik, egyszerre izgott és ideges mindenki. A mi dolgunkat nehezítették még külső változások is, nem mondhatni, hogy egyszerű évet zártunk. De micsoda élményekkel! Furcsa ezt mondani, de úgy érzem, nyolc év után végre megértettük egymást. Mindenki elkezdte alakítani a saját sorsát, mégis volt idő egymást és magunkat ünnepelni. Annyi utolsó pillanatot éltünk át, hogy év végére minden egyes diák szentimentális hangulatba került. Persze még ilyenkor is zrinyisek voltunk, OKTV-ről OKTV-re jártunk egész évben. Szinte félelmetes, mennyi értelmes emberrel voltam körülvéve az idén. A Zrinyitől ezt is megkapjuk, a kapcsolati tőkét. Bután hangzik, de mégis így van. Tíz év múlva az évfolyamtársaink lesznek az értelmiség. Talán nem túlzás azt mondani, hogy sokak vezető pozícióig jutnak majd. És ők mind-mind gyerekkori ismerőseink! Őket személyesen is ismerni pedig olyan ajándék, amely nem sok középiskola tanulóinak adatik meg.

Mindaz, amit most leírtam, talán idealisztikus képet fest a gimnáziumról. Valószínűleg nem minden zrinyis érzi azt, amit én jelen pillanatban, hiszen zrinyisnek lenni néha igazi szenvedés, ezt nem tagadom. Mégis, ha adhatok valamilyen tanácsot az itt töltött évekhez, az az, hogy mindig a nagyobb képet kell nézni. A magunk elé kitűzött cél távolinak tűnhet, de amikor végre elérjük, csodálatos elégedettség lesz rajtunk úrrá. E miatt az elégedettség miatt nevezhetjük boldogságnak is, érdemes nekivágni annak a kihívásnak, amit úgy hívunk, Zrinyi.

Radics Dorottya 12. N

**Ugróiskola – ceruzarajz
Trömböczki Julianna Sára 6. N**

„Színház az egész világ...”

2007-ben volt az első nap, amikor nem kulturális élményekre vágyva léptem be a Hevesi Sándor Színházba. Gyerekeket kerestek a Valahol Európában című musicalhez. Ének-, tánc- és prózai rosta is volt, végül 29 fiatal (köztük én is!) került be a produkcióba.

13 évesen próbálni a színházban! Elképesztő, ismeretlen csoda. Megtanultuk, hogy van Szisza és Bea (elsősorban sűgők, de igazából mindenben segítenek), Szila és Zoli (akkor még ügyelő „bácsik”, akik az előadásokat irányítják az ügyelői pultból) és persze a rendezőasszisztensek, mint például Vass Jani, akivel már találkoztatok a színház beavató előadásain. Ő intéz el mindent, s ha marad szabadideje, még játszik is. Rajtuk kívül vannak még díszletezők, takarítónők, világosítók, pénztárosok, titkárnők, zenekari tagok, jegyszedő nénik és még sorolhatnám.

Szóval visszakanyarodom az eredeti témához. Az első bemutató. Úristen!!! Akkor lettem szerelmes abba az érzésbe, amely azóta is tart. A következő előadás az Oliver című musical volt, ahol szintén nagyon sokan voltunk gyerekek, ezt követte A Pál utcai fiúk, azután A kisfiú meg az oroszlánok és a Túl a Maszat-hegyen. Az idei évadban jött a Légy jó mindhalálig, Az állatok farsangja és a Footloose.

Ráadásul a színházban töltött idő alatt lett egy második családom is. Van két édesanyám (Lőrincz Nikol és Magyar Cili), Lupaneszku Vivi a tesóm, Foki Veronika pedig valószínűleg a feleségem lesz kb. 10 év múlva. Ecsedi Csenge, akivel együtt nőtem fel (és aki nem melleleg a Völgyhíd egyik főszereplője, feltétlenül meg kell néznetek az előadást!), Barsi Marci (lányok, tudom, hogy ismeritek ☺), Gulyás Hermann Söndi, aki sokszor egyedül nevet a viccein, Petezsú és Kováts Dóri, akiket szintén nem lehet nem imádni. Ezekkel az emberekkel jövünk ki a legjobban, nyilván azért is, mert korban nagyon közel állnak hozzánk. Azért beszélek többes számban, mert az előbb felsorolt darabokban általában nem egyedül, hanem (három zrínyis kontra egy kölceseys [már megint... ☺]) Molnár Sárival, Merényi Mercivel és Takács Bencével szerepeltem együtt. Egymást támogatva próbáltunk felelősségteljesen viselkedni egy nagyon furcsa közegben. Merthogy van ám árnyoldal is! A felnőtt művészeknek nehéz tartani az egyensúlyt a normális élet és a színészi pálya között, itt is vannak sajnos olyanok, akiknek ez kevésbé sikerül. Mi azt szeretjük a színházban, hogy felnőttként és egyenlő emberként kezelnek minket. Egy kijelölt feladatot kell elvégezni, és ha rád osztották, nem számít, hány éves vagy. Mert „színház az egész világ, és színész benne minden férfi és nő”.

*Molnár Sára 11. N, Molnár Lilla
(Kölcsey Ferenc Gimnázium)
és Lukács Levente 10. B*

Lukács Levente 10. B

Szépirodalmi Műhely 2011/12

Utólag visszanézve szeptemberben, műhelyes „újoncként”, fogalmam sem volt, hogy mi vár majd itt rám. Őszintén szólva nem gondoltam, hogy ennyi mindent fog hozzáadni a személyiségemhez, a világnézetemhez, az életemhez a Műhely. Azt sem láttam át, milyen komoly, koncentrált munkafolyamatba fogok hamarosan beleszőpenni, és álmodni sem mertem volna, hogy a próbák során milyen hatalmas változáson eshet át egy színdarab. Nem is a jelenetek folyamatos módosításaira, sokkal inkább a színészek hozzáállásában, játékában bekövetkező változásokra gondolok. Érdekes volt megfigyelni, miként alakul át, finomodik, és végül nyeri el végleges formáját az adott karakter, és ezzel (velünk) együtt hogyan változik meg a darab atmoszférája, egészen addig, amíg úgy nem érezzük, ez így a helyén van. A Műhelynek az idén három nagyobb kihívással kellett szembenéznie, ezért már hónapokkal előre céltudatosan kezdtük tervezni a programjainkat a „mindent a Műhelyért elv” szerint. Decemberben kézhez kaptuk, és elkezdtük próbálni Molnár Ferenc Liliom című darabját, ennek a műnek a színrevitele volt az elsődleges cél.

A Hevesi Sándor Színház kezdeményezte a tavaly nagy sikert aratott *Ádámok és Évák* című előadás ismételt színrevitelét, amelyben a zalaegerszegi középiskolák tanulói Madách Imre *Az ember tragédiája* című drámájából egy-egy jelenetet adtak elő, így állt össze a „produkció”. Pár plusz próba és egy hét múlva már ott álltunk a Hevesi színpadán, rádöbbenve, hogy a próbateremként funkcionáló iskolai osztályteremnél mintegy huszonöt-ször nagyobb teret kell bejátszanunk. Több színpadi próbalehetőség híján magunknak kellett operálni az idővel, a térrel, a hangerővel, a mimikával, remélem, ez sikerült is. Az előadások előtt és közben a színház folyosóin közlekedve már nem lepődünk meg, ha találkoztunk egy fekete-fehérre mázolt arcú, deviáns, Lucifer-szerű csodabogárral, egy királylánnyal, fával vagy akár a Super Marióval. Ez a rendezői nézőpontok eltérése miatt alakult így, mindegyik iskola más-más felfogásban vitte színre a maga jelenetét, ez az egész darabnak egyfajta eklektikus jelleget kölcsönözött. A színpadon játszó diákok (néhány kivétellel persze) éppen olyan komolyan végezték a munkájukat, mint a szakmabeliek.

A második nagy kihívást természetesen az ez évben rendezett Helikoni Ünnepekre való felkészülés jelentette. Én különösen tartottam tőle, tekintve, hogy egy-két héttel a verseny előtt még nem voltunk teljes mértékben egy hullámhosszon, Muskátné és én. Azt hiszem, egészen addig a pillanatig, amíg színpadra nem léptünk, ez nem is következett be egészen. Az előadás nem is kezdődhetett volna „szerencsésebben”. A busz fülúton egyszer csak égett szagba burkolózott, és megállt, utána se előre, se hátra. A díszleteinket már otthon is csak nehézségek árán sikerült feltuszkolnunk a busz utasterébe, így mondanom sem kell, milyen kitörő „örömmel” pakoltuk át őket a lerobant buszból egy másikba. Érdekes volt felfedezni Keszthelyt, a műhelyes ott-tartózkodásom csúcspontja pedig a Festetics-kastély romantikus, festménybe illő kertjében tartott próbasorozat volt. Ha a helikoni ezüsttel nem is teljes mértékben értettünk egyet, de abban mindenképp, hogy ez nem tántoríthat minket el a teljes darab előadásától, főleg ennyi munka után.

A nagyja még csak ezután következett. Mivel a Helikonon egy főlórásra rövidített verziót adtunk elő, újra kellett tanulnunk a szöveget, az eddigi berögzült váltásokat,

párbeszédet ki kellett bővíteni, a helikoni előadásból kihagyott jeleneteket fel kellett eleveníteni. Eközben a csapat is kezdett egyre jobban összekovácsolódni, ehhez pedig a bakik („Az én körhintámon nem lesz fogmosás!”) és egyéb, a próbák folyamán kialakult „belső” poénok is nagyban hozzájárultak. Sok vicces helyzet alakult ki például Liliom kése körül. Azt tudni kell, hogy a darab főszereplője, Liliom a mű során egy késsel öngyilkos lesz, és ez még két jeleneten keresztül benne is marad. A drámai hatást néha elrontotta, hogy a penge egyszerűen lifegni kezdett, de végül a Műhely ezermestereinek sikerült megoldaniuk. A próbák alatt pedig egy nagy faládán fogpiszkálóból és más lézengő, szemétnak minősített tárgyakkól a saját kis világunkat is megalkottuk. Ha az előadás egészét nézem, azt kell mondjam, nem volt egyszerű dolgunk. Megtapsztaltuk, milyen következményei vannak, ha valaki egyszer nincs időben a helyén, egy jelentéktelennek tűnő kelléket elfelejt, szerencsére az előadásokon ilyesmi nem fordult elő. Mindenki összeszedett volt, a saját dolgára, szerepére összpontosított egészen addig, míg le nem ment a függöny, és fel nem hangzott a taps. Én magam nem tudok a darabra tárgyilagosan tekinteni. Eddig nem tudtam, milyen érzés, ha egy drámára az egyik szereplő szemszögéből nézünk. Nem ismertem, milyen az, amikor úgy érzem, nem én játszom a szerepet, hanem a szereplő engedi meg nekem, hogy ideig-óráig belebújjak a bőrébe. Nagyszerű érzés. Megérteni, érzékelni, tapasztalni, hogy a közhelyes „világot jelentő deszkák” kifejezés nem véletlenül vált azzá. Abban a pillanatban, percben, órában tényleg nem létezik más, csak a koncentráció, az érzelmek, a színek, a hangok, a hangulatok magával ragadó forgataga, amelyből nem tudunk, és nem is akarunk kilépni.

Mindenesetre jó tudni, hogy a Zrínyi tudástól roskadozó falain belül van néhány ember, akiknek a „liliom” szóról nem csak egy virág fog eszébe jutni. Azt hiszem azonban, hogy a Liliom számunkra nemcsak egy színdarab, hanem zene, látvány, karakterek és érzések teremtette vízió. A Liliom már-már életérzéssé vált, korszakká, amely többé-kevésbé kitöltötte az egész tanévet. Nehéz volt megválni tőle. Az az érzés azonban, hogy valamit alkothattunk, valamiért keményen megdolgoztunk, és később sikerélményekkel gazdagodva zártunk egy „évadot”, minden munkát, lemondást megért.

Borsos Anna 12. B

*Juli (Szakony Dorina),
Liliom (Kaszás Gergely)
és Mari (Gyenese Vivien)
az előadás egyik jelenetében
(Pezzetta Umberto felvétele)*

Képzeltbeli politikai vita...

...a magyar minisztertanács 1848. augusztus 27-i ülésén

Széchenyi: Uraim, a románok fegyverkeznek és mozgósítanak, a szerbek pedig a nyílt lázadás állapotában vannak. Legalább a horvát támadás lehetőségét próbáljuk meg elhárítani! A 24. órában vagyunk, hiszen a zágrábi szabor március 25-én a horvát, szlavón és dalmát területek egyesítéséről, illetve a Szent Koronától való elszakadásról határozott.

Deák: Ide vezetett az oroszok által szított pánszláv izgatás, amely a sokajkú magyar nemzettest megszilárdításának és a nemzeti önállóság védelmének legfőbb veszélye. Herder víziója a magyar nemzet haláláról immáron kézzelfogható közelségbe került.

Kossuth: Álláspontom szerint ez több pánszláv izgatásnál, a jelen állapotokért a bécsi kormányzatot terheli a legnagyobb felelősség. Nem véletlenül nevezte ki a király márciusban horvát bánná, majd áprilisban altábornaggyá azt a Josip Jelačićot, aki nem ismeri el kormányunkat, és megtagad velünk minden együttműködést. Mi megtettük, amit lehetett. Alkotmányunk a polgári jogok megosztásával az egész népet a hazához kapcsolta.

Deák: Pénzügyminiszter úr, jelen állapotban úgy látszik, ez már kevés ahhoz, hogy Magyarország nem magyar anyanyelvű népének „*oka legyen védelmezni ezen állapotot, melynek változtával ő is csak veszthetne, de semmit nem nyerhetne*”.

Széchenyi: Uraim, higgyék el, most jött el az utolsó pillanat, most van az utolsó esély arra, hogy megakadályozzák a nemzet pusztulását! Elemészt a roppant felelősség, vértanúhalálhoz fogható halálos tusát kell nap mint nap kiállnom.

Kossuth: Használhassák hát a horvátok nyelvüket – belügyeiket tekintve – szabadon, a magyar pedig csak a magyarországi kapcsolattartásnál legyen számukra kötelező!

Deák: Ennél jóval több engedménnyel lehetne már csak megnyerni őket. A belügyminiszter úrral készítettünk egy tervezetet, melynek a következők lennének a sarokpontjai:

- elismerjük a horvát hivatalos nyelvet, és közös törvényeket csak a horvát képviselőkkel együttesen fogunk alkotni;
- a magyar minisztériumokon belül a horvát érdekek képviselőjére külön horvát osztályokat állítanánk fel;
- Horvátországban, Szlavóniában és a Határőrvidéken minden katonai erőt a bán alá helyeznénk.

Széchenyi: És ha mindezeket Jelačić nem fogadná el, legyünk készek Horvátországtól megválni, fenntartván Fiumére és a magyar tengerpartra való jogot és az ehhez való szabad közlekedést!

Kossuth: Ez elfogadhatatlan! Horvátország csupán egy kapcsolt ország! Így azonban olyan kiváltságos helyzetbe hoznánk, ami nekünk csak árt, és nem használ.

Széchenyi: Ön egy igazi rebellis! Most már biztos vagyok benne, hogy föl fognak bennünket akasztani. Csupán egyet fogok kérni a hóhértól, hogy legalább Önnek háttal fordítva akasszon föl.

**... a magyar minisztertanács delegációja és Josip Jelačić horvát bán között
Zágrábban, 1848 augusztusában**

Batthyány: A magyar kormány legfőbb óhaja a horvát kérdés méltányos megoldása, ezért hajlandó az Önök igényeit a legvégsőkig, ameddig a magyar korona jogai és a nemzeti becsület megengedik, kielégíteni.

Jelačić: Számomra egyértelmű, hogy mit értenek Önök méltányos megoldáson. Azt képzelték, hogy a Magyar Királyság kebelére tudják ölelni a területén élő nemzeti-ségeket azzal, ha a polgári jogokat rájuk is kiterjesztik, de közben az anyanyelv használatához való alapvető jogot sem biztosítják a számukra? Ez jogkiterjesztő asszimiláció, nem más, márpedig „*minden népcsoport számára biztosítani kell nemzeti-ségének és nyelvének sérthetetlenségét*”.

Deák: A magyar kormánynak soha nem volt kifogása az ellen, hogy a horvátok anyanyelvüket, belügyeiket tekintve, szabadon használhassák. De készek vagyunk a horvátot hivatalos nyelvként is elismerni.

Jelačić: Önök Horvátországot mindig is csupán a Magyar Királyság fegyverrel szerzett, meghódított kapcsolt részének tekintették, nem pedig társult, önálló országnak. Igaz, hogy Horvátország a magyar Szent Koronához tartozik, de nem az ország részeként tartozik oda.

Batthyány: Horvátország mindig is a Magyar Királyság, pontosabban a magyar korona országai közé tartozott, de kiváltságos helyzetéhez nem férhetett kétség. Autonóm módon kormányozhatta magát, perszonalunióban Magyarországgal. Ezen jogokon soha nem kívántunk csorbítani, sőt a magyar minisztertanács, a békés megegyezés legfőbb szándékát mutatva, a magyar tengerpart birtokjogának fenntartása mellett hajlandó lenne elismerni Horvátország függetlenségét, az ország teljes elszakadását is. Mindezen felül, Pétervárad és Eszék kivételével, elképzelhető lenne Szlavónia egészének báni igazgatás alá történő átengedése is.

Jelačić: Önök arra tesznek ajánlatot, amit a zágrábi szabor már márciusban törvényesített. Az egyesült horvát tartományok már nem képezik a Magyar Királyság részét. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne viseltetnénk feltétlen hűséggel a magyar királyi koronát viselő Habsburg-ház iránt.

Deák: Önök a Habsburg Birodalom védelme alatt kívánják valamennyi balkáni szláv népet horvát vezetéssel egyesíteni, de őszintén mondom, a birodalom föderatív átalakításában hiába reménykednek.

Jelačić: A pánszlávizmus vádját visszautasítom. A magyarok azonban szeparatista törekvésekkel, az érvényben lévő Pragmatica Sanctio értelmében a birodalom biztonságát veszélyeztetik, és hozzájárulnak annak széteséséhez. Ezért „*kötelességünk és becsületünk parancsa, hogy a legvégsőkig elmenjünk, és ha kell, fegyvert ragadjunk ellenük*”.

Batthyány: Kérem, fontolja meg szavait, mert hajthatatlansága polgárháborúba taszítja országainkat!

Jelačić: Önök szakadár lázadók, és a lázadókat nem tárgyalással kell meggyőzni, hanem fegyverekkel kell legyőzni és térdre kényszeríteni!

Írták és a döntőben előadták az Örökségünk '48 vetélkedő 1. helyezett csapatának tagjai: Fábián Kristóf 10. A, Mikó-Baráth Szilveszter 10. B, Molnár Marcell 10. B

Elítélő nyilatkozat

Arany Jánossal szemben, a Toldi c. költemény ötödik énekében olvasható gyalázatos, az állatok jogait sértő leírása miatt

Benyújtotta: Négy Tappancs Állatvédő Szervezet (NTÁSZ)

Mindenki, aki olvasta Arany János költeményét, egyetért velünk, és igazat fog adni nekünk. Ez a bizonyos leírás szörnyű, agresszív, és azért veszélyes, mert a költő azzal, hogy Toldit hősként ábrázolja, a fiatalok elé példaként állítja.

A réti farkasok csodálatos állatok. Az állatvilágban minden nőstény védi a kölykét. Ezt mindenkinek tudnia kellene, a „hé paraszt” Miklósnak meg pláne. Viselnie kell a következményeit, ha a kölykökhöz nyúl. És itt következik a legelítélendőbb cselekedete.

A költő meg részletesen leírja, hogyan végez a címszereplő ezekkel a csodálatos állatokkal, és csöppnyi szánalom sincs benne. Épp ellenkezőleg! Hajrázik Toldinak, biztatja! Nem elég agresszívak a mai fiatalok? Nincs velük már így is elég probléma? Szükség van arra, hogy ilyen viselkedést tanuljanak? Kell az, hogy ők is, e példa alapján ugyanígy pusztítsák a már így is kihaló félben lévő állatvilágot? És ez a mű a hatodik osztályosok kötelező olvasmánya! Tizenegy éves gyerekeké!

Javaslatunk a következők:

- A szabály eltörlése, miszerint a hatodik osztályosoknak kötelező a mű elolvasása.
- Az ének eltörlése vagy az ominózus versszakok kihúzása.
- A réti farkas győzze le Toldit! Bár akkor mi lesz a hátralévő énekekkel?
- A legjobb megoldás a mű betiltása lenne, habár az egyik legszebb magyar költemény. Gyönyörű munka, irodalmi kincs, mégis ez a megoldás a legjobb a serdülő ifjúság számára, ha nem akarjuk, hogy a társadalom még mélyebbre süllyedjen, és elpusztítsák az állatokat!

Köszönjük, hogy időt fordított levelünk elolvasására, reméljük, meggondolja az érveink alapján a javaslatunkat!

Tisztelettel: **Négy Tappancs Állatvédő Szervezet (NTÁSZ)**
Rumi Anna Sára 6. N

Gébárt
Porkoláb Ágnes Rebeka
10. N felvétele
(Zrínyi Fotó Szalon)

MATEMATIKA a középiskolák számára

2008-ban kaptam felkérést arra, hogy vegyek részt az Apáczai Kiadó középiskolásoknak szánt matematika tankönyvsorozatának megírásában. Örömmel vállaltam a munkát, bár bevallom, nem tudtam, mit vállalok fel. Évente készültünk el egy-egy évfolyam tankönyvével, már csak a 12. évfolyam két kötete áll a tankönyvvé nyilvánítás előtt, így hamarosan teljes lesz a tankönyvcsalád.

Miért kezdtem tankönyvírásba, amikor nagyon sok matematika tankönyv van a piacon? Azt vallom, hogy matematikát biztos elméleti alapok nélkül nem lehet tanulni, még akkor sem, ha most a középszintű érettségien „csak” feladatokat kell tudni megoldani, és az elmélet tudása nem követelmény. Úgy éreztem, hiányzik egy olyan tankönyv, amely az ismereteket matematikai igényességgel, precizitással tárgyalja, ugyanakkor nagy hangsúlyt fektet a diákok gondolkodásának fejlesztésére és a feladatok megoldására is. Szerzőtársaimmal arra törekedtünk, hogy minden témakört gondosan építsünk fel, és a diákok egy olyan tankönyvet kapjanak kézhez, amelyben egyértelmű, hogy mi a definíció, mi a tétel és annak bizonyítása. Ez a felépítés, valamint a számos kidolgozott példa biztosítja, hogy a tanuló a tankönyvet otthoni, önálló felkészülésében is sikeresen használni tudja.

Minden tankönyv mellé tanári kézikönyvet is készítettünk, amely a tankönyv és a feladatgyűjtemény feladatainak megoldásai mellett az egyes témakörökhöz adott módszertani javaslatokat is tartalmazza.

Tanítványaim tudják rólam, hogy az egyik kedvenc területem a geometria, így a kilencedikes kötetekbe a „Térgeometria”, „Egybevágósági transzformációk” és a „Háromszögek, négyszögek”, a tizedikesekbe a „Körrel kapcsolatos fogalmak”, „Hasonlóság”, a tizenegyedikesekbe a „Vektorok” és a „Koordinátageometria”, a készülő tizenkettedikes tankönyvbe pedig a „Kerület-, területszámítás” és a „Felszín- és térfogat-számítás” című fejezeteket írtam.

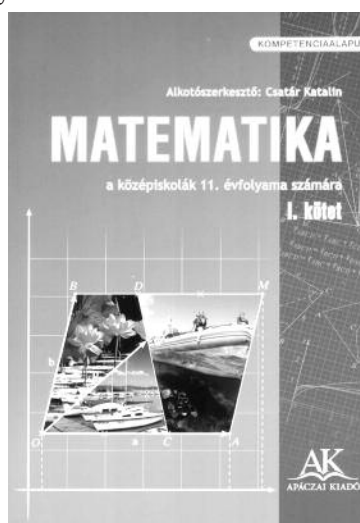
Végezetül az egyik szakértőnek a 11/2-es tankönyvről írt bírálatából idézek:

„Az első kötethez hasonlóan ezt a könyvet is rendkívül jónak tartom. Számos könyv szakértése után számomra igazi »felüdülés« volt egy gyakorlatilag hiba nélküli könyvvel találkozni (dicséret érte a szerzőknek és a lektoroknak).”

Bízom abban, hogy a könyvet használó kollégáim is hasonló véleményt formálnak majd erről a tankönyvcsaládról.

Pálovicsné Tusnady Katalin

Kornai Júlia – Kovács Előd – Lövey Éva –
Pálovicsné Tusnady Katalin – Schubert Mihály:
Matematika a középiskolák számára
Az Apáczai Kiadó matematika tankönyvsorozata
Alkotószerkesztő: Csatár Katalin

Oldatok fagyáspontjának vizsgálata

A Középiskolai Matematikai Lapok 1894-ben Arany Dániel ötlete alapján indult. A havi rendszerességgel megjelenő újság eleinte a matematika tárgyköréből közölt cikkeket és feladatokat. Idővel a profil bővült a fizika, majd az informatika témakörével. Fizikából általában tíz elméleti és egy kísérleti (mérési) feladatot tűznek ki. Az alábbiakban az elmúlt év egyik érdekesebb méréséről fogok rövid ízelítőt adni.

Készítsük el konyhasó 5, 10 és 15 tömegszázalékos vizes oldatát! Hűtsük le (például mélyhűtőben) az oldatot, és vizsgáljuk meg, milyen hőmérsékleten indul el a fagyás! (2011. december)

Az oldatok készítéséhez adott mennyiségű vizet használtam, és az oldatokra vonatkozó tömegszázalékos összefüggést felhasználva meghatároztam az adagolandó só mennyiségét. Digitális mérleggel a tömegmérés olyan pontosságú, hogy az oldatok tömegszázalékának hibája elhanyagolható.

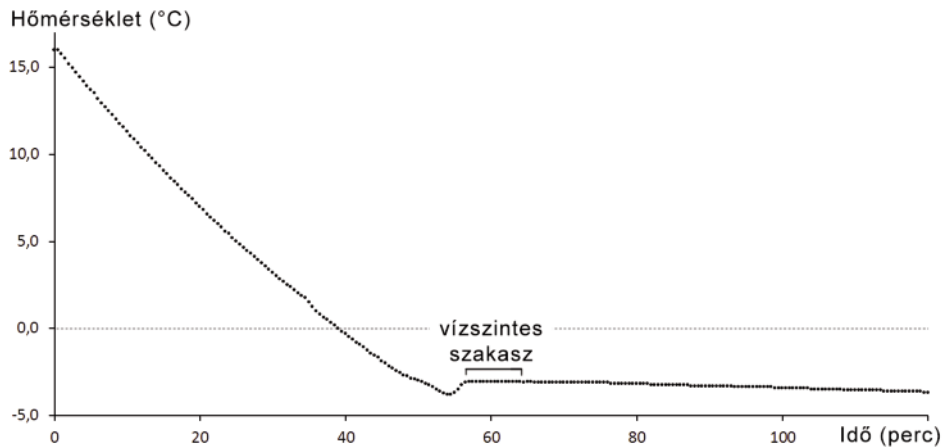
A fagyás vizsgálatához az oldatokat egyesével mélyhűtőbe tettem. Átfűrt kupakon keresztül hőmérőszenzort helyeztem az edénybe. A szenzor természetesen működött. Segítségével órákon keresztül percenként két hőmérsékleti adatot kaptam az oldatok hőmérsékletéről. Az adatvételt akkor kezdtem meg, amikor az oldatok hőmérséklete elérte a 4–5 °C-ot. A hűlési grafikonokat a LoggerPro méréskiértékelő programmal elemeztem. Az így kialakult fázisdiagramok egymással megegyező karakterisztikát mutatnak. Jól megfigyelhető volt, hogy az oldatok egy bizonyos hőmérsékletig lehűlnek, majd hirtelen magasabb hőmérsékletet tapasztalunk. Méréseim során mindegyik oldat mutatta ezt a viselkedést, tehát sikerült őket túlhűteni. A túlhűtés után „hirtelen” elért magasabb hőmérsékleten kezdődött meg az oldat fagyása. Ez a pont az adott tömegszázalékú sóoldat fagyáspontja (olvadáspontja).

Az 1. ábrán az 5%-os oldattal végzett egyik mérés grafikonja látható. Kivehető 50 perc után a túlhűtés is. A konstans szakasz az említett fagyáspont értékét adja, amely egyeneslissztéssel megállapítható. Akik hasonlóságot véltek idáig felfedezni a fizikaórán látott szalol kísérletekkel, anomáliával találkoznak a fagyás utáni pillanatokban. Az elmélet szerint a konstans szakaszt az előtte lévőhöz hasonló, meredek esésnek kell követnie. De a fagyás folyamatát megfigyelve észrevehetjük, hogy a szakaszos hőmérsékletesések ideje alatt a só–víz keverék kásás állagú. A jelenséget egyszerűen azzal modellezhetjük, hogy a fagyás során a sóoldat folyamatosan töményebbé válik. Az oldat egy adott részének megfagyásakor az oldott sónak csak egy része marad a jégben, egy bizonyos mennyiség a megmaradt vízbe kerül, ezáltal kevesebb víz arányaiban több sót old, vagyis az oldat tömegszázalékos aránya a sóra nézve nő. Ezáltal a megmaradt víz töményebb lesz és fagyáspontja is alacsonyabb, mivel az oldat töményiségének növekedésével a fagyáspont csökken.

Több mérés elvégzése után az alábbi fagyáspontértékeket kaptam:

5%-os oldat	–2,97 °C
10%-os oldat	–6,53 °C
15%-os oldat	–11,25 °C

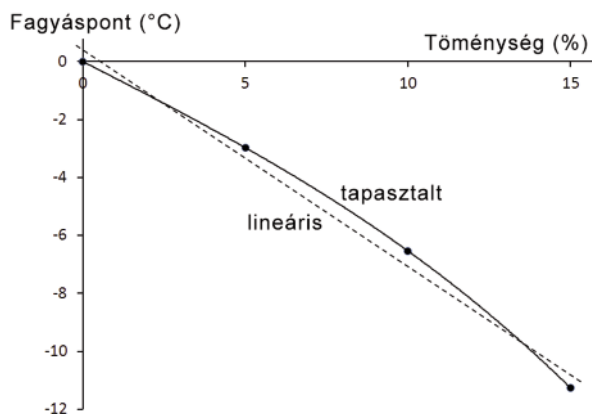
Tudjuk, hogy a desztillált víz (vagyis 0%-os oldat) fagyáspontja 0 °C, így a négy hőmérsékleti értéket ábrázolva a koncentráció függvényében, megkapjuk a hőmérsék-

1. ábra
Konyhasó 5%-os vizes oldatának hűlése és fagyása

let-koncentráció összefüggést (2. ábra). A grafikon jellege közel lineáris, ugyanakkor a mérés pontosságát figyelembe véve a tapasztalt eltérés nem tekinthető hiba eredményének.

A töménység és a fagyáspont közti kapcsolatot valójában bonyolult összefüggések írják le. Erről a problémakörrel a kémikusok már jelentős számú cikket jelentettek meg. (Lásd például: Hoffer Tivadar–Villányi József: Hűtőipari szakmai gépek, Műszaki Könyvkiadó, 1965. Ebben a könyvben grafikon is illusztrálja az egyenestől való eltérést.)

2. ábra
A fagyáspont csökkenése a töménység függvényében

Ez a kis ízelítő bemutatja, hogy egy felvetett kérdést mennyi újabb érdekes kérdés követhet, a természet megismerése és a természettudományok alkalmazása milyen izgalmas kihívás. A fizika iránt érdeklődőknek pedig külön ajánlom a KöMaL pontversenyében való részvételt.

Kollarics Sándor 11. N

Otthoni kísérletek

Az alábbi kísérletek elvégzéséhez semmilyen különleges eszközre nincs szükség. Mindent megtalálasz otthon a fiókban vagy a polcokon. Jól elszórakoztatható velük családodat, ismerőseidet. Ők is meglátják, érdemes a Zrínyibe járni, érdemes fizikát tanulni! ☺

Erőpróba

Vegyél elő két, nagyjából azonos méretű és oldalszámú könyvet! (Ne a legújabb és legjobb könyveidet használd!) Ezeket fogod „összelapozni” úgy, hogy utána ne lehessen szétszedni. Tedd le a könyveket az asztalra, és kezd el a lapokat egymásra hajtogatni! Nem baj, ha a lapokat nem egyesével lapozod össze, bár minél gondosabban csinálod, annál nehezebb lesz a két könyvet kettéválasztani. Ha elkészültél, próbáld meg két irányba húzva szétszedni a könyveket! Szinte lehetetlen vállalkozás.

Két papírlap között elég kicsi súrlódási erő hat, itt azonban több száz oldalas könyvekről van szó, és a nagy súrlódási erő ellenáll a próbálkozásnak. Bár a lapok látszólag simák, ám ha mikroszkóp alatt megnézed, láthatod, hogy a felületük göröngyös, és apró barázdákkal van tele. Emiatt nem tudod a két könyvet kettéválasztani. Akár fogadást is köthetsz rá!

Böröcz Réka 10. B

Vigyázat, fröcsköl!

A következő kísérlet bemutatja, hogyan kell egy szénsavas üdítődobozt vagy üveget felbontani akkor, ha előtte jól felrázták. Mindenki tudja, mi történik ilyenkor. A szénsavas ital mindent összefröcsköl. Miként kerülhetjük el ezt a balesetet?

Miért fut ki az üdítő, mi zajlik le a dobozban? Amikor felrázod a dobozt, az üdítőben lévő szén-dioxid buborékok formájában kiül a doboz belső falára. Ha kinyitod a dobozt, lecsökken a nyomás, és az összes buborék felfelé áramlik. Ahogy jönnek felfelé, maguk előtt tolják az egész folyadékoszlopot, vagyis az üdítő kifröccsen a doboz nyílásán. Ez egy apró trükkkel elkerülhető. Mindössze le kell választani a buborékokat a doboz faláról. Ezt úgy tudod elérni, hogy a nyitás előtt finoman körbepöckölöd a dobozt. A pöckölés hatására a buborékok leválnak a doboz faláról, és felúsznak az üdítő felszínére. Ezáltal akadály nélkül kijuthatnak a dobozból.

Vigyázz, ezt a kísérletet először ne egy fehér asztalterítő felett próbáld ki!

Böröcz Réka 10. B

Melyik a legfrissebb?

A friss tojás sűrűsége nagyobb, mint a vízé. Ezért ha egy pohár vízbe helyezed, akkor lent marad a pohár alján. De hints sót a vízbe, és várd meg, amíg feloldódik! A sózott víz egyre sűrűbbé válik. Ha annyi sót teszel a vízbe, hogy a sűrűsége nagyobb lesz, mint a tojásé, akkor a tojás a víz felszínére emelkedik.

Végezd el több tojással a kísérletet! A legregebbinek a legkisebb a sűrűsége, ezért ez jön fel először a víz tetejére. Ha tovább sózod a vizet, akkor a fenekén maradt tojások közül megint felemelkedik valamelyik és így tovább. Ezen a módon aránylag gyorsan szétválogathatod a tojásokat a frissességük alapján.

A fotón a 3. teáskanál só oldódása utáni állapotot láthatod. A 4. teáskanál só után már mindegyik tojás feljött a felszínre.

Bogár Bence Péter 7. N

Lyukas-e a papír?

Forralj vizet egy bögrében, majd takard le vastag kartonpapírral! Helyezz egy üvegpocharat nyílásával lefelé a kartonpapírra! Körülbelül fél perc múlva az üvegpocharat gőz tölti meg. A gőz áthatolt a kartonpapíron, mert anyaga „lyukacsos”. Ezt a jelenséget ozmózisnak hívják. Az ozmózis fontos szerepet tölt be az élőlények szervezetének működésében, de az iparban is felhasználják.

Bakos Barbara 7. N

Hőtágulás egyszerűen

Csúsztass be két üvegcsíkot egy könyv lapjai közé (lásd a fotót)! Az üvegcsíkok közé pedig helyezz egy tízforintost vagy más pénzérmét! Úgy válaszd meg az üvegcsíkok távolságát, hogy ne szorítsák túlságosan erősen a pénzérmét! Öngyújtóval vagy gyufával melegítsd fel az alsó üvegcsíkot! Egy kis idő múlva a pénzérme kiesik a helyéről. A melegítés hatására ugyanis az alsó üvegcsík alja jobban kitágul, a teteje viszont csak kisebb mértékben. Ezért az üvegcsík meggörbül, így nem tartja meg az érmét.

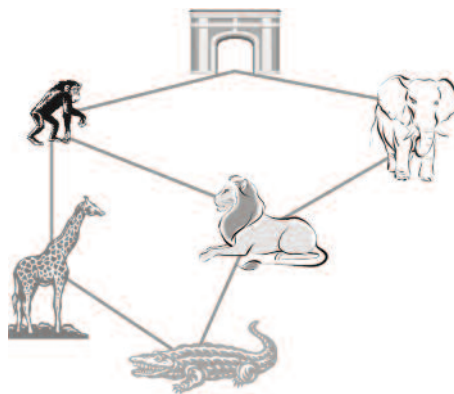
Cseh Németh Rafael 10. B

A fotókat a szerzők készítették.

Irány az állatkert!

Menjünk el az állatkertbe! Látogassuk meg az összes állatot! Persze nem szeretnénk feleslegesen fáradni, ezért tervezük meg a legrövidebb útvonalat, amely minden állat mellett elvezet! Hoppá! A világ egyik legnehezebb feladatába ütköztünk, amely egy hasonló probléma miatt az „utazó ügynök feladata” elnevezést viseli. Ebben egy kereskedelmi ügynöknek különböző városokat kell meglátogatnia. A cél az olyan legrövidebb útvonalat megtalálni, amely minden városon pontosan egyszer halad át, és a kiindulópontban végződik.

Az utazó ügynök feladata nem csak az állatkerti sétával vagy az utazásokkal kapcsolatban merül fel. Más területeken is találkozunk ilyen jellegű problémákkal. A nyomtatott áramköri lapok gyártásakor például több száz furatot kell készíteni. Ezek egymás utáni sorrendje jelentősen befolyásolja az elkészítéshez szükséges időt. Az elektronikai cégek évente több százmillió dollárt takaríthatnak meg az optimális vagy ahhoz közeli útvonal meghatározásával. De hasonló feladatra vezet, ha az egyes növény- vagy állatfajok rokonsági fokát akarjuk megállapítani a DNS alapján stb.

Az utazó ügynök feladata az optimalizálási problémák közé tartozik. Az optimalizálás során a sokféle lehetséges megoldás (útvonal) közül keressük azt, amelyik valamilyen szempontból a legjobbat, legrövidebbet, legolcsóbbat jelenti. Az optimális utat meghatározhatjuk például az összes szóba jöhető útvonal hosszának kiszámításával, majd közülük a legrövidebbnek a kiválasztásával. Sajnos ez a módszer a gyakorlatban nem használható. n célpontot (állatot, várost) ugyanis $n! = n \cdot (n-1) \cdot (n-2) \cdot \dots \cdot 2 \cdot 1$ féle módon állíthatunk sorba, tehát a legrosszabb esetben $(n-1)!/2$ útvonal létezik (ugye rájössz, hogy miért? ☺). Vagyis alig 20 célpont esetén is 60 822 550 204 416 000, azaz mintegy 60 billiárd útvonalat kellene megvizsgálni, ami a mai, korszerű számítógépek segítségével sem hajtható végre. Különböző ötletek alapján a vizsgálatok száma jelentősen csökkenthető, de még mindig komoly feladat a programozók számára. Ezért verseny folyik közöttük az egyre több célpontot tartalmazó esetek megoldásáért. A jelenleg érvényes rekordot 2006-ban érték el a Concorde TSP Solver programmal, amely 85 900 város között határozta meg a legrövidebb utat. A Concorde-ot kipróbálhatod a Georgia Institute of Technology webhelyén: www.tsp.gatech.edu

A gyakorlatban inkább olyan eljárásokat használnak, melyek *valószínűleg* a legjobb vagy *majdnem* a legjobb megoldást állítják elő. A jelenleg ismert közelítő módszerek több millió célpont esetén is alkalmazhatóak, és alig 2–3%-kal adnak rosszabb eredményt az optimális megoldásnál. Egy hatékony algoritmus például hasonló ahhoz, ahogy a hangyák találják meg az utat az élelemforrás és a hangyaboly között.

Most tekintsünk egy egyszerűbb feladatot, amely ebben a tanévben szerepelt a Nemes Tihamér programozási verseny országos döntőjén (2. korcsoport)!

Egy állatkertben ismerjük a bejárható útvonalakat. A bejárat a 0. sorszámú pont. Az egyes állatokat az 1 és N közötti sorszámokkal azonosítjuk, az utakat pedig két olyan állat sorszámával, amelyek ketrece között vezetnek. A látogatók szeretnék bizonyos állatokhoz a lehető legrövidebb útvonalon (azaz a legkevesebb állat érintésével) eljutni. Készíts programot, amely az állatkerti utak ismeretében megadja, hogy a bejáratától melyik állathoz hányféleképpen lehet a lehető legrövidebb úton eljutni!

A feladatot a következő gondolatmenet segítségével oldottam meg. Járjuk be az összes lehetséges utat, közben határozzuk meg az egyes utak hosszát! Ha egy állathoz az eddigi úttal megegyező hosszúságú utat találunk, akkor a legrövidebb utak számát növeljük az előző állathoz vezető utak számával. Ha az eddiginél rövidebb utat találunk, akkor az utak hossza az adott út hosszával egyenlő, az utak száma pedig megegyezik az előző állathoz vezető utak számával.

A részletesebb megoldást a programozásban szokásos mondatszerű leírással adom meg. Ez könnyen átírható tetszőleges programozási nyelvre.

ELJÁRÁS Útkeresés

```

Be: Utak() ' Utak(l): azoknak az állatoknak a listája, ahová vezet út az l. állattól
Hossz() = nagyon nagy szám ' Hossz(l): az l. állatig vezető legrövidebb út hossza
Darab() = 0 ' Darab(l): az l-edik állatig vezető legrövidebb utak száma
Voltmár(.) = Hamis ' Voltmár(l, J): jártunk-e már az l.-től a J. állatig vezető úton
Sor.Töröl()
Sor.Sorba(1)
Darab(1) = 1
CIKLUS AMÍG Sor.Elemszám > 0
  Honnan = Sor.Sorból
  CIKLUS Út = 1-től Utak(Honnan).Elemszám-ig
    Hova = Utak(Honnan)(Út)
    HA Voltmár(Honnan, Hova) = Hamis AKKOR
      Voltmár(Honnan, Hova) = Igaz
      Voltmár(Hova, Honnan) = Igaz
      Sor.Sorba(Hova)
      H = Hossz(Honnan) + 1
      HA H = Hossz(Hova) AKKOR
        Darab(Hova) += Darab(Honnan)
      EGYÉBKÉNT HA H < Hossz(Hova) AKKOR
        Darab(Hova) = Darab(Honnan)
        Hossz(Hova) = H
      ELÁGAZÁS VÉGE
    ELÁGAZÁS VÉGE
  CIKLUS VÉGE
CIKLUS VÉGE
Ki: Darab()
ELJÁRÁS VÉGE

```

Próbáld meg papíron végrehajtani az algoritmust a mellékelt ábra egyszerű állatkertje esetén! Sikerült meghatároznod a megoldást? Ha igen, te is indulhatsz jövőre a programozási versenyeken! ☺

Jákli Aida Karolina 9. N

A Visual Basic-hez (VéBé)

Csokonai után szabadon

Faktosokkal játszó
Gépi tűnemény,
Rejtelmesnek látszó
Csalfa VéBé-l[á]ény!
Mit programoz magának
A boldogtalan,
S mint védangyalának,
Tesztel úntalan.
For-Nextekkel mit kecsegtetsz?
Mért nevensz felém?
TextBoxokat mért csepegtetsz
Még most is belém?
Csak maradj magadnak!
Biztatóm valál;
Hittem Visual Studiódnak:
Mégis megcsalál.

ToolBoxomat Loadjaiddal
Végig töltenéd;
Típuskonverzióiddal
Lelkem éltetéd;
Rám ezer algoritmussal
Szórtad a tömböket,
Rémüres Else-ágakkal
Tömte a fejemet.
Gondolatim minden reggel,
Mint a fűrgé click,
Haladtak együtt a bitekkel
Megfejtésedig.
Egy híjját esmértem
Örömmimnek még:
Végtelen ciklust kértem;
S megadá az ég.

Jaj, de friss verzióid
Elhervadtanak;
Fordítód, forrásid
Kiszáradtanak;
Select Case vígságom
End Ifekre vált;
Régi jó világom
Do-Loopokra szállt.
Óh! csak Button1-et hagytad volna
Csak magát nekem:
Most panaszra nem hajolna
E gyászos emilem.
Eseménykezelőjében a búkat
Elfelejténém,
Megrögzött Windows-útálókat
Nem irigyleném.

Hagyj el, óh VéBé! Ma
Hagyj el engemet;
Mert ez halandzsa
Úgyis eltemet.
Érzem: a Labelbe
Írt erőm elhagy,
Fáradt lelkem szoftverbe,
Testem hardverbe vágy.
Nékem már a Dim színetlen,
A metódus kihagy,
A PictureBox kietlen,
A program is lefagy.
Bájjoló lány Form[á]ok!
Tarka képletek!
VéBé! JÉTÉ! Kódok!
Isten véletek!

Lendvai Petra 13. B

Programozási ismeretek

A számítógép elválaszthatatlan része életünknek. Böngésszük a webet, csevegünk a Facebookon, bemutatót készítünk kiselőadásunkhoz, játékprogramokkal színesítjük a pihenést. De számítógépekkel találkozunk az orvosi rendelőben, a bevásárlóközpontokban, a színház- vagy vonatjegyrendelésnél stb.

Ha a számítógépek, számítógépes programok használatán túl az is érdekel, hogyan lehet rávenni ezeket a gépeket parancsaink teljesítésére, hogyan lehet a feladatainkat megoldó programokat elkészíteni, akkor figyelmedbe ajánljuk Juhász Tibor és Kiss Zsolt tanár úr nemrég megjelent könyvét. A *Programozási ismeretek* teljesen az alapoktól indulva ismerteti meg a számítógépek programozásának művészetével. Mire elsajátítod a benne rejlő titkokat, magad is képes leszel rávenni a számítógépet arra, hogy az általad megtervezett programot hajtsa végre. Akár egy izgalmas játék, akár a matek házi ellenőrzése, akár fontos adataid tárolása, megjelenítése a célod.

Manapság egyre nagyobb szerepet kap a természettudományok oktatása, de informatika nélkül a továbbtanulás szinte bármely területen elképzelhetetlen. A programozás alapjaival mindenképpen érdemes megismerkedned, akármilyen irányban képezed el a jövődet.

A könyvet különösen ajánljuk azoknak, akik emelt szintű érettségire készülnek informatikából. A könyv ezen a téren hiánypótlónak számít. Teljes egészében lefedi az emelt szintű érettségi *Algoritmizálás, programozási ismeretek és A programozás eszközei* témaköreit. Előnye, hogy programozási nyelvektől függetlenül, modern szemléletmóddal mutatja be az előírt ismereteket. Feldolgozásához egy számítógépen kívül csak az Internetről ingyenesen letölthető fejlesztőrendszerre van szükség. (A telepítést a tankönyv internetes kiegészítése részletesen ismerteti.)

A tankönyv számítógépes gyakorlatai hozzásegítenek az elméleti anyag alkalmazásához. A gyakorlatok megoldása letölthető a Műszaki Kiadó (illetve a Zrínyi) webhelyéről. A gyakorlatok mellett számos feladat egészíti ki a leckék anyagát.

A feladatok változatosságát és mennyiségét tekintve a tankönyv messze kiemelkedik az eddig hozzáférhető, programozásról szóló tankönyvek közül. Várhatóan még az idén megjelenik a folytatása, *Programozási ismeretek haladóknak* címmel (MK-4578-1). Ez a kötet már mélyebben tárgyalja az objektumorientált programozás eszközeit, bemutatja a bonyolultabb feladatok megoldását szolgáló algoritmusok alkalmazását. Ajánljuk mindazoknak, akik tanulmányi versenyeken vesznek részt, vagy olyan műszaki-tudományos pályára készülnek, ahol elvárják a magas fokú programozási ismereteket.

A két kötet részletesebb ismertetését, a hozzájuk kapcsolódó kiegészítéseket, forrásfájlokat, megoldásokat megtalálod a következő címen:

www.zmgzeg.sulinet.hu/bemutakozunk/tankonyv

Így születik egy napóra

Néhány éve, egy tantestületi kiránduláson, egy hangulatos osztrák kisváros egyik házfalán látható napórát szemlélve úgy gondoltuk, hogy iskolánk déli falfelülete is alkalmas lenne a derűs órák számolására. Mivel ismertem a napóra szerkesztésének módját, ígéretet tettem, hogy ha majd nyugdíjas leszek – ami akkor még oly távolinak tűnt –, megvalósítom az ötletet. Az idő sajnos repült, én nyugdíjas lettem, és „az ígéret szép szó, ha megtartják úgy jó!” 2011. augusztus 30-án szülői segítséggel és Csizsár Zoltán vállalkozó támogatásával elkészült az állványozás, majd a közel 12 m²-es falfelület glettelése.

Miután a bemutatott tervek alapján Bertók Sándor városi főépítész is hozzájárult a napóra megvalósításához, hozzáálltam a jelöléshez és festéshez. Hozzávetőlegesen egy hónapig – kihasználva a jó időjárást – szinte naponta másztam a létrákon 10 m magasságba, ahol hol ülve, hol fekve, hol ágaskodva, de mindig nagy örömmel és lelkesedéssel – ahogy egy ajándékot illik készíteni – festettem meg életem első murális munkáját! 2011. november 22-én egy iskolai rendezvény keretében került sor a napóra avatására, amikor „Hogyan készült a napóra?” címmel kiselőadást is tarthattam az érdeklődőknek. Az akkor fotókkal, ábrákkal illusztrált mondandómat szeretném most megosztani az évkönyv olvasóival.

Amióta Földünk tengelye körül forogva kering a Nap körül, azóta ismétlődnek a nappalok és az éjszakák. Ez az örök ritmus az idők folyamán minden élőlény génjeibe beíródott. Az ember már a történelem előtti korban is megkísérelte az időt mérni, jelezni. A Borneón élő kőkori kultúrájú bennszülöttek egy földbe szúrt pálca árnyékának hossz- és irányváltozásából következtettek az idő múlására. Az időt kezdetektől fogva két részre, nappalra és éjszakára osztották. A 2×12 órás napfelosztás nyomai az i. e. XVI. századra vezetnek vissza, a babiloniakhoz.

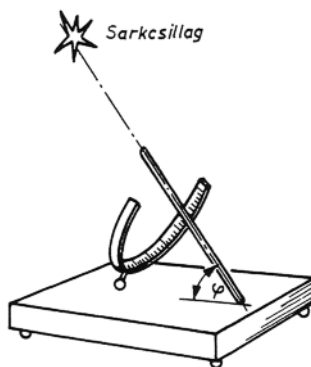
A középkorban a gazdasági és társadalmi viszonyok átalakulása az idő megítélésének változását is magával hozta, hiszen az idő a munka mércéjévé kezdett válni. Az idővel való gazdálkodás igénye az időmérő eszközök fejlődését is elősegítette. A XIII. század jelentős találmánya volt a súllyal hajtott ún. gépóra. A legkorábbi mechanikus órák számlap és mutató nélküliek voltak. Berregő hanggal, majd harangozással a harangozó jelezte az idő múlását. Érdekesség, hogy 1450-ig a toronyórák függőleges, rögzített mutatóval és forgó számlappal rendelkeztek, majd a XVIII. századig egy mutató és $\frac{1}{4}$ órás osztás jelent meg a toronyórákon. Akkoriban az időt inkább napszakokban számították: hajnal, alkonyat stb.

A XIX. század végére aztán a jómódú családoknak már több órájuk is volt. A vasút kora előtt minden időmérőt a helyi időhöz, vagyis a napórához igazítottak, míg nem a vonatok menetrendi igénye tette szükségessé a „szabványidő” (zónaidő) bevezetését.

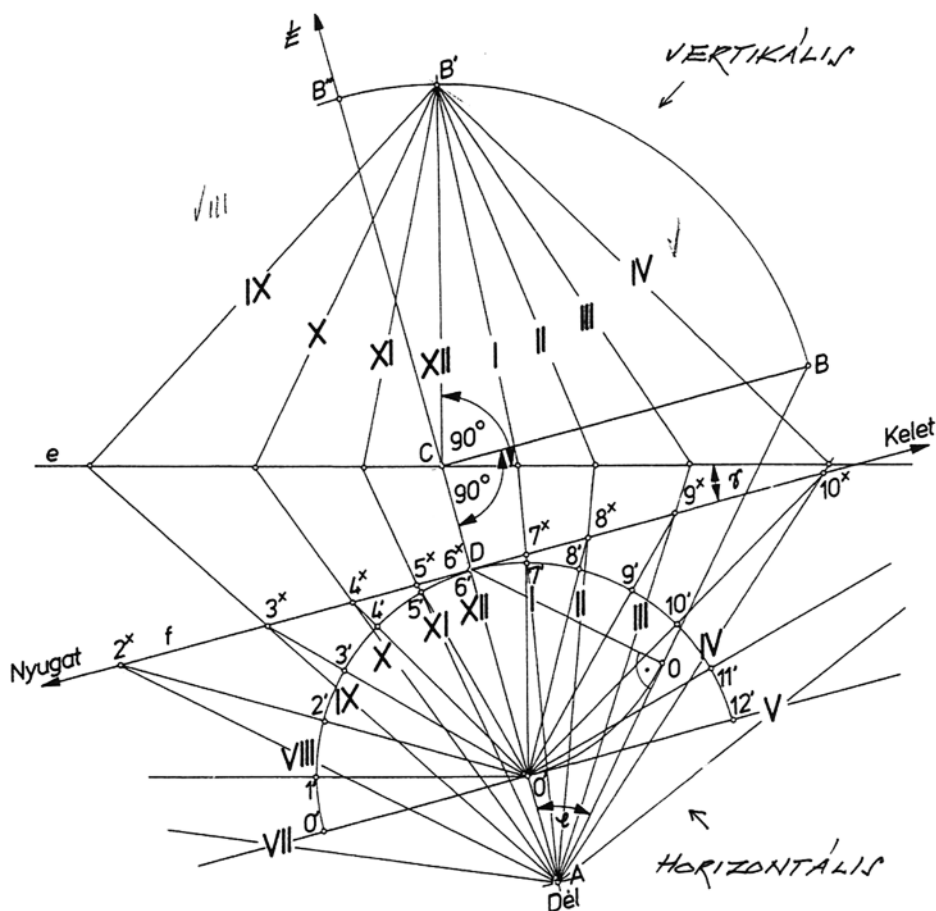
Visszatérve a napórákhoz, tudnunk kell, hogy az ókorban használt, a középkorra átmentett napórák – a napkeltétől napnyugtáig terjedő napszakot 12 részre felosztva – az évszakoktól függően váltakozó hosszúságú órákban mutatták az időt. A nappalok hossza a Ráktértítő környékén 10,5–13,5 óra, Európa északi részén viszont 7,5 és 17 óra között váltakozott, így az órák hossza 37 perc és 86 perc között változott. Ez a változó időtartamú óra már nem lehetett a munka mércéje. A XIV. században csillagászok és

mesteremberek együttműködése nyomán született meg az év minden időszakában egyenlő hosszúságú órát mutató újkori napóra, melynek felépítési elve az, hogy az árnyékvető pálca a Sarkcsillag irányába mutat, azaz párhuzamos a Föld tengelyével. Ilyen a mi napóránk is.

A gimnáziumunk déli falfelületének bal oldalán az első emelet magasságában elhelyezett, közel 12 m² nagyságú napóra egy árnyékvető pálcából (gnómon) és egy számlapból áll. A pálca árnyéka a számlapra vetül, és a Nappal ellentétesen nyugat-kelet irányban halad. A pálcát úgy kellett beállítani, hogy a Föld tengelyével párhuzamos legyen, vagyis a vízszintessel bezárt szöge egyezzen meg a felállítási hely földrajzi szélességével (Zalaegerszeg: északi szélesség 46° 50'). A jól tájolt

Ekvatoriális napóra

A napóra szerkesztési rajza

*A gép „forog”, az alkotó pihen
(A napóra fotóját lásd a hátsó borítón!)*

napóra így a Sarkesillagra mutat. Amennyiben a pálca köré félkör alakú gyűrűt helyezünk úgy, hogy a kör síkja merőleges legyen a pálcára, 12 egyenletes osztást vihetünk fel a félgyűrűre (180°: félgyűrű; 15°: 1 óra; 1°: 4 perc). Ez az ún. ekvatoriális napóra, mivel számkörének síkja az Egyenlítő síkjával párhuzamos. A vízszintes számlapú (horizontális) és függőleges számlapú (vertikális) napóra tulajdonképpen egy kis térgeometriai szerkesztéssel az ekvatoriális napórából származtatható.

A mi napóránk számlapja (vagyis a fal síkja) a kelet–nyugati iránnyal 9°-os szöveget zár be, a szerkesztésnél természetesen ezt is figyelembe kellett venni. A számlap körül az állatövi jegyek (zodiákus) nemzetközileg elfogadott jelei láthatók. A zodiákus az ekliptika, a Nap körüli keringés síkja környékén lévő 12 csillagkép tartománya. Ezeken halad végig a Nap az évi látszólagos mozgása során (Kos, Bika, Ikrek, Rák, Oroszlán, Szűz, Mérleg, Skorpíó, Nyilas, Bak, Halak).

Mivel iskolánk épülete 1896-ban, a millennium évében készült, a számlap alatt a híres rakamazi honfoglaláskori sírlelet, a mindössze 8,2 cm átmérőjű hajfonatkorong nagyított, festett változata látható. A kiterjesztett szárnyú totemállat, a turul az életfa leveles ágát tartja csőrében, és szárnyaival a világfa tetejéről a Földre hozott emberi lelkeket jelképező madárkákat óvja, védelmezi. A sólyom formájú ragadozó nyilván azért válhatott jelképpé, mert gyors és bátor. A totemizmus arra a hitre épült, hogy az adott közösség egy kiválasztott állattól származtatja magát. Gyakran ábrázolták ezeket a totemállatokat, hogy áldást hozzanak viselőjüknek. Gimnáziumunk épülete is most már magán viseli ezt a „talizmánt”, és azt kívánom, hogy hozzon szerencsét a zrínyis közösség minden tagjának.

Szényi Zoltán

Találkozás egy olimpiai bajnokkal

2012. április 27-én rendhagyó osztályfőnöki óra keretein belül személyesen is megismerkedhettünk egy volt zrínyis diákkal, az olimpiai bajnok sakkozóval, Portisch Lajossal. A találkozón Lajos bácsi mesélt életéről, karrierjéről.

Elmondása szerint a sakkkal egy karácsonyi ajándék kapcsán ismerkedett meg kisgimnazista korában. Kezdetben hobbiként tekintett rá, majd szenvedélyévé vált. Tagja lett a zalaegerszegi sakk-klubnak, s rövid időn belül a megye legjobbjává nőtte ki magát. Legtöbb idejét a játékkal töltötte. Ekkor osztályfőnöke azt mondta: „Lajos, belőled nem lesz semmi, mert folyton csak sakkozol.” Lajos bácsi ezt megcáfolta, hiszen kitűnőre érettségizett. Ezek után sikert sikerre halmozott. Legnagyobb eredménye az olimpiai bajnoki cím, amelyet 1971-ben nyert el. Sajnálatára azonban a világbajnokságon nem állhatott a dobogó legfelsőbb fokára, s ehhez kötődik legfájóbb veresége, amikor az elődöntőben egy női játékoskal szemben maradt alul.

A sakk mellett életének fontos részét jelenti a zene. Számos rendezvényen lépett fel, ahol mindig üdvözlőfogadta. Még ma is fontos számára a muzsika, de komolyabban nem foglalkozik vele.

Lajos bácsival való találkozásunk nagy élménnyel gazdagított bennünket. Idáig csak sakktehetségéről hallhattunk, most azonban igazi arcát is megismerhettük. Az élménybeszámolót közvetlen modora, humoros megjegyzései tették igazán színessé. S ezúton szeretnénk kifejezni hálánkat azért is, hogy régi iskoláját máig sem felejtette el.

Olasz Vivien 10. A

Portisch Lajos és Gyimesi Márton tanár úr a nagy találkozón

Az önkéntesség jegyében

Amikor szeptember elején osztályfőnökünk, Csík Enikő tanárnő azt mondta, hogy tíz önként jelentkezőre van szüksége egy rendezvény lebonyolításához, természetesen mindenki azonnal jelentkezett, hiszen igencsak kecsegtető ajánlat egy diák számára a néhány óra lógás.

Később aztán megtudtuk, hogy egy mozgássérültek által rendezett programon kell segédkeznünk. Első feladatként el kellett vinnünk három tolókoscit a Dísz térre, és ez nem tűnt nehéz feladatnak. Igen ám, de mindenki azonnal ki akarta próbálni őket, így egy kicsit tolószékkörként is bemutatkozhattunk.

Mikor megérkeztünk a rendezvény helyszínére, megkaptuk a feladatainkat. Gyorsan felállítottuk a padokat, az akadálypályát a kerekesszékesek számára, valamint a mozgássérültek játékát, a bocciát is előkészítettük. Hogy mi az a boccia? Mi is most tudtuk meg. A boccia a tudás, képesség és a stratégia játéka. A játékosnak különösen ügyesnek kell lenni a labda elhelyezésében és annak pontos mozgatásában. A játék során a fizikai erő nem kulctényező, sokkal fontosabb a labda pontos elhelyezése a pályán és a stratégiai képesség. A labdákat a játékosok kézzel hajítják, dobják, gurítják vagy lábbal rúgják, illetve segédeszközöket, rámpákat használnak. A boccia paralimpiai sportág.

A megnyitóra 13 órakor került sor, utána ki lehetett próbálni az akadálypályát, a kerekesszékes kosárlabdát és a bocciát is. A Hevesi Sándor Színház színművészei pedig musicaldalokkal szórakoztatták az akkor még csekély számú közönséget.

Ezután mi, diákok elindultunk két tolókoscival, hogy megtapasztaljuk, mennyire akadálymentes a város. Igen hamar rájöttünk, hogy egy magasabb járdaszegély is komoly akadályt jelenthet egy kerekesszék és tulajdonosa számára. Kis csapatunk hamar felhívta magára az emberek figyelmét, így egyre többen érdeklődtek, hogy pontosan mit csinálunk. Tájékoztattuk őket a Dísz téren lévő rendezvényről. Így a tombolasorsoláson, ahol mozgássérültek által készített alkotásokat lehetett megnyerni, már több ember vett részt. A sorsolást követően az ország leghíresebb kerekesszékes táncosai is szórakoztatták a közönséget. A nap végére pedig mindannyian rájöttünk, hogy ez sokkal több volt, mint egyszerű lógás, mert megismerhettünk sok érdekes embert, akik ugyanolyan részei a világunknak, mint mi, csak hajlamosak vagyunk alulértékelni őket, mert keveset tudunk róluk.

Köszönjük, hogy megismerhettünk benneteket és segíthettünk!

Molnár Inez és Sziva Dániel 10. A

Blue soul
Böröcz Réka 10. B felvétele
(Zrínyi Fotó Szalon)

Egy rendhagyó testnevelésóra

Iskolánk abban a megtiszteltetésben részesült, hogy mi voltunk az elsők, akik a Zala megyei esélyegyenlőségi program iskolai előadását végighallgathatták. A mozgássérültekkel együtt vehettünk részt egy interaktív órán. Úgy gondolom, mindenki nevében beszélek, ha azt mondom, tanulságos és nagyon érdekes volt számunkra ez a tanrendtől eltérő testnevelésóra.

A Zala megyei szövetség négy tagja jött el órát tartani, és minden résztvevő elmesélte a történetét, hogy is jutott erre a sorsra, de egyikük sem panaszkodott. Az emberek általában azt gondolják, hogyha egészségesek, akkor azok is maradnak, és soha nem kerülhetnek olyan helyzetbe, mint a mozgássérültek. Ezt cáfolta meg egy úriember, aki egészen húszéves koráig ugyanolyan fiú volt, mint kortársai. Motorozott, kosarazott, és nagyon szeretett sportolni. Egy szerencsétlen motorbaleset folytán lebénult, és attól kezdve tolószékekben folytatta életét. De nem átkozta a sorsát, ma teljes életet él a családjával. Diplomát szerzett, munkája van. Az óra végén néhányan még ott maradtunk beszélgetni vele, és feltettünk neki egy-két kérdést. Elég lazán beszélt a dolgokról, motiváló volt azt látni, hogy abból a székéből is képes lélekben felállni, és mindent továbbfolytatni. A tanulság, hogy bármennyire is fitt vagy, bármilyen gyorsan is futsz, nem vagy más és ők se mások. Mindenkit érhet baleset.

A program kitűzött célja is ennek a tanulságnak a megfogalmazása volt. Nem megoldás elítélni valakit, ha tolószékekben ül, vagy kicsit furcsább a mozgása, mint a miénk. Mindannyian emberek vagyunk. Tisztelni kell, amit véghezvittek! A legmeghatóbb egy elektromos tolószékekben ülő hölgy története volt, aki betegsége tudatában kezdetben elzárkózott a külvilágtól, teljesen magába fordult. Talán mindenki levonta belőle azt a tanulságot, hogy önsajnálattal nem sokat érünk el az életben. Ha úgy döntünk, mi igenis „talpra állunk”, bármi sikerülhet. Csak hinni kell! Így lehet egy súlyosan mozgáskorlátozott embertársunknak érettségije, kerekesszéke, így járhat könyvtárba, „sétálhat” az utcán, és természetesen egy társ sem maradhat ki az életéből. Ha rossz jegyet kapsz, ne sajnáld magad, vedd azt is egy tanulságnak! Ha valami rossz dolog történik, fel kell állni és még keményebben küzdeni! Ezt sugallta a vendégeink példája.

Miután mindenki elmondta megható történetét, jöhetett az igazán mókás rész. Kipróbálhattuk, milyen lenne, ha... Beülhettünk a tolószékekbe, sőt még kosarazhattunk is. Majd a bátrabbak megpróbálták két kerékre állítani a tolószéket. Vállalkozó szellemű diáktársaim, no meg én is, nagyon profi módon kezeltük a dolgokat.

Mindent összevetve, elég sokat tanulhattunk ezen az órán. Nemcsak azt, hogy ne ítéljük a külső alapján, hanem azt is, hogy igenis folytatni kell, amíg bírjuk, mert ahhoz, amit ezek az emberek véghezvittek, hatalmas kitartás és akaraterő kellett. Mindenki őszinte figyelemmel kísérte végig az előadást. Nagy lelkesedésünkben még a németóra elejét is próbáltuk a tornateremben tölteni, de megszólalt bennünk a zrínyis lelkiismeret, ezért buzgón elindultunk az órára.

Czirkl Benita 10. B

Legény a gáton

Számos gondolat futott át az agyamon, amikor megkértek, írjak Szűcs Valdóról (10. B) az évkönyvbe. Kézenfekvő volt a gondolat, hogy én tegyem ezt, hiszen azóta ismerem, mióta betette a lábát az atlétikapályára. Ennek ellenére komoly bajban éreztem magam, miről is írjak. Az eredményeiről, a versenyeiről? Oldalakon keresztül lehetne sorolni, de vajon elolvassná valaki? Végül úgy döntöttem, megpróbálom bemutatni azt az utat, amelyet tízéves kora óta bejárt.

Valdó édesanyja atletizált, édesapja NB I-es kosárlabdázó volt, így nem meglepő az indíttatás, hogy a fiuk is sportoljon. Talán a véletlenül múlt az atlétika választása, de hogy milyen nagy szerencse ez a zalaegerszegi és mondhatom a magyar atlétika számára, az azt hiszem, nem kérdés. Zárójelben jegyzem meg, véleményem szerint ő szinte bármelyik másik sportágban is kiemelkedő eredményeket ért volna el.

Az első lépést 2005 tavaszán tette meg, mikor a „Ki a leggyorsabb, ki a legkitartóbb atléta?” versenyen 60 m-es síkfutásban indult el. Ezután édesanyja egykori edzőjéhez, Gyulai Gyulához került, aki egészen nyugdíjba vonulásáig, 2010-ig egyengette útját. Számtalan jobbnál jobb eredmény fémjelezte azt az időszakot, de mivel az elején azt ígértem, hogy nem helyezések felsorolását tekintem elsődleges célomnak, így csak pár számot szeretnék megosztani a kedves olvasóval. Az öt év alatt Valdó 11 első, 8 második, 7 harmadik és 8 döntős helyezést ért el csak az országos bajnokságokon.

2010-ben felvételt nyert a Zrínyi Miklós Gimnáziumba, és Kámán Ferenc edzőhöz került. Az elkövetkező esztendőben nyilvánvalóvá vált, hogy Valdó fő versenyszáma a 110 m-es gátfutás lesz. Gyorsasága, technikai képességei komoly eredmények elérésére teszik képessé. Az edző- és az iskolaváltás után sem mutatkozott pályafutásában semmilyen törés, és – ha nem is olyan kiváló eredménnyel, mint általános iskolában – teljesítette az első évet gimnáziumunkban. 2011 nyarán eljutott az első, majd pár hétre rá a második világbajnokságra. A Lille-ben megrendezett ifjúsági világbajnokságon 20. lett, az európai ifjúsági olimpián az elődöntőig jutott, ahol egy hibás rajt után nem futhatott, de az első nemzetközi tapasztalatokat a későbbiekben jól kamatoztathatja.

Mivel a 2011/12-es tanévtől munkahelyem a Zrínyi Miklós Gimnázium, így az őszi ügyességi és váltófutó csapatbajnokságra már én kísértem az iskola váltóját. Itt Valdó a svédváltó befutó embereként – legerősebb versenyszámától eltérően – 400 m-t futott. Elsőként kapta ugyan a botot, de csak pár méter előnnyel, az utolsó 100 méteren fej-fej mellett fordult a tiszaujvárosiak befejező emberével, és két tized másodperccel elsőként szakította át a célszalagot. Jómagam 400 méteren versenyeztem és voltam korosztályos válogatott, úgyhogy többször éreztem, mit jelent az utolsó 100 méter. Nekem elhihetik, Valdónak ez a hajrája minden tisztelettel megérdemel. Nem szeretnék elfeledkezni a váltó többi tagjáról sem, akik a nyári versenydőszakban még egy aranyat szereztek 4×100 m-en és egy ezüstöt 4×400 m-en. A váltóban Salamon Dániel 11. N, Gerencsér Ádám és Pácsonyi Márton 12. A osztályos tanulók futottak Valdó mellett. A két váltóban szerzett arany mellé Valdó 110 m-es gátfutásban még egy egyénit is begyűjtött iskolánknak. A kiváló diákolimpiai szereplés mellett nem kevesebb, mint ötször javított korosztályos csúcsot, így ifjúsági kategóriában valamennyi csúcs az ő nevéhez fűződik az idei évtől. Jelenleg Magyarországon több nemzetközileg is sikeres 110 gátas van.

Valdó teljesítményét még inkább értékesé teszi, hogy ő a saját korosztályos csúcsait múlta felül. Eredménye alapján tagja a junior világbajnokságra készülő magyar válogatottnak, szurkolhatunk neki a nyár folyamán, hogy sikerüljön tovább javítania a teljesítményén, és ezzel minél jobb eredményt elérni, mert tudom, hogy még nem elégedett...

Mióta nyomon követem az atlétikai életet Zalaegerszegen és többé-kevésbé országos szinten is, számtalan tehetséges ifjút láttam, de kevesekről mondható el, hogy fejlődésük ilyen töretlen lett volna, mint Valdóé. Testi képességei, fizikális adottságai mellett ő mentálisan is nagyon erős, és korát meghazudtoló érettséggel versenyez. Én mégsem ezeket a tulajdonságokat értékelem benne a legjobban. Tudja a helyén kezelni az eredményeit, nem dől hátra egy-egy jó helyezést követően, hanem dolgozik tovább. Tudja, miben kell még fejlődnie, és ezért hajlandó is mindent megtenni. Ezt szeretem benne. Lehet, hogy sokan flegmának, nagyképűnek látják az iskolában, és az is lehet, hogy nem minden helyzetben sikerül megfelelően viselkednie. Nehéz bánni az ilyen adottságokkal, és ő még mindig csak 17 éves. Higgye el mindenki, a teher, amelyet a tehetsége miatt a vállán cipel, még egy idősebb ember számára sem könnyű! Mint ahogy nem könnyű ilyen sportpályafutás mellett az iskolában is helytállni. Rengeteg energiáját és idejét emészti fel az atlétika. Reméljük, mindez megéri, hiszen ha a fejlődése továbbra is ilyen töretlen lesz, akkor meggyőződésem, hogy látjuk őt még olimpián.

Írásomat nem dicshimnusznak szántam, csak szerettem volna, ha azok a diákok, tanárok, szülők és minden kedves olvasó, akik nem annyira járatosak a sport és az atlétika világában értékelni tudják őt, mert az eredményei valóban kimagaslóak.

Bella-Kálmán Eszter

Gát felett

24 óra Múlt

Mögötted sétáltam tegnap este,
rád vörös fényt hányt a lámpa teste,
te pedig mosolyogva,
vidáman fürödtél benne.

Ugyanúgy léptél, fel-le,
Benned üvölteni hallatszott a bor.
Mentél, mentél messze-messze,
S eltűntél a piros világosság alól.

Megálltam. Fordulj értem hátra!
Nézz rám úgy, mint tétova gyerekre,
s mutasd, hogy nem volt hiába
az idővel megállva várni kezedre!

Lassan zsugorodsz a múlttal...
Én a jelenben várok rád – térdre esve.
Hátha visszalépsz – hozzám,
holnap
vagy valamelyik este.

Bókokkal tömködted tele az érzés tátongó helyét.
Kávéval és füsttel fröcskölted tele a reggelt.
Talán ezzel oltottad ki a szerelmet – s hevét.
Hajnalra a szád borral és szóval nyögve megtelt.
Csendben nézted, ahogy a cigaretta csak úgy elég,
Tétova voltál – szemedből hallottam szavaid felét.

Téged a napkelte sovány fénye naponta formál.
Másképp üvölt mellkasod alatt a csalfa, néma lélek.
Ne hallgass, ne csókolj, szólalj most már!
– Bár e meztelen nesztelenséget megtörni vétek.
És mintha valóban volna lénye annak, amit mondtál,
Mintha igaz lenne, pedig már tudom; hamis voltál.

Félve szorítod a kezem. Bánva borulsz ölembe,
indulok tőled, maradva örökös közeledben.
Hangtalan fájdalom zengi a várost esténként körbe.
Éjjel hallani, hogy zokogsz az erkély korlátjának dőlve.
Hiába gondolsz már a múltra, hiába a jelenre.
Találsz majd szelíd, szótlán jövőt a helyemre.

Zihálva – mint aki fuldoklik levegő nélkül –
szívlak magamba örök emlékül.

S mikor már pont elég volt belőled,
Gyáván elbúcsúzva tőled,
Némán fűjlek ki.

A kávécsésze lassan kiürül,
a hamutál csendesen megtelik.
Elszenvedik velem a hiányod,
ami nem valós hiány, hiszen jelen vagy,
– mindenben itt vagy, itt.

Az emlékedet kicsit nyüstöli a füst
– s égeti a hamu, a parázs meg az idő.
Talán már nem is úgy emlékszem rád,
amilyen vagy,
hanem úgy, amilyennek
akartalak.

A kávécsésze megtelik,
a hamutál kiürül.
Nem tudom, mit szeretsz abban a lányban.
Elszenveded veled a hiányom?
– benned is ott vagyok,
s nem vagytok egyedül...
Keserű a kávé – belecsöppent sós szerelmeitek.
Megiszom így. Egy kicsit engem is szeresetek!

A hajam csapzott, fésületlen.
Körmeimen csak elszórtan csillan a fekete lakk.
Az összes sminket lesírtam már szememről.
Megint hozzád szól a remegő, vörös ajak.
Súgni nem, csak nyitni s csukni tud,
nem bújnak elő a szállni kívánó szavak.
Nem indulnak, hisz érted – neked – hozzád szólani hiába...
Füleid már nem hallanak.

Lukács Izabella 9. C

Izabella versével az AJTP XII. Országos Művészeti Fesztiválján Pécsen a szépirodalmi alkotói pályázaton vers kategóriában országos 1. helyezést ért el, és ezzel arany minősítést szerzett.

MEGTUDTUK

„Ne akarj sikeres lenni – minél inkább célul tűzöd ki a sikert, annál biztosabban elkerül. A sikert nem lehet üldözőbe venni, ahogy a boldogságot sem: a sikernek magának mintegy mellékhatásként, önkéntelenül kell jelentkezni, mikor az ember valamely önmagánál nagyobb ügynek szenteli magát.”

Viktor Frankl osztrák pszichiáter

Elkészítettünk Tóth Mária tanárnőtől

„A legnagyobb dolgok mind lent, a csöndben, a mélyben, a szótlán, alázatos odaadásban születnek. A szerénység a legnagyobb eredmények szülőanyja.” Müller Péter író

A matematika munkaközösség az elmúlt években több kollégájától volt kénytelen elkészönni, és most szomorúan veszem tudomásul, hogy ismét búcsúzunk valakitől. Tóth Mária tanárnő az idén nyugdíjba megy, szeptembertől már nem tanít tovább.

Marikát 1989 óta ismerem, pontosabban akkor találkoztam vele először. Arról, hogy az azóta eltelt évek alatt teljesen sikerült-e megismernem, nem vagyok meggyőződve. Zárkózott, szerény személyisége nem biztos, hogy alkalmat adott erre.

Középiszkolai tanulmányait – sok kollégához hasonlóan – ő is a Zrínyiben végezte, így a zrínyisek nagy családjához tartozik, a gimnáziumhoz való kötődése innen ered. Az egyetemi stúdiumokat 1972-ben kezdte meg a szegedi JATE Természettudományi Karán, ahol 1977-ben kapott matematika–földrajz szakos középiszkolai tanári diplomát.

Szülővárosába, Zalaegerszegre jött vissza tanítani, az első néhány évben a leánykollégiumban, majd a Deák Ferenc Szakközépiszkolában dolgozott, végül 1984-ben került „vissza” a Zrínyibe. A 35 évi közalkalmazotti munkaviszonyból 28 évet itt töltött.

Pályafutása alatt volt osztályfőnök, pótosztályfőnök, aktívan vett részt a levelező tagozat munkájában (az utolsó előtti végzősöknek az osztályfőnöke ő volt), a földrajz mellett tanított speciális matematika tagozaton is, de legszívesebben matematika fakultációs csoportokkal foglalkozott. Tanítványait magas színvonalon készítette fel a felvételi, később az emelt szintű érettségi vizsgákra.

A matematika munkaközösség tagjaként minden évben részt vett az iskolánk által szervezett Izsák Imre Gyula természettudományi verseny lebonyolításában. A Kenguru matematikaverseny elképzelhetetlen volt nélküle. Amióta diákjaink bekapcsolódtak a versenybe, azóta iskolánkban ő szervezte meg – a rá jellemző gondossággal – a verseny lebonyolítását.

Tanári munkáját nagyfokú szakmai tudása mellett következetesség, pontosság, igényesség, fegyelem jellemezte. A tanórákat tökéletesen építette fel, mindig az alaposágra, a feladatok megoldásának tiszta leírására törekedett, és arra, hogy tanítványai is képesek legyenek az önálló, logikus gondolkodásra, a megoldások leírására. Magam előtt látom, amint fehér köpenyében, a szigorúan elrendezett krétásdobozzal a kezében elindul csöngetéskor a következő órájára.

Úgy hiszem, velem együtt sokan tisztelték Marikát a munkafegyelméért, precizitásáért, csendes figyelmességéért, szerénységéért, gondos, körültekintő, pontos munkavégzéséért. Horváth Attila igazgató úr így köszönt el tőle: a legprecízebb tanártól búcsúzunk...

Marika, köszönjük a 28 éven át végzett megbízható munkádat. Szeretném hinni, hogy a zrinyis múltad olyan köteléket jelent, amely nem szakad el, és néha eljössz hozzánk egy-egy beszélgetésre. Visszavárunk, és szeretnénk, ha neked is hiányoznánk.

Kívánom, hogy a nyugdíjas éveidben több energiát tudj magadra fordítani, és azzal is foglalkozhass, amire a tanítás mellett eddig kevesebb időd jutott. Jó egészséget és hosszú, boldog életet kívánok valamennyi kollégám és munkatársam nevében.

Pálovicsné Tusnádý Katalin

My poem

Ne keresd versem szépségét,
a versem magam vagyok!
Ha testem elveszti épségét,
örök nyomot lelkemről így hagyhatok.

Ne keresd versem értelmét,
hisz a vers belőlem fakad!
A sorok közé rejthetném a halált is,
ezek csak rímbe szedett szavak.

De ha sikerül, több lesz,
a mű mondanivalót takar:
elszór pár szenvedésmorzsát
arról, aki alkotni akar.

Dezső Katalin 9. C

Dezső Katalin az AJTP XII. Országos Művészeti Fesztiválján Pécsen a szépirodalmi alkotói pályázaton vers kategóriában országos 3. helyezést ért el, és ezzel bronz minősítést szerzett.

Szabolcs Péter 70 éves

Szabolcs Péter (Diósgyőr, 1942. szeptember 22.) Munkácsy-díjas magyar szobrász, Przetacznik Szabolcs Péter néven született. A Szabolcs Péter nevet 1968-ban vette fel. 1967-ben végzett a Magyar Képzőművészeti Főiskolán, ettől kezdve él Zalaegerszegen. Alapvetően bronzszobrász, de az Egervári Művésztelepen az 1970-es évek elején fával is dolgozott, majd fa-fém kompozíciókat, később rézlemez-domborításokat is készített.

Egri Mária művészettörténész így ír róla a születésnap kiállítás katalógusában. „Szabolcs számára minden szempontból a legfontosabbak az emberi kapcsolatok. Plasztikái a legszélesebb körben és viszonylataiban bogozzák ennek a témának szinte kimeríthetetlen érzelmi szövevényeit. Születéstől a halálig, a különböző életkorok domináns érzéseitől a domináns kapcsolatokig. Így a férfi és nő közötti érzelmi és érzéki kötődéstől az anyaság variációiig, a szülő és a gyermek relációiig, a magány, a társkeresés, a remény és kiábrándultság viszonylataiig, kudarciaiig, az öregség keserű gondjáiig, a fajtánkra jellemző örömeinkig, kicsinyességeinkig, gyengeségeinkig, aligha hiányzik valami Szabolcs Péter oeuvre-jéből. Egy letisztult bölcsességgel szemlélődő művész tapasztalatai mindarról, ami az embert a legközvetlenebb világában éri, érheti élete során. S mindezt három dimenzióban, a művészet csodálatos nyelvén, katartikus bűvöletével teszi elénk. Akár 20–30 centiméteres kiplasztikáiban, akár reliefben vagy nagyméretű köztéri alkotásban valósul meg a művet inspiráló–éltető gondolat.”

Péter 1967 és 1972 között volt a Zrínyi Miklós Gimnázium tanára, de azóta is szorosán kötődik iskolánkhoz. Minden alapítványi bálunkon lelkes résztvevő, és a tombolatárgyként felajánlott alkotásaival jelentős mértékben növeli a bál bevételét. Iskolánk szépítéséhez művészként is sok segítséget adott.

A gimnáziumunkban megtalálható művei:

Zrínyi Miklós mellszobra (vörös márvány, 1972)

Tudomány és Művészet szobra (márvány, 2011)

Zrínyi-emlékérem (bronzplakett, 1985)

Jubileumi Emlékérem (arany, ezüst, bronz, 1996)

Tudomány és Művészet (bronzplakett, 2011)

Köszöntjük egykori tanártársunkat, és reméljük, hogy még sokáig élvezhetjük barátságát!

*Tudomány és Művészet
(bronzplakett, 2011)*

Összeállította: **Kollaricsné Soós Erika**

Pais Nimród (1962. IV. C) zrínyis diák visszaemlékezése

2012. június 2-án volt az ötvenéves érettségi találkozásunk. Horváth Attila igazgató úr, aki jelenlétével megtisztelte a számunkra fontos eseményt, biztatott arra, hogy írjak visszaemlékezést életpályámról. A kérésnek az alábbiakban teszek eleget.

Egy göcseji kis faluból, Becsvölgyéről kerültem a Zrínyibe. Édesapám szintén ebben a gimnáziumban érettségizett, majd református lelkészi oklevelet szerezve szolgált 1962-ig a göcseji „szegek” vidékén. Származásomból következően humán beállítottságú gyermeknek nevelődtem. Szüleimnek kisebb könyvtárnak is beillő mennyiségű könyve gyűlt össze az évek során, s engem nem kellett biztatni az olvasásra. Édesanyám, aki tanítónő volt, számtalanszor éjjel zavart az ágyba, mert egy-egy izgalmas könyvet nem tudtam letenni.

A gimnáziumi évek alatt is megmaradt a humán érdeklődésem. A magyartanárnőm kedvence lettem, amihez hozzájárult, hogy könnyen memorizáltam a verseket, és ő nagyon szerette, ha a diákok idéztek a felelés során.

Zongora- és hegedűtanszakon elvégeztem a zeneiskola hét osztályát. Az istentiszteleteken harmóniumon kísértem az egyházi énekeket, hegedűsként pedig a zeneiskola és a gimnázium zenekarában játszottam.

Egyik osztálytársam beszervezett a gimnázium sakkcsapatába is. Az ő biztatására kezdtem el megnyitásemeléttel is foglalkozni és versenyszerűen sakkozni. 1962-ben én lettem Zala megye ifjúsági sakkbajnoka.

A pályaválasztás kapcsán az első tervem az volt, hogy elmegyek képesítés nélküli pedagógusnak magyar–oroszl szakon, és közben elvégzem a pécsi tanárképző főiskolát. A pályától azonban eltántorított az a tény, hogy édesanyámat a vallásossága és a férje hivatása miatt akkor elbocsátották, és nem taníthatott tovább. Nem akartam ugyanolyan sorsra jutni, mint ő...

Esztergályos ipari tanuló lettem a MüM. 14-es Szakmunkásképző Intézetében Budapesten. Ott szereztem szakmunkás bizonyítványt 1964-ben. Az ipari tanuló évek alatt is folytattam a sakkozást, a budapesti Honvéd igazolt le. 1964-ben az országos ifjúsági bajnokságon 3. lettem (csak megjegyzem, ezt a versenyt Jocha András nyerte, aki később Adorján Andrásként lett nemzetközi nagymester).

1964 és 1966 között sorkatonai szolgálatot teljesítettem. Közben édesapám 1965-ben meghalt, édesanyám és öcsém Székesfehérvárra költöztek, anyám ott kapott újra tanítónői állást.

1966-ban öcsém már Fehérváron, a József Attila Gimnáziumban érettségizett. Felvették a műszaki egyetemre nappali tagozatos hallgatóként. Anyám tanítónői fizetése nem volt elég, kellett egy második kenyérkereső is, és akkor nagyon jól jött, hogy esztergályos szakmunkásként az Ikarus székesfehérvári gyárában el tudtam helyezkedni. Az itt töltött évekre mindig jó érzéssel emlékszem. Túl azon, hogy ez a vállalat kenyérkereseti lehetőséget adott, minden továbbtanulási szándékot támogatta.

1967-ben sikeresen felvételiztem a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola székesfehérvári esti tagozatára, itt szereztem 1971-ben gyártástechnológiai üzemmérnök diplomát. 1973 és 1978 között levelező tagozaton elvégeztem a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemet. Közgazdász diplomát szereztem szervezés–vezetés

szakon. 1991 és 1993 között az Oxford Brookes University budapesti tagozatán Management Studies szakon kaptam a harmadik diplomám. Az Ikarus a nyelvtanulást is támogatta. Német és angol nyelvből „C” típusú nyelvvizsgákat tettem. (Annak idején az Ikarusban ezért még fizetésekiegészítő nyelvpótlék járt.) A gyárban eltöltött 34 év során esztorgályos szakmunkásból lettem vezérigazgató-helyettes, megjárva a számár-létra fokozatait.

Az Ikarus annak idején szárnyalt. A 80-as évek közepén több mint 20 országba szállítottunk autóbuszokat, és az évenként gyártott darabszám meghaladta a tizenhárom ezret. A KGST-n belüli szakosodás keretében mi gyártottuk a buszokat, cserébe a Szovjetunióból nyersanyagot, az NDK-ból személyautókat kaptunk. Jelentős volt a harmadik világ felé irányuló export is. Több fejlődő országban autóbusz-összeszerelő üzemeket létesítettünk. Nagyon sok érdekes feladatot kaptam, a világ sok országába eljutottam. Részt vehettem – a közúti járműgyártási program keretében – a székesfehérvári gyártócsarnok technológiai telepítésében, a nagysorozatú autóbuszgyártás kialakításában, a 311-es, a 055-ös és 066-os típusú autóbuszok fehérvári gyártásának előkészítésében, az Ikarus új gyártmánycsaládjai (200-as, 300-as, 400-as típusok) kialakításában, a csepeli alvázgyártási kooperáció létrehozásában, az Ikarus-buszok összeszerelésének és vevőszolgálatának megszervezésében külföldön (Angolában, Irakban, Iránban, Kuvaitban, Jemenben, Szíriában, Tuniszban, Líbiában, Egyiptomban, Kínában, Tajvanon, Kubában és a Szovjetunióban).

1982 és 1987 között öt évig voltam az Ikarus összeszerelés-vezetője Irakban, és ez különösen mozgalmas és izgalmas időszak volt az iraki–iráni háború miatt. Ott Scania alvázakon gyártottunk Ikarus felépítményű buszokat, magyar irányítással, iraki dolgozókkal, közben egy vadonatúj gyárat üzemeltünk be. Fiam és lányom (1977-es és 1979-es születésűek) a Baghdad International Schoolba jártak iskolába. Az ott szerzett angol nyelvismeretük alapvetően meghatározta további életpályájukat.

1989-től kezdett rosszra fordulni az Ikarus helyzete. Évről évre értékesítési gondokkal szembesültünk, szűkítettük a kapacitást, elindult a létszámleépítés, és később bekövetkezett az állami vállalat privatizációja. A Széles Gábor érdekcsoportjába került vállalatot szétszabdalták, majd a székesfehérvári gyár egy részét eladták az Irisbus-nak (Renault–Iveco tulajdonú multinacionális buszgyártó). Az így létrehozott, Ikarusbusz nevű vállalat vezérigazgató-helyettese lettem 1999 decemberében. Ám az Ikarusbusz tulajdonosai, arra való hivatkozással, hogy szervezeti átalakítást hajtanak végre, megszüntették a munkakörömet, és 2000. május 24-én megkaptam a felmondásomat. Nem gondoltam, hogy 34 év munkája után ilyen véget ér a pályafutásom, de utólag nem bánom, hogy ez így történt, mert egy újabb, izgalmas szakasza kezdődött életemnek.

2000. július 2-án lettem a Nabi alkalmazottja. A Nabi, az Ikarustól már korábban levált, 100%-ban amerikai tulajdonú autóbuszgyár, amely az Egyesült Államok nagyvárosai részére gyárt autóbuszokat, olyan munkamegosztásban, hogy a karosszéria készül Magyarországon, és a buszok végszerelése és vevőnek történő eladása Annistonban (USA, Alabama állam) történik. Szép és izgalmas feladatot kaptam. Az új termék – a Compobus – projektjének a vezetője lettem. Ez egy 100%-ban műanyag karosszériájú autóbusz, nemcsak a burkolati elemek, hanem a teherhordó szerkezet is műanyag. A Nabi egy hajógyártól vette meg a gyártási licencet. Koordináltam a know-how átvételét, irányítottam a magyar munkások tréningjét. Több mint fél évet töltöttem

ennek kapcsán az Egyesült Államokban. Párhuzamosan, zöldmezős beruházással felépítettük a Nabi kaposvári gyárát. 56 éves korban ilyen összetett feladatot, felelősséget és szinte korlátlan döntési szabadságot nem sokan kapnak az élettől, de nekem ez is megadatott. Az engedélyezéstől, a tervezéstől a kivitelezésig, majd a technológia telepítésétől a team-építésig mindenért felelős voltam. Elmondhatom, hogy úgy tekintek a kaposvári gyárra, mint harmadik gyermekemre. A megbecsülés nem maradt el, kineveztek az új gyár igazgatójának.

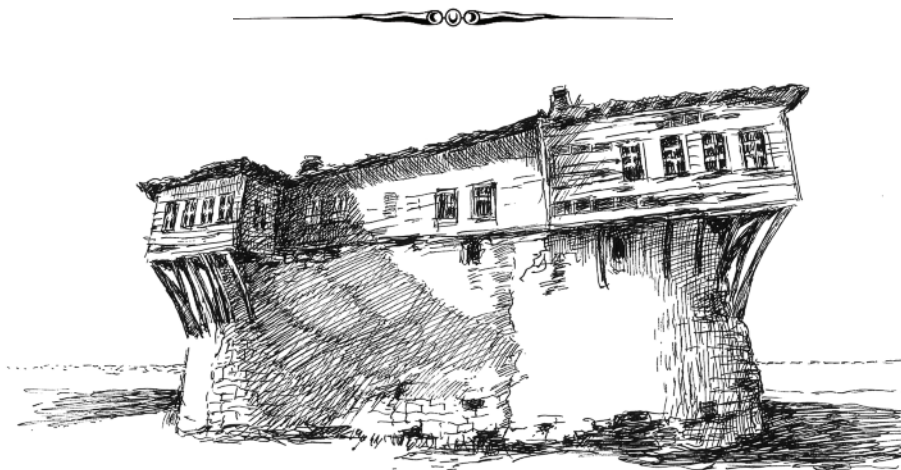
Tíz éve, 2002. június 27-én volt az ünnepélyes gyáratavató. Az azóta eltelt időszakot is váratlan fordulatok tarkították. 2005-ben rendelés hiányában bezártunk, a munkatársakat el kellett küldenünk, csak én és egy tmk-s kolléga maradtunk a korábbi 260 fős létszámból. 2008 tavaszán a gyártást újraindítottuk, ugyanis a Los Angeles-i közlekedési vállalat újabb kompozit autóbuszokat rendelt. 2011 nyarán azonban ismét csoportos létszámleépítésre került sor, mert nem jött meg időben az újabb megrendelés. 2012 januárjától azonban a gyártást – immár harmadszor – újraindítottuk, mert megérkezett a rendelés. Az autóbuszpiac érzékenyen reagál a XXI. század pénzügyi zavaraira, és mivel a kereskedelem USA-beli tulajdonosaink koordinációjával történik, mi ezt nem tudjuk befolyásolni.

Feltehető a kérdés, hogy miért nem hagyom abba, hiszen már 68 éves vagyok. Nos, erre az a válaszom, hogy mindaddig, amíg tehetek valamit a „harmadik gyermekem” érdekében is, és az egészségem is engedi, addig nem hagyom abba.

„Ember, küzdj és bízva bízzál!” – Madách örök érvényű gondolatai végigkísértek az életpályámon. A gyökerek, a szülők hite, példája, a zrínyis tanároktól kapott útravaló alapozták meg jellememet, személyiségemet. Szerencsés vagyok, hogy ilyen közösségben lehettem, mindig jó érzéssel emlékezem gimnáziumi tanáramra és osztálytársaimra.

Kaposvár, 2012. június 14.

Pais Nimród

Tengerparti ház – tusrajz

Dienes Gyula

Rendhagyó portré egy különleges diákról, dr. Szép Juditról

*Dr. Szép Judit
gimnáziumi tablóképe*

„Sok van, mi csodálatos, de az embernél nincs semmi csodálatosabb.” Szophoklész gondolatai ma is igazak. Majd 40 éves tanári pályám során sok különleges diákkal találkoztam. Diplomata, tanár, orvos, jogász, politikus is került ki közülük. Többen vallottak már életútjukról az évkönyv lapjain. Ki könnyebben, ki nehezebben érte el az általa kitűzött célt. Judit kiemelkedik a sorból, hiszen óriási hátránnyal indult.

Tanárként csak az utolsó évben tanítottam filozófiára. Ő természetesen mindig szóban felelt. Különleges érzékenységgel reagált a filozófusok gondolataira. Akaraterejét már akkor is csodáltam, édesanyja erőfeszítései pedig szép példái az önzetlen anyai szeretetnek és kitartásnak.

1969. július 27-én született Zalaegerszegen. Egy védőoltás következtében hároméves korára megvakult. Ezért tanulmányait Budapesten, a Vakok és Gyengén Látók Általános Iskolájában végezte 1977 és 1985 között. Innentől már az ő vallomását idézem: „Mivel speciális Braille-írással képzés középiskolában Magyarországon sehol sincsen, ezért Zalaegerszegen szerettem volna tanulni, ahol a szüleim is élnek. Így lettem zrinyis diák. Nagyon sok segítséget kaptam tanáraimtól és osztálytársaimtól, akik elfogadtak olyannak, amilyen vagyok. De a legtöbbet édesanyám adta, aki mindennap együtt tanult velem.”

1989-ben érettségizett az akkori IV. D osztályban. Az 1988/89-es évkönyv még őrzi az osztálynévsort és a jegyeket is. Judit év végi bizonyítványában sokkal több az ötös, mint a négyes. Az érettségi után felvételt nyert az ELTE Jogtudományi Karára, ahol 1996-ban doktorált. Édesanyja ekkor is segítette, ő olvasta fel az egyetemi tananyagot, hiszen Judit elsősorban hallás után tanult.

Még az egyetem alatt férjhez ment. Férje, Licskai István halláskárosult, masszőr a Dagály uszodában. Két lányuk született, ahogy Judit írta: „így lett teljes az életem, hiszen szerető család vesz körül. Az egyetem után sikerült elhelyezkednem a Nyugdíjfolyósító Igazgatóságnál, ahol azóta is dolgozom. Munkaköröm jogi szakreferens, de jogi lektorálást is végzek. Mellette az egészségügyi középvezetőknek Másság az egészségügyben címmel előadásokat is tartok az ország különböző kórházaiban.”

Eddig tart a szerény, szűkszavú vallomás. A képet osztálytársai emlékezése teszi teljessé. A barátnő, Szakonyi Annamária írta: „Ő volt a legjobb barátnőm. Egymásba karoltunk. Én voltam a szeme. Elmeséltem, ki kivel beszélget, milyen ruhában jött, milyen viccesen elfeküdt a haját. Ha moziba mentünk, ott is közvetítettem, hogy mi történik a vásznon. Judit mindenkivel jóban volt/van. Sablon segítségével megtanított a Braille-jelek olvasására, írására. Így tudtunk levelezni, vagy titkosírásnak is használhattuk. Volt, hogy az órán Braille-írógépen »frissen« jegyzetelt. Nagyon jó humorérzékű, határozott, céltudatos, igazán érett csak volt. Folyamatosan tanult, és mindig számíthatunk rá. Az esküvőjén én is segédkeztem díszíteni a termet, piros szíveket vágtam, ragasztottam éjszakákon át, papírvirágokat készítettem erre a célra. Jót buliztunk.”

És most jöjjenek a fiúk (Csordás Róbert és Illés Csaba) gondolatai. „Első találkozásunkkor félszegen csodálkoztunk rá az osztályban. Kamaszként viselkedtünk vele, feszélyezetten, zavartan. Ő viszont felnőttként segített át bennünket az ismeretlen helyzetben. Befogadtuk az első pillanattól kezdve. Ő volt az, aki azt sugározta felénk, amit igazából nekünk kellett volna, hogy neki nyújtsunk: ő is egy közülünk, hasonló érzésekkel, gondolatokkal, vágyakkal. Nyitott volt, érdeklődő az őt körülvevő világra, akkor éppen az új osztályközösségre. Az volt a fontos számára, hogy ne kivételezzünk vele, vonjuk be mindenbe, semmiről sem szeretett volna lemaradni. Mi voltunk az »ő szeme«. Tájékozódott tőlünk, kérdezett, kommentált, velünk együtt élt. Ő viszont a »mi eszünk« volt, sokszor kiigazított bennünket, előfordult, hogy a szorult helyzetbe került felelőt is »kisegítette« hasznos ismeretekkel. Megtörtént, hogy lebukás lett a dolog vége, de Judit is, mi is jót derültünk ezen. Sokszor jókat nevetgélünk mókás megállapításain, jópofa hozzászólásain. Együtt mozogtunk, együtt léteztünk, ha néha hiányzott az iskolából, hiányát valóban éreztük. Éreztük szeretetét, és mi is nagyon szeretünk vele lenni. Közvetlen, barátságos volt lányokkal, fiúkkal egyformán. Eleinte csodálkoztunk, amikor az első hang után már mondta is a nevünket. Figyelt ránk, mi is figyeltünk őrá. Az órákon példászerűen követte a történéseket, tanárai szavára illedelmesen, kapásból reagált. Pedig közben a gépére koncentrált, mellyel jegyzeteit készítette. A különös szerkezetet eleinte furcsállva figyeltük, később ütemes kopogása adott ritmust óráinknak. Judit sokat és jól tanult, feleleteit élmény volt hallgatni. Nem emlékszünk, hogy felkészületlen lett volna valaha is. Erősen él bennünk a kép, ahogy az óráközi szünetekben barátnői között állva a Braille-írással készült papírlapokat »olvasgatja«. Persze mi sem hagyhattuk ki, hogy ki ne próbáljuk a lapokra nyomott betűk »letapogatását«, hogy aztán megdöbbenve konstatáljuk, milyen szakértelmet igényel a megértése.”

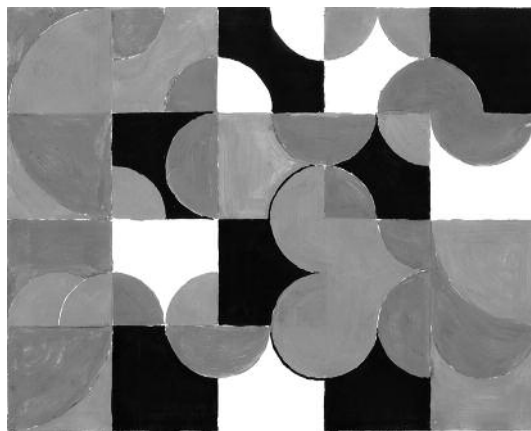
Judit a Vakok Intézetéből jött hozzánk egy év kihagyással. Tudta, hogy nem sok választása van: lehet belőle kefekötő, zongorahangoló, telefonközpontos vagy tanár a régi iskolájában, illetve jogász. A jogi pályát választotta. Büszke vagyok rá, hogy kitűzött célját elérte: egyetemi végzettség, biztos munkahely, két kiváló képességű gyermek. A nevéhez híven, kívül-belül szép: alakja tökéletes, mert ő még tornára is jár, hogy karban tartsa magát. Bárkinek példaképül ajánlhatom, aki egy kicsit is kiábrándult

magából, hogy igen is bármi elérhető, ha van cél és kitartás, akár ellenszélben is!

Vajda Lászlóné

Játék a formákkal
Schrancz Natália Éva 10. A

Vadvári Tibor (1983. IV. B)

a Budapesti Gazdasági Főiskola Gazdálkodási Kar Zalaegerszeg dékánhelyettese

Életem ezer szállal kötődik a Zrínyi Miklós Gimnáziumhoz. 55 évvel ezelőtt kezdett el édesapám a gimnáziumban matematikát, fizikát és ábrázoló geometriát tanítani, és amikor más munkahelyre került, akkor édesanyám lett itt tanár 1964-től 1970-ig. Nővérem 1972 és 1976 között, én pedig 1979 és 1983 között voltam az iskola diákja. 1988-tól 2005-ig (2001-től óraadóként) tanítottam matematikát és fizikát, unokaöcsém 2004-ben, unokahúgom pedig az idén érettségizett. Judit lányom ebben a tanévben hetedik osztályos volt. Amikor 2001-ben egy „visszautasíthatatlan” feladatra áthívtak a főiskolára, és elköszöntem munkatársaimtól, azt mondtam,

és azóta is így gondolom, nekem egy iskola van, a Zrínyi Miklós Gimnázium.

Mindez akkor is igaz, ha egy nagyon jó általános iskolából érkeztem 1979-ben a gimnáziumba. A Kilián György Általános Iskola (ma újra Liszt Ferenc) ének-zene tagozatos osztályából sokan bekerültünk a Zrínyibe, és a kiváló alapoknak is köszönhetően mindannyian sikeresen tovább is tanultunk a gimnázium után. Már az általános iskolában kiderült, hogy melyek azok a tantárgyak, amelyekkel könnyedén és örömmel foglalkozom. A matematikát Choma Györgyné, a fizikát Gyurkó Kálmánné szeretettette meg velem. Még csak hatodik osztályos diák voltam, amikor már a Zrínyibe járhattam matematika „csúcshakkörre” Németh László tanár úrhoz.

A gimnáziumban aztán megtudtam, hogy ezeket a tantárgyakat nem elég szeretni és érteni, de tanulni is kell. Mindazt, ami ma is a munkám, a hivatásom, az életemet vezérlő zsinórmértékem is, a szüleimen kívül a gimnáziumi tanáraimtól kaptam. Csizsár Máriaától alaposágot és precízre való törekvést, dr. Ábrahám Istvánnétól a következetességet, dr. Vajda Istvánnétól az irodalmi ismereteket és a magyar nyelv szépségeinek felismerését, Vajda Ági nénitől pedig a történelem iránti érdeklődést. Volt olyan tanév, hogy az általam (és szüleim által) elvárt kicsit gyengébb eredmények fizikából elgondolkoztattak, nem kellene-e a matematika mellett inkább a történelemmel foglalkoznom.

Csizsár Mária már az első héttől kezdve rávette néhányunkat a Középiskolai Matematikai Lapokkal (KöMaL) való „foglalkozásra”. Természetesen az elején sokat segített, útmutatást adott egy-egy nehezebb feladathoz. Egészséges verseny alakult ki közöttünk, vajon az adott hónapban kinek lesz több, esetleg mindegyik feladatra megoldása. Amíg a másik iskolába járó barátaim a hétvégén mehettek szórakozni, addig én általában „kömaloztam”. Persze sokkal több előnye is lett ennek, megtanultam a problémamegoldó gondolkodást, céltudatosságra, kitartásra is nevelt. Középiskolai tanári munkám során én is igyekeztem rávenni diákjaimat erre a nehéz, de ugyanakkor nagyon szép feladatra. Nem az a feladat az érdekes, amelyet azonnal megoldunk, hanem az, ami csak többszöri nekifutás után adja meg magát. Akkor viszont a jól végzett munka öröme felér egy olimpiai győzelemmel. Erőfeszítéseimet siker koronázta. Első

osztályban országos hatodik, míg második osztályban 10. helyezést értem el a pontversenyben.

Osztályunkban, majd harminc évvel ezelőtt, 32 sikerebbnél sikerebb diák érettségizett. Orvos, jogász, író, tanár, színházi szakember, agrármérnök, közlekedésmérnök, tudós, ők jutnak hirtelen eszembe. Sokat nem kell gondolkodnom, ha mindenkit fel szeretnék sorolni, hiszen közülük többekkel szinte napi kapcsolatban vagyok ma is. Összetartozásunkra jellemző, hogy a 25 éves érettségi találkozó óta minden évben szeptember elején valahol találkozunk, és egy kellemes szombat délutánt töltünk el, vidáman idézzük emlékeinket. A diákévek alatt persze volt közöttünk egészséges rivalizálás is.

Szerencsés voltam, hogy a matematika és egyéb reáltárgyak kedvelői mellett sokan a humán tudományokkal foglalkoztak szívesen. Lehet, hogy mi, akik kicsit „kockafejű” matekosok voltunk, egyszer-kétszer megmosolyogtuk Tiki (dr. Takács Tibor) bonyolult körmondatait, ugyanakkor nagyon örültünk és elismertük az irodalmi versenyeken elért sikereit. Ezek a barátságok még ma is élnek, 29 év után is nyugodtan hívhatjuk egymást, ha valamelyik volt osztálytárs segítségére szorulunk. Nekem például biztosan nem sikerülne a doktori fokozat megszerzése, ha Palkovics Laci nem segítene.

Az érettségi és egy év katonai szolgálat után az ELTE TTK matematika–fizika szakos hallgatója lettem, és a szerencsének, illetve a jó felvételi eredményemnek köszönhetően bekerültem az Eötvös Collegiumba. A Collegium szellemi varázsával pontosan akkor találkoztam, amikor a különböző eszmék iránt a legfogékonyabb voltam, amikor – talán nem túlzás ezt írni – a személyiségem, világról alkotott elképzelésem kialakult. Ma is szívesen gondolok az éjszakai borozós beszélgetésekre, amikor már lehetett halálni és beszélni az '56-os eseményekről, a rendszer hibáiról, törvénytelenégeiről. Mindemellett ott volt Laczkovich Miklós tanár úr problémamegoldó szemináriuma, az angol nyelv magas színvonalú oktatása, a testnevelés, a rengeteg sportolás, a kirándulások feledhetetlen élményei.

Amikor ötödéves lettem, megkeresett dr. Vajda István igazgatóhelyettes úr, hogy gondoljai vannak a gimnáziumban a matematika- és fizikaórák ellátásával, ezért az utolsó éves tanítási gyakorlatomat mindjárt „élesben” a Zrínyiben teljesítem. Természetesen egy ilyen kedves invitálásra nem mondhattam nemet, és két nappal később már be is mutatott a tantestületnek (nagy részét volt tanárainknak) mint új kollégát. Mindenki nagy szeretettel fogadott, nagyon sok segítséget kaptam volt tanáraitól: Csizsár Máriától és dr. Ábrahám Istvánnétól. Tőlük a személyes példamutatás mellett a kezdő tanár számára szükséges gyakorlati tudnivalókat is elsajátíthattam. Hiába jártam tanári szakra (abban az időben még dönteni kellett, hogy valaki pedagógus vagy kutató akar-e lenni), a tanítási módszereket nem lehet elsajátítani egyetemi kurzusokon. Nagyon sok jóindulattal, barátsággal segítette munkámat Horváth Attila, akivel 16 évig tanítottunk közösen „specmatos” osztályban. Halmi László tanár úr, akivel diákkoromban a kémiaórákon még nem nagyon kedveltük egymást, kollégaként az első pillanattól elfogadott, egyenrangúként bánt velem, ma is a legnagyobb tisztelettel és barátsággal gondolok rá. Sokan megkérdezték, milyen az egykori tanáraink közé visszamenni dolgozni. Nekem nagyon könnyű volt. Mindenkitől a lehető legjobbat kaptam, a velem közel egykorúakkal, Néz Károllyal, Kollaricsné Soós Erikával, Pálovics Róberttel, Kiss Zsoltal, Pethő Attilával pedig kifejezetten baráti lett a kapcsolatunk.

Középiskolásként még nem volt egészen tudatos a pályaválasztásom. Csak azt tudtam, hogy matematikával és fizikával szeretnék foglalkozni. Rajzolni még vonalzó mellett sem tudok szépen, így a mérnöki pálya számomra nem lett volna üdvözítő, „maradt” a szüleim által is bejárt ELTE TTK matematika–fizika szak. Nem vagyok kutató típus, ezért az egyetemi évek végére minden megvilágosodott, tanár leszek. A munkám során ma is a tanítás az, amit igazán szeretek. Szerettem tehetséges diákokkal foglalkozni, és a kevésbé tehetségeseket is eljuttatni a sikeres matematikaérettségiig. Nagyon sok versenyzőm volt, sokat tanultam tőlük, nagyon szép sikereket értek el. A matematika OKTV első 10-beli helyezésem kívül gyakorlatilag minden országos versenyen értek el helyezést, nagyon büszke vagyok rájuk. 13 éves zrinyis pályafutás után dr. Tóth József igazgató úr felkért, legyek a Budapesti Gazdasági Főiskola Pénzügyi és Számviteli Főiskolai Kar Zalaegerszegi Intézetében a Matematika–Statisztika Tanszék osztályvezetője, amit nagy megtiszteltetésnek tartottam. Az új feladat rengeteg új kihívással járt, azonban be kell vallanom őszintén, hiányoznak a zrinyis diákok.

A tanítás mellett sok olyan feladatom lett, amely inkább a bürokráciáról szól, ezeket ugyan nem szeretem, de igyekszem tisztességesen megoldani. Szerepem inkább egyeztető–koordináló, mint vezető, ugyanakkor érdekes kihívás a hallgatók „életének”, a kollégáim munkájának az irányítása. Az osztályon dolgozó oktatók segítségével és együttműködésével sikerült nyugodt légkört teremteni, a matematikával szembeni ellenérzéseket csökkenteni. Munkám elismeréseként 2008-ban igazgató úr helyettesévé nevezett ki, az oktatási–nevelési és hallgatói ügyeket bízta rám. Az intézet önálló karrá válása óta ugyanezt a feladatot végzem, de most már dékánhelyettesként.

Amikor a főiskolára kerültem, akkor az oktatóktól elvárt követelmény volt könyvek, példatárak, hallgatói segédletek írása. Ennek úgy tettünk eleget, hogy minden félévben útmutatókat, mintafeladatokat adtunk ki hallgatóinknak. Ezen túl néhány BGF-es kollégámmal közösen „Valószínűségszámítás – önellenőrző feladatgyűjtemény”, majd néhány évvel később „Valószínűségszámítás – példatár” címmel írtunk egy-egy könyvet. Az előbbi az e-learning rendszeren érhető el, az utóbbit a Nemzeti Tankönyvkiadó jelentette meg, és ma az egész BGF-en ezt használják.

A felsőoktatási törvény 2005-ös változása azt eredményezte, hogy az oktatóknak meg kell szerezniük a doktori fokozatot. Ezért két éve beiratkoztam a Széchenyi Egyetem doktori iskolájába. Akkor még csak annyi volt biztos, hogy nem matematikából fog megszületni a disszertációm, hanem valamilyen alkalmazásból, matematikai modellezési témakörből. Nagyon érdekes volt újra tanulni, érdekes dolgokról (pl. fuzzy logika) olvasni. A második évben sikerült megtalálnom a logisztikának azt a területét, amely a kutatásom lett. A kutatási témám munkacíme: Mobilgépek és rakodási géprendszerek irányításának modellezése, ellátási láncok input-output modelljeinek azonosítása. Témavezetőm segítségével szerzőtársként már két cikket is megjelentettem nemzetközi konferencia háttéranyagaként. Az egyik 2012 márciusában volt Bandungban (Indonézia), és a szerzők közül nekem kellett előadnom angolul. Volt időm a felkészülésre, hiszen a repülőút 17 óras volt Szingapúrig. Egy rendkívül nyugodt, tiszta, rendezett, élhető nagyvárost ismertem meg remek metróhálózattal, és mindenütt van angol nyelvű útmutatás. Szingapúrból másnap két órát utaztam még Bandungig, ahol azonban nem nagyon volt módom körülnézni. Egyrészt nehézkes lett volna közlekedni,

másrészt a városban kevés a látnivaló, nem ez Indonézia turistaparadicsoma. Így aztán minden előadást meghallgattam, sokat beszélgettem a kollégákkal. Nagyon sokan jöttek Malajziából, mellettük németekkel, olaszokkal, egyiptomiakkal, ausztrálokkal találkoztam, de voltak a Fülöp-szigetektől is. Most készülök a következő publikációkkal, illetve meg kell kezdenem a leendő diszsertáció irodalomkutatását.

Emellett természetesen már nagyon várom szeptember első szombatját, amikor újra találkozom a zrínyis osztálytársakkal. Egy év múlva pedig már a 30 éves találkozónk lesz.

Vadvári Tibor

Valahol elrejtve – Buda szívében
Horváth Petra (2010. 13. A) felvétele

15 éves a ZMG ECL nyelvvizsgahelye

Hegedüs Fanni (9. B) interjúja Lőrincz István tanár úrral, az ECL-nyelvvizsgahely szakmai vezetőjével.

Hegedüs Fanni: Hogyan jött létre a Zrínyi Miklós Gimnázium ECL nyelvvizsgahelye?

Lőrincz István: Pontosan 15 évvel ezelőtt, 1997-ben néhány vizsgáztatóval és vizsgázóval. A Pécsi Tudományegyetem Idegen Nyelvi Titkarsága kérte fel iskolánkat, hogy csatlakozzon a magyarországi ECL-nyelvvizsgahálózathoz. Intézményünk a magyarországi ECL-rendszer alapító tagjai közé tartozik, erről tanúskodik a nyelvvizsgahely előkelő 011-es sorszáma is. Ma Európa 20 országában, Magyarországon pedig 49 városban közel 100 vizsgahelyen lehet ECL-nyelvvizsgát tenni, többek között az ELTE BTK-n, a debreceni, a veszprémi és a szegedi egyetemen.

H.F.: Milyen nyelvekből és szinteken lehet a Zrínyiben vizsgázni?

L.I.: Angol és német nyelvből lehet alap-, közép- és felsőfokú, államilag elismert és egyben nemzetközi nyelvvizsga-bizonyítványt szerezni.

H.F.: Csak zrínyisek vizsgázhatnak?

L.I.: Természetesen nem, ez egy akkreditált, nyitott nyelvvizsgahely, ahová bárki bejelentkezhet, jelentkezőinknek csak körülbelül 30–50%-a saját tanulónk.

H.F.: Kik jelentkeznek többségében vizsgázni?

L.I.: Elsősorban középiskolások, a 14–20 év közötti korosztály, főiskolások és egyetemisták, és természetesen már dolgozó felnőttek is, de ők ritkábban, csak akkor, ha ez a munkájukhoz szükséges.

H.F.: Mekkora a bukási arány a vizsgákon?

L.I.: Nem számottevő. Akik jól felkészülnek, azoknak általában sikerül a nyelvvizsgájuk. Nagyon jól felkészített vizsgázók érkeznek a Zrínyin kívül a Mindszenty-gimnáziumból, a Csány-szakközépiskolából, a Kölcsey-gimnáziumból és néhány nyelviskolából is.

H.F.: Zrínyis tanárok vizsgáztatnak?

L.I.: Részben. Vannak vizsgáztatóink a BGF zalaegerszegi karáról, a Báthory- és a Csány-szakközépiskolából, a Mindszenty-gimnáziumból és sok nyelviskolában tanító nyelvitanár is közreműködik a szóbeli vizsgáztatásban. Saját diákjainkat általában külsős közreműködők vizsgáztatják.

H.F.: Mi motiválja a vizsgára jelentkezőket?

L.I.: Azon kívül, hogy az érettségi előtt vizsgarutint szerezhetnek, a nyelvvizsga-bizonyítvány pluszpontokat jelent a felsőfokú intézményekbe történő felvételi eljárás során, feltétele a diplomának, a PhD-fokozat megszerzésének is feltétele, és komoly előnyt jelent az állásinterjúknál, persze csak akkor, ha mögötte megalapozott nyelvtudás van.

Írásbeli vizsga a tornateremben

H.F.: Felsőfokra is sokan jelentkeznek?

L.I.: Az utóbbi két évben mintegy 800-an tettek nálunk nyelvvizsgát, közülük több mint 200-an felsőfokút, ez országosan is meglehetősen jó arány. A C1 szintű felsőfokú nyelvvizsga mentesít a felsőoktatásban az egyik középfokú szaknyelvvizsga kötelezettsége alól, ezért sokan próbálkoznak vele.

H.F.: Nehéz a felsőfok?

L.I.: Ehhez a szinthez már komoly felkészülésre van szükség, de „evés közben jön meg az étvágy”. Ha valaki tehetséges, és jól halad a tanulásban, nehéz ellenállni a kísértésnek, hogy meg ne próbálja.

H.F.: Voltak híres vizsgázóik?

L.I.: Igen, sok közismert zalaegerszegi tett nálunk sikeres nyelvvizsgát, akiknek a nevét természetesen nem árulhatom el, de a legkülönlegesebb vizsgázónk talán az az egyetemi tanár volt, aki nálunk szerezte meg a nagydoktorijához szükséges bizonyítványt. Persze nem ez a jellemző, a nyelvtanulásban inkább a fiatalabb korosztályok jeleskednek, ők a fogékonyabbak.

H.F.: Ki az a fiú és lány, aki a zrínyis ECL-plakáton látható?

L.I.: Volt tanítványaink, mindketten itt tanultak, és 4-4 ECL nyelvvizsga-bizonyítványt szereztek, angoltól és németből is eljutottak középfok után a csúcsra, a sikeres felsőfokú nyelvvizsgáig. A fiú nyerte meg 2011-ben a Zrínyi Miklós Gimnázium nyelvvizsgabajnoka címet.

H.F.: Milyennek találja a Zrínyiben a nyelveket tanulókat?

L.I.: Tehetségesek, szorgalmasak, céltudatosak és kitartóak, persze nem mindenki, de ez a jellemző. A kevésbé kommunikatív tanítványokkal nehezebb a felkészülés.

H.F.: Köszönöm az interjút.

L.I.: Szívesen. Mikor találkozunk?

H.F.: Mármin nyelvvizsgán? Hát, talán két év múlva. Ha közben szárnyaim nőnének, talán már jövőre...

Nemzetközi, Magyarországon államilag elismert akkreditált nyelvvizsga

2012

az ECL-nyelvvizsga időpontjai
a Zrínyi Miklós Gimnáziumban

2012

angol és német nyelvből

Október:

október 5.
október 6.

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)
B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: szeptember 6.

December:

december 7.
december 8.

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)
B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: november 8.

Vizsgadíjak:

Teljes vizsga: **25.000 Ft** – írásbeli vizsga: **15.000 Ft**, szóbeli vizsga: **15.000 Ft**

ONLINE JELENTKEZÉS: www.ecl.hu

Vizsgadíjfizetés:

késspénzzel a Zrínyi Miklós Gimnázium gazdasági irodájában,
banki befizetéssel vagy átutalással a gimnáziumnak az
OTP Banknál vezetett számlaszámára: 11749008-15434359

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
ECL-NYELVVIZSGAHELY

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30. Telefon/Fax: 92/313-490

Internet: www.zmgzeg.sulinet.hu/ecl/
E-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

Nyelvi útlevel az Európai Unióba

Pályázat

A Zrínyi Miklós Gimnázium az intézményben működő ECL-nyelvvizsgahellyel közösen a 2012/2013-as iskolai tanévben pályázatot hirdet a gimnázium végzős diákjai részére

a Zrínyi Miklós Gimnázium nyelvvizsgabajnoka 2013.

cím elnyerésére.

Pályázati feltételek

- A pályázaton a Zrínyi Miklós Gimnázium végzős diákjai vehetnek részt.
- Pályázni a Zrínyi Miklós Gimnázium ECL-nyelvvizsgahelyén szerzett (nyelvvizsgaeredményt tartalmazó) nemzetközi nyelvvizsga-bizonyítványok fénymásolatával lehet.
- Pályázni 4 komplex nyelvvizsga-bizonyítvánnyal lehet; angol és német nyelv B2 és C1 szintű bizonyítványokkal. (A külön megszerzett írásbeli és szóbeli bizonyítvány is együtt komplex nyelvvizsga-bizonyítványnak számít.)
- Kivételes esetben - ha a pályázó az egyik nyelvből (angol vagy német) a B2 szintet átugorva egyből C1 szintű nyelvvizsga-bizonyítványt szerez - a B2 középfokú bizonyítványt helyettesíteni lehet C1 felsőfokú eredménnyel, ebben az esetben az adott nyelvből a C1 eredményt duplázva számítjuk.
- A pályázaton (automatikusan) az a résztvevő nyer, aki a nyelvvizsgákon szerzett és összeadott legmagasabb százalékpontos eredményt érte el (maximum 400 százalékpont).
- A pályázat nyertese oklevelet és egyszeri teljesvizsgadíj-visszatérítést kap (25.000 Ft).
- A díjat a ballagási ünnepélyen az iskola igazgatója adja át.
- A pályázatot (nyelvvizsga-bizonyítványok fénymásolatait) a nyelvvizsgahelyen lehet benyújtani (Lőrincz István, Néz Károly tanár uraknak).
- A pályázat benyújtásának határideje: 2013. április 25.

Horváth Attila
igazgató

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
ECL-NYELVVIZSGAHELY

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30. Telefon/Fax: 92/313-490
Internet: www.zmgzeg.sulinet.hu/ecl/
E-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

Nyelvi útlevel az Európai Unióba

Emlékezünk dr. Lukács Zoltánra

Ismét elveszítettük közösségünk egyik tagját. Csak a hozzá nagyon közel állók tudták, hogy dr. Lukács Zoltán, akit elsősorban alapítványi elnökként ismerhettünk, csendben eltávozott.

Olyan természetesnek tűnt, hogy a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriumának elnöke minden fontos rendezvényünkön jelen van, hogy díjakat ad át, és tájékozódik a gimnázium dolgairól. Az utóbbi években viszont már többször hiányzott az ülésekről, kimentette magát az ünnepségekről is. Ismerősei és barátai tudták, komoly betegség támadta meg.

Kezdetektől társa lehettem az alapítvány ügyeinek intézésében, ezért szívesen és szomorúan emlékezem a lelkes és segítőkész barátára. Az egykori zrínyis diák akkor került szorosabb kapcsolatba volt iskolájával, amikor a gimnázium centenáriumi ünnepségének előkészületei zajlottak, amikor szükség volt odaadó segítőkre. Az Alma Mater Egyesület megalakulásakor korosztályából, egykori gimnáziumi évfolyamtársai közül sokan támogatták az alakuló szervezetet, köztük Lukács doktor is. Az egykori zrínyis diák nagy ismertségnek örvendett.

Tanulóévei alatt jó tanulmányi munkájával és az akkor eredményesen működő iskolai tornászcsapat tagjaként hívta fel magára a figyelmet. Azután az orvosi hivatást választotta. Sebészként és gyermeksebészként szakmáját is magas szinten művelő, biztos kezű orvosnak tartották, aki nyugdíjazásáig kitartott első munkahelye, a Zala Megyei Kórház sebészeti osztálya mellett. Itt élte meg szakmai sikereit. 1990-ben kapta meg főorvosi kinevezését, és 1998-tól már a sebész–gyermeksebész szakorvosi feladatai mellett a központi műtőegység vezető főorvosi teendőit is ellátta. 1997-től szakfőorvosként is dolgozott a megyében. Mi, akik ismerősei voltunk, tudtuk, nagyon szerette hivatását, és híres volt arról, hogy mindig biztos kézzel használta „fegyverét”, a szikét. Jó barát volt, akihez bizalommal fordulhattunk. Nekem két kisebb sebészi beavatkozásnál is igazolta segítőkészségét és szakértelmét, feleségemnek egy műtét vállalásával volt gyógyító orvosa.

Nem volt véletlen az sem, hogy lányát, Dórát a Zrínyiibe, szeretett gimnáziumába irányította. Zolit nagy büszkeséggel töltötte el, hogy Dóra is az orvosi hivatást választotta, és aneszteziológusként szintén a zalaegerszegi kórházba került. Az pedig az orvos édesapa külön öröme volt, hogy maga mellett tudhatta lányát, és együtt is dolgozhattak a műtőben. Nem is akarta eltitkolni, hogy élete legörömtelibb időszaka volt a három unoka megszületése és az, hogy látta cseperedésüket.

Felkérésre vállalta el az 1992-ben létesített Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriumi elnökségét. Az alapítók benne találták meg az egykori iskolájáért tette kész, másokat is lelkesíteni tudó embert. Lukács doktor javaslatára került be többek között az alapítványi célok közé a jól tanuló, anyagi támogatásra szoruló végzősök

*Dr. Lukács Zoltán
1947–2011*

pályázati lehetősége az egyetemi–főiskolai ösztöndíjra. Elévülhetetlen érdemeket szerzett az alapítványi bálók kezdeményezőjeként is. Csodáltuk, amikor a lelkes szervezőcsapat tagjaként nyakába vette a várost, és sok tombolatárgy begyűjtésével rukkolt elő.

És az utolsó képek. Meglátogattam a pózvai kórházban, ahova az intenzív osztályról vitték át. Másoktól hallottam, és magam is úgy éreztem, betegségének ebben a fázisában már bármi megtörténhet vele. Mégis bizakodtam, mert úgy képzeltem, hogy egy orvos nem lehet sérülékeny, talán a betegségekkel szemben is védettebb, mint más földi halandó. Örült a látogatásomnak. Beszéltünk az állapotáról, a kórházi ápolásáról, orvos ismerősei segítőkészségéről. Egyáltalán nem éreztem rajta, hogy elkeseredett lenne. Kiszolgáltató helyzetében is jól tartotta magát. Megnyugtató érzés volt, hogy viszonylag jó állapotban találkozhattam vele. Beszélgetésünk hamarosan a közösen vállalt iskolai feladatainkról, az alapítvány kuratóriumában végzett munkánkról és a gimnáziumról folyt. Nem maradtam sokáig. Megígértem viszont, hogy hamarosan ismét látogatóba jövök, és ahogyan kívánta, ásványvizet és gyümölcslevet hozok neki.

Nem várt meg. A szervezete nem bírta. Dr. Lukács Zoltán, sokunknak Lukszi, 2011. július 31-én elhagyott bennünket. Augusztus 12-én a Göcseji úti temetőben tisztelői,

barátai és ismerősei búcsúztak tőle, és utolsó útjára kísérték a családi sírbolthoz. Az emberi képzelet csodálatos, ezért hihetjük, hogy dr. Lukács Zoltán továbbra is velünk marad. Csak gondolnunk kell jellegzetes alakjára, és ha akarjuk, továbbra is velünk lesz az alapítványi bálók, iskolai ünnepeken. Kiáll az igazgató mellé, és kissé fél-szeg mozdulattal, „félmosollyal” a szája körül adja át végzős diákjainknak az alapítványi díjakat.

Németh László

**Pitypang – ceruzarajz
Takács Enikő 5. N**

EZ SIKERÜLT... ☺

„Ráfordított energia + türelem = eredmények. Az emberek gyakran figyelmen kívül hagyják ezt az elvet. Azt kérdezik: »Mit kaphatok holnap, ha ma elvetem a babszememet?« A válasz: »Nedves babszemecskéket.« A mag törvénye így szól: »Ma ültetsz, és később aratsz!« Ma ültess babszemeket, és később szedd le a termést!”

Andrew Matthews amerikai író

Magyar nyelv és irodalom középszintű érettségi dolgozatok

Összehasonlító elemzés: A jó tanuló felel – A rossz tanuló felel (Karinthy Frigyes: Tanár úr kérem)

Karinthy Frigyes e két, „Tanár úr kérem” című kötetében megjelent karcolatában egy mindenki számára ismerős témát, az iskolai életet dolgozza fel. Bár a két mű 1916-ban keletkezett, tartalmuk és mondanivalójuk ma is épp olyan aktuális, hiszen a diákság alapvető természete cseppet sem változó.

Mind a két prózai mű rövid és lényegre törő, illeszkedve ezzel a novella műfaji követelményeihez. Nincs hosszú bevezetés, a cselekmény in medias res kezdődik. Az idővezetés mindkét karcolatban lineáris, az események egy helyen és egy időben játszódnak.

Már a két mű címéből is következtethetünk valamilyen kapcsolatra, hiszen „A jó tanuló felel” és „A rossz tanuló felel” címek reflektálnak egymásra, előrevetítik a szövegek tartalmát, így az olvasó azonnal következtethet arra, hogy a szereplők között a jó és a rossz ellentéte húzódik. Bár mindkét karcolat eseménysora – azaz egy diák felelése – megegyezik, mégis sok különbség fedezhető fel a szövegek között. Ezek az eltérések részben a két tanuló személyiségének és felkészültségének eltéréseiből adódnak, de változik az író, így az olvasó nézőpontja is. Sőt, a két mű végkicsengése és hangvétele sem egyezik, hiszen még az első inkább humoros hangvételi, addig a rossz tanuló felelésekor együtt „szenedünk” és túrjuk a megaláztatásokat a felkészületlen diákkal.

„A jó tanuló felel” rövid helyzetfestéssel indul. Az író bemutatja a helyszínt, röviden jellemzi a főszereplőt, a jó tanuló Steinmannt. Már itt a bevezetésben tisztázódik Karinthy nézőpontja, hiszen a történetet egyes szám első személyben meséli el, mint az osztály egy tagja. Személyéről az olvasó semmilyen információt nem kap, az elbeszélő csendes szemlélője, bemutatja az osztályban törtéteknek. Éppen ez a nézőpont adja a mű alapvetően humoros hangvételét, egyszerű, mindennapi nyelvezetét. Az olvasó könnyedén elhiszi, hogy az eseményeket egy gyerek szájából hallja, aki ott ül a padban a többiek között, így tökéletes rálátása nyílik a társaira és a felelésre.

Steinmann bemutatása után feszült pillanatok következnek, a tanár kiválasztja a felelőt. A diáktársak, ki-ki a maga módján, próbálnak szembenézni a felelés rémével, ám hamarosan megkönnyebbült sóhaj hallatszik, Steinmann megy felelni.

Ettől a pillanattól kezdődik el a címben is előrevetített eseménysor, amelyet az író részletesen mutat be, de korántsem csupán a cselekmény száraz leírására szorítkozik. A tanár és az eminens tanuló minden mozdulatát és szavát az osztálytárs szerepébe bújít író szellemes kommentárjai követik, amelyekből következtethetünk Steinmann és a tanár, valamint Steinmann és a többi gyerek viszonyára.

A tanár egyértelműen szimpatizál Steinmann-nal, sőt olyannyira belemelegednek a felelésbe, hogy már-már el is felejtik, miért kezdtek bele, és „egyesülnek a differenciálegyenletek éteri légkörében”. Ám éppen ez okozza Steinmann és társai között az ellentétet, amely konkrétan ugyan nem fogalmazódik meg, mégis érezhetően jelen van, az író gunyoros és enyhén ironikus kommentárjaiból is kiderül. A diáktársak szemében, akik elé minden szülő Steinmann példáját állítja („A Steinmann miért tudja megtanulni?”) az osztálytársuk értelmezhetetlen, felsőbbrendű lényként jelenik meg. Nem törekednek a megértésére („titokzatos szavakat tud”; „mi már nem is értjük, ez az ő ket-tejük dolga”), ám mégis egy kis irigységgel és bosszankodással figyelik Steinmann „mindentudását”.

„A rossz tanuló felel” című karcolat az elsőhöz képest sok eltérést mutat. Először a nézőpontváltás a szembeszökő. Míg „A jó tanuló felel” című karcolatban egy osztálytárs szemszögéből figyeltük a történéseket, itt már a mindentudó elbeszélőnek köszönhetően beleláthatunk a főszereplő gondolataiba is, ami nagyban segíti a beleélést.

Az író a szabad függő beszéd eszközt alkalmazva hol a saját, hol a rossz tanuló gondolatait közli hirtelen váltásokkal. A külső események pergése közben mindig tudjuk, mi jár a felelő diák fejében. Az, hogy két nézőpontból szemlélhetjük az eseményeket, izgalmassá és különlegessé teszi a szöveget. Nem tudhatjuk biztosan, hogy ugyanazon a matekórán, ugyanazon diákok között járunk-e, mint „A jó tanuló felel” című karcolatban. Ha igen, akkor a kihívott rossz tanuló megegyezhet az előző mű végén Steinmann által kinevetett fiúval, ez azonban a mű szempontjából nem kulcsfontosságú. Megfigyelhető, hogy az előző esetben Steinmann neve többször is elhangzik, mintegy „abszolút” példaként állítják elé, ám a rossz tanuló kilétére nem derül fény. Úgy gondolom, az író a névtelenséggel is érzékeltetni akarja a fiú szégyenét.

Nem kapunk magyarázatot arra sem, hogy a rossz tanuló miért nem készült, átérezzük viszont a kínos helyzetet, amikor osztálytársai kinevetik („a rossz tanuló törvényen kívül áll, rajta lehet nevetni”), és mikor a tanár semmibe veszi. Közben a másodfokú egyenletek és a katonai iskola között csapongó gondolataiba is beleláthatunk. Az olvasó következtethet rá, hogy a fiú nem csak most nem tanult, már el van könyvelve mint „rossz”, felelete mégis tragikusan jelenik meg. Megsajnáljuk a főszereplőt, akit társai mellett még a tanár lekezelő magatartása is sújt, ezzel is fokozódik a megaláztatás.

A mű végén az olvasóban kettős érzések maradnak. Egyrészt szánjuk a rossz tanulót, de ugyanakkor ítélkezünk is felette, akárcsak tanára és a társai. Azt is sejtjük, hogy a fiú már akkor sem tudna kitörni a skatulyából, ha erejét megfeszítve tanulna, így inkább feladja. Tudja, hogy ő sosem fog a „felsőbb osztályba” jutni.

Karinthy Frigyes két karcolata tehát csupán első ránézésre hasonló. Bár mindkettő egy felelést mutat be, a nézőpontjuk, az általuk kiváltott érzések eltérőek. Fontos azon-

ban észrevenni az egyszerű cselekmény mögött megbúvó jelentéseket. A két mű pontos lenyomatát adja a diákok egymással és a tanárokkal való kapcsolatának. Az olvasás végére érve felvetődhetne bennünk a kérdés, hogy vajon megéri-e kitűnni valamivel a tömegből, ha a nagyon jót és a nagyon rosszat egyaránt a diáktársak ellenszenve kíséri. Karinthy a kérdések megválaszolását az olvasókra bízta.

Bakó Júlia 12. N

Érvelés: Heroikus életfelfogás

„[...] elegendem van azokból az emberekből, akik meghalnak egy eszméért. Én nem hiszek a hősiességben, mert tudom, hogy az könnyű dolog, és rájöttem, hogy gyilkos.”

(Albert Camus: A pestis)

Minden ember közös tulajdonsága, hogy gondolkodó lény. Ahogy idősödik, egyre több tapasztalatot szerez az életről, a világról; így természetes, hogy egy bizonyos idő után kialakul benne egy értékrend. Meghatározza, hogy mi alapján szeretné leélni az életét, melyek azok az erények, amelyeket meg kíván őrizni. Vannak olyan dolgok, amelyekről nagyjából mindenki ugyanúgy vélekedik, a türelmet, a kitartást és a jóságot például egyértelműen pozitív erénynek tartjuk. Egyes tulajdonságok azonban megosztják a közvéleményt, nem mindenki gondolja egyértelműen pozitívnak vagy negatívnak a szépséget vagy akár a hősiességet.

A heroikus életfelfogás, magatartás mibenléte már az ősidők óta foglalkoztatja az emberiséget. Egyes korokban előtérbe került, máskor nem játszott olyan fontos szerepet a történelem alakulásában, de az emberek mindennapi életében mindig ott volt, ennek következtében mindenkinek van róla véleménye.

Albert Camus hőse egyértelműen a heroikus életfelfogással szemben érvel, véleményem szerint azonban a probléma jóval összetettebb. A hősiesség magatartásnak, mint minden földi dolognak, ugyanúgy vannak előnyei és hátrányai is. A kérdés csak az, hogy melyik oldal kerül túlsúlyba.

Úgy gondolom, hogy a hősiesség legfontosabb összetevője, sőt talán az egész magatartás alapja, a hit. Elengedhetetlen, hogy az ember higgyen abban – mélyen, szilárdan, már-már fanatikusan –, amiért harcol, amiért él. Mert az igazi hősöknek az eszme szent. Mellette minden más másodrendűvé válik, háttérbe szorul. A hős alárendeli magát az eszmének, néha fel is adja érte az egyéni életét, ami együtt járhat azzal, hogy más, szívének esetleg kedves dolgokról le kell mondania. Az igazi hős azonban állhatatos és kitartó, szilárdan tör célja felé.

A hősiesség magatartás egyértelműen pozitív következménye, hogy a legtöbb esetben a hős híressé válik, így alkalma nyílik nézeteit és elképzeléseit szélesebb közönséggel megismertetni. Ez azonban veszélyeket rejt magában. Lehet, hogy a hős véleménye nem egyezik meg másokéval, így komoly ellenségeket szerezhet.

Azok az emberek, akik magukénak vallanak egy eszmét, és ezt ki is nyilatkoztatják, általában lángelkűek, magukkal tudnak ragadni nagy tömegeket. Nem véletlen, hogy az 1848-as forradalom kiváló szónokai, Petőfi Sándor majd Kossuth Lajos egy egész országot szólítottak meg lelkesedésükkel és az eszme erejével. Ez azonban tudatos gon-

dolgozást és nagy felelősségérzetet kíván. Jól meg kell gondolni, hogy miért szállunk harcba, mert egy helytelen eszme következményei egy egész világot dönthetnek romba. Szerintem nem csak hangos típusú hős létezik. A csendesen tevékenykedő ember is formálhatja úgy a körülötte lévő világot, hogy munkájával nemesebbé és jobbá tegye azt.

Camus szerint a hősiesség azért nem érdem, mert „könnyű dolog”. Valóban, léteznek olyan emberek, akik önteltségükben hősnek hiszik magukat, de én úgy gondolom, ezek az emberek csak szájhősök. Szerintem nem létezik olyan, hogy egy igazi hősnek, aki életét az eszméért szenteli, könnyű élete legyen. De ha nem könnyű az élete, arra minden esélye megvan, hogy boldog legyen, hiszen élete végén, a kitűzött cél elérése óriási megnyugvást és beteljesülést jelent. Úgy vélem, a hősiesség igencsak nagyszerű erény. Természetesen nem minden világmegváltó törekvés éri el célját, de ami igen, az alaposan megváltoztathatja az életet.

A hősiesség mint erény több helyen felbukkan mind a magyar, mind a világirodalomban. Már a híres ókori tragédiában, Szophoklész *Antigoné* című művében, találkozhatunk egy igazi hőssel, Antigonéval. A tragikus sorsú thébai királylány hajlandó meghalni elveiért. Mikor nagybátyja, Kreón kihirdeti, hogy az egymás keze által elesett két bátyja közül a városra támadót senki nem temetheti el, Antigoné ellenszegül a parancsnak. Úgy véli, hogy az isteni törvény, mely szerint a halottak megérdemlik a végtisztességet, előbbre való, mint az emberi parancs. Tettéért megbűnhődik, de az, hogy elvei mellett akár az élete árán is kitart, felmagasztosítja és a halhatatlanok közé emeli őt.

Jókai Mór romantikus nagyregényében, *A köszívű ember fiai* című műben két hős alakja rajzolódik elénk: a legkisebb fiú, Baradlay Jenő és édesanyja viselkedése példamutató lehet bárki számára. Bár a hősiesség magatartás kettejükénél másképpen nyilvánul meg, érdemeik vitathatatlanok. Jenő egy hosszas lelki átalakulás végén válik hőssé, olyan emberré, aki képes meghalni testvéréért. Az ő hősiessége nem egy eszme kitartó szolgálatában nyilvánul meg, hanem abban, hogy a szeretet erejével le tudja győzni a halálfélelmet, és ezzel megmenti bátyját. Úgy érzem, ez legalább olyan nagy cselekedet, mint például meghalni a hazáért egy csatában. Jenő a csendes hősök közé tartozik, de az, hogy tette nem került nyilvánosságra, cseppet sem csorbítja érdemeit.

Édesanyja, Baradlayné teljesen más típus. Egy lánglelkű asszony, aki fiait képes a szabadságharc ügye mellé állítani. A szabadság eszméjét szolgálja, bár férje a halálos ágyán pontosan az ellenkezőjére eskette meg. Őt azonban ez nem gátolja meg abban, hogy fiai szívében felszítssa a haza iránti szeretetet, akár hatalmas veszélyek árán is. Vállalkozásait siker koronázza, s bár egyik fia meghal, vigasztalja az a tudat, hogy nem volt hiába Jenő önfeláldozása.

Mindhárom irodalmi alak a maga nemében páratlan hősiességet tanúsított. Bár heroikus magatartásuk különféleképpen nyilvánult meg, bizton állíthatjuk, hogy mindhárman hősök. Úgy vélem, hogy a világnak, az emberiségnek szüksége van hősökre. Szükség van olyanokra, akik meghalnak egy eszméért. Ha nem is minden embernek kell ilyennek lennie, egy-egy hős nagy szerepet játszhat a világ és az élet alakulásában. A hiteles, eszméikért mindent vállaló emberek ugyanis megerősíthetik a mai világ borzalmain elszomorodó és hitét elvesztő embert abban is, hogy van miért élni.

Vissi Borbála 12. N

Egy mű értelmezése:

Arany János Tetemre hívás című balladájának elemzése

Arany János minden kétséget kizáróan egyike a magyar irodalom legkiemelkedőbb alkotóinak. Nevét elsősorban nagyepikai művei tették ismertté, de legalább annyira fontosak egyéb alkotásai is, amelyeknek legszebb, legjellemzőbb és legjobban szerkesztett gyöngyszemei a balladák.

Arany János költészetében a ballada szó a középkori használattól eltérően már nem egy műforma, hanem egy műfaj megnevezésére szolgál. Mégpedig egy olyan műfajára, amely a három műnem határán helyezkedik el, s talán Greguss Ágost szavaival lehet a legjobban definiálni. Szerinte ugyanis „a ballada tragédia dalban elbeszélve”. Arany János egész életét és költészetét végigkísérte ez a kevert műfaj. Már Nagyszalontán is írt balladákat, de utolsó művei, az Őszikék versei között is megtalálhatóak. Rendkívül változatos forrásokból dolgozott, és sokféle témát érintett. Mindig különös hangsúlyt fektetett a lélektani indoklásra. Írt parasztsballadákat, nagyvárosi balladákat, vígballadákat és a nemzet ügyét szolgáló hivatott történelmi balladákat is. Sok balladájában a bűn és a bűnhődés motívumát állította középpontba. Ezek közé tartozik az 1877-ben megírt Tetemre hívás című balladája.

A ballada – egy ifjú halála kapcsán – egy középkori szokást elevenít fel. Az emberek ugyanis akkoriban úgy vélték, hogy a gyilkos jelenlétében a meggyilkolt sebe újra vérezni kezd. Ezt nevezik tetemrehívásnak, ezt a címet kapta a ballada, s a mű jelentős része erről is szól.

A vers egy egyszerű, de súlyos tartalmat hordozó közléssel kezdődik, ami egyben meghatározza a mű alaphelyzetét:

„A radványi sötét erdőben

Halva találták Bárczi Benőt.”

Egy számunkra egyelőre ismeretlen férfi haláláról szerzünk tudomást, de még ugyanebben a versszakban megtudjuk, hogy gyilkosság áldozata lett: „*Gyilkos erőszak ölte meg őt!*”

A következő négy strófában a tetemrehívás előkészületeit olvashatjuk. Felvitték az ifjút a kastélyba, őrséget állítottak, hozzátartozóit pedig nem engedték a közelébe. A tetemrehívás „*felügyelői*”, a „*tiszti pöröstó*” és a „*kánoni pap*” már felkészültek a sorban érkező emberek fogadására.

A tetemrehívás folyamatát a következő hat versszak mutatja be. Egymás után a holttesthez járulnak az ifjú ismerősei. Legelőször a „*potenciális gyanúsítottak*”, azaz az ellenségei, majd a fiú barátai, az udvar lakói, a falubeliek és végül a családtagjai. Mindhiába! Akárkit is szólít az apa, „*nem indul sebe a holtnak*”. Utoljára titkos szeretőjét, Kund Abigélt szólítják, aki talán a legkevésbé gyanús mindenki közül, még ha az apa szerint: „*Mindenki gyanús nekem, aki él!*” Az általános döbbenet közepette mégis az ő jelenlétében történik meg az, ami eddig senkinél: „*Sebből pirosan buzog a vér*”.

Az utolsó öt versszakban azután Abigél kerül a mű középpontjába. Először nem sír, és nem is szólal meg, de már ekkor sejtetővé válik, hogy megőrül, és ezt az ötödik versszak második sorának eufemizmusa teszi egyértelművé: „*Csak odakap, hol fészkel az agy. / Iszonyu az, mi oda nyilallik!...*”

Ezután meséli el, hogy mi is történt valójában, tudatosítja hallgatóságában, hogy a fiú halálának csak közvetve okozója: „*Bárczi Benőt én meg nem öltem, / Tanum az ég, s minden seregi! / Hanem e tört én adtam neki.*”

Monológja után már az örület félreismerhetetlen jelei mutatkoznak rajta, kirántja a tört a sebből, kirohan az utcára, táncol és énekel. „*Vetni kezet rá senki nem mer*”, még az ifjú eleinte bosszúszomjas apja sem, hiszen mindenki tudja, hogy büntetése nagyobb annál, amit földi hatalom ítélhet bűnéért, amint ezt az utolsó versszak is megfogalmazza:

„*Egyszer volt egy leány,
Ki csak úgy játszott a legénnyel,
Mint macska szokott az egérrel.*”

A ballada négy szerkezeti egységre osztható. Az első versszak a mű alaphelyzetét ismerteti, a következő öt versszak a tetemrehívás előkészületeiről, az utána lévők a tetemrehívásról, az utolsó hat versszak pedig Kund Abigél vallomásáról és megörüléséről szól. Minden egyes szerkezeti egység más-más jellemző sajátságokat hordoz. Az első, rövid és tárgyilagos részben egy külső szemlélő közli a tényeket, a másodikban inkább a körülmények és az apa utasításai kapnak helyet, a harmadik egységben több szereplő is felvonul, és mindenki külső, látható történést vár, míg az utolsó rész gyakorlatilag egyetlen szereplője Kund Abigél, a fő események pedig a lélekben peregnek, melyekre mi csak néhány jelből következtethetünk.

Az előadásmód sajátosságai a műfajból adódnak. Az előzményekről szinte semmit sem tudunk meg, sok kérdés marad bennünk a történések idejéről is, mindent áthat a titokzatosság, az események balladai homályba burkolóznak. Az előadásmód ugyanakkor kissé zaklatott és szaggatott, ami csak fokozza a mű titokzatosságát, az olvasóban felgyülemelő feszültséget. Ehhez a zaklatottsághoz azonban a költemény formája nem igazodik, végig feszes és következetes, az ötsoros versszakokban a sorok hossza bár kissé változhat, a rímképlet mindig *ababb*.

A bűn és büntetés, bűnhődés motívuma rendkívül népszerű az irodalomban. Arany Jánosnak is sok balladájában megjelenik. Azzal az emberek általában egyetértenek, hogy a bűnért a bűnösnek meg kell kapnia méltó büntetését. A büntetés mértékét elsősorban a lelkiismeret, illetve nagyobb bűn esetén a törvényi előírások szabják meg. Arany János balladáiban a legnagyobb büntetés általában vagy halál, vagy még inkább a hatalmas lelkiismeret-furdalás, majd örület. Ez utóbbi az, aminél nagyobb büntetést semmilyen törvény nem írhat elő, semmilyen evilági bíró nem szabhat ki az emberre. Ez lett Bárczi Benő szép szeretőjének, Kund Abigélnek is a sorsa. A bűnért, amellyel nem szándékosan, de mégis szerelme halálát és ezáltal saját nyomorúságos sorsát okozta.

Tetteink következményeit mi sem láthatjuk mindig pontosan előre. Fontos azonban, hogy mindig tartsuk szem előtt embertársaink „emberségét” és érzéseit, mert ami nekünk csak „játék”, az a másik életében óriási törést okozhat. Mások életével, érzéseivel nincs jogunk játszani. Arany János örökérvényű balladájában Kund Abigél ezt tette, talán büszke is volt rá, és ez elvezette a gyötrelmek és a nyomorúság kegyetlen ösvényére.

Filinger Zsófia Klára 13. A

Emelt szintű történelem érettségi dolgozat – részletek

Mutassa be a források és ismeretei segítségével a Párizs környéki békéket!

Az első világháborút követően a győztes hatalmak (USA, Franciaország, Olaszország és a Brit Birodalom) igyekeztek újrarajzolni Európa térképét. Wilson amerikai elnök a háború utolsó évében, 1918-ban kiadott 14 pontja alapján képzelte el a békéket, ám a hatalmi ellentétek miatt ezt kevésbé vették figyelembe, s a végén a francia érdekek érvényesültek, amelyeket az angolok próbáltak visszafogni. Anglia továbbra is a kontinentális egyensúly fenntartását tartotta fontosnak – Németország nem túlzott meggyengítésével és Franciaország megerősítésével –, ugyanakkor a német gyarmatokra is rá kívánta tenni a kezét. Franciaország, élén most már Clemenceau-val, Németország európai hegemoniáját kívánta meggyengíteni, továbbá a német kézen lévő gyarmatokat akarta megkaparintani. Olaszország a sértődöttsége miatt (kevés balkáni területet kapott), az Egyesült Államok az izolacionizmus, tehát az európai ügyekbe való be nem avatkozása és a tájékozatlansága miatt nem szólt bele a tárgyalásokba.

Az 1919. január 18-án megnyitott béketárgyalások eredményei inkább békediktátumok lettek. Németországgal 1919. június 28-án Versailles-ban írták alá a békeszerződést. Elvesztette összes gyarmatát, demilitarizálnia kellett a Rajna-vidék iparvidékét. Elcsatolták tőle Nyugat-Poroszországot, a Saar-vidéket, ezeket a Népszövetség oltalma alá helyezték, szabadváros lett Danzig, Elzász-Lotaringia is visszakerült Franciaországhoz. A német hadsereget 100 000 főre maximalizálták, vezérkarát feloszlatták, s nem tarthatott légierőt. Gyarmatait elvesztette, ráadásul hatalmas jóvátételt kellett fizetnie.

Németország esete nem volt egyedülálló. Ahol a francia érdekek úgy kívánták, hasonlóan szigorú békefeltételeket hoztak, például Romániához hatalmas területeket csatoltak (Erdély és a Partium – 1920. június 4., trianoni „békeszerződés”). Ausztriával Saint-Germainben 1919. szeptember 10-én írták alá a szerződést, amely megtiltotta az Anschluss (Németország és Ausztria egyesülését), illetve sok területet veszített, ám ezeknek a lakossága többségében nem német anyanyelvű volt (Krajna, Isztria stb.). Bulgáriával Neuilly-ben írták alá 1919 novemberében a szerződést. Noha területileg kevésbé csonkították meg, katonai és gazdasági korlátozások őket is érték. Törökországgal Sèvres-ben, 1920. augusztus 10-én írták alá a békeszerződést, s területe nagy részét elvesztette. Az Osztrák–Magyar Monarchia teljesen felbomlott, s a béketárgyalásokon a szláv és a román érdekek érvényesültek, aminek hatására Lengyelország, Románia, Csehszlovákia és a Szerb–Horvát–Szlovén Királyság jelentős erőt tudott felmutatni a vesztes Németország, Ausztria és Magyarország ellen.

Mutassa be a források és ismeretei segítségével Magyarország újranepeülését a török korszak után!

Magyarország lakossága a török uralom alatt (1541–1699) minimálisan növekedett csak, ám a középső, főleg magyarlakta területek elnéptelenedtek, tehát a hódoltsági területek, az Alföld, a Délvidék, szinte kihaltak.

A török kiűzése után az ország egész területe a Habsburg Birodalomhoz került. A Határőrvidékre betelepítettek 100 000 német lakost, akiknek a feladata a déli határvidék

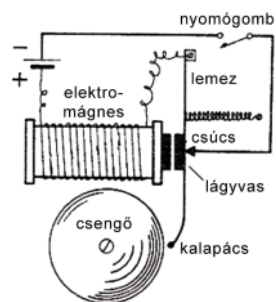
védelme volt. Őket különböző jogokkal ruházták fel, például vallásszabadság, adómentesség. Megindult a belső migráció (vándorlás) is. A Kárpátokból az Alföld felé vándoroltak az emberek, így az ország etnikai határai megváltoztak. A Felvidéken a szlovákok délebbre húzódtak, illetve kis számban csehek települtek be a területekre. Kárpátalján megjelentek a rutének. Erdélyben a románok száma növekedett. Délen a délszláv etnikai határ is északra húzódott. Az önkéntes bevándorlás mellett megjelent a betelepítés. Az udvar a demográfiai helyzet miatt a Bakony és Baranya környékére svábokat telepített, akár a vallásszabadság, adómentesség fejében is. A magyarság részaránya a kritikus 50% alá csökkent, s ez azt jelentette, hogy csak a relatív többséggel rendelkeztek. A bevándorlásnak, belső vándorlásnak azonban gazdasági és népesedési okai is voltak. A hegyvidékeken, a többnyire völgyekben lakó népesség megnövekedett, s ezért onnan sokan a termékeny területekre költöztek, ahol a munkaerőhiány miatt a földesurak kedvező feltételeket kínáltak, például kevés adót kellett fizetniük. Előfordult az is, főleg Erdélyben, ahová románok települtek, hogy a földesúr hívta be az országba az idegen ajkúakat kedvezményeket kínálva nekik.

Az ország népessége a XVIII. században megkétszereződött, s a korábban lakatlan területek benépesültek. A betelepítések és betelepülések következtében nemcsak etnikai, de vallási téren is tarka lett az ország. Bár a magyarság számaránya 50% alá csökkent, az ország irányítása a magyar nemesség kezében maradt. Később a más nemzeti-ségűek magas aránya egyre nagyobb problémát jelentett, hiszen az országban továbbra is csak egy politikai nemzet maradt, a magyar.

Vinkovics Dávid 13. B

Középszintű fizika érettségi dolgozat – részlet

A csengő működése

(A kép forrása: Fizika középszintű írásbeli vizsga, 2012)

Az áramkörben áram indul meg, amelynek következtében a tekercs mágnesként viselkedik. A mágnes magához vonzza a lemezt. A lemez végén lévő kalapács megpendíti a csengőt, hang jön létre. Ugyanakkor a lemez eltávolodik a csúcstól, így megszakad az áramkör. Megszűnik a vonzóerő, ezért a rugó visszahúzza a kalapácsot. Ennek következtében ismét záródik az áramkör, s a folyamat előlről ismétlődik.

A lágvas mágneses mezőben könnyen felmágnesesődik, a mágneses tér megszűnése után pedig gyorsan elveszti mágnesezettségét. Ha a helyére acéllapot tennénk, az megtartaná mágnesezettségét, így nem engedné el a kalapácsot akkor sem, ha megszakadna az áramkör.

Kertész István és Varga János (13. A)
dolgozata alapján

Faltól falig

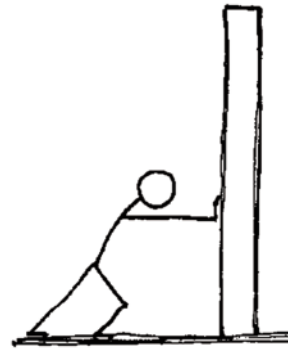
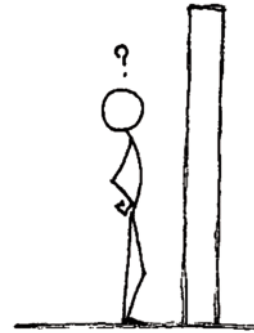
A Darling család londoni otthona csak este, elalvás előtt csitul el valamelyest, amikor a három csintalan gyerek, Vanda, Robi és Miki csöndes áhítattal hallgatják anyukájuk meséit. Egyik este azonban a szülők vendégségbe mennek, és a nyitott ablakon át nem más röppen be, mint édesanya legutóbbi meséjének hőse: Pán Péter, a kisfiú, aki soha nem akar felnőtté válni. A furcsa látogatás végén a testvérek elrepülnek vele Sohaországba, az örök gyermekkor szigetére...

A serdülőkort rendszerint úgy határozzák meg, mint átmenetet a gyermekkor és a felnőttkor között, amikor fontos, gyakran krízisekkel együtt járó átalakulások zajlanak egyidejűleg a személyiség több területén. Manapság a határait 11 és 21 éves kor között jelölik ki. Korunkban a tudomány a felnőttséghez vezető úton három szakaszt különböztet meg: a kiskamasz (prepubertás) 11 és 13 év között, a kamasz (pubertás) 14 és 18 év között, illetve 21 éves korig az ifjúkor (adoleszcencia).

Bevallom, a meghatározást olvasva kissé olyan érzésem van, mintha egy növényhatározóban feltüntetett hivatalos definíció lenne. Furcsa, hiszen ennek a korosztálynak én is tagja vagyok, így tehát „bennfentesként” nyilatkozom az ügyben. Én is megélem a haragot, a dühöt, a kétségbeesettséget és reménytelenséget, s néha bennem is szól egy hang, amely azt mondja: nem, azért sem!

Felnőtté válni látszólag nem nehéz. Csak megy az idő, s a gyermekből ember lesz. Akarva akaratlanul megtanulja az életet, bár ez a tanulás nem olyan egyszerű, mint leülni egy tankönyv mellé, görnyedni fölötte egy ideig, majd elégedetten becsukni, mondván: elkészültem. Valójában egyáltalán nem egyszerű, mert az életkorral járó viharok ellen nem árulnak sem esernyőt, sem esőkabátot. Mindezt azonban ki kell állni, hiszen ezek a szárnypróbálgatások jelentik a kezdetét a későbbi nagy utazásunk szárnyalásának. Ez a folyamat „faltól falig” történik. Az első megmászásra váró fal jelenti a kezdetét, melyet aztán újabb és újabb akadályok követnek. Még áthat az előző falmászás sikerének az öröme, de már ott állunk a következő előtt. Végtelennek, egyre nehezebbnek tűnik a szünet nélküli küzdelem. Végül elérkezik a pont, amikor a fiatal mérlegelni kezd. Végiggondolja, hogy mi mindent ért el addig, s mi az, amit a jövőtől vár. Amikor aztán elfogadja a világot, s megtanulja szeretni azt minden szépségével és csúfságával együtt, akkor válik kamaszból felnőtté.

Ahhoz azonban, hogy a megérkezésnek örülni tudjon, be kell járnia ezt a nehéz utat. Véleményem szerint ezt a változást sokkal inkább egyénekre lebontva, mintsem általános séma szerint lehet tökéletesen megfogalmazni, hiszen minden ember más, mindenki máshogyan éli meg az élet nagy fordulópontjait, köztük az egyik legnagyobbat, a serdülőkort.

Azért választottam ezt az „akadálypályát” a dolgozatom témájának, mert én is, mint minden velem egykorú társam, utat és magyarázatot keresek. Utat keresek a jövőmre nézve, és magyarázatot a jelenemre. A tudást és a felismerést pedig térképként tartom a kezemben a keresés során.

Végtelen történet

Azt mondtad, ez egy végtelen történet,
Hogy ebben a mesében rossz nem történhet,
Létezik királylány, tündér és herceg,
Most egyszerre mégis minden jéggé dermed.

Nincsen Üveghegy, csak végtelen táj,
Ezen a vidéken tündér sem jár,
Herceg sem siet, hogy megmentsen engem,
Tetszik vagy nem, egyedül kell mennem.

Egy ideig szép, hogy én lehetek a hős,
A kalandra vágyó, bátor, erős,
De hamar kiderül, hogy nincsen varázslat,
Helyette van parancs, és szigorú szabályzat.

Az iskolás fiúcskának leckét kell csinálni,
Megtanul jó napot kívánni,
A kincsek egy régi polcon állnak,
És lassan egyre porosabbá válnak.

Aztán múlik az idő, emberré válok,
A hercegem helyett a hétvégére várok,
Nincsen rossz, és nincsen jó,
Nincsen varázspálca, nincsen varázsszó.

Idő kell, hogy lássam: a mese mindvégig itt volt,
A főszerep az enyém, a történet rólam szólt,
Mikor kimondják azt, hogy itt a vége,
Bánni fogom, hogy ezt most vettem csak észre.

Kajos Dorka 12. B

(részlet a 2011. évi Vida-pályázat nyertes pályaművéből)

Irány Skócia!

Feladat: az Umberto Eco-idézetből kiemelt szavak felhasználásával írj egy történetet! *„A meséléshez mindenekelőtt világot kell alkotni, és azt be kell rendezni, amennyire csak lehet, a legutolsó részletig. Ha egy folyót alkotnék, két parttal, a folyó bal partjára odaragnék egy **horgászt**, és ha ezt a horgászt **lobbanékony** jellemmel és **rovott múlttal** látnám el, nos, akkor kezdeném is az írást, szavakra lefordítva azt, aminek elkerülhetetlenül be kell következnie. **Arra úszik egy hulla...**”* (Umberto Eco)

Jenő idegesen tekerte ki a zsinórt a folyóból. Abban reménykedett, hogy a horgászattal el tudja terelni gondolatait felesége tragikus haláláról. De minduntalan ő jutott eszébe. A kétségbeesett szemei, és ahogy a nevét hörögte: Jenő! A horgász megrázta a fejét. Szerette volna, ha az emlékeit is elsodorja a folyó.

És akkor megtörtént. Egy pillanat műve volt, és mintha nem is lett volna felesége, úgy felejtette el a vissza-visszatérő, kínzó emléket.

Először a jellegzetes, skótkockás sapkát látta meg, amitől a harag vörösre festette arcát, orrlyukai kitágultak, és mélységes gyűlölettel nézte a folyóban úszó ruhadarabot.

– Kocsis Árpád. Csak neki van ilyen sapkája a környéken. Még hogy Dundee-ből hozta! Ki hiszi el? Azt sem tudja, merre van Skócia!

Mi tagadás, a mi Jenőnk sem tudta, de nem ez most a lényeges. Csak ekkor kezdte a horgász furcsállni, hogy vajon miért úszik Kocsis Árpád sapkája a vízben. Hirtelen kaján vigyor terült el arcán. A büszkesége és minden kincse ez a sapka volt. Azután egy olyan ötlet jutott az eszébe, amiért úgy érezte, már érdemes volt kijönni a folyópartra.

– Felrakom ezt az ócska sapkát a legmagasabb fára, azután szedheti le az a tériszonyos, piperkőc...

Hirtelen nem tudta, milyen szóval illethetné még ősi ellenségét, így tanácstalanul legyintett egyet.

– Nem teljesen mindegy? Sietnem kell...

Felkapta horgászbotját, és már éppen behajította volna a horgot, hogy az beleakadjon a gyűlölt, skótkockás sapkába, de akkor megpillantotta őt, Kocsis Árpádot. Sötétre cserzett bőre most természetellenesen fehérnek tűnt. Hátrahanyatlott feje és nyitva felejtett szája kísértetiesnek hatott. És a szemei... Máskor oly kicsi malacszemei most kidüldedtek, és a semmibe bámultak. Nincs kétség, ez Kocsis Árpád. Azaz jobban mondva a hullája. A víz sodorta magával, pontosan a mi horgászunk útjába.

Jenő megrémült. Ő nem így képzelte el bosszúját. Kocsis Árpád felpuffadt teste közeledett, és Jenőt egyre nagyobb félelem fogta el. Mit tegyen?

– Ha elásom, megtalálhatják. Egy erre járó kutya szagot fog, és a bűzlő holttestet kikaparja. El kellene égetnem! De az éjjel esett, még most is minden harmatos. Nem gyulladna meg a tűz. Nem jelenthetem be a rendőrségen, hisz már ültem pár évet. Sőt, ő az ellenségem, ezt mindenki tudja. Akkor hazaviszem. Igen. Felrakom a platóra, leterítem ponyvával és otthon... otthon... Mit tennék velem?

A hulla vésszen közeledett. Jenő azt hitte, ez Kocsis Árpád végső bosszúja. Ezzel teszi tönkre őt.

– Valamit ki kell találnom... Engedem, hadd ússzon tovább. Ez sem jó. Tudják, hogy itt szoktam horgászni.

És ekkor, talán egy isteni sugallat hatására, Jenőnek egy megvalósítható terv jutott az eszébe. A folyóba gázolt, és megfogta a hullát. Nehéz volt, de sikerült a partra vonszolnia. Kikászálódott a vízből, és az autójához rohant. Magához vette a baltáját, és futott vissza a holttesthez. Nem volt késlekedni való ideje. A baltát a feje fölé emelte. Keze remegett. De legyúrte undorát és becélózva a pontot, lesújtott. A csapás tökéletes helyre ment, pont oda, ahova Jenő tervezte. Amilyen személyes papír csak volt nála, mind a hulla mellényzsebébe gyömöszölte. Majd megfogta a testet, és a folyóba vetette. Kocsis Árpád fejét pedig a folyót szegélyező bozótosba hajította, oda, ahová soha senki nem merészkedik a sűrű bokrok és a veszélyes kígyók miatt. A baltát a fej után dobta.

Azután Jenő fogta az elemózsiját, és csapot-papot otthagya elrohant a tetthelyről. Még egyszer visszanézett, a vidékre, ahol született, élt, és a holnapi hír szerint meghalt.

– Végeztem veled, kicsi falum. Már semmi sem köt ide.

Egy könnycsepp gördült le az arcán, de hirtelen felvetette a fejét és vonásai elszántak lettek. „Irány Skócia!”

Gyuk Izabella 9. N

Csendélet
Verebes Mihály 9. N

Varázslat, de nem a cilinderről

A kislány a nagyszüleinél töltötte a nyarat. Tanyán járunk, messze a városi forgatagtól, a zajtól. A házban békesség honolt, a nagymama kötögetett, a nagypapa újságot olvasott, az unoka csöndesen játszott. A sötétség kezdett leszállni, a tücskök rázendítettek esti koncertjükre.

Egyszer csak a kislány megtörte a csöndet: Nagypapa, mutass valami varázslatot! A pici ugyanis rajongott azért, ahogy a cirkuszban a mágusok előhalászták a cilinderről a kicsi, fehér nyulakat. A nagypapa elgondolkodott, majd megfogta a kislány aprócska kezét. Felkapott egy plédet, kísértáltak a telek végébe, és leültek. Azután sokáig vártak és csak vártak. A kicsi lányt majd megölte a kíváncsiság, olyan izgatott volt, hogy még megmozdulni sem mert. Már épp meg akarta kérdezni nagypapáját, hogy ugyan mire várnak, amikor valami elrepült pisze orrocskája előtt.

– Mi ez? – kérdezte rémülten a kislány.

– Denevér – mondta a papája –, nézd csak őket!

Ő pedig ámultan figyelte, ahogy cikázva repdesnek, majd fejjel lefelé csüngenek a fákon a bőregerek.

– Viccesek – kacagott a kislány csilingelve. – Olyanok, mint a cirkuszi bohócok.

Azután hirtelen huhogó hangot hallottak.

– Jaj – rémült meg a kicsi –, és ez micsoda?

– Bagoly, figyeld csak!

Majd a fa sötétjéből hirtelen előtűnt egy gyönyörű állat, zuhanó repüléssel száguldott a föld felé, az utolsó pillanatban, pár centiméterrel a talaj fölött, megtorpant, és utána keccesen repült újra a magasba. A fa ágán pihent meg, csőrében a zsákmánnyal.

– Ó, bámulatos, igazi légtornász! – kiáltott lelkesen a kislány. Ekkor feltűnt egy róka, és minden állat ijedten iszkolt vissza a védelmet nyújtó odújába, de amikor a vörös bundás észrevette az öt figyelő embereket, elillant.

– Húha, egy igazi állatidomár – kiáltott fel a kislány, és egyre izgatottabb volt.

– Nézz csak oda! – mutatott egy kökénybokor felé a nagypapa. Szentjánosbogarak hatalmas csoportja repült el előttük.

– Ó, papa, ez csodálatos! Hogy lehet, hogy a bogarak világítanak? Hát persze! Hiszen varázslók!

A nagypapa mosolygott, unokája ragyogó arcát látva boldogság töltötte el a szívét. Még néhány percig csöndesen ültek egymás mellett, a kislány ámulva nézte az apró varázslókat. A nagypapa rápillantott az órájára, és elcsodálkozott azon, hogy az idő milyen gyorsan elrepült.

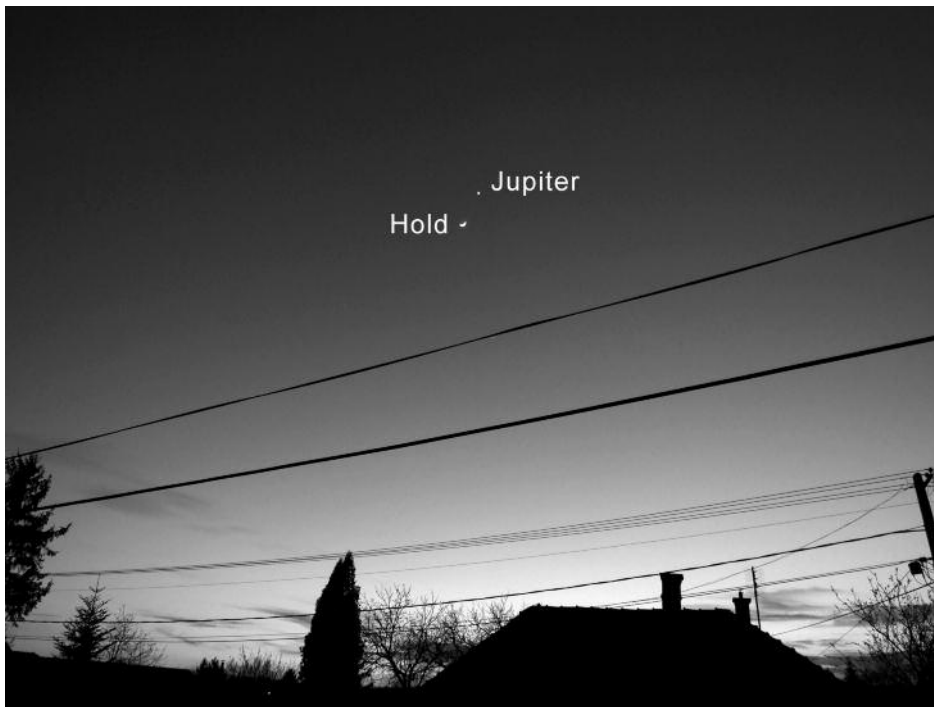
– Gyere – szólt az elámult picinek –, ideje ágyba bújni!

– Rendben, de ugye, papa, holnap is elhozol ebbe a csodálatos cirkuszba?

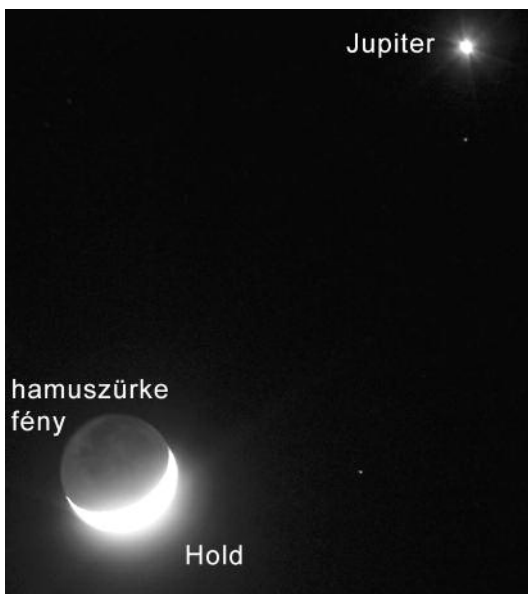
– Persze – válaszolta megcírógatva unokája arcát –, ennek a cirkusznak az ajtaja örökre nyitva áll előttünk.

Rumi Anna Sára 6. N
(házi dolgozat)

Hold–Jupiter-együttállás, 2012. március 26.

Filinger Rozanna Mária 7. N felvétele (Fujifilm Finepix kamera, 1/13 s exp. idő)

Kovács Adél 7. N felvétele
(Panasonic DMZ–FZ38 kamera,
6 s expozíciós idő, zoom)

A fotón megfigyelhető a holdkorong sötét oldala is, az úgynevezett hamuszürke fény. A hamuszürke fényt a Földről visszaverődő napfény okozza.

Az eredeti felvételen jól látszanak a holdfelszín lávával borított, sötétebb részei. Galilei ezeket tengereknek nevezte el.

Lázár Vilmos, Lázár Vilmos, L
Dessewffy Arisztid, Dessewffy Ari
Arany János: Néma bú
Kiss Ernő, Kiss Ernő, Kiss
Halnak, halnak,
Schweidel Jósef, Schweidel Jó
Egyre halnak,
Coeltenberg Ernő, Coeltenberg
Színe, lángja a magyarnak.
Itt is egy név,
Török Ignác, Török Ignác, Tö
Ott is egy név,
Hányat elvisz minden egy év.
Lahner György, Lahner György
S aki még él,
Knezić Károly, Knezić Károly
Minden névnel
Összerezzen, búsan, árván:
Nagysándor József, Nagysándor
Mint a néma
Lomblevél, ha
Leininger Károly, Leininger Károly, L
Egy-egy társa hull le sárgán.
Aulich Lajos, Aulich Lajos, Aulich
Damjanich János, Damjanich J
Vécsey Károly, Vécsey Károly,

A mártírok öröksége a „néma bú”

A 2011/2012. TANÉV KRÓNIKÁJA

„Aki a múltját nem becsüli, a jövőjét nem érdemli.”
I. István (997–1000–1038)

2011. augusztus

22. Az iskola tantestülete megtartotta alakuló értekezletét. A tanévkezdés legfontosabb teendőinek megbeszélése után Horváth Attila igazgató úr köszöntötte a tanári kar tagjait és az újonnan érkező Bella-Kálmán Eszter testnevelés szakos kollégánkat. Ezt követően a tanulók javító-, különbözeti és osztályozóvizsgáira került sor.
- 23–24. Munkaközösségi, vezetőségi értekezletek.
29. A tantestület 16 tagja továbbképzésen vett részt.
30. A tanévnyitó értekezleten a tanári kar megvitatta, majd elfogadta az új tanév munkatervét.
31. Megtartottuk tanévnyitó ünnepségünket. A műsort iskolánk vegyeskara adta Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő vezényletével. Ujj Krisztina, 9. N osztályos tanuló szavalta el Babits Mihály Búcsú a kis nyárilaktól című versét. A Móra János-émlékgyűrűt a nyugdíjba vonuló Halász Istvánné tanárnő vehette át. „A Gimnázium Legsikeresebb Tanára” címet Kocsisné Németh Erika tanárnő nyerte el.

2011. szeptember

1. Az első tanítási nap. Az osztályfőnökök kiosztották a tankönyveket, ismertették a tanév feladatait, a tanulók meghallgatták a baleset- és tűzvédelmi tájékoztatót.
2. Szülői értekezlet az 5. N osztályban.
3. Programozási ismeretek címmel megjelent Juhász Tibor és Kiss Zsolt tanár úr tankönyve (Műszaki Könyvkiadó).
6. Keresztury-ünnepség Zalaegerszegen. Iskolánkat a 9. A osztály képviselte. A műsorban közreműködött Rumi Anna Sára (6. N), Kajos Dorka (12. B) és Geiger Bianka (12. B).
13. A hétéves Dienes festőkör bemutatkozó kiállítása a Borbás György Galérián. A kiállítást megnyitotta Dienes Gyula művésztanár. A műsort Máhr Anna (9. N), Tóth Rita (9. N) és Joós Nikolett (9. B) adta.
- 15–16. Horváth Attila igazgató úr, Pethő Attila programfelelős tanár úr, valamint Németh László és Szekér Gábor tanár urak az AJTP tanévnyitó konferenciáján vettek részt Kisvárdán.
19. Az általános iskolák 4., 7. és 8. osztályos tanulói számára elindultak a tehetséggondozó-előkészítő szakkörök magyar nyelv és irodalomból és matematikából.

Tanévnyitó (augusztus 31.)

22. Az idei Zrínyi-túrát a 12. A osztály szervezte, és a 13. A osztály nyerte meg.

2011. október

4. Szülői értekezletet tartottak az osztályfőnökök.
6. Megemlékeztünk 1849. október 6-ról. A Himnusz és a Szózat közös elnevelésével, az aradi vértanúk nevének felsorolásával és Arany János Néma bű című versének elszavalásával tisztelegtünk 1848/49 mártírjainak és hőseinek emléke előtt. A Bokányi Tiborné által szerkesztett és betanított kis műsor szereplői Szép Barbara (12. N), Nagy Bálint (11. N), Tavasz Máté László (13. A) és Tóth Bálint (13. A) voltak.
7. Elindult az emelt szintű matematika érettségire felkészítő szakkör.
- 7–8. ECL-nyelvvizsga.
13. Nyugdíjas pedagógusokat köszöntött és búcsúztatott Zalaegerszeg városa a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben. Iskolánkból Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetésben részesült Halász Istvánné tanárnő és Németh László tanár úr. A műsorban közreműködött Kajos Dorca (12. B), Geiger Bianka (12. B), Peresztegi Dóra (9. B) és a Rozmaring Együttes. A matematika OKTV első fordulója.
- 13–15. A „Szép Magyar Beszéd” verseny országos döntője Sátoraljaújhelyen.
17. A városi Deák-ünnepségen tisztelegtünk iskolánk egykori névadója előtt. Gimnáziumunkat a 9. B és a 9. N osztály képviselte. A műsorban szerepelt az iskola vegyeskara, Lóránt Zoltán (11. A) és Borsos Anna (12. B).

A Dienes festőkör alkotói (szeptember 13.)

- okt. 17. Este a Zenebarátok klubja szervezésében dr. Szigethy István A fonográfól a Blue-rayig (A hangrögzítés története) címmel tartott előadást.
18. A Borbás György Galérián a tavalyi osztálykirándulásokon készített fényképekből nyílt tablókiállítás.
19. Hóbor József tanár Ostoros Károlyról írt könyvét mutatta be két végzős osztályunknak. Ostoros Károly – iskolánk egykori tanára és igazgatóhelyettese – az '56-os eseményekben vállalt szerepéért kapott egyéves börtönbüntetést, és 1963-ig eltiltották a pedagógus munkától. A könyvbemutatót ezért kapcsoltuk össze a forradalomra való emlékezés hetével.
21. Megemlékezés október 23-áról a 12. A osztály közreműködésével. A műsor összeállításához Gyimesi Márton osztályfőnök úr adta a legtöbb segítséget. A délutáni gólyaavatót Csík Enikő tanárnő 10. A osztálya szervezte. A gördülékeny, érdekes feladatokkal tarkított vetélkedőt Lőrincz István tanár úr 9. B osztálya nyerte meg, ezzel együtt a jövő évi program rendezési jogát is. A napot gólyaavató bál zárta.
- 21–22. Izsák Imre Gyula természettudományi verseny.
25. Az iskola szülői munkaközösségének választmányi ülése.
- 26–28. Monok Zoltán tanár úr irányításával és Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnő segítségével a 11. B osztály tanulói rendbe tették egykori tanáraink sírját, és koszorút helyeztek el az iskola nevében.
28. „Az agytorna” – alpműveltségi vetélkedő zrínyis diákoknak.

Zrínyi-túra (szeptember 22.)

- 28–29. A 13. B diákjai osztályfőnökük, Néz Károly vezetésével rendhagyó osztálykiránduláson felkeresték Trieszt városát, és meglátogatták a škojani barlangrendszert.

2011. november

7. Az őszi szünet utáni első tanítási nap.
A történelem OKTV első fordulója.
8. A földrajz OKTV első fordulója.
Fogadónap az 5., 7., 9., 11., 13. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
9. A magyar nyelvi OKTV első fordulója.
Lang Mária kosárlabdatorna.
10. A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi verseny (programozás kategória) első fordulója a 9–10. évfolyam számára.
Az informatika OKTV II. kategória első fordulója.
Fogadónap a 6., 8., 10., 12. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
- 10–12. Pályaválasztási kiállítás a Városi Sportcsarnokban.
11. Az „Ifjúsági hangversenybérlet” program első előadása. A Savaria Szimfonikus Zenekar ünnepi hangversennyel emlékezett meg Liszt Ferenc születésének 200. évfordulójáról.
12. A XIII. Zemplén Győző fizikaverseny Nagykanizsán.
Az Öveges József emlékverseny Tatán.
A Kutató diákok regionális konferenciája Bonyhádön.
A 9. N osztály Bécsben járt az adventi vásáron. A programot Néz Károly tanár úr szervezte.

Ünnepeltek és ünneplők (október 13.)

- nov. 14. Az A–HA! (Országos szexuális és mentálhigiénés felvilágosító program) előadója, Tóth Ildikó orvostanhallgató öt osztályunk számára tartott ismeretterjesztő előadást a klubban.
 A Borbás György Galérián Bakó Júlia (12. N) fotóiból nyitottunk kiállítást.
 Ady Endre városi versmondó verseny.
 A magyar irodalom OKTV első fordulója.
 Megyei matematikaverseny.
 A Zenebarátok klubja szervezésében Juhász Tibor tanár úr Szoknyaszerepek (Kirándulás Operaországba) címmel tartott előadást.
15. Az angol nyelvi OKTV első fordulója.
 A Varga Tamás matematikaverseny első fordulója.
16. A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi verseny (alkalmazói kategória) első fordulója.
17. A fizika OKTV első fordulója.
- 15–21. A 9. évfolyam elsősegélynyújtó tanfolyamon vett részt.
- 17–18. Pályaválasztási napokon tájékoztattuk a hozzánk felvételizni szándékozó gyerekeket és szüleiket az indítandó osztályokról, a felvételi feltételekről és a nálunk folyó nevelő-oktató munkáról.
18. DSD Pilotprüfung – DSD írásbeli vizsga.
21. A kémia OKTV első fordulója.

Megkoszorúztuk Deák Ferenc szobrát (október 17.)

- nov. 22. A Borbás György Galérián megnyitottuk Kintli Borbála (13. B) és Sághegyi Diána (13. B) Gyöngyök és kavicsok című kiállítását. A tárlatot bemutatta Karáth Anita tanárnő, bevezetőt mondott Dienes Gyula tanár úr. A műsorban közreműködött: Karát Eszter (12. B), Szirtes Barbara és Pánczél Kristóf.
A TÁMOP 3.4.3. pályázat zárórendezvénye a tornateremben.
A francia nyelvi OKTV első fordulója.
23. Veszélyvágta – bűn- és baleset-megelőzési program a 9. évfolyamos tanulóknak.
Az informatika OKTV I. kategória első fordulója.
Az Országos angol nyelvi verseny iskolai fordulója (7–8. évfolyam).
24. A „Tiszán innen, Dunán túl” országos népdaléneklési verseny területi fordulója az Öveges József ÁMK-ban.
A biológia OKTV első fordulója.
A nyolc évfolyamos gimnáziumi osztályba készülő tanulók és szüleik számára tájékoztatót tartottunk.
25. 2011 a kémia nemzetközi éve. Ebből az alkalomból Varga Bence (13. B) és Egyed Bálint (11. A) látványos kémiai kísérleteket mutatott be tanárai, diák társai és a meghívott vendégek előtt.
28. A német nyelvi OKTV első fordulója.

Jelenetkép a 12. A október 23-i műsorából (október 21.)

- nov. 30. Dr. Beckné Sallay Anikó tanárnő és Gyuk Zsolt, a szülői munkaközösség elnöke kíséretében Büki Bettina (11. N) és Cseh Kristóf Balázs (11. N) Csáktornyan járt, ahol elhelyezték a megemlékezés koszorúját Zrínyi Miklós költő és hadvezér szobra előtt.

Az országos LOGO verseny első fordulója az I–IV. korcsoport számára.

2011. december

3. Eötvös József tanulmányi verseny.
5. Árokszállásy Zoltán biológiai verseny.
6. DSD-nyelvvizsga.
Tantestületi megbeszélés.
8. A Lotz János szövegértési és helyesírási verseny a 7–8. évfolyamos tanulók számára.
A Cultura Nostra történelmi verseny első fordulója.
9. Az Arany Dániel matematikaverseny első fordulója.
- 9–10. ECL-nyelvvizsga.
12. A XIII. Idegen nyelvi fesztivál az Apáczai Csere János ÁMK-ban.
Az írásbeli felvételi vizsgára való jelentkezés és az AJTP pályázatok benyújtásának határideje.
A Zenebarátok klubja szervezésében dr. Szigethy István Karácsony – koron és határokon át címmel tartott előadást.
13. A Varga Tamás országos matematikaverseny második fordulója.

Megjöttek a gólyák (október 21.)

- dec. 14. Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Önkormányzata, a Millecentenáriumi Köz-alapítvány és a Zrínyi Miklós Gimnázium nevében koszorút helyeztünk el iskolánk egyik híres tanítványa, Pais Dezső emléktáblájánál. Így emlékeztünk meg arról, hogy a leghíresebb magyar nyelvész 125 éve született. Ünnepi beszédet mondott Gyutai Csaba polgármester úr. A műsorban közreműködött Tóth Emese (8. N), aki zalai népdalcsokrot adott elő. A Zaláért Egyesület által meghirdetett Zöld Hullám környezetvédelmi vetélkedő első fordulóját a gimnázium csapata nyerte.
15. Az Arany Dániel matematikaverseny első fordulója.
Winkler Lajos megyei kémiaverseny.
A Hevesi Sándor Színház művészei beavató színházi előadásként mutatták be a Shakespeare-mű alapján készült Csak Rómeó és Júlia... című darabot.
A 12. B osztály ajándékkal és karácsonyi műsorral kedveskedett a zalaegerszegi gyermekotthon kis lakóinak.
17. A gimnázium vegyeskara karácsonyi koncertet adott a hévízi Szentlélek templomban.
20. „Mikulás-napi Mikulás-parti” – foci- és filmmaraton.
21. A szeretet ünnepére készült az iskola. A 11. N osztályos diákok osztályfőnökük, Pálovicsné Tusnady Katalin tanárnő segítségével egy különleges műsorral ajándékozták meg társaikat és tanáraikat.

2012. január

3. A téli szünet utáni első tanítási nap.
Tantestületi megbeszélés.

Izsák-verseny (október 21–22.)

- jan. 4. A történelem OKTV második fordulójára, iskolánkból egy tanuló jutott be. Lichtenwaller Zoltán festőművész tárlata a Borbás György Galérián. A művész munkáit Dienes Gyula tanár úr mutatta be.
5. A matematika OKTV második fordulójára, iskolánkból három tanuló jutott be.
6. A félévi magatartás és szorgalom jegyek lezárása.
7. A földrajz OKTV második fordulójára, iskolánkból egy tanuló jutott be.
8. A mozgóképkultúra és médiaismeret OKTV első fordulójára.
9. A Zenebarátok klubja szervezésében Juhász Tibor tanár úr megtartotta Szoknyaszerepek (Kirándulás Operaországba) című előadásának második részét.
10. A rajz és vizuális kultúra OKTV első fordulójára.
11. Osztályozó konferencia a 13. A, 13. B, 12. N, 9. A, 9. B, 9. C és az 5. N tanulóinak félévi munkájáról.
12. Az informatika OKTV II. kategória második fordulójára, iskolánkból kettő tanuló jutott be.
13. A DSD-nyelvvizsga szóbeli része.
14. Az Arany János balladamonddó verseny iskolai fordulójára. Továbbjutott Borsos Anna (12. B).
15. A magyar kultúra napját rendezvénysorozattal köszöntöttük. Délután a Csík Zenekar adott koncertet.
16. A „Szép Magyar Beszéd” verseny iskolai fordulójára.

Gyöngyök és kavicsok (november 22.)

- jan. 19. A magyar kultúra napja alkalmából a Szépművészeti Múzeumban rendezett ünnepségen Németh László-díjat vett át Németh László tanár úr.
Négy megye matematikaversenye Pécsen.
20. Írásbeli felvételi a nyolc évfolyamos gimnáziumba.
21. Egységes írásbeli felvételi a 8. osztályosoknak.
- 20–21. Találkozás az AJTP-ba jelentkezett tanulókkal.
24. Tantestületi értekezlet, témája az első félév értékelése.
28. Tehetséggondozó írásbeli felvételi a 8. osztályosoknak.
31. A német nyelvi OKTV I. kategória második fordulója, iskolánkból hat tanuló jutott be.
A nyolcévfolyamos képzésre jelentkezők felvételi dolgozatának megtekintése.

2012. február

1. Fiatalok a változásért címmel tájékoztatót tartott a klubban Rác Hunor, a CSER és Demeter Zsuzsa, az Ashoka Hungary koordinátora. A kezdeményezést a Flextronics International Kft. támogatta.
A szombathelyi Weöres Sándor Színház művészei által bemutatott Mérnök-színház című előadást tekintették meg érdeklődő végzőseink a Keresztury ÁMK-ban. A darabot Jordán Tamás rendezte.
2. Pótló tehetséggondozó felvételi vizsga.
Az angol nyelvi OKTV második fordulója, iskolánkból hat tanuló jutott be.

Szényi Zoltán és Szényi Zoltán (november 22.)

- febr. 3. A francia nyelvi OKTV második fordulója, iskolánkból kettő tanuló jutott be.
4. Az informatika OKTV I. kategória második fordulója, iskolánkból nyolc tanuló jutott be.
- A gimnázium tantestülete és a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány 20. alapítványi bálját Gyutai Csaba polgármester úr, a bál egyik fővédnöke nyitotta meg. A vendégek szórakoztatására összeállított műsorban a Helikon Táncegyüttes, az Albatrosz Táncegyüttes, Borsos Anna (12. B), Geiger Bianka (12. B) és Kajos Dorka (12. B) szerepelt. Az énekeseket zongorán Berkes Dániel, illetve gitáron Gazsi Bence (12. B) kísérte. A nyitótáncot a Gála Táncegyüttes táncolta. Az alapítvány bevételeinek jelentős részét a Dienes Gyula művésztanár által, illetve a Németh János, Szabolcs Péter és Szényi Zoltán művész urak által felajánlott egy-egy műalkotás kisorsolásának köszönhetően. Az est házigazdáinak szerepét H. Horváth Gyula és Plesz Márta látták el. A rendezvény főszervezője Pethő Attila tanár úr volt.
7. A kémia OKTV második fordulója, iskolánkból kettő tanuló jutott be. Az öt évfolyamos képzésre jelentkezők felvételi dolgozatának megtekintése. A Varga Tamás országos matematikaverseny döntője.
8. Az Öveges József fizikaverseny első fordulója.
9. Az Irinyi János kémiaverseny iskolai fordulója. A fizika OKTV második fordulója, iskolánkból négy tanuló jutott be. Szülői értekezlet.

Csáktornya (november 30.)

- 10–11. ECL-nyelvvizsga.
- febr. 13. A biológia OKTV második fordulója, iskolánkból öt tanuló jutott be.
A Lóczy Lajos országos középiskolai földrajzverseny első fordulója.
A Zenebarátok klubja szervezésében Juhász Tibor tanár úr Bordalok (Kirándulás Operaországba) címmel tartott előadást.
14. A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaverseny iskolai fordulója.
Szalagavató főpróba a zsinagógában.
15. Az érettségi vizsgára való jelentkezés határideje.
16. Megyei fizikaverseny a 7. osztályos tanulók számára.
17. Szalagavató ünnepség és bál. A három végzős osztályunk a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben tartotta a szalagavató ünnepségét. A tanárok nevében Juhász Ildikó tanárnő, a 12. N osztályfőnöke mondott köszöntő beszédet. A diákok nevében Radics Dorottya, 12. N osztályos tanuló szólt. Az esemény házigazdái Szép Barbara (12. N) és Tóth Bálint (13. A) voltak.
A műsorban közreműködött: Bakó Júlia, Bende Lilla, Czigli Vivien, Csóka Zita Melinda, Filinger Zsófia Klára, Kaszás Gergely, Kónya Máté, Merényi Mercédesz, Pereszlai Csongor, Pete Kinga, Pungor Dóra Kornélia, Takács Aliz Ilona, Tóth Fanni és Varga Bence. A műsort Juhász Ildikó, Bokányi Tiborné és Gyutainé Kiss Gabriella állította össze. 19 órakor a gimnáziumban folytatódott az ünnepség. A végzős osztályok táncbemutatóját vacsora és szalagavatói bál követte.

Bakó Julcsi kiállításmegnyitója (december 13.)

- febr. 17. A Zrínyi Ilona és a Gordiusz matematikaverseny megyei fordulója.
- 22. A Milestone Consulting szervezet képviselőjeként Zeitler Ádám előadást tartott a diákoknak a külföldi továbbtanulási lehetőségekről.
- 23. Az Arany Dániel matematikaverseny második fordulója.
- 24. Az idei tanévben rendhagyó időpontra került a továbbtanulásra való jelentkezés határideje. Ez volt az egyetlen olyan változtatás, amely nem okozott kellemetlenséget a végzőseinknek.
A rajz és vizuális kultúra OKTV második fordulója, iskolánkból egy tanuló jutott be.
- 27. Az Országos Szilárd Leó fizikaverseny első fordulója.
- 28. A matematika OKTV döntője, iskolánkból egy tanuló jutott be.

2012. március

- 6. A hagyományoknak megfelelően megrendeztük a Zrínyi Fotó Salon éves bemutatkozó tárlatát, ahol nemcsak tanulók, hanem tanárok fotóit is megtekinthették a diákok és az iskola dolgozói, vendégei.
Tantestületi értekezlet.
- 7. A Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási verseny iskolai fordulója.
Megyei fizikaverseny.
- 10. Az informatika OKTV II. kategória harmadik fordulója, iskolánkból kettő tanuló jutott a döntőbe.
- 12. Borbély Műhely „Hommáge á Kodály” – a filharmónia bérlet második előadása a tornateremben.

A 11. N karácsonyi ajándéka (december 21.)

- márc. 12. A Zenebarátok klubja szervezésében dr. Szigethy István Bordalok – műfajokon, korokon és határokon át címmel tartott előadást.
13. Az Irinyi János országos kémiaverseny megyei fordulója.
14. Az első három tanóra megtartása után ünnepi műsort tekintettek meg a tanárok és a tanulók. A 11. A osztály diákjai múltat és jelent vegyítő, érdekes előadással emlékeztek meg a nemzeti ünnepről. Felkészülésüket magyar-tanáruk, Bajnóczy Zoltán segítette.
A Jedlik Ányos fizikaverseny regionális fordulója.
- 14–17. Halász Istvánné tanárnő, Karvalits Levente tanár úr és Székér Gábor tanár úr vezetésével a zrinyisek ismét meghódították Roglát a már hagyományossá váló sítáborban.
- 15–18. Nemzetközi magyar matematikaverseny Kecskeméten. Iskolánkat három tanuló és Kovács Tibor tanár úr képviselte.
19. Nemzetközi kenguru matematikaverseny.
A Lóczy Lajos országos földrajzverseny második fordulója.
21. Az angol nyelvi OKTV I. kategória döntője. Iskolánkat kettő tanuló képviselte.
22. Halmi László tanár úr és tanítványai kiállítással emlékeztek meg a víz világnapjáról. Az általuk készített plakátokon Zala megye fürdőit és vízvilágát mutatták be.
23. Az ECL országos nyelvi verseny.
„Ismerkedjünk!” – a 9. évfolyamosok klubdélutánja.
24. Tanítás nélküli munkanap.

A színpadon a Borbély Műhely (március 12.)

- márc. 24. Az informatika OKTV I. kategória döntője. Iskolánkból négy tanuló jutott be.
26. A német nyelvi OKTV I. kategória döntője, iskolánkból kettő tanuló jutott be.
31. A kémia OKTV döntője. Iskolánkból egy tanuló jutott be.
A Kalmár László országos matematikaverseny megyei fordulója.

2012. április

2. Tárlat nyílt a Borbás György Galérián a kölcsöns diákok és Gombos Zsófia festőművész alkotásaiból.
Megyei angol nyelvi verseny.
3. Az AJTP-ban tanulók matematikaversenye.
Tantestületi értekezlet.
- 2–4. Diáknapi programsorozat. Hétfőn és kedden délután a tanárok és a diákok között sportrendezvényekre került sor, kedden délután négy filmet láthattak az érdeklődők a filmmaratonon. A szerdai nap előadásokkal indult, majd művészeti bemutaton vagy újabb meccseken szórakozhattak a tanulók. A szünet előtti utolsó napot a Téglagyári Megálló koncertje zárta.
10. A tavaszi szünet utáni első tanítási nap.
16. A holokauszt áldozatainak emléknapja. A megemlékezést dr. Beckné Sallay Anikó tanárnő szervezte.
Ami a bordalokból kimaradt – dr. Szigethy István és Juhász Tibor tanár úr előadása a Zenebarátok klubja összejövételén.
17. Fogadónap az 5–12. évfolyamosok számára.

A 11. A március 15-i műsora (március 14.)

- 18–20. Zalaegerszegi diáknapok. Szerdán reggel 9 órakor a város közép- és általános iskolás tanulói lufikkal a kezükben „körbeölelték” a belvárost. Csütörtökön és pénteken sportrendezvények voltak.
- 20–21. ECL-nyelvvizsga.
- 20–22. A Szilárd Leó atomfizikai verseny döntője.
A Curie környezetvédelmi verseny döntője.
- ápr. 21. A Föld napja alkalmából Halmi László tanár úr és a 9. N osztály városi vetélkedőt rendezett. A versenyt iskolánk tanulói nyerték.
100 gyerek egy Erdélyből érkező hagyományörző csoport műsorát tekintette meg a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben.
23. Válogatás a Kárpát-medence néptáncgyományaiból címmel előadást tartott az Ungaresca Táncegyüttes a tornateremben. Ez volt a filharmónia bérlet harmadik és egyben befejező előadása.
A XIV. VegyÉSZtorna kémiai feladatmegoldó verseny eredményhirdetése Szegeden.
24. Tantestületi értekezlet.
- 26–28. Helikoni Ünnepségek Keszthelyen. Iskolánkat 92 tanuló és négy kísérő tanár képviselte a művészeti bemutaton. 15 kategóriában indultak diákjaink, négy arany, négy ezüst és kettő bronz minősítést szereztek. Gratulálunk nekik!
27. Az idén 75. születésnapját ünneplő Portisch Lajos, iskolánk volt tanulója, rendkívüli órát tartott gimnáziumunkban. 60 tanulóval folytatott beszélgetést a sportról és a zenéről.

Söprés (május 7.)

2012. május

2. A tantestület értekezleten döntött a végzős diákok számára kiosztható díjakról.
3. Az utolsó tanítási nap a ballagók számára. 10 órakor a Dísz téren Zalaegerszeg város polgáiraivá fogadták őket, majd a polgármester úrtól vehették át jutalmukat az országos versenyek legjobbjai. Délután osztályozó konferencián zárták le tanáraik zrinyis tanulmányaikat.
- 2–4. A végzős osztályok szerenádozással búcsúztak el tanáraiktól.
5. Ballagási ünnepség. Az időjárás kegyeibe fogadta a végzősöket. A szikrázó napsütés, a fújdogáló szél kellemessé tette számukra a napot. Horváth Attila igazgató úr beszéde után Varga Bence (13. B) búcsúzott el az iskolától. Az alsóbb évesek nevében Büki Bettina (11. N) fogadta meg, hogy megőrzik a ballagók emlékét. A műsorban Karát Eszter (12. B), Kertész Nikolett (12. B), Szakony Dorina (11. B) és az iskola kórusa szerepelt.
7. A 7. N osztály 10 tanulója Adroviczné Tüske Ágnes tanárnő irányításával részt vett a „Söpörjünk végig a városon!” köztisztasági akcióban.
8. A Megyei angol nyelvi verseny döntője.
- 6–12. A 10. N osztály erdélyi kiránduláson vett részt Gombás Szilvia tanárnő, Németh Szilvia tanárnő és Dienes Gyula tanár úr kíséretében.
- 6–8. A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaverseny döntője.
- 8–9. A Lóczy Lajos országos földrajzverseny döntője.
- 7–24. Írásbeli érettségi vizsgák.
- 7–11. Tanítási szünet.

- máj. 11. Az osztályok kirándulási napja.
- 11–13. Az Irinyi János országos kémiaverseny döntője Miskolcon.
- 11–13. A Curie kémia emlékverseny döntője Szolnokon.
12. Az Örökségünk '48 történelmi vetélkedő döntője Budapesten.
14. Egykori diákjaink, dr. Szűcs Gabriella és Gergely-Lukács Éva meglátogatták iskolánkat. Ma mindketten a Magyar Külügyminisztérium osztályvezetői. A diplomaták munkájáról, a diplomácia lehetőségeiről tartottak előadást a 9. N és a 11. N osztály tanulóinak.
A Zenebarátok klubjának évadzáró összejövetelén dr. Szigethy István komolyzenei bemutatóját tekinthették meg a résztvevők.
18. Tizenkét tanuló vehette át a DSD-nyelvvizsga bizonyítványát.
- 18–20. A „Határtalanul!” pályázat anyagi támogatásával a 7. N osztály Szerbiába kirándult. A programot osztályfőnökük, Hajduné Szabó Ágnes állította össze, kísérőtanárok voltak még Csík Enikő tanárnő és Szekér Gábor tanár úr.
- 18–21. Az Öveges József fizikaverseny döntője.
- 21–26. A marosvásárhelyi diákok látogatása iskolánkban.
- 22–24. A Szépirodalmi Műhely előadássorozata a Keresztury ÁMK-ban. A 9–12. évfolyamos diákok Molnár Ferenc Liliom című darabját tekinthették meg, melynek rövidített változatával a „műhelyesek” ezüst fokozatú minősítést szereztek a Helikoni Ünnepeken.
24. A 12. A és 12. B osztály a tavalyi Éneklő osztály versenyen nyert szabadnapját töltötte az Alsóerdőn. Tanulás helyett bográcsozással, játékos vetélkedővel múltatták az időt.
25. Tantestületi kirándulás Puchberg am Schneebergbe.
30. Országos kompetenciamérés a 6., 8. és a 10. évfolyamon.

2012. június

1. Jeles lesz az érettségim! címmel megjelent Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő tankönyve (Műszaki Könyvkiadó).
- 1–2. Az Országos angol nyelvi verseny döntője, iskolánkból négy tanuló jutott be.
4. Városi ünnepség a nemzeti összetartozás napján. Iskolánkból a műsorban közreműködött Lóránt Zoltán (11. A).
Az Apáczai Kiadó gondozásában megjelent a Matematika a középiskolák 11. osztálya számára című tankönyv második kötete, melynek egyik szerzője Pálovicsné Tusnády Katalin tanárnő. (Az első kötet január 23-án került ki a nyomdából.)
7. Felavattuk a Fischer György szobrászművész által alkotott Pais Dezső szobrot és a körülötte kialakított parkot. Horváth Attila igazgató úr köszöntője után Peresztegi Dóra, 9. B osztályos tanuló Faludy György Óda a magyar nyelvhez című versét szavalta. Gyutai Csaba polgármester úr felidézte Pais Dezső életútját, majd a szalag átvágásával átadta a parkot a diákoknak. A műsort a Rozmaring Együttes zárta, moldvai csángó népdalcsokrot adtak elő.
- 7–12. Az emelt szintű érettségi vizsgák szóbeli része.
- 8–9. Az Arany János tehetséggondozó program osztályainak Pécsett megtartották a XII. művészeti fesztivált.

- jún. 11. A Mozgássérültek Zala Megyei Egyesületének ifjúsági csoportja rendhagyó foglalkozást tartott a tornateremben. A program mottója: „Lépj közelebb!” Így szeretnék volna megismertetni a fiatalokat a sérült emberek életének nehézségeivel.
- 11–13. Az országos LADIK médiaverseny döntője Bicalon.
15. Az utolsó tanítási nap. Az első három óra megtartása után sor került az Éneklő osztály versenyre. Az induló osztályok számára kötelező feladat volt egy népdalcsozor előadása, utána következhetett a szabadon választott produkció. Kikötés volt az is, hogy csak magyar nyelven énekelhetnek. A zsűri tagjai Farkasné Perlaki Edit tanárnő, Horváth Károly és Berkes Dániel, a Pálóczi Horváth Ádám zeneiskola tanárai voltak. A vetélkedőt az 5. N osztály nyerte. Délután a tanárok konferencián döntöttek a diákok év végi magatartás és szorgalom jegyéről.
- 18–21. A Vermes Miklós nemzetközi fizikaverseny döntője.
- 21–22. ECL-nyelvvizsga.
22. Bizonyítványosztás osztály szintű ünnepek keretében.
- 18–27. A középszintű érettségi vizsgák szóbeli része.
- 27–29. A Kalmár László országos matematikaverseny döntője.
28. Beiratkozás.
29. Tanévzáró értekezlet. 8–12 óráig a tantestület az iskolában értékelte az egész évi munkát, majd a nem pedagógus dolgozókkal és a nyugdíjasokkal kiegészülve, a Zalalövő melletti Vadkacsa vendégházban búcsúztatta el a 2011/12-es tanévet.

2012. július

- 1–6. Iskolánkból harminc tanuló franciaországi kiránduláson vett részt. A programot Gombás Szilvia tanárnő szervezte, másik kísérő tanárként Szűcsné Jóna Ágota utazott a diákokkal.
- 3–8. A XIII. Borbély György – Borbás György honismereti kerékpáros vándortábor Gyimesi Márton, Karvalits Levente és Székér Gábor tanár vezetésével. Útvonal: Zalaegerszeg – Keszthely – Balatonakali – Balatonszántód – Pálköve – Zalaegerszeg. A résztvevőket napi 40–70 km kerekedés, tábortűz, éjszakai gyalogtúra, gasztronómiai kalandok és sok egyéb élmény várta.
9. Ügyeleti nap az iskolában.
23. Ügyeleti nap az iskolában.

2012. augusztus

13. Ügyeleti nap az iskolában.
- 27–31. Sporttábor Keszthelyen. Kísérő tanárok: Gyimesi Márton, Karvalits Levente és Székér Gábor tanár urak.
- 16–21. Az AJTP 9. C osztályának tanulói zánkai táborozáson ismerkednek meg egymással és leendő osztályfőnökükkel, Dienes Gyulával.
- 27–31. Alakuló értekezlet, javító-, különbözeti és osztályozóvizsgák.

Összeállította: **Kollaricsné Soós Erika**

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

„Nem kaphatod meg az életben mindig azt, amit akarsz. De lehetsz önmagad; olyan ember, aki bátor, aki felülkerekedik a félelmein, és végül büszkén tekinthetsz vissza a fiatalságodra.” – Margaux Fragoso író

Díjazott tanáraink

A gimnázium tantestületének javaslatára
a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma
a 2011/2012. tanévben

a **Móra János-émlékgyűrűt**

az iskolában végzett három évtizedes,
eredményes szaktanári tevékenysége
és a tehetségek nevelése terén
végzett munkája elismeréseként

Tölgyesné Kovács Katalin
tanárnőnek adományozza.

Kitüntetéséhez őszinte szívvel gratulálunk!
További munkájához jó egészséget kívánunk!

A diákok szavazata és az iskolaszék döntése alapján
a 2011/2012. tanévben

A **Gimnázium Legsikeresebb Tanára**

elismerést
eredményes versenyfelkészítő
és szakmai munkájáért

Ipsics Csilla tanárnő kapja.

Kitüntetéséhez szívből gratulálunk,
és további sikeres alkotómunkát kívánunk!

Díjazott diákjaink

A 2011/2012-es tanévben a következő tanulók kapták az alapítványi díjakat

Zrínyi-emlékérem:	Varga Bence 13. B
Izsák Imre Gyula Természettudományi Díj:	Takács Péter 12. N
Suszter Oszkár Irodalmi Díj:	Szép Barbara 12. N
Dr. Buzády Tibor Közösségvezetői Díj:	Radics Dorottya 12. N
Rozsnyói Sándor Sportdíj:	Wagner Péter Csaba 12. N
Farkas Gyula Idegen Nyelvi Díj:	Tóth-Péter Ágnes 13. B
A Zrínyi Miklós Gimnázium nyelvvizsgabajnoka:	Takács Péter 12. N
Dr. Boleratzky Gyula Történelmi Díj:	Kintli Dóra 11. B
Dr. Vida Sándor Filozófiai Díj:	Kajos Dorka 12. B
Winterl József Jakab Természettudományi Díj:	Varga Bence 13. B
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány Díja:	Filinger Zsófia Klára 13. A
	Gulyás Balázs 13. A
	Czigli Vivien 13. B
	Bakó Júlia 12. N
	Herbert Evelyn 12. N
	Lendvai Petra 13. B
	Papp Tibor 12. N

Tanulmányi versenyek

1. Az országos középiskolai tanulmányi versenyek eredményei

A verseny döntőjén

mozgókép kultúra és médiaismeretből:	4. helyezett: Bakó Júlia 12. N (tanára: Karvalits Levente)
angol nyelvből (I. kat.):	19. helyezett: Takács Péter 12. N 22. helyezett: Radics Dorottya 12. N (tanáruk: Csík Enikő)
francia nyelvből (I. kat.):	12. helyezett: Tóth-Péter Ágnes 13. B 31. helyezett: Herbert Evelyn 12. N (tanáruk: Gombás Szilvia)
német nyelvből (I. kat.):	25. helyezett: Radics Dorottya 12. N 29. helyezett: Herbert Evelyn 12. N (tanáruk: Hóbár Hajnalka)
informatikából (II. kat.):	23. helyezett: Takács Péter 12. N (tanárai: Juhász Tibor, Kiss Zsolt) 45. helyezett: Deé Flórián 13. A (tanára: Juhász Tibor)

Czigli Vivien
13. B

Varga Bence
13. B

Filinger Zsófia Klára
13. A

- informatikából (I. kat.): 20. helyezett: Gáspár Vilmos 11. A
(tanára: Ipcsics Csilla)
28. helyezett: Takács Péter 12. N
(tanárai: Juhász Tibor, Kiss Zsolt)
30. helyezett: Kerese Lilla 12. B
(tanára: Ipcsics Csilla)
39. helyezett: Lendvai Petra 13. B
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)
- kémiából (I. kat.): 9. helyezett: Varga Bence 13. B
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
- matematikából (II. kat.): 22. helyezett: Filinger Zsófia Klára 13. A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)
- földrajzból: 44. helyezett: Góth Roland 13. A
(tanára: Oláhné Szigyártó Mária)

Az OKTV II. fordulójába jutottak

- matematikából (II. kat.): Kollarics Sándor 11. N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)
Takács Péter 12. N
(tanára: Orbán Edit)
- fizikából (II. kat.): Takács Péter 12. N
(tanárai: Juhász Tibor, Németh László)
Deé Flórián 13. A
(tanára: Németh László)
Kollarics Sándor, Dávid Bence 11. N
(tanáruk: Pálovics Róbert)
- kémiából (II. kat.): Czett Gergely 12. N
(tanára: Halmi László)

Gulyás Balázs
13. A

Lendvai Petra
13. B

Tóth-Péter Ágnes
13. B

biológiából (I. kat.):

Kovács Judit Veronika 11. N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)
Filinger Zsófia Klára 13. A
(tanára: Szőke Károly)

biológiából (II. kat.):

Nádasdy-Horváth Domonkos 13. A
(tanára: Szőke Károly)
Dormán Péter 12. N
(tanára: Szőke Károly)
Bali Krisztina 13. B
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

történelemből:

Cseh Kristóf Balázs 11. N
(tanárai: dr. Beckné Sallay Anikó, Monok Zoltán)

angol nyelvből (I. kat.):

Papp Tamás, Pethő Samu Attila 12. N
(tanáruk: Csík Enikő)
Kónya Rebeka Regina 13. B
(tanára: Szilvás Izabella)

angol nyelvből (II. kat.):

Deé Flórián 13. A
(tanára: Halász Mária)

német nyelvből (I. kat.):

Kovács Judit Veronika 11. N
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)
Csordás Anna Rita, Szekeres Dániel 12. B,
Filinger Zsófia Klára 13. A
(tanáruk: Beviz Zsófia)

informatikából (I. kat.):

Andrasek Evelin Júlia 12. A
(tanára: Juhász Tibor)
Nagy Bálint 11. N, Egyed Bálint 11. A
(tanáruk: Ipcsics Csilla)
Simon Klaudia 13. B
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)

Radics Dorottya
12. N

Takács Péter
12. N

Szép Barbara
12. N

rajz és vizuális kultúrából: Kintli Borbála 13. B
(tanára: Dienes Gyula)

2. A 9. és 10. évfolyamos tanulók országos versenyei

Az Arany Dániel matematikaversenyen

2. dicséretet kapott: Szabó Tímea 10. A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

döntőbe került: Schulcz Ferenc 9. A, Zalavári Márton 9. A
(tanáruk: Orbán Edit)
Czett Antal 9. N
(tanára: Pálovicsné Tusnádý Katalin)
Kenyeres Zoltán 10. A, Paulovics Zoltán 10. A,
Tóth Zsombor 10. A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaversenyen

8. helyezett: Czett Antal 9. N

18. helyezett: Büki Máté István 9. A
(tanáruk: Pálovics Róbert)

döntőbe került: Tóth András 10. N
(tanára: Kovács Tibor)

Az Irinyi János középiskolai kémiaaversenyen

I. A kategóriában

21. helyezett: Büki Máté István 9. A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

23. helyezett: Szabó Réka Eszter 9. N
(tanára: Halmi László)

II. A kategóriában

9. helyezett: Egyed Bálint 11. A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

Wagner Péter Csaba
12. N

Herbert Evelyn
12. N

Papp Tibor
12. N

I. A kategóriában döntőbe került:

Bui Dávid 9. N
(tanára: Halmi László)
Marx Pál Fülöp 10. A, Schulcz Ferenc 9. A
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

II. A kategóriában döntőbe került:

Farkas Viktor András 11. B
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Halmi László)
Havlik Károly 11. A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Lóczy Lajos országos földrajzi tanulmányi versenyen

4. helyezett: Bakos Bence Gellért 11. B
(tanára: Oláhné Szigyártó Mária)

Az országos angol nyelvi versenyen

7. helyezett: Molnár Anna Lujza 9. N
7. helyezett: Takács Artúr 9. N
9. helyezett: Virrasztó Márton 9. N
(tanáruk: Szilvás Izabella)
16. helyezett: Fejes Petra 9. N
(tanára: Hóbár Hajnalka)

A Nemes Tihamér országos középiskolai tanulmányi versenyen

Alkalmazás kategóriában

2. helyezett: Szabó Tímea 10. A
6–8. helyezett: Horváth Patrik 10. A
16–17. helyezett: Györfly Ádám 11. A
18–19. helyezett: Lóránt Zoltán 11. A
(tanáruk: Ipecsics Csilla)
21–22. helyezett: Jákli Aida Karolina 9. N
(tanára: Juhász Tibor)

Kajos Dorka
12. B

Pácsonyi Márton
12. A

Bakó Júlia
12. N

29–30. helyezett:

Takács Amarilla 11. B
(tanára: Ipcsics Csilla)

döntőbe került:

Gyurkó Máté 10. A, Simon Nikolett 10. A,
Takács Piroska 11. A, Horváth Zsófia 11. B
(tanáruk: Ipcsics Csilla)
Zalavári Márton 9. A, Takács Ildikó 9. B
(tanáruk: Juhász Tibor)

Programozás kategóriában

19. helyezett:

Jákli Aida Karolina 9. N

döntőbe került:

Ács Kornél 10. N (tanáruk: Juhász Tibor)

A Kozma László országos informatikai alkalmazói versenyen

6. helyezett:

Gyurkó Máté 10. A, Tokár Dóra 10. B,
Gyurkó Eszter 10. B
(tanáraik: Ipcsics Csilla, Gyurkó Gábor)

3. A kisgimnazisták országos versenyei

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

7. évfolyamon

20. helyezett: Kovács Péter Tamás 7. N
(tanára: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

6. évfolyamon

döntőbe került: Németh Ciprián 6. N
(tanára: Kiss Zsolt)

A Varga Tamás matematikaversenyen

6. helyezett:

Kovács Péter Tamás 7. N
(tanára: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

30. helyezett:

Németh Gábor 7. N
(tanára: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

döntőbe került:

Csapó Dániel, Tóth Márk Andor 7. N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádó Katalin)
Marx János, Nagy Eszter, Rosta Evelin 8. N
(tanáruk: Kovács Tibor)

Kollarics Sándor
11. N

Némethy Zsófia
12. B

Mónok Eszter
11. B

A Kalmár László matematikaversenyen

20–22. helyezett: Gergály Szabolcs 6. N
(tanára: Kiss Zsolt)

Az Öveges József fizikaversenyen

29. helyezett: Rosta Evelin 8. N
(tanára: Kovács Tibor)

A Jedlik Ányos fizikaversenyen

V. hely (27. helyezett): Gyuk Ábrahám 8. N
(tanára: Kovács Tibor)

Az Országos Lotz János szövegértési és helyesírási versenyen

9. helyezett (20. hely): Doffkay Réka 7. N
(tanára: Hajduné Szabó Ágnes)

Az Abacus matematikai lapok 2011/2012. tanévi eredményei

A matematika pontversenyen

5. évfolyamon bronz fokozatú dicséretet kapott:
Farkas Márton, Nérel Leonarda 5. N
6. évfolyamon ezüst fokozatú dicséretet kapott:
Gergály Szabolcs 6. N
6. évfolyamon bronz fokozatú dicséretet kapott:
Dávid Dorián, Kiss Márk Zsolt, Mózsai Ábel,
Rumi Anna Sára 6. N
7. évfolyamon ezüst fokozatú dicséretet kapott:
Filingner Rozanna Mária, Varga Virág 7. N
7. évfolyamon bronz fokozatú dicséretet kapott:
Dávid Dominik, Kovács Péter Tamás,
Vadvári Judit 7. N
8. évfolyamon ezüst fokozatú dicséretet kapott:
Marogna Péter Renzo, Rosta Evelin 8. N

Egyed Bálint
11. A

Kintli Dóra
11. B

Gáspár Vilmos
11. A

8. évfolyamon bronz fokozatú dicséretet kapott:
Fehér Márk 8. N

A fizika feladatmegoldó versenyen

7. évfolyamon

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 7. N

15. helyezett: Vadvári Judit 7. N

(tanáruk: Juhász Tibor)

8. évfolyamon

9. helyezett: Rosta Evelin 8. N

11. helyezett: Marogna Péter Renzo 8. N

(tanáruk: Kovács Tibor)

A fizika mérési feladatmegoldó versenyen

7. évfolyamon

2. helyezett: Kovács Péter Tamás 7. N

(tanára: Juhász Tibor)

A LOGO országos számítástechnikai tanulmányi versenyen

II. kategóriában

28. helyezett: Dávid Dorián 6. N

III. kategóriában

11. helyezett: Németh Gábor 7. N

25. helyezett: Kovács Péter Tamás 7. N

döntőbe jutott: Mózsza Ábel 6. N, Vaski Virág 8. N

(tanáruk: Ipesics Csilla)

Az Országos német nyelvi tanulmányi versenyen

döntőbe jutott:

Kovács Péter Tamás 7. N

(tanára: Lőrincz István)

4. Egyéb országos, területi tanulmányi és kulturális versenyek eredményei

Az „Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati verseny országos döntőjén

24. helyezett:

Szép Barbara 12. N

(tanára: Juhász Ildikó)

Az „Örökségünk ‘48” történelmi és állampolgári vetélkedő döntőjén

1. helyezett csapat:

Fábián Kristóf 10. A, Molnár Marcell 10. B,

Mikó-Baráth Szilveszter 10. B

Bakos Bence Gellért
11. B

Büki Bettina
11. N

Dávid Bence
11. N

2. helyezett csapat: Nagy Máté 10. A, Schranz Natália Éva 10. A,
Szabó Tímea 10. A
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Szépművészeti Múzeum által kiírt „Az oroszlánfejű kígyó rejtélye” című országos ókortörténeti versenyen

3. helyezett a Varázskristályok csapata:
Henics Blanka Regina, Molnár Nóra, Peresztegi Míra Zsófia, Somogyi Laura 5. N
4. helyezett az Ókori tudorkák csapata:
Kocsis Kíra Mirjam, Boronyák Nóra, Darabos Vince, Vigh Dorottya Zsanett,
Varga Tünde Dorka 5. N
11. helyezett az Ommanipadmehum csapata:
Koller Virág, Takács Ildikó, Kőrös Titanilla Anna 9. B
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Nemzetközi kenguru matematikaversenyen

2. helyezett: Németh Gábor 7. N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)
8. helyezett: Schulcz Ferenc 9. A
(tanára: Orbán Edít)
13. helyezett: Zalavári Márton 9. A
(tanára: Orbán Edít)
14. helyezett: Gergály Szabolcs 6. N
(tanára: Kiss Zsolt)

A Gordiusz matematikai tesztversenyen

9. évfolyamon 15. helyezett: Czett Antal 9. N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)
10. évfolyamon 13. helyezett: Szabó Tímea 10. A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

Simon Alexandra
10. A

Tóth András
10. N

Szabó Tímea
10. A

Az Izsák Imre Gyula természettudományi versenyen

informatika különdíjat kapott: Takács Péter 12. N
(tanárai: Juhász Tibor, Kiss Zsolt)

Az Arany János Tehetséggondozó Program matematikaversenyén

9. évfolyamon 15. helyezett: Kovács Bianka 9. C
(tanára: Pethő Attila)

A Nemzetközi magyar matematikaversenyen

a 9. évfolyam anyagából 12–13. helyezett: Czett Antal 9. N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)
14–15. helyezett: Szabó Tímea 10. A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)
a 12. évfolyam anyagából 9–10. helyezett: Filinger Zsófia Klára 13. A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

A „Négy megye matematikaversenyén”

2. helyezett: Filinger Zsófia Klára 13. A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

A Zemplén Győző fizikaversenyen (Batthány Lajos Gimnázium, Nagykanizsa)

1–2. helyezett: Dávid Bence 11. N
1–2. helyezett: Kollarics Sándor 11. N
csapatversenyben
1. helyezett: Dávid Bence, Kollarics Sándor 11. N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

Az országos Szilárd Leó fizikaversenyen

I. kategóriában (11–12. évf.)

11. helyezett: Kollarics Sándor 11. N
(tanára: Pálovics Róbert)

Horváth Patrik
10. A

Szabados Réka
10. B

Szűcs Valdó
10. B

junior kategóriában (9–10. évf.)

8. helyezett: Tóth András 10. N
(tanára: Kovács Tibor)

A Vermes Miklós nemzetközi fizikaversenyen

1. helyezett: Kollarics Sándor 11. N
5. helyezett: Dávid Bence 11. N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A tatai Eötvös József Gimnázium által rendezett Öveges József emlékversenyen

matematikából: 18. helyezett: Czett Antal 9. N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)
20–23. helyezett: Szabó Tímea 10. A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)
összetett versenyben 12–15. helyezett: Szabó Tímea 10. A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor, Orbán Edit)
csapatversenyben 9. helyezett: Czett Antal 9. N, Egyed Bálint 11. A,
Szabó Tímea 10. A, Tóth András 10. N
(további tanárai: Pálovics Róbert, Péteri Szabolcs)

A Matematika és Fizika Lapok 2010/2011. tanévi versenyének eredményei

A fizikarovat versenyén
dicséretet kapott: Kollarics Sándor 11. N (13. hely)
Dávid Bence 11. N (15. hely)

A Neumann János nemzetközi tehetségkutató programtermék versenyen számítógépes művészeti program–grafika kategóriában

2. helyezett: Gellén Veronika 12. N
(tanárai: Dienes Gyula, Juhász Tibor)

A Curie kémia emlékverseny döntőjén

9. évfolyamon 3. helyezett: Szabó Réka Eszter 9. N
(tanára: Halmi László)

Szabó Réka Eszter
9. N

Virrasztó Márton
9. N

Jákli Aida Karolina
9. N

10. évfolyamon

4. helyezett: Büki Máté István 9. A
11. helyezett: Schulcz Ferenc 9. A
18. helyezett: Marx Pál Fülöp 10. A
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
5. helyezett: Egyed Bálint 11. A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
11. helyezett: Farkas Viktor András 11. B
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Halmi László)
13. helyezett: Havlik Károly 11. A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
4. helyezett: Varga Bence 13. B
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

11–12. évfolyamon

A Zrínyi Miklós Gimnázium nyerte el a legjobban mozgósító iskola címét.

A Hlavay József Országos Környezettudományi és Műszaki Diákkonferencián

A kémia feladatmegoldó versenyen

1. helyezett: Egyed Bálint 11. A (I. kategória)
3. helyezett: Pácsonyi Márton 12. A (II. kategória)
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A természetvédelem szekcióban

3. helyezett: Papp Tibor 12. N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Szegedi Tudományegyetem VegyÉSZtorna feladatmegoldó versenyén

1. helyezett: Varga Bence 13. B
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A BME–SzASz által szervezett „Kémia éve” verseny

3. helyezett: Varga Bence 13. B
9. helyezett: Pácsonyi Márton 12. A
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

Czett Antal
9. N

Molnár Anna Lujza
9. N

Takács Artúr
9. N

A Curie környezetvédelmi emléktverseny döntőjén

2. helyezett: Paulovics Zoltán, Szabó Tímea, Wappler Abigél 10. A
Ők nyerték a legjobb kiselőadás díját is.

(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

3. helyezett: Kálmán Bálint, Tóth Gabriella, Varga Domonkos 6. N
Ők bizonyultak a kategória legjobb tesztíróinak.

(tanáruk: Szőke Károly)

4. helyezett:

Kovács Judit Veronika, Nádasdy-Horváth Benedek, Salamon Dániel 11. N

9. helyezett: Bui Dávid, Varga Levente, Verebélyi Miklós 9. N

12. helyezett: Kulcsár Ildikó, Simon Nikolett, Schranz Natália Éva 10. A

(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Pannon Egyetem által szervezett Georgikon biológia tanulmányi versenyen

5. helyezett: Bali Krisztina 13. B

7. helyezett: Müller Eszter Mercédesz 11. N

(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

9. helyezett: Papp Tibor 12. N

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

17. helyezett: Gazsi Zsófia 12. B

(tanárai: Tölgyesné K. Katalin, Egyedné K. Ildikó)

21. helyezett: Egyed Bálint 11. A

23. helyezett: Havlik Károly 11. A

(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

24. helyezett: Józsa Tamás 12. A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

A TUDOK országos diákkonferencián

döntőbe került: Papp Tibor 12. N

(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

Büki Máté István
9. A

Schulcz Ferenc
9. A

A Focus on Britain regionális angol nyelvi versenyen

1. helyezett: Farkas Viktor András, Paál Barnabás,
Purger Nóra 11. B
(tanáruk: Adroviczné Tüske Ágnes)

Az országos nyelvvizsga versenyen

angol nyelv 1. kategória (B2)

6. helyezett: Bakos Bence Gellért 11. B
(tanára: Adroviczné Tüske Ágnes)

német nyelv 1. kategória (B2)

6. helyezett: Mónok Eszter 11. B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

német nyelv 2. kategória (C1)

4. helyezett: Büki Bettina 11. N
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

francia nyelv 1. kategória (B2)

1. helyezett: Takács Péter 12. N

2. helyezett: Radics Dorottya 12. N
(tanáruk: Gombás Szilvia)

A keszthelyi Helikoni Ünnepek művészeti kategóriáiban

Arany minősítést kapott

néptáncgyüttes kategóriában: Horváth Szandra Viktória 10. N, Hörcsög Zoltán

10. A, Kovács Judit Veronika 11. N, Kuti Barnabás 10. N

népdal kategóriában a Rozmaring Együttes, tagjai: Boronyák Evelin 11. B,

Kiss Anna Sára 11. B, Purger Nóra 11. B, Salamon Miranda 11. B

(felkészítő tanár: Gyutainé Kiss Gabriella)

komolyzene-ének kategóriában: Karát Eszter 12. B

modern tánc kategóriában: Gulyás Balázs 13. A

Dezső Katalin
9. C

Légler Imre
9. C

Lukács Izabella
9. C

Ezüst minősítést kapott

vegyeskar kategóriában:

a gimnázium kórusa
(felkészítő tanár: Gyutainé Kiss Gabriella)

színjátszás kategóriában:

Szépirodalmi Műhely
(felkészítő tanár: Bajnóczy Zoltán)

komolyzenei hangszerszóló kategóriában (zongora): Nagy Bálint 11. N

film–videó kategóriában:

Radics Dorottya 12. N
(felkészítő tanár: Karvalits Levente)

Bronz minősítést kapott

irodalmi alkotás kategóriában: Szakony Dorina 11. B

(felkészítő tanár: Bajnóczy Zoltán)

népzene kategóriában: Nádasy-Horváth Benedek 11. N, Rumi Anna Sára,
Trömböczki Julianna Sára 6. N

A Pannon Lapok által szervezett LADIK elnevezésű országos versenyen

3. helyezett:

Bocskor Beáta, Cserjési Dóra Márta, Gönczöl Csenge,
Szabados Flóra, Tóth Adrienn 8. N
(tanáruk: Karvalits Levente)

Az Arany János Tehetséggondozó Program Tömörkény István alkotói pályázatán

Arany minősítést kapott lírai költemény kategóriában

az 1. helyezett:

Dezső Katalin 9. C
(tanára: Bertók Éva)

Az Arany János Tehetséggondozó Program irodalmi versenyén

a 9. osztályosok korcsoportjában

4. helyezett:

Dezső Katalin 9. C
(tanára: Bertók Éva)

Kovács Péter Tamás
7. N

Doffkay Réka
7. N

Németh Gábor
7. N

**Az Arany János Tehetséggondozó Program osztályainak
XII. Országos művészeti fesztiválján (Pécs)**

Arany minősítést kapott

irodalmi alkotás (vers) kategóriában: Lukács Izabella 9. C
(tanára: Bertók Éva)

képzőművészeti alkotás kategóriában: Léglér Imre 9. C
(tanára: Dienes Gyula)

Ezüst minősítést kapott

ének (népdal) kategóriában: Kelemen Éva 9. C, Pető Dóra 9. C
(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

Bronz minősítést kapott

irodalmi alkotás (vers) kategóriában: Dezső Katalin 9. C

versmondás kategóriában: Dezső Katalin 9. C

(tanárai: Bertók Éva, Rosta Diána – kollégiumi nevelőtanár)

5. Megyei szintű tanulmányi versenyek eredményei

A megyei matematikaversenyen

a 9. évfolyam anyagából 1. helyezett: Szabó Tímea 10. A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

a 10. évfolyam anyagából 3. helyezett: Gáspár Vilmos 11. A
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

a 11. évfolyam anyagából 3. helyezett: Epelley Nóra 12. A
(tanárai: Kiss Zsolt, Péteri Szabolcs)

a 12. évfolyam anyagából 2. helyezett: Filinger Zsófia Klára 13. A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

A Gordiusz matematikai tesztverseny megyei fordulóján

9. évfolyamon 1. helyezett: Szabó Tímea 10. A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

2. helyezett: Czett Antal 9. N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

Az „Örökségünk '48” vetélkedőn 1. és 2. helyezést elért csapataink és tanáruk, dr. Beckné Sallay Anikó

11. évfolyamon 3. helyezett: Takács Zsanett 11. N
(tanára: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

A Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulóján

7. évfolyamon 2. helyezett: Kovács Péter Tamás 7. N
2. helyezett: Németh Gábor 7. N
(tanárak: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

8. évfolyamon 2. helyezett: Nagy Eszter 8. N
(tanára: Kovács Tibor)

A Kalmár László matematikaverseny megyei fordulóján

5. évfolyamon 3. helyezett: Gergály Anna 5. N
(tanára: Péteri Szabolcs)

6. évfolyamon 1. helyezett: Gergály Szabolcs 6. N
2–3. helyezett: Szakonyi Anna 6. N
2–3. helyezett: Mózsá Ábel 6. N
(tanárak: Kiss Zsolt)

7. évfolyamon 1. helyezett: Kovács Péter Tamás 7. N
2. helyezett: Németh Gábor 7. N
(tanárak: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

8. évfolyamon 2. helyezett: Nagy Eszter 8. N
(tanára: Kovács Tibor)

Az Öveges József megyei fizikaversenyen (7. osztályosok)

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 7. N
2. helyezett: Tóth Márk Andor 7. N
3. helyezett: Csapó Dániel 7. N
(tanárak: Juhász Tibor)

A Curie környezetvédelmi emlékverseny döntőjén 2. helyezést elért 10. A osztály csapata, illetve a 4. helyezést elért 11. N osztály csapata

A megyei fizikaversenyen

9. évfolyamon
1. helyezett: Büki Máté István 9. A
 2. helyezett: Jákli Aida Karolina 9. N
(tanáruk: Pálovics Róbert)
10. évfolyamon
1. helyezett: Gáspár Vilmos 11. A
(tanára: Péteri Szabolcs)
11. évfolyamon
1. helyezett: Kollarics Sándor 11. N
 1. helyezett: Dávid Bence 11. N
(tanáruk: Pálovics Róbert)
12. évfolyamon
3. helyezett: Deé Flórián 13. A
(tanára: Németh László)

Az Irinyi János középiskolai kémiaaverseny megyei fordulóján

- I. kategóriában
1. helyezett: Bui Dávid 9. N
 2. helyezett: Szabó Réka Eszter 9. N
 3. helyezett: Büki Máté István 9. A
 3. helyezett: Schulcz Ferenc 9. A
(tanáraik: Halmi László, Tölgyesné Kovács Katalin)
- II. kategóriában
1. helyezett: Egyed Bálint 11. A
(tanárai: Halmi László, Tölgyesné Kovács Katalin)
 2. helyezett: Farkas Viktor András 11. B
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Halmi László)
 3. helyezett: Havlik Károly 11. A
(tanárai: Halmi László, Tölgyesné Kovács Katalin)

A Winkler Lajos kémiaaversenyen

11. évfolyamon
1. helyezett: Egyed Bálint 11. A
 2. helyezett: Pácsonyi Márton 12. A
(tanáraik: Halmi László, Tölgyesné Kovács Katalin)
 3. helyezett: Dávid Bence 11. N
(tanára: Halmi László)
12. évfolyamon
1. helyezett: Varga Bence 13. B
(tanárai: Halmi László, Tölgyesné Kovács Katalin)

A Curie környezetvédelmi emlékverseny döntőjén 3. helyezést elért 6. N osztály csapata

A Rozmaring Együttes

**A megyei biológaversenyen
gimnázium I. kategóriában**

2. helyezett: Müller Eszter Mercédesz 11. N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)
3. helyezett: Száraz Mihály 12. A
(tanárai: Szőke Károly, Tölgyesné Kovács Katalin)

gimnázium II. kategóriában

1. helyezett: Dormán Péter 12. N
2. helyezett: Filinger Zsófia Klára 13. A
(tanáruk: Szőke Károly)

A Zöld Hullám környezettudatossági vetélkedőn

2. helyezett: Déri Huba, Fábián Kristóf, Horváth Patrik,
Hörcsög Zoltán 10. A
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

A megyei angol nyelvi versenyen

- 9/I. kategóriában
1. helyezett: Koller Virág 9. B
2. helyezett: Kámán Fruzsina 9. B
3. helyezett: Nagy Dávid 9. B
(tanáruk: Kocsisné Németh Erika)
- 9/II. kategóriában
1. helyezett: Molnár Anna Lujza 9. N
3. helyezett: Ujj Krisztina 9. N
(tanáruk: Szilvás Izabella)
- 9/IV. kategóriában
1. helyezett: Horváth Ádám 9. N
2. helyezett: László Mátyás 9. N
(tanáruk: Hóbár Hajnalka)
- 10/I. kategóriában
1. helyezett: Fraller Richárd 10. B
2. helyezett: Gyurkó Eszter 10. B
(tanáruk: Szilvás Izabella)

„Az oroszlánfejű kígyó rejtélye” című országos ókortörténeti versenyen 3. helyezést elért „Varázskristályok” csapata és a 4. helyezést elért „Ókori tudorkák” csapata (5. N)

Az országos német nyelvi verseny megyei fordulóján

7. évfolyamon
1. helyezett: Kovács Péter Tamás 7. N
3. helyezett: Doffkay Réka 7. N
(tanáruk: Lőrincz István)

A Kőrösi Csoma Sándor szövegértő megyei versenyen

3. helyezett:
Gergely Anna 5. N
(tanára: Bertók Éva)

A megyei József Attila versmondó versenyen

2. helyezett:
Boronyák Nóra 5. N
(tanára: Bertók Éva)

A „Szép Magyar Beszéd” verseny megyei fordulóján

3. helyezett:
Büki Bettina 11. N
(tanára: Bertók Éva)

A „Szép Magyar Beszéd” verseny területi fordulóján

1. helyezett:
Tóth Gabriella 6. N
(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

Az országos népdaléneklési verseny megyei fordulóján

Arany minősítést kapott

szóló kategóriában: Molnár Martina 7. N
Szlávecz Réka 9. B

énekegyüttes kategóriában: Fehér Csenge, Hegedüs Fanni, Peresztegi Dóra,
Szabados Dóra, Szlávecz Réka 9. B

Ezüst minősítést kapott

szóló kategóriában: Spilák Lili Edit 5. N
Rumi Anna Sára 6. N
Pető Dóra 9. C

kisegyettes kategóriában: Szlávecz Réka és Peresztegi Dóra 9. B,
Pető Dóra és Kelemen Éva 9. C

Az atlétika diákolimpián érmet szerzett atlétáink

énekegyüttes kategóriában: Badacsonyi Nikolett, Gergely Anna,
Henics Blanka Regina, Horváth Fanni Nikolett,
Nérel Leonarda, Peresztegi Míra Zsófia,
Spilák Lili Edit 5. N
(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

A „Zala megye jó tanuló – jó sportoló diákja 2011” elismerést kapta

Szabados Réka 10. B (úszó), Pácsonyi Márton 12. A (atléta),
Némethy Zsófia 12. B (atléta)

6. Sportversenyek eredményei

A diákolimpiai versenyek országos döntőjén

Az atlétika diákolimpia döntőjén

svédváltó

1. helyezett: Szűcs Valdó 10. B, Salamon Dániel 11. N,
Gerencsér Ádám 12. A, Pácsonyi Márton 12. A

200 m síkfutás (VI. kcs.)

2. helyezett: Némethy Zsófia 12. B

400 m síkfutás (VI. kcs.)

4. helyezett: Némethy Zsófia 12. B

400 m gátfutás (V–VI. kcs.)

3. helyezett: Némethy Zsófia 12. B

110 m gátfutás (V. kcs.)

1. helyezett: Szűcs Valdó 10. B
13,80 másodperces új, ifjúsági országos csúccsal

200 m síkfutás (VI. kcs.)

7. helyezett: Gerencsér Ádám 12. A

Paál Barnabás 11. B
és **Csalló János 10. N**

Boda Mihály Levente
8. N

4×100 m váltófutás (V–VI. kcs.)

1. helyezett: Szűcs Valdó 10. B, Salamon Dániel 11. N,
Gerencsér Ádám 12. A, Pácsonyi Márton 12. A

4×400 m váltófutás (V–VI. kcs.)

2. helyezett: Szűcs Valdó 10. B, Salamon Dániel 11. N,
Gerencsér Ádám 12. A, Pácsonyi Márton 12. A

távolugrás

12. helyezett: Szűcs Valdó 10. B, Salamon Dániel 11. N,
Pácsonyi Márton 12. A, Kristóf Gábor 12. N,
Kovács Márk 13. B

(edzőjük: Kámán Ferenc;

tanáraik: Bella-Kálmán Eszter, Karvalits Levente, Szekér Gábor)

A kosárlabda amatőr diákolimpia országos döntőjén

13. helyezett a leánycsapatunk:

Simon Nikolett 10. A, Gyurkó Eszter, Körhöcz Anett, Molnár Kitti 10. B,
Papp Zsófia 10. N, Bertók Fanni, Czirkl Zsófia, Kiss Regina, Mónok Eszter 11. B,
Beck Laura Júlia, Czigli Vivien, Lengyel Nóra Katalin 13. B

(tanáraik: Bella-Kálmán Eszter, Karvalits Levente)

16. helyezett a fiúcsapatunk:

Fábián Kristóf, Paulovics Zoltán 10. A, Kuti Barnabás 10. N, Molnár Gergő 11. B,
Rozs József, Tótván Ádám 12. A, Egyed Máté 13. A, Kovács Márk 13. B

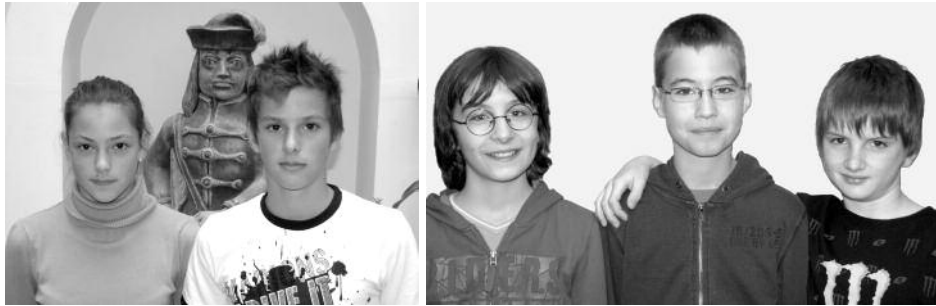
(felkészítő tanáruk: Szekér Gábor)

A röplabda amatőr diákolimpia országos döntőjén

18. helyezett a leánycsapatunk:

Vass Luca 9. N, Böröcz Réka, Török Claudia 10. B, Bali Luca, Bocskor Petra,
Farsang Luca Orsolya, Horváth Júlia, Papp Viktória, Papp Zsófia, Pinczés Réka,
Vaski Violetta 10. N

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

**Bicsák Flóra 9. N
és Bicsák Bence 10. N**

**A vívó diákolimpia döntőjén 1. helyezést
elért 5. N osztályos tőr csapat**

A duatlon diákolimpia döntőjén

2. helyezett: Bicsák Flóra 9. N
2. helyezett: Bicsák Bence 10. N

A triatlon diákolimpia döntőjén

1. helyezett: Bicsák Bence 10. N
2. helyezett: Marx Tamás 8. N
4. helyezett: Bicsák Flóra 9. N

A tájékozdási futó diákolimpia országos döntőjén

- rövid távú versenyszámban
4. helyezett: Simon Alexandra 10. A
leány váltó versenyszámban
4. helyezett: Simon Alexandra 10. A

A tenisz diákolimpia döntőjén

3. helyezett (VI. kcs.): Csalló János 10. N, Paál Barnabás 11. B
5. helyezett (VI. kcs.): Gombocz Eszter 10. A, Tóth Lilla 10. B,
Jámbor Erzsébet 12. N
5. helyezett (V. kcs.): Nagy Márton Tamás 6. N, Tar Dávid 9. A

Az úszó diákolimpia döntőjén

- 100 m mellúszás 5. helyezett: Szabados Réka 10. B
100 m pillangóúszás 6. helyezett: Szabados Réka 10. B
100 m pillangóúszás 9. helyezett: Szabó Rajmund Zsolt 6. N

A vívó diákolimpia döntőjén (Bucsy Balázs emlékverseny)

- III. korszakban
1. helyezett a tőr csapat: Darabos Vince, Farkas Márton,
Németh Zalán Barnabás 5. N

A sportlövő diákolimpia országos döntőjén

- nyíltirányzékú léghuska 20 lövéses
12. helyezett: Boda Mihály Levente 8. N
légpisztoly 20 lövéses
5. helyezett: Boda Mihály 8. N

Területi versenyek

A röplabda diákolimpia területi döntőjén

2. helyezett a leánycsapatunk (V. kcs.):

Molnár Martina 7. N, Bocskor Beáta, Gönczöl Csenge 8. N, Vass Luca 9. N,
Böröcz Réka, Török Claudia 10. B, Bali Luca, Bocskor Petra,
Farsang Luca Orsolya, Horváth Júlia, Papp Zsófia, Pinczés Réka,
Vaski Violetta 10. N

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

Megyei versenyek

A megyei ügyességi és váltófutó atlétikai diákolimpián

svédváltó

1. helyezett: Szűcs Valdó 10. B, Salamon Dániel 11. N,
Gerencsér Ádám 12. A, Pácsonyi Márton 12. A

távolugrás

1. helyezett (fiú): Szűcs Valdó 10. B, Salamon Dániel 11. N,
Pácsonyi Márton 12. A, Kristóf Gábor 12. N,
Kovács Márk 13. B

3. helyezett (lány): Paksa Eszter 10. B, Kustán Réka 11. N,
Baán Csenge 12. A, Rosta Bianka 12. B

magasugrás

2. helyezett: Csaba Viktor 11. N, Horváth Dániel 11. N,
Kristóf Gábor 12. N, Wagner Péter Csaba 12. N,
Kovács Márk 13. B

(tanáraik: Bella-Kálmán Eszter, Karvalits Levente, Szekér Gábor)

Az atlétika diákolimpia megyei döntőjén

110 m gátfutás 1. helyezett: Szűcs Valdó 10. B

3000 m síkfutás 2. helyezett: Simon Alexandra 10. A

100 m síkfutás 1. helyezett: Pácsonyi Márton 12. A

2. helyezett: Gerencsér Ádám 12. A

3. helyezett: Salamon Dániel 11. N

200 m síkfutás 1. helyezett: Gerencsér Ádám 12. A

2. helyezett: Pácsonyi Márton 12. A

3. helyezett: Salamon Dániel 11. N

4×100 m váltófutás 1. helyezett:

Szűcs Valdó 10. B, Salamon Dániel 11. N,
Gerencsér Ádám 12. A, Pácsonyi Márton 12. A

4×400 m váltófutás 2. helyezett:

Péterfi Csaba 9. N, Salamon Dániel 11. N,
Gerencsér Ádám 12. A, Pácsonyi Márton 12. A

100 m síkfutás 1. helyezett: Némethy Zsófia 12. B

200 m síkfutás 1. helyezett: Némethy Zsófia 12. B

400 m síkfutás 1. helyezett: Némethy Zsófia 12. B

távolugrás 1. helyezett: Kustán Réka 11. N

2. helyezett: Rákóczi Anna 6. N

1500 m síkfutás 1. helyezett: Bicsák Flóra 9. N
1500 m síkfutás 2. helyezett: Marx Tamás 8. N
(edzőjük: Kámán Ferenc;
tanáraik: Bella-Kálmán Eszter, Karvalits Levente, Szekér Gábor)

A mezeifutó diákolimpia megyei döntőjén

2. helyezett: Marx Tamás 8. N
2. helyezett: Bicsák Bence 10. N
2. helyezett (csapat): Kiss Kornél, Timár János 9. A,
Péterfi Csaba 9. N, Bicsák Bence 10. N

(testnevelő tanáraik: Karvalits Levente, Szekér Gábor,
felkészítő tanáruk: Bella-Kálmán Eszter, edzőik: Góczán István, Fehér Ferenc)

Az amatőr kosárlabda diákolimpia megyei döntőjén

1. helyezett a leánycsapatunk:
Simon Nikolett 10. A, Gyurkó Eszter, Körhöcz Anett, Molnár Kitti 10. B,
Papp Zsófia 10. N, Bertók Fanni, Czirkli Zsófia, Kiss Regina, Mónok Eszter 11. B,
Beck Laura Júlia, Czigli Vivien, Lengyel Nóra Katalin 13. B
(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

1. helyezett a fiúcsapatunk:
Pethő Marcell 9. N, Fábián Kristóf, Paulovics Zoltán 10. A, Kuti Barnabás 10. N,
Molnár Gergő 11. B, Kiss Valentin Péter 11. N, Rozs József, Tótiván Ádám 12. A,
Kristóf Gábor, Pethő Samu Attila, Wagner Péter Csaba, 12. N, Egyed Máté 13. A,
Kovács Márk 13. B

(felkészítő tanáruk: Szekér Gábor)

Az amatőr röplabda diákolimpia megyei döntőjén

1. helyezett a leánycsapatunk (V–VI. kcs.):
Vass Luca 9. N, Böröcz Réka, Török Claudia 10. B, Bali Luca, Booskor Petra,
Farsang Luca Orsolya, Horváth Júlia, Papp Viktória, Papp Zsófia, Pinczés Réka,
Vaski Violetta 10. N

3. helyezett a fiúcsapatunk (V–VI. kcs.):
Cserjési Kristóf Jenő, Tóth András 10. N, Molnár Marcell 10. B, Berecz Dániel,
Molnár Gergő 11. B, Horváth Dániel 11. N, Rozs József 12. A, Gergály Gyula,
Kristóf Gábor, Papp Tamás 12. N, Bakos Gábor, Horváth Bence 13. A

1. helyezett a leánycsapatunk (V. kcs.):
Molnár Martina 7. N, Booskor Beáta, Gönczöl Csenge 8. N, Vass Luca 9. N,
Böröcz Réka, Török Claudia 10. B, Bali Luca, Booskor Petra, Farsang Luca
Orsolya, Horváth Júlia, Papp Zsófia, Pinczés Réka, Vaski Violetta 10. N

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A triatlon diákolimpia megyei fordulóján

1. helyezett: Bicsák Bence 10. N
1. helyezett: Bicsák Flóra 9. N
1. helyezett: Marx Tamás 8. N
3. helyezett: Déri Huba 10. A
1. helyezett (csapat): Timár János 9. A, Bicsák Bence 10. N,
Déri Huba 10. A

A tájékozdási futó diákolimpia megyei fordulóján

- 1. helyezett (V. kcs.): Simon Alexandra 10. A
- 1. helyezett (VI. kcs.): Vissi Borbála 12. N

A sakk diákolimpia megyei döntőjén

- 3. helyezett (III. és IV. kcs.): Németh Ciprián 6. N, Kocsis Endre Kende,
Szabó Krisztián 7. N, Gyuk Ábrahám 8. N

A tenisz diákolimpia megyei döntőjén

- 1. helyezett (VI. kcs.): Csalló János 10. N, Paál Barnabás 11. B
- 1. helyezett (VI. kcs.): Gombocz Eszter 10. A, Tóth Lilla 10. B,
Jámbor Erzsébet 12. N
- 1. helyezett (V. kcs.): Nagy Márton 6. N, Tar Dávid 9. A
- 2. helyezett (VI. kcs.): Horváth Máté 10. N, Nagy Bálint 11. N

A sportlövő diákolimpia megyei döntőjén

- 1. helyezett: Boda Mihály Levente 8. N

Összeállította: **Kollaricsné Soós Erika, Kiss Zsolt**

Röpkör – Porkoláb Ágnes Rebeka 10. N felvétele
(Zrínyi Fotó Szalon)

az Eszköz, a Művész és az Ihlet – számítógépes grafika
Gellén Veronika 12. N

Nico Robin
számítógépes
grafika
Gellén Veronika
12. N

*Veronika
2. helyezést
ért el a 8. Neumann
János nemzetközi
tehetségkutató
programtermék
versenyen számító-
gépes művészeti
program – grafika
kategóriában.*

Sakk-matt

Sakk-matt.
A király meghalt,
Ódon kastélyának falai közt
Kódorog a Hold és a Nap.

A bábuk fellökve,
Fekete-fehér négyzetek,
Falak,
Mindez csak egy nagy sakkjátszma.

Arra visz az út,
Amerre a lovag keze mutat,
Ott kanyarodik,
Ahol a paraszt lakik.

Sakk-matt,
Nevet halkán a patak,
Kacagja a szellő,
Megrázza a szélmalomlapátokat.

Furcsa árnyak,
Furcsa virágok,
Minden bábu a táblán,
Lábnymot hagy maga után.

Körbetekintek,
Keresem az utam,
Ám a végén én kiáltom
Azt, hogy sakk-matt!

Horváth Réka 12. B

Győzelem
Horváth Attila felvétele

Muslim madonna
Dienes Gyula felvétele

Hajnal **Pethő Attila** felvétele
(A Zrínyi Fotó Salon kiállításának anyagából)

A tantestület névjegyzéke és iskolai munkaköre a 2011/2012-es tanévben

Sor- szám	A tanár neve, szakértői, beosztása	Szolgalati év összesen	ennél az intézménynél	Mely osztályban (csoportban) tanított
1.	Horváth Attila mat.–fiz.–számítástechnika igazgató	31	31	matematika 10. A
2.	Kollariésné Soós Erika magyar–történelem igazgatóhelyettes 9. N osztályfőnöke	28	23	magyar 9. N történelem 9. N
3.	Kiss Zsolt mat.–fiz.–számítástechnika igazgatóhelyettes	23	23	matematika 6. N, 12. A informatika 6. N
4.	Adroviczné Tüske Ágnes angol	8	8	angol 5. N, 8. N, 9. C, 11. B, 11. N–12. AB
5.	Bajnóczy Zoltán magyar–angol	6	6	angol 10. N, 11. B, 12. A magyar 9. B, 11. A, 11. B
6.	Dr. Beckné Sallay Anikó történelem–orosz	25	2	történelem 5. N, 6. N, 9. A, 9. B, 9. C, 9. N, 10. A, 10. B, 11. A, 11. N–12. AB
7.	5. N osztályfőnöke Bella-Kálmán Eszter testnevelés	7	1	testnevelés 8. N, 9. A, 9. B, 9. N, 10. A, 11. A, 11. B, 11. N, 12. A, 12. B, 12. N, 13. A, 13. B
8.	Bertók Éva magyar–latin–német	21	21	magyar 5. N, 9. C, 11. N, 11. N–12. AB német 8. N, 10. A, 11. N
9.	Beviz Zsófia német 9. A osztályfőnöke	9	5	német 6. N, 9. A, 12. B, 13. A, 12. N, 13. A, 12. AB

10.	Bokányi Tiborné matematika-könyvtár	19	9	könyvtáros
11.	Csik Enikő angol 10. A osztályfőnöke	9	8	angol 9. C, 10. A, 11. N, 12. N, 13. A
12.	Dienes Gyula rajz	17	2	rajz 5. N, 6. N, 7. N, 8. N, 9. A, 9. B, 9. C, 9. N, 10. A, 10. B, 10. N, 11. A, 11. B
13.	Egyedné Krizmanics Ildikó biológia-kémia	30	25	művészetek 11. N, 12. A, 12. B, 12. N, 13. A, 13. B biológia 7. N, 9. B, 11. B, 12. B kémia 9. B, 11. B természettudományok 5. N; technika 5. N magyar 10. B, 10. N francia 8. N-9. N, 10. N, 11. N, 12. N-13. A
14.	Gombás Szilvia magyar-francia 10. N osztályfőnöke	21	21	történelem 10. N, 11. N, 12. A, 12. B, 12. N, 13. A, 13. B társ. ism. 12. N, 13. A
15.	Gyimesi Márton történelem 12. A osztályfőnöke	9	8	ének 5. N, 6. N, 7. N, 8. N, 9. A, 9. B, 9. C, 9. N, 10. A, 10. B, 10. N, 11. A, 11. B
16.	Gyutainé Kiss Gabriella ének-zene	23	3	művészetek 11. N, 12. A, 12. B, 12. N, 13. A, 13. B magyar 7. N, 8. N, 13. B, 12. N-13. AB filozófia 12. N, 13. A, 13. B etika 7. N, 11. N, 12. A, 12. B
17.	Hajduné Szabó Ágnes magyar-latin-társadalom- és állampolgári ismeretek humán munkaköz. vez. 7. N osztályfőnöke	26	26	testnevelés 6. N
18.	Halász Istvánné testnevelés	37	36	angol 8. N, 9. A, 9. B, 12. B, 13. A
19.	Halász Mária orosz-angol	31	27	nyugdíjas

20.	Halmi László matematika–kémia	40	35	kémia 9. N, 12. N–13. AB	nyugdíjas
21.	Hóbrár Hajnalka angol–német 11. A osztályfőnöke	9	6	angol 7. N, 9. N német 10. N, 11. A, 12. N	
22.	Ipcsics Csilla számítástechnika–mat.–fiz.	24	4	informatika 5. N, 6. N, 7. N, 8. N, 9. A, 9. B, 9. C, 9. N, 10. A, 10. B, 11. N–12. AB	
23.	Juhász Ildikó magyar–könyvtár 12. N osztályfőnöke	29	10	magyar 9. A, 10. A, 12. A, 12. N, 13. A	
24.	Juhász Tibor mat.–fiz.–informatika, csillagász	31	27	fizika 7. N informatika 5. N, 7. N, 9. A, 9. B, 9. N, 10. A, 10. B, 13. AB	jelenleg gyesen
25.	Karáth Anita magyar	8	8		
26.	Karvalits Levente testnevelés–művelődésszervező	20	15	testnevelés 7. N, 9. A, 9. B, 10. B, 10. N, 12. A, 12. N médiaismeret 8. N, 12. N, 13. A, 13. B	
27.	Kocsisné Németh Erika idegen nyelvi munkaköz. vez.	24	9	angol 8. N, 9. A, 9. B, 10. B, 13. B, 12. N–13. A	
28.	angol–történelem–orosz Kovács Tibor matematika–fizika	18	6	matematika 8. N, 10. A, 11. A, 12. A fizika 8. N, 10. N	
29.	8. N osztályfőnöke Lőrincz István német–orosz	30	22	német 7. N, 9. B, 9. N, 10. B	
30.	9. B osztályfőnöke Marosiné Kohut Gyöngyi magyar–német	34	34	német 5. N, 11. B, 11. N, 12. B	

31.	Monok Zoltán történelem–angol 11. B osztályfőnöke	21	19	történelem 7. N, 8. N, 11. B, 11. N, 13. B, 12. N–13. AB társ. ism. 13. B	
32.	Németh László mat.–fiz.–ábr. geometria	37	37	matematika 9. N, 13. A fizika 13. A	nyugdíjas
33.	Németh Szilvia angol–német	4	4	angol 10. N, 11. A, 12. A, 12. N, 11. N–12. AB német 10. A	
34.	Néz Károly matematika–orosz–német 13. B osztályfőnöke	36	24	német 9. N, 10. N, 12. A, 12. N, 13. B 12. N–13. AB	
35.	Oláhné Szigyártó Mária orosz–földrajz–angol osztályfőnöki munkaköz. vez. 6. N osztályfőnöke	32	25	angol 6. N, 12. B földrajz 5. N, 6. N, 7. N, 8. N, 9. C, 9. N, 10. N, 11. B, 11. N–12. AB, 13. A	
36.	Orbán Edit matematika–fizika	35	35	matematika 9. A, 9. B, 13. A, 12. N–13. B fizika 9. B, 10. A, 10. B	
37.	Pálovicsné Tusnady Katalin mat.–fiz.–számítástechnika 11. N osztályfőnöke	26	23	matematika 7. N, 9. N, 10. N, 11. N informatika 8. N, 9. C	
38.	Pálovics Róbert matematika–fizika	26	26	matematika 12. B, 13. A fizika 9. A, 9. N, 11. A	
39.	mat.–fiz.-inform. munkaköz. vez. Péteri Szabolcs matematika–fizika	15	3	matematika 5. N, 11. A, 11. N, 12. A fizika 11. A, 11. B	
40.	Pethő Attila matematika–fizika ifj. védelmi felelős 12. B osztályfőnöke	23	22	természetismeret 6. N matematika 9. C, 12. B, 13. B fizika 9. C, 12. A, 12. B	

41.	Rinfel Mónika magyar–német	16	16		jelenleg gyese
42.	Szekér Gábor testnevelés–matematika 9. C osztályfőnöke	19	19	testnevelés 5. N, 9. C, 9. N, 10. A, 10. B, 10. N, 11. A, 11. B, 11. N, 12. B, 13. A, 13. B önismeret 9. C	
43.	Szilvás Izabella magyar–orosz–angol–könyvtár	34	23	angol 9. N, 10. B, 11. N, 13. B	
44.	Szöke Károly biológia–kémia 13. A osztályfőnöke	9	9	biológia 8. N, 9. A, 9. C, 10. N, 12. A, 12. N, 13. A, 12. N–13. AB; kémia 7. N, 8. N, 9. C, 10. N	
45.	Szűcsné Jóna Ágota magyar–német	30	30	term. ism. 6. N; tanulásmódszertan 9. C magyar 6. N, 10. N, 12. B	
46.	Tóth Mária matematika–földrajz	35	28	német 8. N, 10. B, 12. A matematika 10. B, 10. N, 11. B, 12. N, 13. A földrajz 9. A, 9. B, 10. A, 10. B, 11. A	
47.	Tölgyesné Kovács Katalin biológia–kémia biol.–kémia–testnev. munkaköz. vez. 10. B osztályfőnöke	32	32	biológia 9. N, 11. A, 11. N, 13. B, 11. N–12. AB, 12. N–13. AB kémia 9. A, 10. A, 10. B, 11. A, 11. N–12. AB technika 5. N	
48.	Vesztróczy Judit angol	13	7		jelenleg gyese

Óraadóink

Mócsány Krisztina (német 11. B), Zsigmond Edit (német 12. B)
 Horváthné Perger Valéria (gyógytestnevelés), dr. Harkány Éva (önismeret 9. C)
 Hittanárak: Kovácsné Iványi Judit (5. N és 7. N), Kardos Csongor ofm. (8. N),
 Ocsovai Grácián ofm. (6. N)
 Az iskola pszichológusa: dr. Harkány Éva

**Köszöntjük azokat a tanárainkat, akik folyamatosan,
hosszú ideig végezték oktató–nevelő munkájukat:**

25 év szolgálat: dr. Beckné Sallay Anikó
30 év szolgálat: Egyedné Krizmanics Ildikó, Lőrincz István, Szücsné Jóna Ágota

Kép a képben
Böröcz Réka 10. B felvétele
(Zrínyi Fotó Szalon, közönségdíjas kép)

A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői

Az iskolaszék elnöke:	dr. Kocsis Gyula
elnökhelyettes:	dr. Vajda István
tagjai:	Horváth Attila Kiss Gábor Néz Károly Péter Márta Rác Sándor
A közalkalmazotti tanács elnöke:	Orbán Edit
tagjai:	Juhász Tibor Kocsisné Németh Erika
A szülői munkaközösség elnöke:	Gyuk Zsolt
A diákbizottság elnöke:	Radics Dorottya 12. N, Büki Bettina 11. N

Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói

Név	Munkakör	Évek száma	
		össz.	itt
1. Kondor Zsuzsanna	gazdasági vezető	27	20
2. Czigány Katalin	iskolatitkár	38	23
3. Széllné Cseh Judit	gazdasági ügyintéző	14	1
4. Szakácsné Csalló Tünde	gazdasági ügyintéző	19	8
5. Beczőkné Molnár Ildikó	adminisztrátor	16	16
6. Horváth Tiborné	laboráns (részmunkaidős)	26	14
7. Simon Endre	oktatástechnikus	14	14
8. Dóber Ferenc	karbantartó	37	1
9. Szeghy József	karbantartó	14	1
10. Némethné Molnár Katalin	takarító	21	1
11. Lőrincz Istvánné	takarító	33	10
12. Magyar Zoltánné	takarító	38	6
13. Molnár Bálint Józsefné	takarító	35	4
14. Ujj Sándorné	takarító	25	1

A tanulók névjegyzéke

5. N osztály

Osztályfőnök: dr. Beckné Sallay Anikó

Badaacsonyi Nikolett

Boronyák Nóra

Darabos Vince

Farkas Márton

Gergály Anna

Gergely Anna

Henics Blanka Regina

Horváth Bálint Attila

Horváth Fanni Nikolett

Horváth Martin

Kiss Kira

Kocsis Kira Mirjam

Kovács Szilárd

Laki Gergely Bernát

Langer Ákos

Mészáros Péter

Molnár Dániel László

Molnár Nóra

Nagy Tamás Levente

Nagy Vivien

Németh Zalán Barnabás

Nérel Leonarda

Novák Marcell

Perezstegi Míra Zsófia

Pesti Szabolcs

Seres Gergő

Somogyi Laura

Soós Áron Roland

Spilák Lili Edit

Takács Enikő

Takács Liza

Trombitás Péter

Varga Tünde Dorka

Varga Vencel

Vas Ákos Domonkos

Vigh Dorottya Zsanett

Vissi Nóra Zsófia

Zimborás Márk

6. N osztály

Osztályfőnök: Oláhné Szigyártó Mária

Csiszár Barnabás
 Csiszár Dávid
 Dávid Dorián
 Farsang Bálint Mátyás
 Fekete Míra Panna
 Földesi Tamás
Gergály Szabolcs
 Gyöngyösi Márton Zsolt
 Hencsei Bence
Holányi Ákos
Jakab Dávid
 Kálmán Bálint

Kiss Márk Zsolt
 Koczka Zsóka Mária
 Kondákor Márk
 Kondor Borbála
Kovács Kristóf
 Kovács Petra
Mózsa Ábel
 Nagy Márton Tamás
 Németh Ciprián
 Németh Csaba Valentin
Rákóczi Anna
Rumi Anna Sára
 Schmidt Benedek

Schrettner Anna
 Szabó Bence
 Szabó Rajmund Zsolt
 Szakonyi Anna
 Szekér Bonita
 Szekeres Kornél
 Szili Dóra
Tóth Gabriella
 Trömböczki Julianna Sára
 Varga Domonkos
 Varga Dóra
 Vincze Virág

7. N osztály

Osztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes

Bakos Barbara
 Berta Bernadett
Bogár Bence Péter
 Boncz Barnabás
 Csapó Dániel
 Dávid Dominik
Doffkay Réka
 Filinger Rozanna Mária
 Harmath Lilla Édua
 Horváth Bánk Bendegúz
Horváth Marcell Dániel
 Horváth Mirabel Virág

Horváth Péter László
 Kocsis Endre Kende
 Koltai Balázs
 Kovács Adél
Kovács Péter Tamás
 Kovács Szilárd Lóránd
 Kovács Ábel
 Krizsán Janka Boglárka
 Kulcsár Milán
 Kustán Bertalan
 Molnár Martina
 Nagy Bianka

Németh Fanni
 Németh Gábor
 Rózsa Ruben
 Szabó Krisztián
 Szalczer Szilárd Lajos
 Szekér Boglárka
 Tibola Dániel
Tóth Márk Andor
 Tóth Virág
 Ujj Péter
 Vadvári Judit
 Varga Virág

8. N osztály

Osztályfőnök: Kovács Tibor

Bocskor Beáta
 Boda Mihály Levente
Cserjési Dóra Márta
 Doszpoth Sándor Dávid
 Egyed Tamás Barbanás
 Farkas Márton
 Fehér Márk
 Gönczöl Csenge
 Gönczöl Zoltán
 Gyuk Ábrahám
 Gyutai Zalán
 Herbert Martin

Horváth Ádám
Kintli Zsuzsanna
 Kiss Kíra Regina
 Máhr András
 Marogna Péter Renzo
Marx János
 Marx Tamás
 Molnár Gábor Kevin
 Nagy Eszter
 Prófusz Robin Patrik
 Ronga Adrienn
 Rosta Evelin

Sáfár László
 Szabados Flóra
 Szabó Ákos Márton
 Szabó Rebeka Aletta
 Tornyos Kornél
 Tóth Adrienn
 Tóth Emese
 Varga Flórián
 Vaski Virág
 Völgyes Flórián
 Vörös Máté
 Zsupanek Bence

9. A osztály

Osztályfőnök: Beviz Zsófia

Nyelvi előkészítő osztály (emelt szintű matematika)

Balogh Lilla Szilvia

Büki Máté István

Dominkó Dániel

Epelley Mátyás

Filinger Ferenc Marcell

Gál Dorottya

Góth Máté

György-Mild Loránd

Horváth Bálint

Horváth Cintia

Jámbor András

Jung Martin

Kiss Kornél

Kondor-Vietorisz Gábor

Kovács Gergő

Kustány Kálmán

Mánfai Milán

Mile Dávid Bence

Nérel Eleonóra

Parragi István

Péter Anna

Péter Krisztina

Pilise Nikolett

Putics Bence

Salamon Bence

Schulcz Ferenc

Seres Bendegúz

Szabó Dániel

Szabó Míra Dorina

Szabó Viktória

Szekeres Mátyás Pál

Szijártó Rozália

Szűcs Márton Tamás

Tar Dávid

Timár János

Zalavári Márton

9. B osztály

Osztályfőnök: Lőrincz István

Nyelvi előkészítő osztály (emelt szintű angol–német)

Ajlan Esmail Wahbi Ahmed
 Andalics Petra
 Anti Renáta
 Baldauf Sarolt
 Dankó Anna
 Dienes Márton
 Fehér Csenge
 Hegedüs Fanni
 Horváth Eszter Zsuzsanna
 Horváth Petra
 Ihász Dorottya
 Joós Nikolett

Kámán Fruzsina
 Kerese Zsófia
 Koller Virág
 Kőrös Titanilla Anna
 Kulcsár Evelin
Lillik Veronika
 Major Rita
 Méhes Vivien
 Molnár Kristóf
Nagy Dávid
 Nagy Philipp Krisztián
 Nyári Laura

Peresztegi Dóra
 Porpáczy Fanni
 Pungor Márk Tamás
 Rohonczy Dóra
 Sebestyén Laura
 Szabados Dóra
 Szlávecz Réka
 Takács Attila László
 Takács Ildikó
 Varga Stefánia
 Vissi Veronika

9. C osztály

AJTP

Osztályfőnök: Szekér Gábor

Bazsika Norman
 Bedő Milán Tibor
 Bogdán Csilla
 Dezső Katalin
 Fagyal Márk
 Fordán Adolf
 Halász Alexandra
 Horváth Balázs László
Horváth Judit
 Kalamár Judit

Kaszás Gábor Bence
 Kelemen Éva
 Kósa Rita Zsófia
 Kovács Bianka
 Kráncz Vivien
 Légler Imre
 Lukács Izabella
 Pataki Attila
 Pető Dóra
Rákos Dóra

Sári Klaudia
 Szakály Krisztián
 Szakony Márió
 Szakony Martina
 Szeles Benjámín
 Tóth Csilla
 Tóth Lídia Liliána
 Tóth Péter
Végh Tamara

9. N osztály

Osztályfőnök: Kollaricsné Soós Erika

Pótosztályfőnök: Halmi László

Bakony Barbara
 Bicsák Flóra
 Bui Dávid
 Czett Antal
 Demeter Adrienn Katalin
 Fehér Zsófia
 Fejes Petra
 Fitos Kinga Brigitta
 Gyuk Izabella
 Horváth Ádám
 Jáger Bence
 Jákli Aida Karolina

Kovács Réka Eszter
 László Mátyás
 Máhr Anna
 Molnár Anna Lujza
 Nagy Mihály
 Oroszlán Máté
 Péterfi Csaba
 Pethő Marcell
 Rozmann Dorina
Szabó Réka Eszter
 Szili Panna

Takács Artúr
 Tompa Mátyás
 Tószegi Judit Réka
 Tóth Rita
 Ujj Krisztina
 Varga Kata Dorina
 Varga Levente
 Vass Luca
 Verebélyi Miklós
 Verebes Mihály
 Virrasztó Márton
 Zsók Adrienn

10. A osztály

Emelt szintű matematika

Albert Kristóf
 Bokor Roland
 Boronyák Márton
 Csiszár Viola Krisztina
 Déri Huba
 Dudar Tamás
 Fábián Kristóf
 Gombocz Eszter
 Gyurkó Gábor
 Gyurkó Máté
 Handrik László

Osztályfőnök: Csík Enikő

Pótosztályfőnök: Szekér Gábor

Horváth Patrik
 Hörszög Zoltán
 Illés Tamás
 Kenyeres Zoltán
Kulesár Ildikó
 Kutai Nimród Dávid
Marx Pál Fülöp
 Molnár Inez
 Nagy Judit
 Nagy Máté
 Olasz Vivien
 Paksa Péter

Paulovics Zoltán
 Pintér Petra
 Schranz Natália Éva
 Simon Alexandra
 Simon Nikolett
 Sőre Hanna
Szabó Tímea
 Szekeres Kinga
 Sziva Dániel
 Tóth Zsombor
Wappler Abigél

10. B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Tölgyesné Kovács Katalin

Bakó Borbála
 Bertók Fruzsina
 Böröcz Réka
 Bujtor Alex
 Czigány Fanni
 Czirkli Benita
 Cseh Németh Rafael
 Domonkos Lilla
 Farkas Flóra
 Ferenczy Júlia Anna
 Fraller Richárd
 Gál János

Geráth Anna
 Gortvai Eszter Sára
 Gyurkó Eszter
 Halász Annamária
 Hantos Réka
 Kovács Bianka
 Körhöcz Anett
 Lendvai Patrícia
 Lovonyák Klaudia
 Lukács Dávid
 Lukács Levente
 Madarász Boglárka
 Mikó-Baráth Szilveszter

Molnár Kitti
 Molnár Marcell
 Paksa Eszter
 Szabados Réka
 Szakács Benjamin
 Szalay Ráchel Katalin
 Szücs Valdó
 Tokár Dóra
 Tóth Lilla
 Tömpe Eszter
 Török Claudia
 Vass Georgina

10. N osztály
Osztályfőnök: Gombás Szilvia
Pótosztályfőnök: Németh Szilvia

Ács Kornél	Füzi Gergő	Molnár Dóra
Baki Melinda	Gerencsér Eszter	Pais Petra
Bali Luca	Gombás Tivadar Gábor	Pajor Péter
Bereczk Fruzsina	Halassy Gabriella	Papp Viktória
Bicsák Bence	Halász Viktor Olivér	Papp Zsófia
Bocskor Petra	Horváth Ákos	Pinczés Réka
Borbély László Benedek	Horváth Júlia	Porkoláb Ágnes Rebeka
Csalló János	Horváth Máté	Szabó Ramóna Andrea
Cserjési Kristóf Jenő	Horváth Szandra Viktória	Takács Bence
Egyed Áron	Kuti Barnabás	Takács Dávid
Elekes Júlia	Lovonyák Adrián	Tóth András
Farsang Luca Orsolya	Molnár-Dala Dalma	Vaski Violetta

11. A osztály
Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Hóbár Hajnalka
Pótosztályfőnök: Péteri Szabolcs

Ánik Gergő
 Balázs Bence
 Bertók Ádám
 Dóra Gábor
Egyed Bálint
 Gáspár Vilmos
 Gazdag Fanni
 Győrffy Ádám
 Havlik Károly
 Héder Zoltán

Horváth Bálint
 Hunyadi Valter
 Kaisz Dominik
 Kámán Balázs
 Koplár Petra
 Lóránt Zoltán
 Lovas Viktória Zsuzsanna
 Lőrincz Bernadett Petra
 Lukács Bálint
 Marton Dániel

Miszori Dávid
 Oláh Patrícia
 Orbán Dávid
 Ott Erzsébet
 Schrettner Attila
 Szablics Roland
 Szenté Tamás
 Takács Piroska
 Vizsy Violetta
 Zalavári Bálint

11. B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Monok Zoltán

Ágh Nikolett
 Antal Dóra
 Bakos Bence Gellért
 Balla Júlia
 Barna Erika
 Berecz Dániel
 Bertók Fanni
 Boronyák Evelin
 Czigány Máté
 Czirkli Zsófia
 Déri Luca

Farkas Viktor András
 Farsang Máté
 Horváth Brigitta
 Horváth Zsófia
 Kintli Dóra
 Kiss Anna Sára
 Kiss Regina
 Kostyál Gergely
Kovács Anna Lívía
 Lupkovics Bálint
 Major Gellért

Márton Laura
 Molnár Gergő
 Mónok Eszter
 Paál Barnabás
 Purger Nóra
 Salamon Miranda
 Szakony Dorina
 Takács Amarilla
 Takács Anita
 Vörös Éva
 Zubor Ármin Béla

11. N osztály

Osztályfőnök: Pálovicsné Tusnady Katalin

Pótosztályfőnök: Pálovics Róbert

Bocskor Barnabás	Gyenesse Vivien	Nádasdy-Horváth Benedek
Boronyák Péter	Hadnagy Virág Vivien	Nagy Bálint
Büki Bettina	Hajdu Dániel	Pesti Laura
Csaba Viktor	Horváth Dániel	Rech Attila Ádám
Cseh Kristóf Balázs	Kiss Valentin Péter	Salamon Dániel
Csordás Gergely Tamás	Kollarics Sándor	Sebestyén Zsombor
Dávid Bence	Kondákor Anna	Séfer Alexandra Adél
Deák Ferenc Gergely	Kovács Judit Veronika	Szép Gergely
Domján Júlia	Kustán Réka	Szóllós Éva
Domokos Fanni	Molnár Bálint	Takács Zsanett
Gelencsér Milán	Molnár Sára	Tornyos Szilárd
	Müller Eszter Mercédesz	Varga Alexandra

12. A osztály
Emelt szintű matematika
Osztályfőnök: Gyimesi Márton
Pótosztályfőnök: Karvalits Levente

Andrasek Evelin Júlia
 Baán Csenge
 Borsodi Balázs
 Borsos Dávid
Epelley Nóra
 Farkas Anita
 Füredi Balázs
 Gazsi Bence
 Gerencsér Ádám
 Haszilló Máté
 Horváth Bence

Horváth Dóra
 Józsa Tamás
 Jung Dániel
 Kiss András
 Kiss Barnabás
 Kovács Diána
 Kovács Lídia
 Kovács Patrik
 Ledneczki Lilla
 Lugosi Bence
 Mikolay Réka

Pácsonyi Márton
 Pék Krisztina
 Péter Bence
 Rischt Attila
 Rozs József
 Száraz Mihály
 Tóth Rebeka
 Tótván Ádám
 Vértes Viola
 Vincze Martin
 Zelenka Júlia

12. B osztály

Emelt szintű angol–német

Bálint Anita
 Bicsérdi Katalin
 Bogatin Bence
 Borsos Anna
 Bubics Benedek
 Csanádi Bettina
Csordás Anna Rita
 Farkas Dzszenifer
 Gazsi Zsófia
 Geiger Bianka
 Hajdu Anna
 Harcz Viktória

Osztályfőnök: Pethő Attila

Pótosztályfőnök: Beviz Zsófia

Horváth Dávid
 Horváth Júlia
 Horváth Réka
 Hujber Lilla
 Jagicza Eszter
 Juhász Noémi
 Kajos Dorka
 Karát Eszter
 Kerese Lilla
 Kertész Nikolett
 Király Barnabás
 Kovács Boglárka
 Némethy Zsófia
 Osbáth Evelin
 Pais Kálmán
 Porpáczy Gergő
 Rosta Bianka
 Salamon Szilvia
 Szekeres Dániel
 Szilágyi Dániel
 Tompos Gréta
 Varga Bence
 Varga Petra

12. N osztály

Osztályfőnök: Juhász Ildikó

Pótosztályfőnök: Bella-Kálmán Eszter

Aladi Zóra
 Bakó Júlia
 Beledi Balázs
 Bende Lilla
 Böröcz Borbála
 Czett Gergely
 Dormán Péter
 Füzi Bence
 Gellén Veronika
 Gergály Gyula
 Gombos Eszter
 Gombos Kinga

Herbert Evelyn
 Horváth Réka
 Jámbor Erzsébet
Király Kristóf
 Kollár Olivér
 Komáromi Adrián
 Kovács Kristóf
 Kristóf Gábor
 Merényi Mercédesz
 Nagy Máté Miklós
 Németh Szilárd

Orbán Dániel
 Papp Tamás
 Papp Tibor
 Pelikán Dániel
 Pethő Samu Attila
 Radics Dorottya
 Regényi Fanni Anna
 Szép Barbara
Takács Péter
 Vas Viktória
Vissi Borbála
 Wagner Péter Csaba

13. A osztály
Emelt szintű matematika

Bakos Gábor
Boros László
Czilli Richárd
Csiszár László Richárd
Csondor Bálint
Deé Flórián
Dobos Fruzsina
Egyed Máté
Ferkócza János
Filinger Zsófia Klára
Gáspár Gábor
Góth Roland

Osztályfőnök: Szőke Károly
Pótosztályfőnök: Gyimesi Márton, Németh László

Gulyás Balázs
Horváth Bence
Horváth Bianka
Horváth Dániel
Horváth Eszter
Horváth Vivien
Kertész István
Kónya Máté
Kovács Ádám
Ledneczki Márton
Makk Csilla
Nádasdy-Horváth Domonkos
Paksa Tamás
Pereszlai Csongor
Sárközi Álmos Előd
Simon Zsófia
Szabó Zoltán
Szekercés Ivett
Széll Norbert
Szlávecz Tamás
Tavasz Máté László
Tóth Bálint
Tóth Péter
Varga János

13. B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Néz Károly

Pótosztályfőnök: Kocsisné Németh Erika

Bali Krisztina

Balogh Eszter

Beck Laura Júlia

Borsós Kata

Czigli Vivien

Csóka Zita Melinda

Domonkos Tamás

Gaál Anna Erzsébet

Gróssinger Judit

Horváth Kristóf

Kámán Petra Anna

Kaszás Gergely

Kintli Borbála

Kocsis Nikolett

Kónya Rebeka Regina

Kovács Márk

Lendvai Petra

Lengyel Nóra Katalin

Nagy Linda Josephine

Némethy Anna

Orbán Nikolett

Pete Kinga

Petróczi Alexandra

Pungor Dóra Kornélia

Rákos Eszter

Sághegyi Diána

Simon Klaudia

Smalekker Vivien

Sőre Virág

Sreit Nóra Natália

Takács Aliz Ilona

Tornyos Dániel

Tóth Fanni

Tóth-Péter Ágnes

Varga Bence

Vinkovics Dávid

A 2012/2013. tanévre felvett nyolcévfolyamos gimnáziumi tanulóink

5. N osztály	Osztályfőnök: Benke Barbara	
Bálint Barnabás	Horváth Krisztián Márk	Rosta Maya
Békési Péter	Horváth Petra	Rózsa Sára Anna
Bodrogi Bianka	Iván Hanna	Rudolf Benedek Csaba
Boncz Bence	Kollarics Rebeka	Schmidt Marcell
Czett Mátyás	Major Fanni Napsugár	Sefner Rebeka Zsófia
Csordás Marina Rovéna	Molnár Bence	Sejpes Júlia
Dormán Gergő	Nagy Kristóf Mátyás	Szabó Gergő
Fregán Doroti	Németh Valér István	Szalai Bence
Gellén Virág	Novák Szabolcs	Szekér Sára
Gergály Renáta	Pácsonyi Péter	Tóth Boglárka
Gyenge Dániel	Papp Csenge	Veres Kristóf
Hadnagy Helga Gréta	Peterka Flóra Anna	Zumbók Benedek
Holányi Zsófia	Rigó Zsolt	

Az Arany János Tehetséggondozó Program keretében felvett tanulóink

9. C osztály	Osztályfőnök: Dienes Gyula	
<i>AJTP</i>		
Czimer Patrícia	Kiss Kitti Barbara	Palkovics Melinda
Helbert Bence	Kovács Dóra	Patona Dániel
Hertelendi Viktória	Kovács Klaudia	Pető Emese
Horváth Andrea	Kövesi Csaba	Rácz Alexandra
Horváth Dóra	Kulcsár Lionel Timót	Ruzsics Viktória
Horváth Gergő Dániel	Lakatos Alexandra	Szikora Viktória

A nyelvi előkészítő évfolyamra felvett tanulóink

9. A osztály	Osztályfőnök: Szőke Károly	
<i>Emelt szintű matematika</i>		
Berta Csongor	Hári Anna Teréz	Németh Bálint
Boncz Richárd Imre	Horváth Kenéz	Németh Fanni
Borsos Vivien	Kardos Erzsébet Dóra	Pais Panna
Cseke Mihály	Kovács Milán	Radics Márton
Dóra Dávid Alex	Kulman Mirtill	Remete Bálint
Farkas András	Kustán Brunó	Schreiner Gábor Jenő
Fullér Barbara Laura	Magyar Boglárka	Szabó Eszter Melitta
Gárdos Bíbor Zsófia	Márton Anett	Tóth Máté Soma
Gerencsér Gábor	Molnár Dániel	Varga Tamás
Gidiman Réka Niké	Nagy Botond	Vincze Ádám
Gombos Bence	Nagy Kornél	

9. B osztály	Osztályfőnök: Kocsisné Németh Erika	
<i>Emelt szintű angol-német</i>		
Al-Jalal Shaima Yahya	Gáspár Enikő	Somogyi Brigitta
Bakó Bálint	Gombos Dániel	Stanbury Krisztina
Czirkl Dorottya	Horváth Rebeka	Szalontai Anna Judit
Csaba Enikő	Kovács Júlia	Szentirmai Anna
Csiszár Regina Panna	Major Ágoston	Szőke Dóra Sarolta
Csuka Barbara	Máthé Bence	Takács Alexandra
Dankó Tamás	Molnár Réka Zita	Takács Nikolett
Dén Dolóresz Krisztina	Osbáth Dorina	Tornyos Viola
Dobos Dorina	Ozsváth Dorottya Adél	Vaspöri Noémi
Dudar Kata	Paksa Gergely Imre	Vass Dorina
Durgó Fanni	Palkovics Emese	Vígh Dóra Zsuzsanna
Gál Gréta	Porpáczy Flóra	Vizdák Dorka

ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN

1. Létszámalakulás

<i>Évfolyam:</i>	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	<i>összesen:</i>
Beiratkozott:	38	37	36	36	136	108	98	104	73	666
Kimaradt/Érkezett:	–	–	–	–	2/–	1/–	–	–	–	3/–
Tanév végi létszám:	38	37	36	36	135	106	98	104	73	663
Ebből fiú:	19	24	21	23	61	47	53	48	35	331
leány:	19	13	15	13	74	59	45	56	38	332

2. Tanulmányi eredmények

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,38

Az egyes tantárgyak eredményei

Magyar irodalom (dráma):	4,40	Földrajz:	4,28
Magyar nyelv:	4,52	Természetismeret (egészségtan):	4,69
Emberismeret és etika:	4,33	Ének–zene:	4,77
Bevezetés a filozófiába:	4,11	Rajz és vizuális kultúra:	4,81
Tört. és állampolg. ismeretek:	4,49	Testnevelés és sport:	4,78
Angol nyelv:	4,50	Informatika:	4,58
Német nyelv:	4,24	Technika és életvitel:	4,61
Francia nyelv:	4,44	Etika:	4,39
Matematika:	3,88	Médiaismeret:	4,99
Fizika:	3,70	Művészetek:	4,72
Kémia:	3,62	Humán blokk:	4,67
Biológia és egészségtan:	3,81	Reál blokk:	3,75
Bukások:	1–2 tárgyból: 10		
	több tárgyból: –		
	összesen: 10		

Az érettségi vizsga eredményei 2012

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégséges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Magyar nyelv és irodalom	76	30	2	–	–	108
Történelem	95	13	–	–	–	108

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégséges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Angol nyelv	76	2	–	–	–	78
Német nyelv	41	–	–	–	–	41
Francia nyelv	2	–	–	–	–	2
Matematika	79	22	6	–	–	107
Fizika	6	6	–	–	–	12
Kémia	8	2	1	–	–	11
Biológia	15	3	–	–	–	18
Földrajz	2	1	1	–	–	4
Informatika	36	4	–	–	–	40
Testnevelés	5	–	–	–	–	5
Rajz	1	–	–	–	–	1

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként

	12. N		13. A		13. B	
	teljesítmény (%)					
	emelt szint (létszám)	középszint	emelt szint (létszám)	középszint	emelt szint (létszám)	középszint
Magyar nyelv és irodalom		84		80		83
Matematika	93 (3)	87	80 (16)	91	84 (4)	75
Történelem	82 (19)	86	83 (7)	85	74 (8)	88
Angol nyelv	91(2)	93	87 (2)	90	88 (10)	94
Német nyelv	83 (3)	94	77 (4)	89	85 (8)	94
Francia nyelv		89			81 (1)	96
Biológia	73 (4)	83	69 (2)	91	85 (4)	84
Fizika		80		82		94
Informatika	90 (2)	87	92 (3)	87		98
Kémia	89 (2)	67	90 (3)	71	85 (2)	95
Földrajz		71	92 (1)	89		
Rajz és viz. kultúra		86				92
Ének-zene		100				
Testnevelés		95				96
Összesen	83 (35)	87	82 (38)	86	83 (37)	86

Kitűnően érettségizett tanulóink

12. N: Aladi Zóra, Bakó Júlia, Beledi Balázs, Böröcz Borbála, Dormán Péter, Füzi Bence, Gellén Veronika, Gombos Eszter, Herbert Evelyn, Király Kristóf, Merényi Mercédesz, Papp Tamás, Pelikán Dániel, Pethő Samu Attila, Radics Dorottya, Takács Péter, Vas Viktória, Vissi Borbála, Wagner Péter Csaba

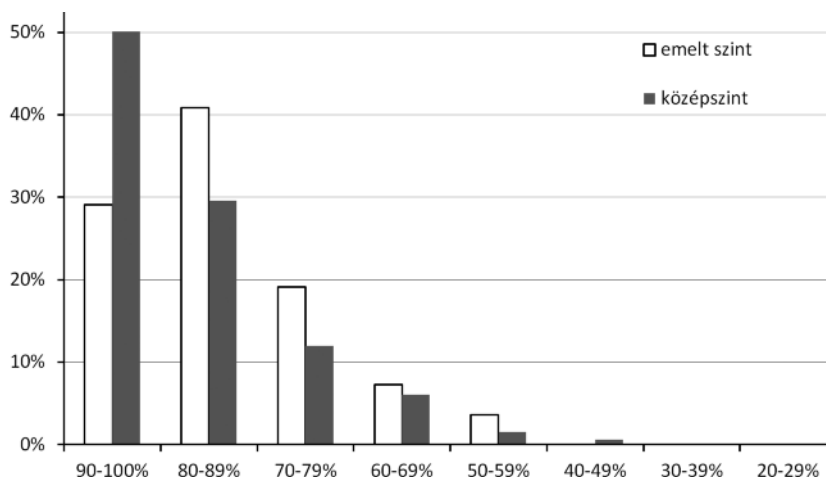
13. A: Bakos Gábor, Czilli Richárd, Csondor Bálint, Deé Flórián, Dobos Fruzsina, Filinger Zsófia Klára, Góth Roland, Horváth Bence, Horváth Bianka, Horváth Vivien, Kovács Ádám, Ledneczki Márton, Makk Csilla, Nádasy-Horváth Domonkos, Sárközi Álmos Előd, Simon Zsófia, Tóth Bálint

13. B: Bali Krisztina, Balogh Eszter, Borsós Kata, Gaál Anna Erzsébet, Kintli Borbála, Lendvai Petra, Lengyel Nóra Katalin, Nagy Linda Josephine, Némethy Anna, Pungor Dóra Kornélia, Smalekker Vivien, Tóth Fanni, Varga Bence

Összesített eredmények az érettségien

	emelt szint % (fő)	középszint %		emelt szint % (fő)	középszint %
Magyar nyelv és irodalom	–	83	Fizika	–	82
Matematika	83 (23)	83	Informatika	91 (5)	88
Történelem	80 (34)	86	Kémia	88 (7)	80
Angol nyelv	89 (14)	92	Földrajz	92 (1)	89
Német nyelv	82 (15)	92	Ének-zene	–	100
Francia nyelv	81 (1)	91	Testnevelés	–	95
Biológia	77 (10)	86	Rajz és viz. kultúra		89
Iskola összesen:	83 (110)	86			

Az érettségi eredmények eloszlása emelt és középszinten

Összeállította: **Horváth Attila** és **Kiss Zsolt**

AZ ÚJ TANÉV ELÉ...

„Iskolák. Világítótornyok, barátom! A jövő fényjelei! Száz és száz kis magot tartalmazó gubók, belőlük fog megszületni az új, a jobb, a bölsebb.”

Arthur Conan Doyle skót író

Pályázati kiírás

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdet a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai számára, a tehetséges, továbbtanulni szándékozó tanulók támogatására.

A pályázat célja: az egyetemet, főiskolát kezdő, a gimnáziumban érettségizett diák anyagi támogatása egyetemi, főiskolai tanulmányainak első félévében.

A pályázat díja: 15 000 (tizenöt ezer) Ft/fő/hó öt hónapon keresztül.

A pályázat elnyerésének feltételei

A pályázatot a 11. N, illetve 12. A-B-C osztályos tanulóknak hirdetjük meg. Közülük – az alapítvány a mindenkori pénzügyi helyzetét figyelembe véve – minimum három fő nyerheti el a támogatást. Pályázhatnak azok, akik az előző évfolyamot legalább 4,5-es átlageredménnyel zárták, és eltökélt szándékuk a továbbtanulás. Rendkívüli esetben az osztályfőnök támogató javaslata mellett végzős tanuló pályázatot is elfogadja a kuratórium.

A pályázat elnyerésének a fentiekén kívül alapvető feltétele az érvényes egyetemi vagy főiskolai felvételi igazolás.

Az azonos teljesítményű pályázók közül a kuratórium az anyagilag hátrányosabb helyzetű pályázók javára dönt. Döntését a kuratórium a tanári kar és a diákönkormányzat véleménye alapján hozza meg. E két testület egymástól függetlenül teheti meg javaslatát a kuratóriumnak.

A pályázat beadásának módja és határideje

A pályázat a tanuló saját kezűleg írt önéletrajzából álljon, amely térjen ki a diák addigi tanulmányi, sport, kulturális vagy egyéb tevékenységére, szülei anyagi helyzetére, és vázolja a választott felsőfokú szakterületről alkotott elképzeléseit, terveit.

A pályázatot 2012. október 31-ig kell benyújtani a gimnázium igazgatójához a kuratórium elnökének címezve.

Az a pályázó, aki időközben a pályázat beadása után egyéb anyagi támogatást biztosító ösztöndíjat is szerez felsőfokú tanulmányaihoz (pl. vállalati, intézményi, minisztériumi, más alapítványi stb.), a kuratórium igazságos szándéka szerint nem kaphatja meg alapítványunk ösztöndíját. Ezt a kitételezt azért tesszük, hogy az azonosan jó képességű diákok közül minél többen juthassanak anyagi támogatáshoz. A kuratórium illendőnek tartja, ha az ilyen pályázó bejelentené visszalépési szándékát.

A kuratórium fenntartja azt a jogát, hogy az alapítvány anyagi helyzetétől függően háromnál több pályadíjat is kiadjon, illetve a pályázati összeg emeléséről döntsön.

A kuratórium tagjai szívből remélik, hogy pályázatokkal is folyamatos és jó teljesítményre serkentik a gimnázium tanulóit, s szándékaik szerint hozzájárulnak az alma mater tehetséges diákjainak eredményes munkájához, elismerésükhöz.

Németh László
a kuratórium elnöke

A 2011/2012. tanévben hat tanuló pályázatát értékelte a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma.

Takács Péter, Vissi Borbála 12. N, Kovács Ádám 13. A, Lengyel Nóra Katalin, Varga Bence 13. B osztályos tanulónak sikeres felvételi vizsgája esetén havi 10 000 Ft-os ösztöndíjat adományoz egyetemi–főiskolai tanulmányai első félévére.

Egyszeri 35 000 Ft-os ösztöndíjat adományozott Varga Bence 13. B osztályos tanulónak, aki kiemelkedő tanulmányi, közösségi munkája és versenyeredményei alapján megérdemelten kapta a Zrínyi-émlékérem elismerést. Az alapítvány kuratóriuma egyszeri 15 000 Ft-os ösztöndíjat adományozott a Zrínyi-émlékéremre is jelölt Radics Dorottya 12. N osztályos tanulónak.

A dr. Vida Sándor filozófiai díj pályatételei a 2012/13-as tanévre

A pénz- vagy értékes könyvjutalommal járó díj elnyeréséhez körülbelül 10 oldal terjedelmű pályamunkát kell készíteni a következő két téma valamelyikéből:

1. „Minden a mások jogaiból ered, és abból a mindenkori kötelességből, hogy tiszteletben tartsam azokat.” (Emmanuel Lévinas) – Demokrácia a családban, az iskolában és a társadalomban
2. „A nevelés: titkos metakommunikáció. Ami jó benned és tiszta, és ami rossz és koszos, továbbadod.” (Müller Péter) – Ki kit nevel és hogyan az iskolában?

A pályaművek készítői törekedjenek arra, hogy munkájukban ötvözzék a filozófia, az etika, az irodalom vagy egyéb művészeti ágak gondolatait saját tapasztalataikkal, önálló véleményükkel.

A pályázat benyújtási határideje: 2013. április 30.

További információért forduljatok magyar- vagy történelemtanárotokhoz, illetve a munkaközösség vezetőjéhez!

A humán munkaközösség

Dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázat

Téma: Deák Ferenc gondolatai erkölcsről és politikáról

2013 őszén lesz Deák Ferenc születésének 210. évfordulója, ezért a pályázat kiírói ezzel a témával szeretnének tisztelni a haza bölcse, iskolánk egykori névadója előtt. Célunk, hogy diákjaink megismerjék a zalai politikus emberi tartását, erkölcsi nézeteit. A reformkori országgyűlési képviselőként, 1848-ban igazságügy-miniszterként tevékenykedő Deák alakjának felidézése mellett a kiegyezést előkészítő történelmi személyiség bemutatását is várjuk. Nézeteit felidézve tárulhatna elénk erkölcsi nagysága, mely ma is példa lehet az ifjúság előtt.

A képekkel, idézetekkel ellátott pályamunkát két példányban kell elkészíteni legfeljebb 15 gépelt oldal terjedelemben.

Beadási határidő: 2013. április 30.

A humán munkaközösség

Közhasznúsági melléklet 2011. év

1. Közhasznú szervezet azonosító adatai

név: Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

székhely: 8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.

bejegyző határozat száma: Apk.60.101/1992

nyilvántartási szám: 265

képviselő neve: Németh László kuratóriumi elnök

2. Tárgyévben végzett alapcél szerinti és közhasznú tevékenységek bemutatása

Az alapítvány célja a Zrínyi Miklós Gimnázium technikai felszereltségének javítása, az iskola diákjai és tanárai önképzésének támogatása, díjjal való jutalmazása, ösztöndíjak odaítélésével diákok és tanárok hazai és külföldi képzésének támogatása.

3. Közhasznú tevékenységek bemutatása (tevékenységenként) közhasznú tevékenység megnevezése:

közhasznú tevékenységhez kapcsolódó közfeladat, jogszabályhely: 1993. évi LXXIX tv. a közoktatásról

a közhasznú tevékenység célcsoportja: a Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai, tanárai

a közhasznú tevékenységből részesülők létszáma: 700 fő

a közhasznú tevékenység főbb eredményei: Az alapítvány az alapító okiratban meghatározott cél szerinti tevékenységét a 2011. évben maradéktalanul ellátta: támogatta az iskola technikai feltételeinek javítását, az iskola diákjainak önképzését, díjjal való jutalmazását, diákok hazai képzését.

4. Közhasznú tevékenység érdekében felhasznált vagyon kimutatása

Felhasznált vagyonelem megnevezése	Vagyonelem értéke	Felhasználás célja
pénzeszköz	3.496 eFt	a közhasznú tevékenység ellátása
5. Cél szerinti juttatások kimutatása (adatok eFt-ban)		
Cél szerinti juttatás megnevezése	Előző év	Tárgyév
ösztöndíjak	705	613
külföldi diákcseraprogram	292	161
eszközbeszerzés	446	315
iskolai kiadványok	508	-
diákok táborozása, erdei iskola	450	616
Helikonon való részvétel	222	-
Filharmónia bérlet	200	-
Szépirodalmi Műhely működéséhez	57	69
rendezvények (a magyar kultúra napja, versfesztivál, fotókiállítás)	60	78
diákönkormányzat működésére	99	140
diákok könyvjutalom, emlékérem	115	154
pályázati díj	9	-
tanárok képzési támogatás	55	45
tanárok díjazása	84	85
tanársírokra koszorú	30	34
6. Vezető tisztségviselőknek nyújtott juttatás		
Tisztség	Előző év (1)	Tárgyév (2)
-	-	-
-	-	-
A. Vezető tisztségviselőknek nyújtott juttatás összesen:	-	-
7. Közhasznú jogállás megállapításához szükséges mutatók		
Alapadatok eFt	Előző év (1)	Tárgyév (2)
B. Éves összes bevétel	7.284	8.499
ebből:	-	-
C. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény alapján átutalt összeg	2.129	2.006
D. Közszolgáltatási bevétel	-	-
E. Normatív támogatás	-	-
F. Az Európai Unió strukturális alapjaiból, illetve a Kohéziós Alapból nyújtott támogatás	-	-
G. Korrigált bevétel [B-(C+D+E+F)]	5.155	6.493
H. Összes ráfordítás (kiadás)	4.637	3.532
I. Ebből személyi jellegű ráfordítás	366	354
J. Közhasznú tevékenység ráfordításai	4.637	3.532
K. Adózott eredmény	2.647	4.967

L. A szervezet munkájában közreműködő közérdekű önkéntes tevékenységet végző személyek száma (a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvénynek megfelelően)

Erőforrás-ellátottság mutatói	Mutató teljesítése	
Ectv. 32. § (4) a) $[(B1+B2)/2 > 1.000.000,- \text{ Ft}]$	<u>Igen</u>	<u>Igen</u>
Ectv. 32. § (4) b) $[K1+K2 > 0]$	<u>Igen</u>	<u>Igen</u>
Ectv. 32. § (4) c) $[(I1+I2-A1-A2)/(H1+H2) > 0,25]$	Igen	Igen
Társadalmi támogatottság mutatói	Mutató teljesítése	
Ectv. 32. § (5) a) $[(C1+C2)/(G1+G2) > 0,02]$	<u>Igen</u>	<u>Igen</u>
Ectv. 32. § (5) b) $[(J1+J2)/(H1+H2) > 0,5]$	<u>Igen</u>	<u>Igen</u>
Ectv. 32. § (5) c) $[(L1+L2)/2 > 10 \text{ fő}]$	Igen	Igen

Zalaegerszeg, 2012.05.21.

Németh László
a kuratórium elnöke

Közhasznúsági melléklet 2011. év

1. Közhasznú szervezet azonosító adatai

név: Winterl József Jakab Természettudományi Díj Alapítvány

székhely: 8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.

bejegyző határozat száma: Apk.21217/1990

nyilvántartási szám: 58

képviselő neve: Halmi László kuratóriumi elnök

2. Tárgyévben végzett alapcél szerinti és közhasznú tevékenységek bemutatása

Az alapítvány célja a Zrínyi Miklós Gimnáziumban a kémia és biológia tantárgy segítése, ezen tantárgyakból legeredményesebb tanulók jutalmazása

3. Közhasznú tevékenységek bemutatása (tevékenységenként) közhasznú tevékenység megnevezése: közhasznú tevékenységhez kapcsolódó közfeladat, jogszabályhely: 1993. évi LXXIX tv. a közoktatásról a közhasznú tevékenység célcsoportja: a Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai és kémia–biológia szakos tanárai

a közhasznú tevékenységből részesülők létszáma: 670 fő

a közhasznú tevékenység főbb eredményei: Az alapítvány az alapító okiratban meghatározott cél szerinti tevékenységét a 2011. évben maradéktalanul ellátta: támogatta a kémia–biológia tantárgyak technikai feltételeinek javítását, az iskola diákjainak versenyeztetését.

4. Közhasznú tevékenység érdekében felhasznált vagyontárgy kimutatása

Felhasznált vagyonelem megnevezése	Vagyonelem értéke	Felhasználás célja
pénzeszköz	519 eFt	a közhasznú tevékenység ellátása

5. Cél szerinti juttatások kimutatása (adatok eFt-ban)		
Cél szerinti juttatás megnevezése	Előző év	Tárgyév
ösztöndíjak	10	
szakmai kirándulás	88	
szakmai kiadványok	11	54
kémia-biológia tantárgy technikai feltételeinek javításához	106	153
anyagbeszerzés		
versenyeztetés	200	264
egyéb szakmai rendezvény		35
6. Vezető tisztségviselőknek nyújtott juttatás		
Tisztség	Előző év (1)	Tárgyév (2)
-	-	-
-	-	-
A. Vezető tisztségviselőknek nyújtott juttatás összesen:	-	-
7. Közhasznú jogállás megállapításához szükséges mutatók		
Alapadatok eFt	Előző év (1)	Tárgyév (2)
B. Éves összes bevétel	1.019	929
ebből:	-	-
C. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény alapján átutalt összeg	535	472
D. Közszolgáltatási bevétel	-	-
E. Normatív támogatás	-	-
F. Az Európai Unió strukturális alapjaiból, illetve a Kohéziós Alapból nyújtott támogatás	-	-
G. Korrigált bevétel [B-(C+D+E+F)]	484	457
H. Összes ráfordítás (kiadás)	433	519
I. Ebből személyi jellegű ráfordítás	-	-
J. Közhasznú tevékenység ráfordításai	433	519
K. Adózott eredmény	585	410
L. A szervezet munkájában közreműködő közérdekű önkéntes tevékenységet végző személyek száma (a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvénynek megfelelően)	-	-
Erőforrás-ellátottság mutatói	Mutató teljesítése	
Ectv. 32. § (4) a) $[(B1+B2)/2 > 1.000.000,- \text{ Ft}]$	Igen	Igen
Ectv. 32. § (4) b) $[K1+K2 > 0]$	<u>Igen</u>	<u>Igen</u>
Ectv. 32. § (4) c) $[(I1+I2-A1-A2)/(H1+H2) > 0,25]$	Igen	Igen
Társadalmi támogatottság mutatói	Mutató teljesítése	
Ectv. 32. § (5) a) $[(C1+C2)/(G1+G2) > 0,02]$	<u>Igen</u>	<u>Igen</u>
Ectv. 32. § (5) b) $[(J1+J2)/(H1+H2) > 0,5]$	<u>Igen</u>	<u>Igen</u>
Ectv. 32. § (5) c) $[(L1+L2)/2 > 10 \text{ fő}]$	Igen	Igen

Zalaegerszeg, 2012.05.24.

Halmi László
a szervezet képviselője

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány 2011. évi beszámolója

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány közhasznú szervezeti jogállását 1999. október 20-án állapította meg a Zala Megyei Bíróság a 60.083/1995/10. számú végzéssel.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány 2011. éves bevétele a banki kamatokból és magánszemélyek általi (szakköri díj) befizetésekből származott.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány a 2011. évben sem a központi költségvetéstől, sem az elkülönített állami pénzalapokból, sem a helyi önkormányzattól támogatást nem kapott.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány a személyi jövedelemadóból a NAV által folyósított 1%-nak megfelelő jóváírást nem kapott.

A megfontolt gazdálkodást mi sem bizonyítja jobban, hogy a jelképes szakköri díjakat nem használta fel teljes mértékben az Alapítvány a szakkörök megtartásának ellenértékének kifizetésére. A befizetett összegekből és a banki kamatokból jutott a tehetséges gyermekek támogatására is. Több tehetséges gyermeknek lehetővé tettük, hogy szakköri díj befizetése nélkül látogassa a csúcshozsakköröket.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány tisztségviselői (a kuratórium elnöke és tagjai) ezen munka ellátásáért a 2011. évben juttatást nem kaptak.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány 2011. éves mérlegének részletezése a következő:

pénzeszközök:	5.265 ezer forint;
eszközök összesen:	5.265 ezer forint;
közhasznú tevékenység bevétele:	2.264 ezer forint;
a szervezet által nyújtott támogatások:	294 ezer forint;
egyéb ráfordítások:	59 ezer forint;
szakkörök tartásáért fizetett megbízási díj:	1.063 ezer forint;
bérfelrakások:	71 ezer forint;
2011. évi eredmény:	777 ezer forint.

A közhasznú szervezet a létesítő okiratában kitűzött célt teljes mértékben teljesítette, ugyanis annak ellenére, hogy a szakkörökért csupán jelképes díjat kér, a diákok magas színvonalú oktatásban részesülnek. A hátrányos helyzetű gyermekek mentesülnek a szakköri díjak fizetése alól.

Zalaegerszeg, 2012. május 10.

Héder Anna
a kuratórium elnöke

Végzős osztályaink tablói

2007-2012

Zrínyi Miklós Gimnázium 13. A

Dr. LEDNÉCZKI MÁRTON

Zrínyi Miklós Gimnázium

2007-2012 13.B

Tartalomjegyzék

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA	
Szalagavató – 2012 (Juhász Ildikó, Radics Dorottya)	5
Búcsú a sirálytól (Gelencsér Milán)	8
Ballagás – 2012 (Horváth Attila, Varga Bence, Büki Bettina)	9
LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT	
Elkötelezettek, fiatalok és önkéntesek (Radics Dorottya)	16
Tíz nap Zakopane hegyei között (Gyenesé Vivien)	18
Talpunk alatt a tanúhegyek (Tóth Emese)	20
Egyedül nem megy – ceruzarajz (Schranz Natália Éva)	20
Zánkai kirándulás (Horváth Judit)	21
Péntekek és vasárnapok délutánjai (Dezső Katalin)	22
Borzongás (Dezső Katalin)	22
Szerelem (Takács Zsanett)	23
EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT	
A 13. B osztály rendhagyó osztálykirándulása (Pungor Dóra Kornélia, Takácsa Aliz Ilona)	24
Szíves örömet (Büki Bettina)	26
Éljük túl! Weinebene, 2012 (Dezső Katalin)	28
A magyar kultúra napja (Szakonyi Anna, Rumi Anna Sára)	29
Ifjúsági hangversenybérlet (Varga Bence, Varga Stefánia, Horváth Eszter)	30
Országos Arany János sporttalálkozó (Kelemen Éva)	32
Egy újabb bentlakásos hétvége – Irány a Dunakanyar! (Kránicz Vivien)	33
Helikon 2012 (Büki Bettina)	34
Tangó (Baki Melinda)	35
kulcsra zárt égbolt (Szakony Dorina)	35
Azok a boldog szép napok... (Baki Melinda, Halassy Gabriella, Halász Viktor Olivér)	38
Erdély (Szekér Gábor felvétele)	39
Ismeretlen vidéken (Csapó Dániel)	40
Harangláb – tollrajz (Dienes Gyula)	41
XIII. Borbély György – Borbás György kerékpáros honismereti vándortábor	42
ÍGY ÍRUNK MI	
Nyolc évig a Zrínyiben (Radics Dorottya)	44
Ugróiskola – ceruzarajz (Trömböczky Julianna Sára)	46
„Színház az egész világ” (Lukács Levente)	47
Szépirodalmi Műhely 2011/12 (Borsos Anna)	48
Képzletbeli politikai vita (Molnár Marcell, Mikó-Baráth Szilveszter, Fábián Kristóf)	50
Elítélő nyilatkozat (Rumi Anna Sára)	52
Gébárt (Porkoláb Ágnes Rebeka felvétele)	52
MATEMATIKA a középiskolák számára (Pálovicsné Tusnád Katalin)	53
Oldatok fagyáspontjának vizsgálata (Kollarics Sándor)	54
Otthoni kísérletek (Böröcz Réka, Bogár Bence, Bakos Barbara, Cseh Németh Rafael)	56
Irány az állatkert! (Jákli Aida Karolina)	58
A Visual Basic-hez (Lendvai Petra)	60
Programozási ismeretek	61
Így születik egy napóra (Szényi Zoltán)	62
Találkozás egy olimpiai bajnokkal (Olasz Vivien)	65
Az önkéntesség jegyében (Molnár Inez, Sziva Dániel)	66
Blue soul (Böröcz Réka felvétele)	66

Egy rendhagyó testnevelésóra (Czirkl Bettina)	67
Legény a gáton (Bella-Kálmán Eszter)	68
24 óra Múlt (Lukács Izabella)	70
MEGTUDDTUK	
Elköszöntünk Tóth Mária tanárnőtől (Pálovicsné Tusnady Katalin)	72
My poem (Dezső Katalin)	73
Szabolcs Péter 70 éves (Kollaricsné Soós Erika)	74
Pais Nimród (1962. IV. C) zrinyis diák visszaemlékezése	75
Tengerparti ház – tusrajz (Dienes Gyula)	77
Rendhagyó portré egy különleges diákról, dr. Szép Juditról (Vajda Lászlóné)	78
Játék a formákkal (Schranecz Natália Éva)	79
Vadvári Tibor (1983. IV. B)	80
Valahol elrejtve – Buda szívében (Horváth Petra felvétele)	83
15 éves a ZMG ECL nyelvvizsgahelye (Hegedüs Fanni)	84
Az ECL-nyelvvizsga időpontjai	86
Emlékezünk dr. Lukács Zoltánra (Németh László)	88
Pitypang – ceruzarajz (Takács Enikő)	89
EZ SIKERÜLT...	
Magyar nyelv és irodalom középszintű érettségi dolgozatok	
(Bakó Júlia, Vissi Borbála, Filinger Zsófia Klára)	90
Emelt szintű történelem érettségi dolgozat – részletek (Vinkovics Dávid)	96
Középszintű fizika érettségi dolgozat – részlet (Kertész István, Varga János)	97
Faltól falig (Kajos Dorca)	98
Irány Skócia! (Gyuk Izabella)	100
Csendélet (Verebes Mihály)	101
Varázslat, de nem a cilindrből (Rumi Anna Sára)	102
Hold – Jupiter együttállás, 2012. március 26. (Filinger Rozanna Mária és Kovács Adél felvételei)	103
A 2011/2012. tanév krónikája (Kollaricsné Soós Erika)	105
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK	
Díjazott tanáraink	124
Díjazott diákjaink	125
Tanulmányi versenyek (Kollaricsné Soós Erika, Kiss Zsolt)	125
Röpkör (Porkoláb Ágnes Rebeka felvétele)	150
Számítógépes grafikák (Gellén Veronika)	151
Sakk-matt (Horváth Réka)	152
Felvételek a Zrinyi Fotó Salon kiállításának anyagából	
(Horváth Attila, Dienes Gyula, Pethő Attila)	153
A tantestület névjegyzéke	154
Kép a képben (Böröcz Réka felvétele)	159
A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői	160
Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói	160
A tanulók névjegyzéke	161
A 2012/2013. tanévre felvett tanulóink	180
ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN	
AZ ÚJ TANÉV ELÉ...	
Pályázati kiírások	87, 185
Az alapítványok közhasznúsági jelentései	187
Végzős osztályaink tablói	192

Hátsó borító →

„Csak a derű óráit számolom”

